

ಮುದ್ರಕರು:
ಆರ್. ಜಿ. ಹುಕ್ಕೇರಿ,
ಅಕ್ಷಯ ಪ್ರೆಸ್,
ಧಾರವಾಡ

ಎರಡನೇ ಸಂಸ್ಕರಣ. ೨೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು ೧೯೫೨

ಈ ಆವೃತ್ತಿಯ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕರ ಸ್ವಾಧೀನ.
ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ, ಭಾಷಾಂತರ, ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಲೇಖಕರ ಸ್ವಾಧೀನ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ದಿ ಸ್ಟೂಡಂಟ್ಸ್ ಓನ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ,
ಧಾರವಾಡ

ಮುನ್ನುಡಿ

(ಮರಾಠಿಯಿಂದ ಅನುವಾದಿತ)

ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ, ಈಗ ವಿಜಯಪುರದ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀ. ರ. ಭಿಡೆ, ಎಂ. ಎ. ಇವರು ಬರೆದ ಅರ್ಧ ಮಾಗಧಿ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ನಾನು ಬಹುಶಃ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಧ ಮಾಗಧಿಯನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಮತ್ತು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು *ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯುವರು. ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವು ಇಂತಹ ವ್ಯಾಕರಣಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸುಲಭವೂ ಅನಂದದಾಯಕವೂ ಆಗುವದು. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಾಕರಣಗ್ರಂಥಗಳು—ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ-ನನ್ನ A manual of Ardhamagadhi Grammar ಅಥವಾ ಕೊಲ್ಹಾಪುರದ ಡಾ. ಘಾಟಗೆಯವರ Introduction to Ardhamagadhi, ಮುಂತಾದವುಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕವುಗಳೇ ಸರಿ. ಪ್ರಾ. ಭಿಡೆಯವರ ಗ್ರಂಥವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಅದೀತು ಎಂದು ನನ್ನ ಬಲವಾದ ಆಶೆಯಿದೆ.

ಪ್ರಾ. ಭಿಡೆಯವರು ವ್ಯಾಕರಣದಂತಹ ನೀರಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸುಲಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ನಿಯಮಗಳೂ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಾದರೂ 'ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅಪವಾದ ಇರಲೇಬೇಕು' ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಪ್ರಾ. ಭಿಡೆಯವರ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಶೀವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ —

ಪರುಶರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೈದ್ಯ

* ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಎಂದಿರುವದನ್ನು 'ಮಾತೃಭಾಷೆ' ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ.

— ಅನುವಾದಕ.

ನಿವೇದನ

ಶಾಲಾಂತ ಪರೀಕ್ಷೆಯವರೆಗಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಕಲಿಯುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತು ಇದೀಗ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅಪ್ರಕಾರದ ಅನುಕೂಲತೆಯೂ ಈಗ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಬಹುತರವಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಇದೀಗ ಬೇಡಿಕೆ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದ ಅದು ತೀವ್ರವೇ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಭವವೂ ಇದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಇಯತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಲಭ್ಯವು ೧೯೩೭ ರಿಂದ ಆಗಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತುವರುಷಗಳ ವರೆಗೂ ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಒಂದೂ ಪುಸ್ತಕವು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾದರೂ ಅವು ಕೇವಲ ಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಸ್ವರೂಪದವಾಗಿದ್ದವು. ಅದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ಡಾ. ಘಾಟೆಗೆ ಇವರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಕರಣ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಉತ್ತಮವಿರುವಬಗ್ಗೆ ಸಂತಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ವ್ಯಾಕರಣದಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಿಂದ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕದಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇವು ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ೧೯೪೭ ರಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದೆನು. ಸುಮಾರು ಒಂದುವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಅದರ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರವಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಅವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸುಯೋಗವುಂಟಾಯಿತು.

ಎರಡನೆಯ ಅವೃತ್ತಿಯ ವಿಶೇಷಗಳು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಶಿಕ್ಷಕ ಬಂಧುಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಈ ಅವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವಾಗ ಕೆಳಗಿನ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

(೧) ಪಾಠಗಳ ರಚನಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬದಲಿಸಿದ್ದು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಆಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

(೨) ಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಮಾಸ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿದೆ.

(೩) ಮೊದಲನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯ “ ಭಾಷಾಂತರ ” ವೆಂಬ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

(೪) ಸುಮಾರು ೨೦೦೦ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ಆಕಾರಾದಿಕ್ರಮದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಯಾವ ದಾದರೂ ವಾಕ್ಯ ಮುಂತಾದ್ದರ ಅರ್ಥವಾಗಲು ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಶಬ್ದ ಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುವನೆಂದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು.

ವರ್ಣವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಶಬ್ದವಿಚಾರ ಈ ವಿಭಾಗಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಾಕ್ಯವಿಚಾರವೆಂಬ ಪ್ರಕರಣವು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆನಿಸುವದು ಸಹಜವದೆ. ವಾಕ್ಯರಚನೆಯ ನೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಶಬ್ದವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪುಟಗಳು ಮರ್ಯಾದಿತವಾಗಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ವಾಕ್ಯವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡದೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಶಬ್ದವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರದಿರುವಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರಕವೆಂದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆಗಳು ಬಂದರೆ ಮೂರನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗುವದು.

ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ, ಎಂ. ಏ. ಡಿ. ಲಿಟಾ. ಪ್ರಾ. ರಂ. ದ. ವಾಡೇಕರ, ಎಂ. ಏ. ಮತ್ತು ಪ್ರಾ. ನಾ. ಅ. ಗೋರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಗುರುವರ್ಯರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಸುಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಲಾಭವೂ, ಅವರು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲು ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾದವೆಂದು ಹೇಳದಿರನು. ಪ್ರಾ. ವಾಡೇಕರ, ಪ್ರಾ. ಗೋರೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಾ. ಪಟವರ್ಧನ ಇವರು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತು ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರು ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಆದ ಪ್ರಾ. ವಿ. ಬಾ. ಇನಾಮದಾರ ಎಂ. ಏ. ಇವರು ವಿನೇಚನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಿರ್ದೋಷವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸೂಚನೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಮೌಲಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾ. ಇನಾಮದಾರರ ವಿನೇಚಕ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಶಬ್ದ-ಅರ್ಥಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಮಾರ್ಮಿಕತೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಪ್ರಾ. ವಾ. ತ್ರೈ. ಸಾಕುರೀಕರ, ಎಂ. ಏ.; ಪ್ರಾ. ದ. ತ್ರೈ. ಸಾಕುರೀಕರ. ಎಂ. ಎ.; ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ. ಶ್ರೀ. ಪಾ. ನಾ. ಮುಳೆ, ಬಿ. ಏ. ಬಿ. ಟಿ. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದಕ -ವಿದ್ವಾನ್ ಗು. ಜ. ಮಂಗಲಗಿ ಎಂ. ಏ.; ಬಿ. ಟಿ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಸೂಚನೆಗಳ ಉಪಯೋಗವು ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಹಾಯಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಯಾದಿಯನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಶಬ್ದ ಸೂಚಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ. ಕೃ. ವಿ. ದೇಶಪಾಂಡೆ ಇವರ ನೆರವು ತುಂಬಾ ಆಗಿದೆ.

ಮಾಡರ್ನ ಬುಕಾಡಿಪೋದವರು ಎಂದಿನಂತೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಶಾಳಾ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಾಡರ್ನ ಬುಕಾಡಿಪೋದ ಕರ್ತವ್ಯ ಕುಶಲ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಕೈ. ನಾರಾ ಯಣರಾನ ಭಿಡೆಯವರು ಇದೀಗ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಕೈ. ವಾ. ಶ್ರೀ ಭಿಡೆಯವ ರದು. ಯುದ್ಧೋತ್ತರ ಬಂದ ತುಟ್ಟಿಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಕಠಿಣವೇಸರಿ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೈ. ವಾ. ಭಿಡೆಯವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಈ ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀ. ಕಮಲಾಬಾಯಿ ಭಿಡೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ. ಪ್ರ. ಕಾನಿಟಕರ, ಎಂ. ಎ. ಇವರು ಕೈ. ವಾ. ಭಿಡೆ ಇವರು ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಕೊರತೆಯು ಅನಿಸದಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಮೊದಲಿನಂತಹ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದಲೇ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆ, ಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಲೇಖಕರು ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಭಾರವನ್ನು ನಾನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆ, ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ವಾಚ್ಛಯ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿಯು ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಉಂಟಾದರೆ ನಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆನು.

ನಿಜಾಪುರ

ಶ್ರೀ. ರ. ಭಿಡೆ

೧-೧೧-೧೯೫೦

ಅನುವಾದಕರ ಮಾತು

ಇದು ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯಾದರೂ ಮೊದಲನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕ ಹೊಸ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಮೂಲ ಲೇಖಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದ ಶೈಲಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅರ್ಥ ಮಾಗಧೀ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಾ. ಶ್ರೀ. ರ. ಭಿಡೆಯವರಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶನಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದೆಬಂದ ದಿ ಸ್ಕೂಡಂಟ್ಸ್ ಓನ್ ಬುಕಾಡಿಪೋ ಧಾರವಾಡದವರಿಗೂ ತುಂಬಾ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

೧-೩-೧೯೫೨

— ಗು. ಜ. ಮಂಗಲಗಿ

ಡಾ. ಎಸ್. ಸಿ. ನಂದಿಮಠ.

ಎಂ. ಏ., ಪಿ. ಎಚ್. ಡಿ. (ಲಂಡನ್)

ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್, ಬಸವೇಶ್ವರ ಕಾಲೇಜು, ಬಾಗಲಕೋಟೆ.

ಪ್ರಾ. ಶ್ರೀ. ರ. ಭಿಡೆಯವರು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಶ್ರೀ. ಗು. ಜ. ಮಂಗಲಗಿಯವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿರುವರು. ಮೂಲ ಗ್ರಂಥದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ, 'ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರವರು ಪ್ರಾ. ಭಿಡೆಯವರು ವ್ಯಾಕರಣದಂತಹ ನೀರಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸುಲಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ,' ಎಂದು ಅಂದಿರುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಬದಲಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀಯವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲಾಂತರರೀಕ್ಷೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವಂತೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸುಮಾರು ೧೫ ವರುಷಗಳಾದವು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು ಮತ್ತು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳಿರುವದು ಕಡಿಮೆ. ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀಯ ಉಚ್ಚ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾದಂತಾಗುವದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲಾಭಪಡೆಯುವರೆಂದು ಭರವಸೆ.

ಬಾಗಿಲುಕೋಟೆ.

ಶಿ. ಚಿ. ನಂದಿಮಠ.

೧೪-೭-೧೯೫೨.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

೧	ಅರ್ಧಮಾಗಧಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ	೧-೨
೨	ವರ್ಣವಿಚಾರ	೮-೪೪
	(ಅ) ವರ್ಣ ಮಾಲೆ	೮
	(ಆ) ಸ್ವರಗಳು	೯
	(ಇ) ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು	೧೩
	(ಈ) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು	೨೪
	(ಉ) ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪಟ್ಟಿ ...	೩೫
	(ಊ) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸುಲಭಮಾಡುವ ಉಪಾಯಗಳು ...	೩೯
	(ಋ) ಸಂಧಿವಿಚಾರ	೪೧
೩	ಶಬ್ದವಿಚಾರ	೪೫-೧೯೨
	(೧) ಶಬ್ದವಿಚಾರ	೪೫
	(೨) ಶಬ್ದಗಳ ಕೋಷ್ಟಕ	೪೮
	ಪಾಠ ೧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ	೪೯
	ಪಾಠ ೨ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು	೫೫
	ಪಾಠ ೩ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು	೬೦
	ಪಾಠ ೪ ಇ ಮತ್ತು ಀ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು	೬೪
	ಪಾಠ ೫ ಓ ಮತ್ತು ಒ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು	೭೦
	ಪಾಠ ೬ ಭೂತಕಾಲ	೭೫
	ಪಾಠ ೭ ವಿಶೇಷಣಗಳು	೭೯
	ಪಾಠ ೮ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ	೯೩
	ಪಾಠ ೯ ಸರ್ವನಾಮಗಳು	೧೦೦
	ಪಾಠ ೧೦ ಅಜ್ಞಾರ್ಥ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾರ್ಥ	೧೦೭
	ಪಾಠ ೧೧ ಅನಿಯಮಿತ ನಾಮಗಳು	೧೧೫
	ಪಾಠ ೧೨ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ನಾಮಧಾತುಗಳು	೧೨೨
	ಪಾಠ ೧೩ ಧಾತುಸಾಧಿತ-ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ	೧೩೧
	ಪಾಠ ೧೪ ಧಾತುಸಾಧಿತ-ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ...	೧೩೯
	ಪಾಠ ೧೫ ಧಾತುಸಾಧಿತ-ವಿದ್ವಾರ್ಥ, ಕರ್ಮಣಿ ಮುಂ	೧೪೮

	(ಅ) ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು	...	...	೧೬೦
	(ಆ) ಕೃದಂತ ಅವ್ಯಯಗಳು	...	...	೧೬೧
	(ಇ) ಕೃದಂತಗಳ ಉಪಯೋಗ	...	....	೧೬೧
	ಪಾಠ ೧೬ ಅವ್ಯಯಗಳು	...	...	೧೬೨
	ಪಾಠ ೧೭ ಪ್ರಯೋಗ ವಿಚಾರ	...	...	೧೬೯
	ಪಾಠ ೧೮ ಸಮಾಸ ವಿಚಾರ	....	....	೧೭೯
	(ಅ) ಸಮಾಸಗಳ ಪಟ್ಟಿ	...	....	೧೯೨
೪	ವಾಕ್ಯವಿಚಾರ	....	೧೯೩-೧೯೮	
	(ಅ) ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ	....	...	೧೯೩
	(ಆ) ವಾಕ್ಯರಚನೆ	....	....	೧೯೩
	(ಇ) ವಿಭಕ್ತಿ ವಿಚಾರ	...	...	೧೯೬
೫	ಪರಿಶಿಷ್ಟಗಳು	....	೧೯೯-೨೦೧	
	(ಅ) ಕೆಲವು ರೂಢಿಯ ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು...	...	...	೧೯೯
	(ಆ) ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್-ಕನ್ನಡ			
	ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳು	....	...	೨೦೦
೬	ಶಬ್ದಕೋಶ	....	೨೦೨-೨೩೭	
	ಒಪ್ಪೋಲೆ	...	...	೨೩೮

ಅಧೀನಾಗಧೀ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಸಿಂಹಾನಲೋಕನ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಇಂದು ಕೇವಲ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಜನತೆಯಲ್ಲಿಯ ಉಚ್ಚಾರಭೇದದಿಂದ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಬದಲಾಗುವದುಂಟು. ಆಗ ಅಂತಹ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಇದುವೇ ಭಾಷಾಪ್ರಭೇದಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯ ಉಚ್ಚಾರಗಳು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದು ಬಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಉಚ್ಚ ವರ್ಣದವರನ್ನುಳಿದು ಇತರರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂದೇ ಕಂಡು ಬರುವದು. ಉಚ್ಚಾರ ಭೇದದಿಂದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು ತಲೆ ಮೋರುವದುಂಟು. ಈ ಉಚ್ಚಾರ ಭೇದಕ್ಕೆ ದೇಶ ವಿಭೇದವೂ ಜಾತಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮೊದಲಾದವೂ ಕಾರಣವಾಗುವವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪ್ರಭೇದವನ್ನು ಇಂದು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ಪ್ರಾಕೃತವಾಯಿತು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೇಶಭೇದದಿಂದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಕೃತಗಳುಂಟಾದವು.

ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು 'ಸಂಸ್ಕೃತ' ಮತ್ತು 'ಪ್ರಾಕೃತ' ಈ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿಯ ಧಾತ್ವರ್ಥವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತ ಪ್ರಾಕೃತವು ಮೊದಲು ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಆನಂತರ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಡೆದು ಸಂಸ್ಕೃತವಾಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯುಕ್ತಿವಾದವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತವೇ ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವದು ಇಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಭೇದವೇ ಪ್ರಾಕೃತವೆಂದಂತಾಯಿತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಿನ ಪ್ರಾಂತ ಭೇದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಯುಕ್ತವು. ಆರ್ಯಾನರ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ವಿಭಾಗಗಳು ಇದ್ದವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು.

(೧) ಶೂರಸೇನ— ದಿಲ್ಲಿ, ಆಗ್ರಾ, ಮಥುರೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶ.

(೨) ಪಿಶಾಚ—ಸಂಜಾಯದ ಉತ್ತರಭಾಗ ಮತ್ತು ವಾಯವ್ಯ ಸರಹದ್ದಿನ ಪ್ರಾಂತ.

(೩) ಮಗಧ—ಬಂಗಾಲ ಮತ್ತು ಬಿಹಾರ.

(೪) ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ—ನರ್ಮದೆಯ ದಕ್ಷಿಣದ ಪ್ರದೇಶ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತದ ಹೆಸರೇ ಭಾಷೆಯ ಹೆಸರಾಗುವದು. ಬಂಗಾಲೀ, ಸಿಂಧೀ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶೂರಸೇನೀ, ಪೈಶಾಚೀ, ಮಗಧೀ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಎಂದು ಪ್ರಾಕೃತ ಭೇದಗಳಾದವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇವು ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಿದೆ. ವರರುಚಿ, ಹೇಮಚಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಕೃತ ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರು ಮೊದಲು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಮೇಲೆ ಇತರ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗುವವು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು “ಶೇಷಂ ಪ್ರಾಕೃತವತ್” ಎಂದು ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತ ಬಂದು ಅವಾಚೀನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳುಂಟಾದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿನ ಹಿಂದೀ, ಮರಾಠೀ, ಗುಜರಾಥೀ ಇವುಗಳಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ ಇರುವ ನಡುವಿನ

ಸ್ಥಿತಿಯೆ ಪ್ರಾಕೃತವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗದು. ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯು ಪ್ರಾಕೃತದ ಒಂದ ಮಿಶ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ.

‘ಅರ್ಥ’ ಮತ್ತು ‘ಮಾಗಧೀ’ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳಿಂದಾದ ಸಾಮಾಸಿಕ ರಬ್ಧವು ‘ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ’ ಯಾಗಿದೆ “अर्थ मागध्याः” ಎನ್ನುವದರಿಂದ ಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯ ಅರ್ಥ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳುವದೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ‘ಅರ್ಥ’ ಇದು ಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕವಾಗಿ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರದೆ ‘ಮಗಧ’ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿದು “अर्थ मगधस्येयम्” ಎಂದು ಆದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಯುಕ್ತವಾದುದು. ಮತ್ತು ‘पोराणमद्रमागहभासानियं हवइ सुतं’ ಮತ್ತು ‘मगहद्रविसयभासानिबद्धं अद्रमागहं’ ಎಂಬ ಎರಡು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗಧ ದೇಶದ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಾಗಧೀ ಪ್ರಾಕೃತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತದೊಡನೆ ಇದರ ಹೋಲಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವೇ ಸರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಗಧ ಪ್ರಾಂತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗವೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವೆನ್ನಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಮಾಗಧೀ ಮತ್ತು ಶೌರಸೇನೀ ಭಾಷೆಗಳೊಡನೆ ಅದರ ಸಂಬಂಧ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ದೂರದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮ್ಯವು ತೋರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂ. ೩೦೦ ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗಧದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬರಗಾಲವಾಗಲು ಅನೇಕ ಜೈನ ಸಾಧುಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿಯೆ ಇವರು ನೆಲೆಸಿದುದರಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತದ ಪ್ರಭಾವವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಕೃತದ ಉತ್ಪತ್ತಿಕಾಲ.

ಕ್ರಿಸ್ತಶಕದ ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಡಾ. ಭಾಂಡಾರಕರರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ

ಬರುವ ಪ್ರಾಕೃತವೂ, ಮತ್ತು ಜೈನ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತವೂ ಕ್ರಿಸ್ತರಕ್ದ ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಡಾ. ಚತರ್ಜಿಯವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ 'ಅಶ್ವಘೋಷ' ವೆಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜೈನ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿದ್ದು ಈ ನಾಟಕದ ಕಾಲವು ಕ್ರಿಸ್ತರಕ್ದ ಒಂದನೆಯ ಶತಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಜೈನ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಯೂ ಕ್ರಿ. ಶ. ೮. ರ ಸುಮಾರದ ಮಧುರೆಯ ಶಿಲಾಲಿಪಿಯ ಭಾಷೆಯೂ ಸರಸ್ವರ ಹೋಲಿಕೆಯುಳ್ಳವಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ೪ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯು ತಲೆದೋರಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಯಾವದೊಂದು ಭಾಷೆಯು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಡಲು ಅದು ಮೊದಲು ಎರಡು ಮೂರುನೂರು ವರ್ಷವಾದರೂ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿರಬೇಕು.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಮತ್ತು ಜೈನಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಮತ್ತು ಜೈನಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಎರಡೂ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಒಂದೇಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸುವುದುಂಟು. ಯಾಕಂದರೆ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೋಲಿಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನ ವಾಚ್ಯಯವು ದೊರೆಯುವದು. ಆದರೂ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಭೇದಗಳಿವೆ. ಪಠಮಚರಿಯಂ, ಸಮರಾಚಚ್ಚಕಹಾ, ಮೊದಲಾದ ಚರಿತ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ಲಲಿತವಾಚ್ಯಯವು ಜೈನಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾಕೃತದಲ್ಲಿದೆ. ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು ಆರ್ಷ (ಋಷಿಪುಣೀತ) ಭಾಷೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಜೈನರ ಧಾರ್ಮಿಕಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಹೀಗೆ ವಿಷಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಭೇದವಿದೆ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ವಾಚ್ಯಯ.

ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಜೈನರ ಧಾರ್ಮಿಕಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವು ಒಟ್ಟು ೪೬ ಇವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿಭಾಗಮಾಡುವರು.

(೧) ಅಂಗ (ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨)

आयारंग (आवारंग); सूयगडंग (सूत्रकृतांग); ठांग (स्थानांग); समवायंग (समवायांग); वियाहपणत्ति (व्याख्यापञ्जति ७६७७ भगवतीमूत्र); नायाधम्मकहाओ (ज्ञातधर्मकथा:); उवासगदसाओ (उपासकदशा:); अन्तगडद-
माओ (अन्तकृदशा:); अणुत्तरोववाइय (अनुतरौपपातिक); पण्हावागरणाई (प्रश्न-
व्याकरणानि); विवागसूयं (विपाकमूत्रं) ७७७७ दिट्ठिवाय (दिष्टिवाद:);

(೨) ಉಪಾಂಗ (ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯೆ ೧೨)

ओववाइय (औपपातिक); रायपसेण्डज्ज (राजप्रश्न य); जीवाजीवाभिग-
मसुत्त (जीवाजीवाभिगमसूत्र); पणवगा (प्रज्ञापना); सूरियपणत्ति (सूर्यप्रज्ञप्ति);
जम्बूदीयपणत्ति (जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति); चन्द्रपणत्ति (चन्द्रप्रज्ञप्ति); निरयावलि;
कप्पवडिसिअओ (कप्पावतंसिका.); पुष्पियाओ (पुष्पिका.); पुष्पचूलिआओ
(पुष्पचूलिका.); वह्मिदसाओ (वृष्णिदशा:).

(೩) ಪ್ರಕೀರ್ಣ (ಗ್ರಂಥ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦)

चउसरणं (चतुःशरण); आउरपच्चखाण (आतुरप्रत्याख्यान); भत्तपरिज्ञा (भक्तपरिज्ञा); संथार (संस्तार); तण्डुलवेयालिय (तण्डुलवैचारिक); चंदाविज्झव (चन्द्रवैध्यक); देविन्दत्थव (देवेन्द्रस्तव); गणिविज्ञा (गणिविद्या); महापच्चखाण (महाप्रत्याख्यान); वीरत्थव (वीरस्तव).

(೪) ಫೀದಸೂತ್ರ (ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯೆ ೬-)

निसीह (निशीथ); महानिसीह (महानिशीथ); इ व्यवहार (व्यवहार);
आचारदशाब्धो (आचारदशाः); बृहत्कल्पसूत्र; पञ्चकल्प (पञ्चकल्प).

(ಜಿ) ಮೂಲ ಸೂತ್ರ (ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯೆ ೪)

उत्तरजङ्गयण (उत्तराध्ययन); आवस्सय (आवश्यक); दसवेयालिय (दश-
वैकालिक); पिण्ड [ओ३] निज्जुत्ति (पिण्ड [ओघ] निर्युक्ति).

(೬) ಇತರ (ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯೆ ೨)

नन्दिमुत्त (नन्दी सूत्र); अणुयोगद्वारमुत्त (अनुयोगद्वार सूत्र).

* ಕೊನೆಯ ಗ್ರಂಥವು ಈಗ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ಭಾಷೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪ್ರಾಕೃತಗಳ
 ಶ್ಲೋಕದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು
 ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದ್ದಂತೆ ಹಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡರೂ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾರ ಸುಗಮತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
 ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇವರಿಂದ ಪ್ರಾಕೃತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ
 ಉಳಿದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆಯೆನ್ನ
 ಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ
 ಸಂಬಂಧ ಹತ್ತದ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳೂ ಉಂಟು. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ
 ಭಾಷೆಯಿಂದ ಸೇರಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದೊಂದು ಭಾಷೆಯು
 ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರುವದೋ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ರೂಢವಾದ
 ಭಾಷೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಇದಲ್ಲದ ರಾಜ
 ಕೀಯ ವ್ಯವಹಾರದ ಅಥವಾ ರಾಜಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವವೂ ಭಾಷೆಯಮೇಲೆ
 ಆಗದಿರದು. ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡನನ್ನೇ ನೋಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮರಾಠಿ-
 ಉರ್ದು, ಪರ್ಷಿಯನ್, ಇಂಗ್ಲೀಷು ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಶಬ್ದ ರೂಪಗಳು, ಸೇರಿರು
 ವದೂ ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವುಗಳ ರೀತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ
 ಬೆರೆತಿರುವದೂ ಕಂಡುಬರುವದು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದ
 ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತೇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಗಳು
 ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಮೂಲ
 ವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವದೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಭಾಷಾ
 ವಿದರು ದೇಶೀ ಅಥವಾ ದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಗಳೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಥ
 ಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಗಳೂ ಉಂಟು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ
 ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ
 ಸ್ವರೂಪವು ಆ ಒಗೆಯ ಯಾವ ಸುಳಿವೂ ಹತ್ತದಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ
 ದೇಶ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಅನ್ನಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ
 ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳು 'ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆ'ಗಳಿಂದ ಬಂದಿರಲೂ ಸಾಕು. ಹೀಗೆ
 ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಹತ್ತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ 'ದೇಶೀ' ಎಂದು ಹೇಳಿ
 ಬಿಡುವುದುಂಟು. ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಹಿಂದೀಯರಿಗೆಲ್ಲ 'ನೇಟಿವ್ಸ್' ಎಂದು
 ಹೇಳಿದಂತೆ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು.

ಶಬ್ದಗಳು

ತತ್ತ್ವ	ತತ್ತ್ವ	ದೇಶೀ ಅಥವಾ ವೇಶ್ಯ
ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ಬಂದ ಶಬ್ದಗಳು.	ಉಚ್ಚಾರ ಸುಗಮತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ಣವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಶಬ್ದಗಳು.	ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲವು ಸಿಕ್ಕಿ ದಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು.
ಉದಾ: - ದೇವ, ಕಮಲ, ನರ ಮುಂತಾದವು.	ಮಣುಸ್ಸ [ಮನುಷ್ಯ] ಪುರಿಸ [ಪುರುಷ] ವಾಣರ [ವಾನರ] ಮುಂತಾದವು.*	ಉದಾ: बप्प, बोक्कಡ ಮುಂತಾದವು.†

ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಸಂಪತ್ತಿಯೂ ಇವೇತೆರನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

* ಈ ಬಗೆಯ ಶಬ್ದಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

† ಈ ಬಗೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಈವೆ.

ವರ್ಣವಿಚಾರ

ವರ್ಣಮಾಲೆ.

ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಶಬ್ದವಾಗುವದು. ಒಂದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ಷರಗಳಿರಬಹುದು. ಅಕ್ಷರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪವೇ ವರ್ಣವೆನಿಸುವದು. ವರ್ಣವು ಭಾಷೆಗೆ ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ ಪರಮಾಣುವಿದ್ದಂತೆ. ಆದರೆ ವರ್ಣದಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳುಂಟು. ಸ್ವಂತ್ರವಾದ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣವಾದ ಉಚ್ಚಾರವುಳ್ಳವುಗಳು ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಣದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಉಚ್ಚಾರ ಪಡೆಯತಕ್ಕವುಗಳು. ಮೊದಲಿನವುಗಳು ಸ್ವರಗಳೆಂದೂ ಎರಡನೆಯವುಗಳು ವ್ಯಂಜನಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯ ವರ್ಣಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದವುಗಳು. ಆದರೆ ಉಚ್ಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರದ ಯಾವ ವರ್ಣವೂ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗುವದು. ಇಂಥ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇಂಥದೇ ಬರುವದೆಂದು ಕೆಲವು ಸ್ಥೂಲ ನಿಯಮಗಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅಪವಾದಗಳೂ ಇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೊಂದು ಭಾಷೆ ಮೊದಲು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವದು. ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದು ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾಗಹತ್ತಲು ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರು ಕೆಲವೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಾಮ್ಯಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಹೊಂದದ ಪ್ರಯೋಗಗಳೇ ಅಪವಾದಗಳೆನಿಸುವವು.

ವರ್ಣವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಹೇಗೆ ಆಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

(೧) ಸ್ವರ (೨) ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನ (೩) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನ.

ಸ್ವರಗಳು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸ್ವರಗಳು : — ಅ, ಆ, ಇ, ಛ, ಏ, ಉ, ಋ, ೠ, ಌ, ಍, ಔ, ಋ.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿ ಸ್ವರಗಳು : — ಅ, ಆ, ಇ, ಛ, ಏ, ಉ, ಋ, ಋ.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸ್ವರಗಳು : — ಋ, ಋ, ಌ, ಌ ಮತ್ತು ಋ.

ಋ ಕಾರಕ್ಕೆ ಋ ಕಾರದಂತೆ ದೀರ್ಘವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಋ ಕಾರವು ಋ ವ್ಯಂಜನದೊಡನೆ ಋಌ ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೋರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಉಪಯೋಗವು ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಋ, ಌ ಇವು ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಌ ಋ ಇವು ಸಂಯುಕ್ತ ಸ್ವರಗಳೆನಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಌ, ಋ ಇವೂ ಸಂಯುಕ್ತ ಸ್ವರಗಳಾದರೂ (ಅ + ಇ ಮತ್ತು ಉ + ಉ) ಅವು ಇ, ಉ ಗಳ ದೀರ್ಘಗಳಂತೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವವು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನವಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರವು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ-ಋಌ > ಋಌ ; ಋಌ > ಋಌ.

ಅ, ಇ, ಉ — ಶುದ್ಧ ಹ್ರಸ್ವ ಸ್ವರಗಳು

ಆ, ಛ, ಏ — ಶುದ್ಧ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರಗಳು.

ಌ ಮತ್ತು ಋ — ಹ್ರಸ್ವ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘ ಸ್ವರಗಳು.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರಗಳು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೂಡ ಬರಬಹುದು. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಯಾವದು ಬರುವದೆಂಬದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಯಾವದು ಬರುವದೆಂಬದನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಕೋಷ್ಟಕದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿರದ ಸ್ವರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

ಉದಾಹರಣೆಗಳು

*ಕ್ರ	ಅ	ಛೃತ>ಛಯ (ಛಾಪ್ಪ); ತೃಣ>ತಣ (ಡುಲ್ಲು), ತೃಣಾ>ತಣ್ಹಾ (ನೀರಡಿಕೆ), ಸ್ಮೃತ>ಮಯ (ಸತ್ತ), ಕೃತ-ಕಯ, ಕಡ.
ಕ್ರ	ಇ	ಮೃಗ>ಮಿಗ (ಜಿಗರೆ), ಮಾತೃ ಮಾಙ್ (ತಾಯಿ), ಶೃಂಗಾರ>ಸಿಙ್ಗಾರ (ಸಿಂಗಾರ), ನೃಪ-ನಿವ (ಅರಸ), ಶೃಂಗ-ಸಿಂಗ (ಕೋಡು),
ಕ್ರ	ಊ	ಮಾತೃ>ಮಾಙ (ತಾಯಿ), ಪಾತ್ರವ-ಪಾಙಸ (ಮುಳ್ಳೆ), ಋತು>ಊಙ (ಮುಕು), ಭ್ರಾತೃ>ಭಾಙ (ಅಣ್ಣ - ತಮ್ಮ), ವೃತ್ತಾಂತ>ಊತ್ತಂತ (ಸಮಾಚಾರ).
ಕ್ರ	ಋ	ಋಣ>ರಿಗ (ಸಾಲ), ಋಷಭ-ರಿಸಹ (ಎತ್ತ), ಋಪಿ>ರಿಸಿ, ಋದ್ಧ-ರಿದ್ಧ.
ಌ	ಋಌ	ಕಲ್ಪತ>ಕಿಲಿತ್ತ, ಕಲ್ಪಪಿ-ಕಿಲಿತ್ತಿ,
ಌ	ಋ	ವೈರ>ವೇರ, ವೈದ್ಯ>ವೇಜ್ಜ, ಶೈಲ-ಸೇಲ (ಸರ್ಪತ), ಔರಾಣತ>ಉರಾವಣ,
ಌ	ಅಌ	ಕೈಲಾಸ>ಕಱ್ಲಾಸ, ದೈತ್ಯ>ದಱ್ಚ, ದೈವ-ದಱ್ವ, ಚೈತ್ಯ>ಚೆಱ್ಚ (ಜಿನಮಂದಿರ).
ಌ	ಌ	ಔಷವ>ಔಸಹ, ಕೌತುಕ>ಕೌಙ, ಗೌರ-ಗೋರ, ಕೌಮುದಿ>ಕೌಮುಱ (ಬೆಳ್ಳೆಂಗಳು).

*ದೀರ್ಘ ಕ್ಷ ಕಾರವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬದಲೆ ಕಡಮೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಕ್ಷ ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇ ಕ್ಷ ಕಾರಕ್ಕೂ ಆಗುವದುಂಟು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲದೆ ಕ್ಷ ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಅಸಿಯಮಿತ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಆಗುವವು. ಉದಾ : ಕೃಷ>ಕುಷ; ಗೃಹಾತಿ>ಗೊಹಱ್. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಬ್ದದ ಮೊದಲು ಇರುವ ಕ್ಷ ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಉದಾ : ಕೃಷಿ-ರಿಸಿ. ಕೃಷಭ>ರಿಸಹ ಮುಂ. ಅದೇ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶಬ್ದಾರಂಭದ ಕ್ಷ ಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ವರವೂ ಬರುವದು. ಉದಾ : ಕೃಷಿ>ಱಿಸಿ; ಕೃದ್ಧಿ>ಱ್ಱಿ; ಕೃಷಭ>ಱಸಹ; ಕೃಚ್ಚ>ಅಚ್ಚ ಮುಂ.

ಔ ಅ ಕೌಶಲ>ಕುಸಲ; ಪೌರ>ಪುರ (ಪಟ್ಟಣ):
ಗೌಡ>ಗುಡ; ಪೌರು>ಪುರು.

ಔ ಆ ಗೌರ>ಗುರು.

ಇತರ ಸ್ವರವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ, ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರಗಳ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವು ಹೇಗಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೂಪಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದು ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ರೀತಿ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾದರಿಗೆಂದು ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

ಸ್ವರ	ಸ್ವರ	ಉದಾಹರಣೆಗಳು
ಅ	ಆ	ಸಮೃದ್ಧಿ>ಸಾಮಿರ್ದಿ; ಪ್ರವಚನ>ಪಾವಯನ; ಪ್ರಮುಖ>ಪಾಮೋಖ.
ಅ	ಇ	ದತ್ತ>ದಿತ್ತ; ಪಕ್ವ>ಪಿಕ್ಕ; ಮಥ್ಯಮ>ಮಜ್ಜಿಮ.
ಅ	ಉ	ಸರ್ವಜ್ಞ>ಸರ್ವಜ್ಞು; ಕೃತಜ್ಞ>ಕಯಜ್ಞು.
ಅ	ಋ	ಶಯ್ಯ>ಸೇಜ್ಜಾ; ಅತ್ರ>ಉತ್ಥ.
ಅ	ಌ	(ನೋದಲಸ್ವರ ಲೋಪವಾಗುವದು) ಅಲಾಬ್>ಲಾಝ; ಅರಣ್ಯ>ರಣ್ಣ; ಅಪಿ>ಪಿ.
ಆ	ಅ	ಯಥಾ>ಜಹ; ತಥಾ>ತಹ.
ಆ	ಇ	ಸದಾ>ಸಹ; ಆಚಾರ್ಯ>ಆಹರಿಯ.
ಆ	ಋ	ಗ್ರಾಹ್ಯ>ಗೇಜ್ಜ; ಮಾತ್ರ>ಮೇತ್ತ.
ಆ	ಌ	ಆದ್ರಿ>ಆಠ್ಲ; ಆಲಿ>ಆಲಿ.
ಇ	ಅ	ಹರಿದ್ರಾ>ಹಲಿಹಿ; ಶಕುನಿ>ಸುಞ.
ಇ	ಉ	
ಇ	ಋ	ಪಿಂಡ>ಪೇಞ; ಸಿನ್ದೂರ>ಸೇನ್ದೂರ; ಮಿರಾ>ಮೇರಾ.

ಇ	೦	(ಸ್ವರಲೋಪ) ಇತಿ>ತಿ, ತಿ.
ಇ	ಇ	ಪಾನೀಯ>ಪಾಣಿಯ; ಅಲೀಕ>ಅಲಿಯ; ತೃತೀಯ>ತಡ್ಯ.
ಇ	ಉ	ಜೀರ್ಣ>ಜುಣ
ಇ	ಏ	ಕೀಡಾ>ಕೇರಿಸ; ಆಪೀಡ>ಆಮೇಲ; ನೆಡ>ನೆಡು.
ಉ	ಅ	ಮುಕುಲ>ಮಱಲ; ಮುಕುಟ>ಮಱಟ; ಗರುಕ>ಗರು.
ಉ	ಐ	ಪುರುಷ>ಪುರಿಸ; ಭುಕುಟ>ಭಿಱುಟ.
ಉ	ಒ	ಪುಷ್ಕರ>ಪುಷ್ಕರ; ಪುಷ್ಕರಿಣಿ>ಪುಷ್ಕರಿಣಿ; ಮುಢರ>ಮೋಗರ; ತುಂಡ>ತುಂಡ.
ಉ	೦	(ಲೋಪ) ಉದಕ>ದಗ.
ಊ	ಉ	ಕೌತೂಹಲ>ಕೌತುಹಲ.
ಊ	ಏ	ನೂಪುರ>ನೇಱ.
ಊ	ಒ	ಕೂರ್ಪ>ಕೋಪರ; ಮೂಲ್ಯ>ಮೋಲ; ತಾಮ್ಬೂಲ>ತಂಬೋಲ.
ಏ	ಐ	ಏಕ>ಏಕ>ಐಕ.
ಒ	ಉ ಊ	ಒಱ>ಉಡ; ಸೋಜಿವಾಸ>ಸೂಸಾಸ.

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. ಆದರೂ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅಪವಾದಗಳಿರುವವೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

(೧) ಮುಂದೆ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ—ಕ್ಷೇತ್ರ>ಖೇತ; ಮೋಕ್ಷ>ಮೋಖ. (ಕನ್ನಡದ ಎ, ಒ ಗಳಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.)

(೨) ದೀರ್ಘ ಸ್ವರವು ಅನುಸ್ವಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ—ಇದಾನಿಮ್>ಇದಾಣಿ; ಮಾಸ>ಮೆಸ.

(೩) ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಪದದ ಅಂತ್ಯಸ್ವರವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ— ಮಿಕ್ಷಾಕಾಲ>ಮಿಖಕಾಲ; ನದೀತಟಾಕ>ನಡಿತಲಾಯ.

(೪) ಯಾವದೊಂದು ಪದದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಜೋರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗುವದು. ಉದಾ— ಉದಾ— ಉದಾ—

ಖಿನ್ಯಾಮೇವ ಮುಂ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದೀರ್ಘವು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ—
ಕುಲಾಲ>ಕುಲಲ; ಅನೀಕ>ಅಣಿಕ; ಅನ್ಯಥಾ>ಅನ್ಯಹ.

ವಿಸರ್ಗ.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಗದ ಉಪಯೋಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವೆನಿಸುವದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಗವು ಶಬ್ದದ ಕೊನೆಗೆ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವದು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಗವಿರುವ ಶಬ್ದಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳೊಡನೆ ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಕೊನೆಗೆ ಬರುವ ವಿಸರ್ಗವು ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದುವದೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಯುವಾ.

(೧) ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಅಥವಾ ಪದದ ಕೊನೆಗೆ ಅಥವಾ ಬಂದರೆ ಅದು ವಿಸರ್ಗವಾಗುವದು. ಅಂತ್ಯವಿಸರ್ಗದಹಿಂದೆ ಆ ಇದ್ದರೆ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕೂಡಿ ಆ ಆಗುವದು.

ಉದಾ—ದೇವ:>ದೇವೋ; ನರ:>ನರೋ; ತತ:>ತತೋ; ಯತ:>ಯತೋ; ಪುಣ:>ಪುಣೋ; ಅತ:>ಅತೋ; ಪ್ರಾತ:>ಪ್ರಾತೋ; ಅಹ:>ಅಹೋ; ಸರ್ವತ:>ಸರ್ವತೋ ಮುಂ.

* ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾವ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಗದ ಹಿಂದೆ ಆ ಇದ್ದರೂ ಆ ಆಗದೆ ಏ ಆಗಿರುವದು. ಉದಾ—ಅಖ:>ಅಹೇ; ರಹ:>ರಹೇ; ಇವ:>ಇವೇ; ಪುರ:>ಪುರೇ ಮುಂ.

(೨) ಅಂತ್ಯ ವಿಸರ್ಗದ ಹಿಂದೆ ಆ ದ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ವರವಿದ್ದರೆ ಅದು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ—ದೇವಾ:>ದೇವಾ; ನರಾ:>ನರಾ.

* ಅಂತ್ಯವಿಸರ್ಗದ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ೩ ಅಥವಾ ೪ ಇದ್ದರೆ ವಿಸರ್ಗವು ಲೋಪವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗುವದು.

ಉದಾ—ತರು:>ತರು; ಗುರು:>ಗುರು; ಮುನಿ:>ಮುನಿ; ಸಾಧು:>ಸಾಧು; ಗಿರಿ:>ಗಿರಿ ಮುಂ.

ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ೨೬ ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು.

ವ್ಯಂಜನಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ.*

ಕಂಠ —	ಕ್ ಳ್ ಗ್ ಖ್	ಕವರ್ಗ
ತಾಲವ್ಯ —	ಚ್ ಛ್ ಜ್ ಝ್ ಞ್	ಚವರ್ಗ
ಮೂರ್ಧನ್ಯ —	ಟ್ ಠ್ ಡ್ ಢ್ ಣ್	ಟವರ್ಗ
ದಂತ್ಯ —	ತ್ ಥ್ ದ್ ಧ್ ನ್	ತವರ್ಗ
ಹಿಷ್ಕತ್ಯ —	ಪ್ ಫ್ ಬ್ ಭ್ ಮ್	ಪವರ್ಗ
ಅಂತಸ್ಥ —	ಯ್ ರ್ ಲ್ ವ್	
ಊಷ್ಮ —	ಷ್	
ಮಹಾಪ್ರಾಣ —	ಹ	
ಅನುಸ್ವಾರ —	ೞ	

ಮೊದಲಿನ ಐದು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು ಅನುನಾಸಿಕವೆಂದೂ ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಪರ್ಶಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು. ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಹ್ ಕಾರ ಕೂಡಿ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಉದಾ -ಕ್+ಹ್=ಳ್ ; ಗ್+ಹ್=ಘ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ಹೀಗೆ ಇವು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನಗಳೆನಿಸುವವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತ ಅಕ್ಷರಗಳು ಬರುವದೇ ಇಲ್ಲವಾದರೂ 'ಹ' ಕಾರದೊಡನೆ ಮೂರು ಅನುನಾಸಿಕಗಳೂ ಒಂದು ಅಂತಸ್ಥ ವ್ಯಂಜನವೂ ಕೂಡಿ ಆದ ಳ್, ಳ್, ಳ್, ಳ್, ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವವು. ಇದರಿಂದ ಹ್ ಕಾರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ವ್ಯಂಜನವು ಸಂಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಎರಡೆರಡರ ೧೦ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಕ್-ಳ್, ಚ್-ಛ್, ಟ್-ಠ್, ತ್-ಥ್, ಪ್-ಫ್.
ಗ್-ಘ್, ಜ್-ಝ, ಡ್-ಢ್, ದ್-ಧ್, ಬ್-ಭ್.

* ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಾದ ಳ್ ಮತ್ತು ಳ್ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಾದ ಳ್ ಮತ್ತು ಳ್ ಇವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದಿಲ್ಲ ವ್ಯಂಜನಗಳೂ ಇರುವವು. 'ಹ' ಕಾರವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವದು. ಅದೂ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ವರ್ಣವು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾತೀಯವೆನಿಸಬಹುದು. ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ವಿಜಾತೀಯವೆನಿಸುವವು. ಉದಾ—
 ಕ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ಇ; ಮತ್ತು ಇ ಕಾರಕ್ಕೆ ಕ್ ಸಜ್ಜಾತೀಯವೆನಿಸುವವು. ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ವಿಜಾತೀಯವೆನಿಸುವವು. ಇದೇಪ್ರಕಾರ ಅನುನಾಸಿಕದೊಡನೆ ಅದೇ 'ವರ್ಗದ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನವು ಕೂಡಿದರೆ ಅದು ಸಂಯುಕ್ತವೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅನುಸ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪರಸವರ್ಣವನ್ನು ಬರೆಯುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಉದಾ—**ಃ ಳ್ ಳ್ ಳ್ ಮುಂ.** ಆದರೆ ಅನುನಾಸಿಕವು ದ್ವಿತ್ವವಾದರೆ ಸಜ್ಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತವೆನಿಸುವದು. ಉದಾ—**ಃ, ಇ, ಮ.** **ತ, ತ** ಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂದಮೇಲೆ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯಂತೂ ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗದು. ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದಿಲ್ಲ.*
ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಂಜನಗಳೂ ಬಹುತರ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಶಬ್ದಗಳು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಆಗುವವು. ಯಾವ ವ್ಯಂಜನದ ಬದಲು ಯಾವದು ಬರುವದೆಂಬದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಆ ವ್ಯಂಜನದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವದು. ಹೀಗೆ ಸ್ಥಾನದ ವಿಚಾರದಿಂದ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು—
ಆದ್ಯಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಅನಾದ್ಯಕ್ಷರ ಎಂದು. ಅನಾದ್ಯಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ **ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರ**ವೆಂದು ಎರಡು ಭೇದಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಅಕ್ಷರವು **ಆದ್ಯ, ಅಂತ್ಯ** ಅಥವಾ **ಮಧ್ಯ**ವಾಗಿರುವದರ ಮೇಲಿಂದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುವದು. ಈ ಮೂರು ಭೇದಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

- (೧) **ಆದ್ಯಕ್ಷರ** — ಶಬ್ದದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಕ್ಷರ. ಉದಾ—
 'ಕಮಲ' ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ **ಕ**.
 (೨) **ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರ**—ಶಬ್ದದ ಆದ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಅಕ್ಷರ. ಉದಾ— 'ಕಮಲ' ದಲ್ಲಿಯ **ಮ**.

* ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವೇಚನೆಯು ಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವದು.

(೩) ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರ— ಶಬ್ದದ ಕೊನೆಯ ಅಕ್ಷರ, ಉದಾ— 'ಕಮಲ' ದಲ್ಲಿಯ ಲ.

ಈಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅದ್ಯ ವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ *

(೧) ಇ, ಋ ಮತ್ತು ೠ ಇವುಗಳನ್ನುಳಿದು ಯಾವ ವ್ಯಂಜನವೂ ಅದಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇ ಋ ೠ ಇವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವು ಯಾವ ಸ್ಥಾನ (ಅದ್ಯ, ಮಧ್ಯ ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯ) ದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬದಲಾಗುವವು. ಇ, ಋ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸ್ ಕಾರವೂ ೠ ಕೈ ಜ್ ಕಾರವೂ ಬರುವವು.

ಉದಾ— ಅದ್ಯ ಇ, ಋ ಸ್. ಶಾಲಾ > ಸಾಲಾ; ಶೇಷ > ಸೇಸ; ಶಾಕ > ಸಾಗ (ಕಾಯಿಪಲ್ಲಿ); ಷಡ > ಸಂಡ (ಗಿಡಗುಂಪು); ಷಠಿ > ಸಠಿ; (೬೦); ಶಾಸ್ತ್ರ > ಸಾತ್ಯ; ಶಬ್ದ > ಸದ್ (ದನಿ); ಶತ > ಸಯ (೧೦೦) ಷೋಡಶ > ಸೋಲಸ (೧೬) ಮುಂ.

ಅನಾದ್ಯ— ಇ, ಋ, ಪಶು > ಪಸು; ಆಕಾಶ > ಆಗಾಸ; ರಾಶಿ > ರಾಸಿ; ಕೇಶ > ಕೇಸ; ಕಾಪಾಯ > ಕಾಸಾಯ (ಮನೋವಿಕಾರ); ವಿಷ > ವಿಸ; ಪುರುಷ > ಪುರಿಸ ಮುಂ.

× ಅಪವಾದ— ಕೆಲವೆಡೆ ಇ, ಋ ಗಳಿಗೆ ಸ್ ಕೈ ಬದಲು ಳ್ ಬರುವದು.

ಉದಾ ಶಾವ > ಳಾವ; (ಕರು ಅಥವಾ ಮರಿ) ಷಡ > ಳ (೬) ಷಡ್ಪದ > ಳಪ್ಪಯ (ಆರು ಕಾಲಿನ) ಸುಧಾ > ಳುಧಾ; ಷಮಾಸ > ಳಮಾಸ ಮುಂ.

ಅದ್ಯ— ೠ > ಜ್. ಶುಕರಾಜ > ಜ್ವರಾಯ; ಯೌವನ > ಜೌವಣ; ಯಶ > ಜಶ್ವ; ಯಕ್ಷ > ಜಕ್ಷ; ಯಶಸ > ಜಸ; ಯದಿ > ಜಹಿ; ಯಮ > ಜಮ; ಯುಕ್ತ > ಜುಕ್ತ (ಯೋಗ್ಯ); ಯಾನ > ಜಾಣ (ವಾಹನ); ಯಥಾ > ಜಹಾ.

ಸಮ ಉಪಸರ್ಗದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅದಿ ೠ ಕಾರಕ್ಕೂ ಜ್ ಆಗುವದು. ಇತರ ಕಡೆಗೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ ಸಂಯೋಗ > ಸಂಜೋಗ; ಸಂಯಮ > ಸಂಜಮ; ಸಂಯುಕ್ತ > ಸಂಜುಕ್ತ; ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಜನ > ಪಯೋಜನ.

* ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅದ್ಯಕ್ಷರವಿದ್ದೇ ಇರುವದು. ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ ನರ ಇದರಲ್ಲಿ ನ ಅದ್ಯಕ್ಷರವೂ ರ ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರವೂ ಆಗಿವೆ. ಮೂರು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ಷರಗಳಿರುವ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ವ್ಯಂಜನವು ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಇರಬಹುದು ಉದಾ— ಸಮಗ, ಕರಕಣ್ಣ ಮುಂ.

ಅನ್ಯಯೀಭಾವ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ **ಯಥಾ** ಅಥವಾ **ಯಾವತ್** ಪೂರ್ವಪರವಾಗಿ ದ್ವರೇ **ಯ** ಕೈ **ಜ** ಅಥವಾ **ಅ** ಆಗುವದು. ಉದಾ—**ಯಥಾಶಕ್ತಿ>ಜಹಾಸತ್ತಿ** ಅಥವಾ **ಅಹಾಸತ್ತಿ**; **ಯಥಾಮುಖ>ಜಹಾಸುಹ** ಅಥವಾ **ಅಹಾಸುಹ**; **ಯಾವತ್ಕಥಾ>ಜಾವಕಹಾ** ಅಥವಾ **ಆವಕಹಾ**; **ಯಾವಚ್ಚಂದ್ರ>ಜಾವಚ್ಚಂದ** ಅಥವಾ **ಆವಚ್ಚಂದ** ಮುಂ.

(೨) ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದದಲ್ಲಿಯ ದ್ವಿತೀಯ ಪದದ ಆದ್ಯ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಆದ್ಯ ಕ್ಷರ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರದ ನಿಯಮವು ಅನ್ವಯಿಸುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡೂ ಬಗೆಯರೂಪಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವವು. ಉದಾ—**ತ್ರಿಭುವನ>ತಿಹುಯಣ** ಅಥವಾ **ತಿಭುವನ**; **ಸುಖಕರ>ಸುಹಯರ** ಅಥವಾ **ಸುಹಕರ**; **ಜಲಚರ>ಜಲಯರ** ಅಥವಾ **ಜಲಚರ**; ಅದೇಪ್ರಕಾರ **ನ** ಜಾನಾತಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ **ನ** **ಯಾಣಙ್** ಅಥವಾ **ಜಾಣಙ್** ಎಂದು ಎರಡೂ ರೂಪಗಳು ಆಗುವವು.

ಅನ್ಯವ್ಯಂಜನವು ವರ್ಗದ ಒಂದನೆಯ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯವರ್ಣವಾಗುವದೂ ಉಂಟು.

ಉದಾ—**ಕುಜ>ಖುಜ**; **ಗೃಹ>ಘರ**; **ಪರಬ>ಫರಸ**; **ಬಿಸ>ಮಿಸ** ಮುಂ.

ಆದರೆ ಒನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ರೀತಿಯೂ ಆಗಬಹುದು.

ಉದಾ—**ಭಿಷಣ>ಬಿಹಣ**.

ಕೆಲವು ಅನಿಯಮಿತ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು

ಕ್>ಗ್	ಕನ್ದುಕ>ಗೇನ್ದುಅ (ಚೆಂಡು)
ಕ್>ಛ್	ಕಿರಾತ>ಚಿಲಾಯ (ಬೇಡ)
ಕ್>ತ್	ಕಿರೀಡ>ತಿರೀಡ
ಛ್>ತ್	ವಿಕಿತ್ತಾ>ತಿಗಿಚ್ಚಾ
ಛ್>ಯ್	ಛಾಪಿ>ಯಾವಿ
ಜ್>ಯ್	ಜುಗುಪ್ಸಾ>ದುಗುಚ್ಚಾ (ತಿರಸ್ಕಾರ)
ತ್>ಛ್	ತಿಷ್ಠತಿ>ವಿಡ್ಠಙ್
ಡ್>ಙ್	ದಹ>ಡಹ
ಬ್>ಮ್	ಬ್ರಾಹ್ಮಣ>ಮಾಹಣ
ಮ್>ವ್	ಮನ್ಮಥ>ವಮ್ಹ

ಯ್ > ಲ್ಲ   ಯಶ್ಚಿ > ಲ್ಲಿ (ಕೋಲು)

ಲ್ > ನ್   ಲಾಂಗ್ಲ > ನಂಗ್ಲ

ಮಧ್ಯವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು.

(೧) **ಯಶ್ಚಿತಿ**

ಕ್, ಗ್, ಚ್, ಜ್, ತ್ ಮತ್ತು ಢ್ ಇವು ಅನಾದಿಯಾಗಿಯೂ ಅಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅವು ಲೋಪವಾಗುವವು. ಹೀಗೆ ಲೋಪವಾಗುವ ವ್ಯಂಜನವು ಎರಡು ಸ್ವರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ ನಗರ ಈ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಮಧ್ಯ ಗ್ ನು ನ್ + ಅ ಗ್ + ಅ ರ್ + ಅ, ಎರಡು ಸ್ವರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಗರ ಇದು ನಅರ ಆಗುವದು. ಹೀಗೆ ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಅ ಅಥವಾ ಆ ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಯ್ ಕೂಡಿಸಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವದು ಕಂಡು ಬರುವದು. ಇದುವೆ ಯಶ್ಚಿತಿ ಎನಿಸುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಗರ > ನಯರ, ಸಕಲ > ಸಯಲ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳಾಗುವವು. ಅ, ಆ ದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ವರವು ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯ ದ ಬಳಿಯೆನಿಸುವ ಇತರ ಅಕ್ಷರಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಯ, ಯಾ, ಇ, ಇಂ, ಉ, ಊ, (ಹ್ರಸ್ವ), ಋ (ದೀರ್ಘ), ಌ (ಹ್ರಸ್ವ), ಍ (ದೀರ್ಘ), ಐ (ವಿಸರ್ಗ) ಇವು ಯ ದ ಬಳಿಯೆನಿಸುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ತುತುಷ ಇದಕ್ಕೆ ಸುತುರಿಸ ಎಂಬ ರೂಪವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಸುತುರಿಸ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಯಶ್ಚಿತಿ ಯ ನಿಯಮವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಅ ಅಥವಾ ಆ ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯೆ ಇರುವ ಅ ಆ ಗಳಿಗೆ ಯ, ಯಾ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಆಪದಾ, ಅಂಗ ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಆಪಯಾ, ಅಂಗ ಹೀಗೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ.

ಯಶ್ಚಿತಿ ಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

ಕ್ ಯ್ ಶ್ಕರ > ಸ್ಕರ (ಹಂದಿ); ನರಕ್ > ನರಯ; ಕನಕ್ > ಕನಯ; ಜನಕ್ > ಜನಯ; ಉದಕ್ > ಉದಯ.

ಗ್ ಯ್ ನಗರ > ನಯರ; ಸಾಗರ > ಸಾಯರ; ಸೃಗ > ಮಿಯ; ಛಾಗ > ಛಾಯ.

ಚ್ ಯ್ ಕವ > ಕಯ; ನೇವ > ನೇಯ; ವಚನ > ವಯನ; ಆಚಾರ > ಆಯಾರ; ಉಪಚಾರ > ಉಪಯಾರ

ಜ್ ಯ ಪೂಜಾ>ಪೂಯಾ; ರಜತ>ರಯಯ; ಪ್ರಜಾ>ಪಯಾ; ಗಜ>ಗಯ; ಪರಿಜನ>ಪರಿಯಣ.

ತ್ ಯ ಪಿತಾ>ಪಿಯಾ; ಮಾತಾ>ಮಾಯಾ; ಶತ>ಸಯ.

ಡ್ ಯ ಕದಲಿ>ಕಯಲಿ (ಬಾಳೆ); ಉದರ>ಉಯರ; ಪ್ರಾಸಾದ>ಪಾಸಾಯ (ಅರಮನೆ); ಪಾದ>ಪಾಯ.X

(೨) ಖ, ಘ, ಥ, ಧ, ಫ, ಭ ಇವು ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಹ್ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವದು.

ಖ ಚಾಖಾ>ಸಾಹಾ; ಸಖ>ಸಹಿ; ಸುಖ>ಸುಹ; ನಖ>ನಹ; ಮೇಖಲಾ>ಮೇಹಲಾ (ಡಾಬು)

ಘ ಮೇಘ>ಮೇಹ; ರಾಘವ>ರಾಹವ; ಮಘಾ>ಮಹಾ (ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ); ಅಮೋಘ>ಅಮೋಹ (ತಪ್ಪದೆ).

ಥ ಯಥಾ>ಜಹಾ; ರಥ>ರಹ; ಕಥಾ>ಕಹಾ ಮಿಥುನ>ಮಿಹುಣ; ಅನಾಥ>ಅಣಾಹ; ಯುಥ>ಜುಹ.

ಧ ಮಧು>ಮಹು; ಸಾಧು>ಸಾಹು. ವಧ>ವಹ; ದಧಿ>ದಹಿ; ಬಧಿರ>ಬಹಿರ; ವಿವಿಧ>ವಿವಿಹ.

ಫ ಮುಕ್ತಾಫಲ>ಮುಕ್ತಾಹಲ (ಮುತ್ತು); ರೇಫ>ರೇಹ (ರ ಕಾರ); ವಿಫಲ>ವಿಹಲ; ಸಫಲ>ಸಹಲ.

ಭ ಶುಭ>ಸುಹ; ಶೋಭಾ>ಸೋಹಾ; ನಭಸ್>ನಹ; ವಿಭವ>ವಿಹವ; ಸಮಾ>ಸಹಾ; ಲಾಭ>ಲಾಹ; ಲೋಭ>ಲೋಹ.

(೩) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತ ಟ್ ಮತ್ತು ಠ ಇವುಗಳಿಗೆ ಡ್ ಮತ್ತು ಢ್ ಆಗುವದು.

X ಅಪವಾದಗಳು

ಕ್ ಗ್ ಏಕ್>ಏಗ; ಕನಕ>ಕಣಗ; ಉದಕ>ಢಗ.

ಆಗಮ, ಭೋಗ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಗ್ ಲೋಪವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯೋಗ>ಜೋಗ ಎಂದಾಗುವದು.

ಅದರಂತೆ ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಟ್ ಢ್ ಗಳು ಲೋಪವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ವಿತಥ>ವಿತಹ; ಉದಧಿ>ಉದಹಿ; ಉದಕ>ಉದಗ; ವಿದಿತ>ವಿದಿಹ.

ಉದಾ— ಟ್ > ಡ್ ಪಟ > ಪಡ; ಮಟ > ಮಡ (ಸೈನಿಕ); ಘಟ > ಘಡ; ಶಾಟಿ > ಸಾಡಿ; ವಟ > ವಡ; ನಾಟಕ > ನಾಡಕ.

ಠ್ ಠ್ ಶಠ > ಸಠ; ಪಠತಿ > ಪಠಡ; ಪಾದಗಿಠ > ಪಾಡಗಿಡ; ಕುಠಾರ > ಕುಡಾರ (ಕೊಡ್ಲಿ).

(೪) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ತ್ ತ್ ಗಳಿಗೆ ಡ್ ಡ್ ಗಳೂ ಆಗುವವು.

ಉದಾ— ತ್ > ಡ್ ಪತಿತ > ಪಡಿಪ; ಪ್ರತಿ > ಪಡಿ; ಪ್ರತಿಮಾ > ಪಡಿಮಾ; ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ > ಪಡಿಪಕ್ಷ.

ತ್ > ಡ್ ಪ್ರಥಮ > ಪಥಮ; ಪೃಥ್ವಿ > ಪುಥವಿ; ಶಿಥಿಲ > ಸಿಥಿಲ.*

(೫) ನ್ ಕಾರವು ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಣ್ ಆಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ನಯನ' ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಕೊನೆಯ 'ನ' ವು ಣ್ ಆಗುವದು. ಮೊದಲನೆಯದು ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಣ್ ಕಾರವು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುವದು. ಉದಾ— ಗಣ, ವಿಣಾ ಮುಂ. ಆದ್ಯ ನ್ ಕಾರಕ್ಕೂ ಣ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ಮತ್ತು ಜೈನ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತ ವ್ಯಾಕರಣವಿದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದು ಸರಿಯೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಜೈನೇತರರು ಬರೆದ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ವ್ಯಾಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆದ್ಯ ನ್ ಕೈ ಣ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಆದರೆ ಪ್ರೊ. ಜೈನ ಮತ್ತು ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆದ್ಯ ನ್ ಕೈ ಣ್ ಹೇಳದೆ ಅನಾಡ್ಯ ನ್ ಕೈ ಣ್ ಹೇಳಿರುವರು. ಅವರು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಂಪಾದಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ನನ್ತು ಎಂಬ ಅವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಣ್ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುವದು; ಮತ್ತು ಇದೊಂದೇ ಆದ್ಯ ನ್ ಕೈ ಣ್ ಆಗುವ ಅಪವಾದ ಶಬ್ದವು ಸಿಗುವದು. ಇದು ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರಿಂದ ಒಪ್ಪಿತವಾಗಿರುವದು.

* ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಕರ್ಮಣಿ ಭೂಕ್ಯಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿಯ ರ್ ಕೈ ಣ್ ಆಗುವದುಂಟು. ಉದಾ— ಕೃತ > ಕಡ; ಮೃತ > ಮಡ; ಹೃತ > ಹಡ; ಪರಿವೃತ > ಪರಿವುಡ

× ಅಪವಾದ— ರ್ ಕೈ ಣ್ ಆಗದೆ ಹಲವು ಕಡೆಗೆ ಲೋಪ ಬರುವದುಂಟು. ಯಶ್ರುತಿ ಯ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿಯ ರ್ ದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು.

ನ್>ಞ್ ಕನಕ>ಕನಯ; ಅನೇಕ>ಅಣೇಗ; ವನ>ವಣ; ಸೇನಾ>ಸೇಣಾ; ವಚನ>ವಯಣ; ಕಾನನ>ಕಾಣಣ.

(೬) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ಡ್, ಳ್, ತ್, ಳ್ ಈ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳಿಗೂ ಞ್ ಅನುನಾಸಿಕಕ್ಕೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಲ್ ಬರುವದುಂಟು.

ಉದಾ— ಡ್>ಲ್ ಸ್ಫಟಿಕ>ಫಲಿಹ ಚಪೆಟಾ>ಚವೇಲಾ.

ಳ್>ಲ್ ಪಿಡಾ>ಪಿಲಾ; ಗರುಡ>ಗಠ್ಠ; ಷೋಡಶ>ಸೋಲಸ.

ತ್>ಲ್ ಸಾತವಾಹನ>ಸಾಲಿವಾಹನ.

ಳ್>ಲ್ ಕದಂಬ>ಕಲಂಬ (ಒಂದು ಗಿಡ) ದ್ವಾದಶ>ದುವಾಲಸ (೧೨)

ಞ್>ಲ್ ವೇಣು>ವೇಲು.

(೭) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ಪ್, ವ್ ಗಳಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅವು ಲೋಪವಾಗಲು ಉಳಿಯುವ ಸ್ವರವು ಅ, ಆ ಇದ್ದರೆ ಯಶ್ರುತಿ ಆಗುವದು. ಉದಾ—

ಪ್. ರಿಪು>ರಿತ; ನಿಪುಣ>ನಿಡಣ; ತ್ರಪು>ತತ (ತವರ); ವಪು>ವತ (ವೇಹ).

× ಅಪವಾದ. ಪಾಪ>ಪಾವ; ನೃಪ>ನಿವ; ಶಾಪ>ಸಾವ.

ವ್. ಲಾವಣ್ಯ>ಲಾಞ್ಞ; ದಿವಸ>ದಿವಹ; ದಿವಾ>ದಿಯಾ; ನಿವೃತ್ತ>ನಿಯತ್ತ. (ತಿರುಗಿದ).

× ಅಪವಾದ. ವ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವೆಡೆ ಲೋಪವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ದೇವ>ದೇವ; ವಿವೇಕ>ವಿವೇಗ; ವಿವಾಹ>ವಿವಾಹ.

(೮) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ಶ್ ಕಾರದ ಹಿಂದೆ ಅ ಅಥವಾ ಆ ಇದ್ದರೆ ಶ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅ, ಆ ಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ವರವಿದ್ದರೆ ಶ್ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ — ಕಾಯ>ಕಾಯಾ (ಶರೀರ); ಮಾಯಾ>ಮಾಯಾ; ಆದರೆ ವಿಯೋಗ>ವಿಒಗ.×

(೯) ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾದ ರ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಲ್ ಬರುವದು. ಉದಾ— ಕಠಣ>ಕಠುಣ; ಚರಣ>ಚಲಣ; ಸುಕುಮಾರ>ಸುಕುಮಾಲ; ದರಿದ್ರ>ದಲಿಹ; ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಲ್ ಕಾರಕ್ಕೆ ರ್ ಬರುವದೂ ಉಂಟು. ಉದಾ — ಕಿಲ>ಕಿರ; ಶಾಲ್ಮಲಿ>ಶಾವರೀ (ಬೂರಲ ಅರಳಿ);

× ಅಪವಾದ— ವಾಯು>ವಾತ; ಪ್ರಿಯ>ಪಿಯ.

ಙ್, ತ್ ಮತ್ತು ಙ್ ಗಳಿಗೆ ರ್ ಆಗಿರುವುದೂ ಕೆಲವು ಕಡೆಗೆ ಕಂಡು ಬರುವುದು.
ಉದಾ — ವೈದ್ಯ>ವೇದಲಿಯ; (ಒಂದು ರತ್ನ) ವಿಡಾಲ>ವಿರಾಲ (ಬೆಕ್ಕು); ತದಾರ
>ತರಾಲ; ದ್ವಾದಶ>ಬಾರಹ (ಹನ್ನೆರಡು).

(೧೦) ಶ್, ಷ್, ಸ್ ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗೆ ಹ್ ಕಾರವಾಗಿರುವುದು.
ಉದಾ — ಶ್ ಹ್ ದಶಮುಖ>ದಹಮುಹ; ದಶ>ದಹ (ಹತ್ತು).

ಷ್ ಹ್ ಪಾಷಾಣ>ಪಾಹಾಣ; ಭೀಷಣ>ಬೀಹಣ.

ಸ್ ಹ್ ದಿವಸ>ದಿಯಹ.

ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಂಜನವು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುವದೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಇರುವವು. ಅವು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವು ಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಅಪವಾದಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಕೆಳಗೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಂತಹ ರೂಪಗಳ ಪ್ರಕಾರವು ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಅನಿಯಮಿತ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

ವ್ಯಂಜನ ವ್ಯಂಜನ

ಉದಾಹರಣೆಗಳು

ಕ್	ಹ್	ಫಲಕ>ಫಲಹ (ಫಳ); ಸ್ಫಟಿಕ>ಫಲಿಹ.
ಕ್	ವ್	ಸ್ತೌಕ>ಶೌವ (ಸ್ವಲ್ಪ).
ಗ್	ವ್	ಯುಗಲ>ಜುವಲ
ಠ್	ಹ್	ಕುಠಾರ>ಕುಹಾಡ (ಕೊಡ್ಲಿ); ಪಿಠರ>ಪಿಹಡ (ಪಾತ್ರೆ).
ತ್	ಙ್	ಉತಾಹಿ>ಉದಾಹು (ಅಧವಾ)
ತ್	ಹ್	ಭಾರತ>ಭಾರಹ; ಭರತ>ಭರಹ.
ಬ್	ಮ್	ಕಮಂಧ>ಕಮಂಧ.
ಬ್	ವ್	ಶಿಬಿಕಾ>ಸಿವಿಯಾ (ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ); ಶಬರ>ಸವರ; ಅಲಾಬು>ಅಲಾಬು.
ವ್, ಷ್	ಮ್	ವೈಶ್ರವಣ>ವೇಸಮಣ; ಆಪಿಡ>ಆಮೇಲ.
ವ್	ಶ್	ದಿವಸ>ದಿಯಹ; ಪರಿವಾರ>ಪರಿಯಾಲ.

ಅಂತ್ಯವ್ಯಂಜನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ವ್ಯಂಜನಾಂತ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ವ್ಯಂಜನಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಎರಡು ಬಗೆಯಿಂದ ಸ್ವರಾಂತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವದು.

(೧) ಅಂತ್ಯವ್ಯಂಜನ ಲೋಪ ಮಾಡುವದು. ಉದಾ— ತಾವತ್>ತಾವ; ಯಾವತ್>ಜಾವ; ಧನುಸ್>ಧನು; ಶಿರಸ್>ಸಿರ; ಪರಿಷತ್>ಪರಿಸಾ.

(೨) ಅಂತ್ಯವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವರ ಸೇರಿಸುವದು. ಮೂಲಶಬ್ದವು ಪುಲ್ಲಿಂಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಿದ್ದರೆ ಆ ಅಥವಾ ಇ ಕೂಡಿಸುವರು. ಉದಾ— ಪ್ರಾತೃ>ಪಾತಸ; ಶರತ್>ಸರಯ (ಒಂದು ಋತು); ಮರುತ್>ಮರುಯ (ಗಾಳಿ); ಸರಿತ್>ಸರಿಯಾ; ದಿಕ್>ದಿಸಾ; ಅಪತ್>ಅಪಹೆ.

* ವ್ಯಂಜನಾಂತವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಆ ಕೂಡಿಸುವದುಂಟು. ಉದಾ—ಹಸ್>ಹಸ; ಕಠ್>ಕಹ ಮುಂ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯವ್ಯಂಜನವು ನ್ ಅಥವಾ ಮ್ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಅನುಸ್ವಾರವಾಗುವದು. ಉದಾ— ಭಗವನ್>ಭಯವಂ; ಇದಾನಿಮ್>ಇಯಾಣಿ (ಈಗ) ಕೆಲವು ಅವ್ಯಯಗಳ ಅಂತ್ಯ ವ್ಯಂಜನವು ನ್ ಅಥವಾ ಮ್ ಇರದಿದ್ದರೂ ಅನುಸ್ವಾರವು ಬರುವದುಂಟು. ಉದಾ—ಮನಾಕ್>ಮಣಂ (ಸ್ವಲ್ಪ); ಸಾಕ್ಷಾತ್>ಸಕ್ವವಂ; ಪ್ರಾತಸ್>ಪಾಯಂ (ಮುಂಜಾನೆ) ಮುಂ.

ಉಚ್ಚಾರ ಸುಲಭವಾಗಲು ಮಾಡಿದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳು.

ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಅಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನವು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡುವದೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಲಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಶಬ್ದಗಳ ಉಚ್ಚಾರವನ್ನು ಸುಲಭಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ರೀತಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

(೧) ಅಕ್ಷರಲೋಪ— ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರವೇ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ— ದೇವಕುಲ>ದೇತಲ; ರಾಜಕುಲ>ರಾತಲ; ಜೀವಿತ>ಜೀಯ; ನನು>ಞ; ಅವಠ>ಅಡ (ಬಾವಿ) ಮುಂ. ಅನೇಕ ಸಲ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಎರಡು ವರ್ಣಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಲೋಪವಾಗುವದು

ಉದಾ—ಅಪರಾತ್ರ>ಅವರತ್ತ; ಹೃದಯ>ಹ್ರಿಯ; ಏವಮ್ + ಎಽ>ಏಮೇಽ; ಏವಮೇವ>ಏಮೇವ ಮುಂ.

(೨) ವರ್ಣ ವಿಪರ್ಯಯ—ಅನುಸರದ ಉಚ್ಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸ್ಥಾನವೂ ಬದಲಾಗಬಹುದು. ಉದಾ—ವಾರಾಣಸಿ>ವಾಣಾರಸಿ ಇಲ್ಲಿ ರ ಣ ಗಳ ಸ್ಥಾನ ಅದಲುಬದಲಾಗಿರುವುದು.

ಬೇರೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು—उपानह>उवानह>वानह>वाहण; दीर्घ>दीहर; महाराष्ट्र>मरहट्ट.

ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು.

ಒಂದು ಸ್ವರ ಮತ್ತು ಒಂದು ವ್ಯಂಜನ ಕೂಡಿದ ಅಕ್ಷರವು ಅಸಂಯುಕ್ತ ವೆನಿಸುವದು. ಉದಾ—ಗ + ಅ = ಗ. ಆದರೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಂಜನ ಗಳು ಒಂದು ಸ್ವರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ್ದಾದರೆ ಅದು ಸಂಯುಕ್ತವೆನಿಸುವದು. ಉದಾ—ಕ್ + ರ್ + ಅ = ಕ್ರ; ಕ್ + ತ್ + ರ್ + ಅ = ಕ್ರತ್; ಸಂಯುಕ್ತ ಅಕ್ಷರವು ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವಾಗುವದು.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತಪ್ಪಿಸುವದರ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕಂಡುಬರುವದು. ಉಚ್ಚಾರ ಸುಲಭತೆಯೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಒಂದು ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರ ವ್ಯಂಜನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸುವದು. ಎಂದರೆ ಸ್ವರರಹಿತವಾದ ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಸ್ವರ ಕೂಡಿಸಿ ಬಿಡುವದು. ಉದಾ—भार्या ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ यां ದಲ್ಲಿ र् ಯ್ ಎರಡು ವ್ಯಂಜನಗಳೂ ಆ ಒಂದೇ ಸ್ವರವು ಇರುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಡುವೆ इ ಕಾರ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ भारिया ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಇದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅನುಸರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಂಜನದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಒತ್ತಕ್ಕರವಾಗಿ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಅದೇ ವ್ಯಂಜನ ದೊಡನೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸದೃಶ (ಉಚ್ಚಾರ ಪ್ರಯತ್ನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ) ವೆನಿಸುವ ವ್ಯಂಜನದೊಡನೆ ಕೂಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ ವಿಜಾ ತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

ಯಲ್ಲಿ ಸಜಾತಿಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಬರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಒತ್ತ ಕ್ಕರದ ಈ ನಿಯಮದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಸಂಖ್ಯನಾದ ಒತ್ತ ಕ್ಕರಗಳ ರೀತಿಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಹೊಂದುವದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ.* ಆ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿಯ ವರ್ಣವು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಅದೇವರ್ಗದ ಅನುನಾಸಿಕದೊಡನೆ ಕೂಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಕ್ ದೊಡನೆ ಕ್ಷ ಕಳ ಕ್ಷ ಎಂಬ ಮೂರೇ ಒತ್ತ ಕ್ಷರಗಳಾಗಬಲ್ಲವು. ಹ ಕಾರದೊಡನೆ ಆಗುವ ಳ್ಹ, ಳ್ಹ, ಳ್ಹ, ಳ್ಹ ಇವು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವು. ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳೆಂದು ತೋರಿದರೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹ ಕಾರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅಕ್ಷರವು ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಪ್ರಾಣಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ (ಇ ಇ ಇತ್ಯಾದಿ) ಹ ಕಾರವು ಕೂಡಿದೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವು ಅಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳೆಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಹ್ಹ ವೇ ಇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಉಚ್ಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ ವರ್ಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿರುವದು. ಳ್ಹ, ಳ್ಹ, ಳ್ಹ, ಳ್ಹ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬೇರೆ ವರ್ಣವಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಅವುಗಳು ಸಂಯುಕ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿರುವದೆನ್ನಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಂತೆ ತೋರುವವು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಒತ್ತುಕ್ಷರಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರನುನಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾನುನಾಸಿಕ ವೆಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ.

निरनुनासिक २४ — क्क, क्ख, मा, गघ, झ, छ, ज्ञ, ज्ञ्ह, ङ, ङ्ह, ञ, त, त्थ, द, ड, ण, ण्ह, ब, ब्भ, ल, व, स्स, ल्ह.

ಇ, ಋ ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇ ಕೈ ಇ ಆಗುವದು. ಮತ್ತು ಋ ಮೊದಲೇ ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ತಪ್ಪಿಸುವದರ ಕಡೆಗೆಯೆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕಂಡು ಬರುವದು. ಉದಾ—ಕಣ>ಕಣ್ಣ; ಚರಣ>ಚಲಣ ಮುಂ. ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಹ ಕ್ಕೂ ದ್ವಿತ್ವವಿಲ್ಲ.

* ಪ್ರತಿ ೧೪ ನೋಡಬೇಕು.

(೧) ಆದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪ ಮಾಡುವದು. ಉದಾ— ಪ್ರಭಾ>ಪಭಾ, ಕ್ಷಿಣ>ಖಿಣ, ಕ್ಷಂದ>ಖಂದ (ಹೆಗಲು), ಆಜ್ಞ>ಜ್ಞಾಣ ಮುಂ.

ಯಾವ ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ನೈತ್ಯಾಸವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುವಾಗ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಉಚ್ಚಾರ ಸೌಕರ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದು ಉಳಿದರೆ ನೆಟ್ಟಗೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ತೋರುವದು.

(೨) ಸ್ವರಾಗಮ — ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ಮೊದಲು ಒಂದು ಸ್ವರವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವರು. ಆಗ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಅನಾದಿಯಾಗುವದು. ಮುಂದೆ ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ರೀತಿಯಂತೆ ಅದನ್ನು ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವಾಗಿ ಮಾಡುವದು. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೂಡಿಸುವ ರೀತಿಗೆ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ 'ವರ್ಣಾಗಮ' ವೆನ್ನುವರು. ಉದಾ— ಳಿ>ಇಥಿ (ಇಲ್ಲಿ ಇ ಕಾರವು ವರ್ಣಾಗಮವು). ಹೀಗೆ ವರ್ಣಾಗಮವಾದ ಮೇಲೆ ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತದ ನಿಯಮದಂತೆ ಬದಲಿಸಲಾಗುವದು.

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ದ್ವಿತೀಯಪದದ ಮೊದಲಕ್ಷರವು ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ ಧ್ವರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ನಿಯಮಗಳಿರಡೂ ಅನ್ವಯಿಸುವವು. ಉದಾ— ಅಪ್ರಮತ್ತ>ಅಪ್ರಮತ್ತ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಮತ್ತ, ಪರಿಗ್ರಹ>ಪರಿಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಪರಿಗ್ರಹ, ದೇವಸ್ತುತಿ>ದೇವಸ್ತುತಿ ಅಥವಾ ದೇವಸ್ತುತಿ.

* ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು.

ಅನಾದ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು.

ಸ್ವರಭಕ್ತಿ— ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ ಸೇರಿಸಿ ಸ್ವರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸಮ ಮಾಡಿದರೆ ಉಚ್ಚಾರವು ಸುಲಭವಾಗುವದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ 'ಸ್ವರಭಕ್ತಿ' ಎಂದು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಯಾವ ಸ್ವರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಯಾದರೂ ಸಂಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕಳೆಯ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇ, ಏ ಅಥವಾ ತ ಬರುವದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಉದಾ—

ಇ ಭಾರ್ಯಾ>ಭಾರಿಯಾ, चैत्य>चेइय (ಜಿನಮಂದಿರ), सूर्य>सूरिय, हर्ष>हरिस, श्री>सिरी, प्रश्न>पसिण, क्लेश>किलेस, दर्शन>दरिसण, आचार्य>आयरिय ಮುಂ.

ಅ ಅग्नि>अगणि, पृथ्वी>पुढवी, रत्न>रयण.

ಉ ದ್ವಾರ>दुवार, द्वे>दुवे, पद्म>पउम, स्मरति>सुमरइ.

* ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅನುಸರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ ಭಕ್ತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ವರ್ಣವು ಅನುನಾಸಿಕ (ङ् ञ् ण् न् स्) ವಿದ್ವರೆ ಅಥವಾ ಅಂತಸ್ಥವರ್ಣ (य् व् र् ल्) ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಹಾಪ್ರಾಣದ ಉಚ್ಚಾರ (ह्) ವಿದ್ವರೆ ಬರುವದು. ಉಳಿದ ಕಡೆಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವನ್ನು ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವಾಗಿ ಮಾಡುವದು.

ಸಮಾನೀಕರಣ.

ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿ ಉಳಿದ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಸಜಾತೀಯವಾಗುವದು.

ಉದಾ—चक्र>चक्क ಇಲ್ಲಿ र್ ಲೋಪಮಾಡಿ क् ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡ ಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನೀಕರಣವೆನ್ನುವರು.

ದ್ವಿತ್ವವೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಉಚ್ಚಾರದ ಅವಕಾಶದ ವೇಳೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರಗಳಿರುವವು. ಹ್ರಸ್ವಸ್ವರವು ಒಂದು ಮಾತ್ರೆಯುಳ್ಳದ್ದಿದ್ದು ಲಘುವೆನಿಸುವದು. ಹ್ರಸ್ವಸರ ಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ದೀರ್ಘಸ್ವರ, ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ ಮೊದಲಿನ ವರ್ಣ, ಅನುಸ್ವಾರ ವಿಸರ್ಗಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅಕ್ಷರಗಳೂ ಎರಡು ಮಾತ್ರೆ ಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ ಗುರುವೆನಿಸುವವು. ಶಬ್ದವು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅದರ ಮಾತ್ರೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಯಾಗಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿದದ್ದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನ ಲೋಪವಾದರೆ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದು ಯುಕ್ತವೆನಿಸುವದು. ಇದ

ರಿಂದ ಚಕ್ರ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿರುವ ಮಾತ್ರೆಗಳು ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿಯುವವು. ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿ ೩ ಮಾತ್ರೆಗಳಿರುವಂತೆ ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿಯೂ ೩ ಮಾತ್ರೆಗಳಿರುವವು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತದ್ಭವಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಈ ನಿಯಮವು ಅನು ಸರಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಮರಾಠೀ, ಹಿಂದೀ, ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಹಾಕಲು ಹಿಂದಣ ಸ್ವರವನ್ನು ದೀರ್ಘಮಾಡಿ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿ ನಕ್ಷೇ ಇಡುವರು.

ಉದಾಹರಣ : —

ಸಂಸ್ಕೃತ

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ

ಅ ೦

ಅ ೦

— ೦

— ೦

ಕರ್ಣ

ಕರ್ಣ

ಪರ್ಣ

ಪರ್ಣ

ಕರ್ಮ

ಕರ್ಮ

ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದು ಸಮಾನೀಕರಣದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವದು. ಯಾವ ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವದನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವು.

ಯಾವ ವರ್ಣವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು ?

ವರ್ಣವು ಲೋಪವಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಣವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಅಕ್ಷರವು ದುರ್ಬಲವಾದ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ನುಂಗುವದು ಅಥವಾ ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಉಚ್ಚಾರ ಪ್ರಯತ್ನದ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ಣಗಳ ಬಲವನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

(೧) ಸ್ಪರ್ಶ — ಕ್, ಖ, ಗ್, ಘ, ಙ್, ಛ, ಜ್, ಝ, ಡ್, ಢ್, ಣ್,

ಡ್, ತ್, ತ್ತ್, ಡ್, ಖ್, ಪ್, ಫ್, ಬ್, ಭ್

ಎಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಸಮಾನ ಬಲವುಳ್ಳವಾಗಿರುವವು.

(೨) ಅನುನಾಸಿಕ — ಙ್, ಜ್, ಣ್, ನ್, ಮ್

(೩) ಊಷ್ಮವರ್ಣ — ಸ್

(೪) ಅಂತಃಸ್ಥವರ್ಣ - ್ಯ, ರ, ಠ, ಳ, ವ್

ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು ದ್ವಿತ್ವ ಹೊಂದುವದು. ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ.— ಅಕ್>ಅಕ್ (ಸೂರ್ಯ), ಮುಕ್>ಮುಕ್. ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದ ಎರಡೂ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಸಮಾನ ಬಲವುಳ್ಳವಿದ್ದರೆ ಉಚ್ಚಾರದಿಂದ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಂಜನವು ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ.—

ಭಕ್ತ>ಭಕ್ತ; ಶತ್ರು>ಶತ್ರು; ಖಡ್ಗ>ಖಡ್ಗ; ದ್ರವ>ದ್ರವ; ರಕ್ತ>ರಕ್ತ.

ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳು:—

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದ್ವಿತ್ವಮಾಡುವ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ನಿಯಮಗಳಿರುವವು. ಆದರೆ ಅವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

(೧) ವಿಸರ್ಗವು ಲೋಪವಾಗಿ ಅದರ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ:— ಡ್ರ:ಖ>ಡ್ರಖ; ಅಂತ:ಕರಣ>ಅಂತಕರಣ ಮುಂ.

(೨) ಎರಡೂ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲನೆಯದು ಲೋಪವಾಗಿ ಎರಡನೆಯದು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ:— ಭಕ್ತ>ಭಕ್ತ; ಆರಕ್ತ>ಆರಕ್ತ ಮುಂ.

(೩) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ವ್ಯಂಜನವು ಅನುನಾಸಿಕವಿದ್ದು ಮೊದಲನೆಯದು ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನವಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುನಾಸಿಕವು ಲೋಪವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು.

ಉದಾ — ನಮ್ರ>ನಮ್ರ, ಪ್ರಯತ್ನ>ಪ್ರಯತ್ನ, ರೂಪ>ರೂಪ (ಬೆಳ್ಳಿ); ಮುಂ. ಅಪವಾದ — ಪದ್ಮ>ಪೋಮ.

¶ ಆದರೆ ಮೊದಲು ಅನುನಾಸಿಕವಿದ್ದರೆ ಅನುನಾಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅನುಸ್ವಾರವಾಗಿ ಬರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

† ಎಲ್ಲ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ರ್ ಕಾರವು ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ಬಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಬಹು ತರ ಶಕ್ತವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಅಂತಃಸ್ಥವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯ ಬಲವು ಕ್ರಮದಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು.

ಉದಾ - ಕಠ>ಕಂಠ; ಅಂತ>ಅಂತ, ಅಂತ; ಸಂಖ್ಯಾ>ಸಂಜ್ಞಾ ಅಥವಾ ಸಂಜ್ಞಾ.

(೪) ಸ್ಪರ್ಶ ವ್ಯಂಜನವು ಮೊದಲಿದ್ದು ಉಷ್ಮವರ್ಣದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಕೂಡಿ ಛ ಆಗುವದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತ್ಸ, ಷ್ ಎರಡೇ ಸ್ ದ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿರುವವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಛ ಆಗುವದು. ಉದಾ — ಸಂವತ್ಸರ>ಸಂವಚ್ಛರ, ವತ್ಸ>ವಚ್ಛ, ಅಪ್ಸರಾ>ಅಚ್ಛರಾ, ಜುಗುಪ್ಸಾ>ದುಗುಚ್ಛಾ ಮುಂ.

¶ ಕ್ + ಷ್ = ಕ್ಷ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಛ, ಛ್, ಖ್, ಕಖ್, ಕ್ಷ ಮುತ್ತು ಛ ಹೀಗೆ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಬರುವದುಂಟು.

ಉದಾ— ಕ್ಷ>ಛ — ಕ್ಷಣ>ಛಣ, ಕ್ಷುಧಾ>ಛುಧಾ.

ಕ್ಷ>ಖ್ — ಕ್ಷತ್ರಿಯ>ಖತ್ತಿಯ; ಕ್ಷೀರ>ಖೀರ.

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷ ಇದು ಅದ್ಯಕ್ಷರವಾಗಿರುವದು. ಅದರ ಅನಾದ್ಯವಾಗಿರಲು ಛ್, ಕಖ್ ಹೀಗೆ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳೇ ಬರುವವು.

ಉದಾ — ರಾಕ್ಷಸ>ರಕಖಸ; ಕೃಕ್ಷ>ಕವಚ್ಛ. ಮುಂ.

ಕ್ಷ>ಕ್ — ಕ್ಷೀಯತೇ>ಕ್ವಿಜಿಹ್

ಕ್ಷ>ಕ್ — ಕ್ಷುಲ್ಲ>ಕ್ವುಲ್ಲ; ಕ್ಷುಲ್ಲಪಿತಾ>ಕ್ವುಲ್ಲಾಪಿಯಾ.

ಅಪವಾದ:-— ಉತ್ಸರ್ಗ>ಉತ್ಸರ್ಗ; ಉತ್ಸುಕ>ಉಜ್ಜುಯ; ಉತ್ಸವ>ಉತ್ಸವ; ಮುಂ.

ಮೊದಲು ಉಷ್ಮವರ್ಣವಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಸ್ಪರ್ಶವ್ಯಂಜನವಿದ್ದರೆ ಉಷ್ಮವರ್ಣವು ಲೋಪವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ— ಪಶ್ಚಿಮ>ಪಚ್ಚಿಮ; ನಿಶ್ಚಯ<ತಿಚ್ಛಯ; ದುಃ>ದುಹ; ದಿಃ>ದಿಹಿ; ವಿस्तಾರ>ವಿತ್ಥರ; ಗೃಹಸ್ಥ>ಗಿಹತ್ಥ; ತಪಶ್ಚರಣ>ತವಚ್ಛರಣ; ದುಃಕರ>ದುಹಕರ; ನಮಸ್ಕಾರ>ನಮೋಹಾರ; ಪರಸ್ಪರ>ಪರೋಪರ ಮುಂ.

(೫) ಎರಡು ಅನುನಾಸಿಕಗಳ ಸಂಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಮೊದಲನೆಯದು ಅನುಸ್ವಾರವಾಗುವದು.

ಅಪವಾದ:-— ನ್ ಸ್ ಗಳು ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯದು ಯಾವುದಾಗಿರುವದೋ ಅದು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು.

ಉದಾ. — ಉನ್ಮೂಲ>ಉಮ್ಮೂಲ; ಮನ್ಮಥ>ವರ್ಮಹ; ಪ್ರಥುಮ್ನ>ಪಜ್ಜುಮ್ನ; ನಿಮ್ನ;
>ನಿಮ್ನ.†

(೬) ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿ ಷ, ವ, ರ, ಲ್ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದ್ದರೆ ಅವು ಲೋಪವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು.

ಉದಾ. — ಶಕ್ಯ>ಸಕ್; ಶಕ್>ಸಕ್; ಸೌಖ್ಯ>ಸೌಖ; ಪಕ್>ಪಕ್; ಸತ್ತರ>ಸತ್ತರ; ಪುತ್ರ>ಪುತ್ರ; ಉಗ್ರ>ಉಗ್ರ; ಶುಕ್ಲ>ಸುಕ್ಲ; ಮ್ಲೇಚ್ಛ>ಮ್ಲೇಚ್ಛ. ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿ ತ್, ಥ್, ದ್, ಭ್ ಇವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿದ್ದು, ಷ್ ಇದ್ದರೆ ಮೊದಲಿನ ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಷ್, ಷ್, ಜ್, ಜ್ ಅದೇಶವಾಗಿ ಆಮೇಲೆ ದ್ವಿತ್ವವಾಗುವದು. ಉದಾ. — ಸತ್ಯ>ಸತ್ತ್ವ; ರತ್ನಾ>ರತ್ನಾ; ಅಶ್ವ>ಅಜ್ಜ; ಮಥ್ಯ>ಮಜ್ಜ ಮುಂ. ಅದೇಪ್ರಕಾರ ರ್ ಇದ್ದರೆ ತ್ ವರ್ಗದ ಬದಲು ದ್ ವರ್ಗದ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಬರುವವು. ಉದಾ. — ವಾರ್ತಾ>ವದ್ತಾ; ಅರ್ಥ>ಅದ್ಧ; ಅನರ್ಥ>ಅನದ್ಧ; ಅರ್ಥ>ಅದ್ಧ; ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಲವತ್ತರವಾದುದಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ವತ್ತಾ, ಅನದ್ಧ, ಅದ್ಧ, ಅದ್ಧ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳು ಕಂಡು ಬರುವವು.

(೭) ಸಂಯುಕ್ತವ್ಯಂಜನದ ಎರಡೂ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಷ, ವ, ರ, ಲ್ ಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಲ್, ವ್, ಷ್, ರ್ ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅವುಗಳ ಬಲವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಸಬಲವಾದದ್ದನ್ನು ದ್ವಿತ್ವಮಾಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ. — ಮೂಲ್ಯ>ಮೂಲ್ಯ; ಅಥವಾ ಮೂಲ್ಯ; ಡುಲಮ>ಡುಲಮ; ಕಲ್ಯ>ಕಲ್ಯ (ಕಲ್ಯಾಣ); ಪಲ್ಯ>ಪಲ್ಯ; ಕಲ್ಯ>ಕಲ್ಯ; ಸರ್ವ>ಸರ್ವ ಮುಂ.

× ದ್ವಿತ್ವವಾದಾಗ ಷ್ ಕೈ ಜ್ ಆಗುವದರಿಂದ ಷ್>ಜ್ ಆಗುವದು. ಸೂರ್ಯ>ಸುಜ್; ಶಾಸ್ತ್ರಾ>ಸೇಜ್; ಕಾರ್ಯ>ಕಜ್.

(೮) ಶ್, ಷ್, ಸ್ ಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಅನುನಾಸಿಕವು ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ಆ ವರ್ಣಗಳ ಅದಲುಬದಲು ಆಗಿ (ವರ್ಣವಿಪರ್ಯಯ) ಶ್, ಷ್, ಸ್ ಗಳಿಗೆ

†ನ್ ಮತ್ತು ಣ್ ಇವುಗಳದು ಬಹಳ ಗೊಂದಲವಾಗುವಂತೆ ಅನಿಸುವದು. ಹಾಗೇನೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ ಇದ್ದರೆ ಷ್ ಎಂದಾಗುವದು. ಷ್ ಇದ್ದರೆ ಣ್ ಎಂದಾಗುವದು. ಉದಾ— ಅನ್ಯ>ಅಜ್; ಮಾನ್ಯ>ಮಜ್; ಜೀರ್ಣ>ಜುಣ್; ಪೂರ್ಣ>ಪುಣ್ ಮುಂ.

ಹ್ ಆಗುವದು. ಉದಾ. - ಕೃಷ್ಣ>ಕ್ರಿಹ ಅಥವಾ ಕೃಹ; ಪ್ರಶ್ನ>ಪೃಹ; ಸ್ನಾನ>ಘಾಣ; ಗ್ರೀಷ್ಮ>ಗಿಹ ಮುಂ.

(೯) ಉಷ್ಣವರ್ಣಗಳ ದ್ವಿತ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸ್ ದ ದ್ವಿತ್ವವೇ ಆಗುವದು.

ಉದಾ. - ನಿಶ್ಶರಣ>ನಿಸ್ಸರಣ; ದ್ರುಃಶಾಸನ>ದ್ರುಸ್ಸಾಸಣ; ದ್ರುಃಶೀಲ>ದ್ರುಸ್ಸೀಲ ಮುಂತಾದವು.

(೧೦) ಮೊದಲ ವ್ಯಂಜನವು ಹ್ ಇದ್ದು ಎರಡನೆಯದು ಅನುನಾಸಿಕ ಅಥವಾ ಲ್ ಇದ್ದರೆ ವರ್ಣವಿಷಯವಾಗುವದು. ಉದಾ. - ವಿಹ>ವಿಹ್; ಅಪರಾಹ>ಅವರಾಹ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ>ಬ್ರಹ್ಮಣ; ಆಹ್ವಾಹ>ಆಲ್ವಾಹ ಮುಂ.

ದ್ವಿತ್ವವನ್ನು ಲಿಡು ಇತರ ಪ್ರಕಾರಗಳು.

(೧) ಪೂರ್ವಸ್ವರವನ್ನು ದೀರ್ಘ ಮಾಡುವದು :-

ಒಂದು ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಣವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದರ ಬದಲು ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ಹ್ರಸ್ವವಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘ ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಅದರಿಂದ ಮಾತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಮೊದಲಿನಷ್ಟೆ ಉಳಿಯುವದು. ಉದಾ. - ಪಙ್ಯ>ಪಾಸ, ವರ್ಷ>ವಾಸ, ಶಿಷ್ಯ>ಸೀಸ, ಕರ್ತವ್ಯ>ಕಾಯವ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ>ದಾಹಿಣ, ಉತ್ಸವ>ಉಸವ.

ಈ ರೀತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಷ್ಣ ಅಥವಾ ಅಂತಸ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ತೋರುವದು.

(೨) ಮೊದಲಿನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅನುಸ್ವಾರವನ್ನು ಕೂಡಿಸುವದು :-

ಒಂದು ವರ್ಣವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಉಳಿದ ವರ್ಣವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡದೆ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅನುಸ್ವಾರ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುವದುಂಟು.

ಉದಾ. - ದರ್ಶನ>ದೃಸಣ; ಅಶ್ವ>ಅಂಸು; ವ್ಯಸ್ಯ>ವಯಸ (ಗೆಳೆಯ); ಪಕ್ಷ>ಪಂಕ್ಷ; ಸ್ಪರ್ಶ>ಫಸ ಮುಂ.

(೩) ಮೂರು ವ್ಯಂಜನಗಳ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ.

ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವ್ಯಂಜನಗಳಿದ್ದರೆ ಒಂದನ್ನು (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊನೆಯದನ್ನು) ಲೋಪಮಾಡಿ ಎರಡು ವರ್ಣಗಳ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ

ಕ್ಷರದ ಸಿಂಹಮುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗುವದು. ಉದಾ. — **ಮತ್ಸ್ಯ**> (ತ + ಸ + ಯ + ಅ) ಇಲ್ಲಿ **ಯ** ಲೋಪವಾಗಿ ಮೊದಲು **ಮತ್ಸ** ಆಗುವದು. ಅದಕ್ಕೆ **ಮಚ್ಚ** ಎಂದಾಗುವದು. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ **ಅರ್ಚ್ಯ**>**ಅರ್ಚ**>**ಅಗ್ರ**; **ಸಮ್ಯಕ್**>**ಸಮ್ಮಕ್** **ಸಮ್ಮತ**; **ಶಸ್ತ್ರ**>**ಸಸ್ತ್ರ**>**ಸತ್ಯ** ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

೧೧ **ಕ್ಷಮ** ವನ್ನು ಮೂರು ವ್ಯಂಜನಗಳ ಸಂಯುಕ್ತವೆಂದು ಕೊನೆಯ **ಮ** ಲೋಪವಾದುದು. ಉದಾ. — **ಲಕ್ಷ್ಮಣ**>**ಲಕ್ಷಣ**, **ಪಕ್ಷಮ**>**ಪಕ್ಷ**.

ಇತರ ಕೆಲವು ವರ್ಣವಿಚಾರಗಳು.

(೧) ಸಂಪ್ರಸಾರಣ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ **ಶ್, ಷ್, ಳ್, ಴** ಗಳಿಗೆ **ಙ, ತ, ಕ್ಷ, ಳ** ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಗುವದಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣವೆನ್ನುವರು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ **ಕ್ಷ, ಳ** ಇಲ್ಲಿ ವಾದ್ದರಿಂದ **ಶ್, ಷ್** ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ (**ಙ, ತ**) ವಾಗುವದು ಮತ್ತು **ಅಶ್, ಅಷ್** ಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ **ಏ, ಔ** ಆಗುವದುಂಟು.

ಉದಾ. — **ತುರತ**>**ತುರಿಯ**, **ವ್ಯತಿಕ್ರಾಂತ**>**ವಿಡ್ವಂತ**, **ಸ್ವಪ್ನ**>**ಸುವಿಣ**, **ನಯತಿ**>**ನೇಡ**, **ಲವಣ**>**ಲೋಣ**, **ಭವತಿ**>**ಬೋಡ**, **ಹೋಡ** ಮುಂತಾದವು.

(೨) **ವರ್ಣಾಗಮ** — ಅನೇಕ ಸಲ ಮೂಲ ಶಬ್ದವು ಸ್ವರದಿಂದ ಸುರುವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ (ಅಸಂಯುಕ್ತ ಅದ್ಯಕ್ಷರವಿದ್ದರೂ ಸ್ವರಾಗಮಕ್ಕೆ ಬದಲು) ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ. — **ಏವ**>**ಜೇವ**, **ಇವ**>**ವಿಯ**, **ಉಕ್ತ**>**ವುಕ್ತ** ಮುಂತಾದವು.

(೩) ಅನಾಘಾತ ವರ್ಣಲೋಪ.

ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹಲವು ವರ್ಣಗಳ ಉಚ್ಚಾರವು ಹೆಚ್ಚು ಜೋರು ಇಲ್ಲದೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವದುಂಟು. ಜೋರಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುವದು ಆಘಾತ (accent) ವುಳ್ಳದ್ದಾಗುವದು. ಅನಾಘಾತ (ಆಘಾತವಿಲ್ಲದ) ವರ್ಣವು ಲೋಪವಾಗುವದುಂಟು.

ಉದಾ. — **ಉಪವಸ**>**ಪೋಸ** (ಉಪವಾಸ), **ಉದಕ**>**ದಗ**, **ಅಲಾಬು**>**ಲಾಬ**, **ಅಪಿ**>**ಪಿ**, **ಐತಿ**>**ತಿ** ಅಥವಾ **ತಿ**, **ಇವ**>**ವ** ಅಥವಾ **ವ**, **ಸುರಮಿ**>**ಸುರಿಮ**, **ಉಪರಿ**>**ಠರಿ**.

(೪) ದ್ವಿತ್ವ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ವ್ಯಂಜನಗಳು ಅಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯ ದ್ವಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವವು.

ಉದಾ. — ಪ್ರಮನ್ > ಪೆಮ್ಮ, ತೈಲ > ತೆಲ್ಲ, ಯೌವನ > ಜೌವಣ, ಸೇವಾ > ಸೆವ್ವಾ, ಗೌಣ > ಗೌಣ ಋಂತಾದವು.

ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪಟ್ಟಿ:—

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಂಜನವು ಬೇಕಾದ ವ್ಯಂಜನೋಡನೆ ಕೂಡ ಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿರುವದರಿಂದ ಒತ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಒತ್ತಾಕ್ಷರಗಳು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದುವದೆಂಬದನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. §

ಅ.ಮಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಕ್	ಕ್ತ	ಮುಕ್ತ > ಮುಕ್
ಕ್ಯ	ವಾಕ್ಯ	> ವಕ್
ಕ್	ಚಕ್	> ಚಕ್
ಕ್	ಸಕ್ತಾರ	> ಸಕ್ಕಾರ
ಕೆ	ತರ್ಕ	> ತಕ್ಕ
ಕ್	ಶುಕ್ರ	> ಸುಕ್ಕ
ಕ್	ಪಕ್	> ಪಿಕ್ಕ
ಕ್	ಶುಕ್	> ಸುಕ್

ಕ್ವ	ಕ್ಷ	ಚಕ್ಷುಷ್ > ಚಕ್ವು
ಕ್ಷ್ಯ	ಲಕ್ಷ್ಯ	> ಲಕ್ವ

ಅ.ಮಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಕ್ವ	ಆಲ್ಯಾತಿ	> ಆಫ್ವಲ್ಫ
ಕ್ವ	ಮ್ಲೇಚ್ಛ	> ಮಿಲಕ್ವು
ಕ್ವ	ಪುಷ್ಕರ	> ಪೊಕ್ವರ
ಕ್ವ	ಅಪಸ್ಕಂದ	> ಅಪಕ್ವಂದ
ಕ್ವ	ಪ್ರಸ್ವಲಿತ	> ಪಕ್ವಲಿಯ

ಗ	ಗ	ನಗ > ನಗ
ಗ್ಯ	ಆರೋಗ್ಯ	> ಆರೊಗ
ಗ	ಕವಗ್ರಹ	> ಕವಗ್ರಹ
ಗ	ಖಗ	> ಖಗ
ಗ	ಮುಗ್ರ	> ಮೊಗ

§ ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರ 'A Manual of Ardhamagadhi grammar' ವೆಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂರನೆಯ ಅವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪುಟ ೩೩, ೩೪, ೩೫, ೩೬, ೩೭ ಮತ್ತು ೩೮ ರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಅ.ಮಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಗ ವಿಸರ್ಗ>ವಿಸರ್ಗಾ

ಲಾ ವಲ್ಗು>ವಗ್ಗು

ಗ್ವ ಗ್ವ ವಿಗ್ವ>ವಿಗ್ವ

ಗ್ರ ಗ್ರ ಸಿಗ್ರ>ಸಿಗ್ರ

ಗ್ವ ಗ್ವ ಅಗ್ರ>ಅಗ್ರ

ಚ್ಯ ಚ್ಯ ಅಚ್ಯುತ>ಅಚ್ಯುತ

ಲ್ಯ ಲ್ಯ ನಿಲ್ಯ>ನಿಲ್ಯ

ಥ್ಯ ಥ್ಯ ತಥ್ಯ>ತಥ್ಯ

ಶ್ಚ ಶ್ಚ ಅರ್ಚಯತಿ>ಅರ್ಚಯತಿ

ಕ್ಷ ಕ್ಷ ಅಕ್ಷಿ>ಅಕ್ಷಿ

ಕ್ಲ ಕ್ಲ ಮೂರ್ಕ್ಲ>

ಕ್ಲ

ಲ್ಯ ಲ್ಯ ವಲ್ಯ>ವಲ್ಯ

ಲ್ಯ ಲ್ಯ ಮಲ್ಯ>ಮಲ್ಯ

ಲ್ಯ ಲ್ಯ ರಲ್ಯ>ರಲ್ಯ

ಶ್ಚ ಶ್ಚ ಪಶ್ಚಾತ್>ಪಶ್ಚಾತ್

ಶ್ಚ ಶ್ಚ ಶ್ರೇಯಸ್>ಶ್ರೇಯಸ್ (ಸೇವ)

ಜ್ಜ ಜ್ಜ ಕುಜ್ಜ>ಕುಜ್ಜ

ಜ್ಜ ಜ್ಜ ವಜ್ಜ>ವಜ್ಜ

ಜ್ಜ ಜ್ಜ ವಿಸರ್ಜಯತಿ>ವಿಸರ್ಜಯತಿ

ಜ್ಜ ಜ್ಜ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ>ಪ್ರಜ್ವಲಿತ

ಜ್ಜ ಜ್ಜ ಅಜ್ಜ>ಅಜ್ಜ

ಜ್ಜ ಜ್ಜ ಶಯ್ಯ>ಶಯ್ಯ

ಅ.ಮಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಯ್ ಕಾರ್ಯ>ಕಾರ್ಯ

ಬ್ಧ ಬುಧ್ಧ>ಬುಧ್ಧ

ಧ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ>ಅಧ್ಯಯನ

ಙ್ಗ ಙ್ಗ ಗುಙ್ಗ>ಗುಙ್ಗ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಆರ್ಠ>ಆರ್ಠ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಪಠ್ಠ>ಪಠ್ಠ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಅರ್ಠ>ಅರ್ಠ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಯಠಿ>ಯಠಿ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಗೋಠಿ>ಗೋಠಿ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಅಸ್ಥಿ>ಅಸ್ಥಿ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಗರ್ಠ>ಗರ್ಠ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ವಿದ್ವಿ>ವಿದ್ವಿ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಅದ್ವಿ>ಅದ್ವಿ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಜಾತಶ್ರದ್ಧ>ಜಾತಶ್ರದ್ಧ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಅರ್ಧ>ಅರ್ಧ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ತಾಲವೃತ್ತ>ತಾಲವೃತ್ತ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಮಿಹಿಪಾಲ>

ಮಿಹಿಪಾಲ

ಠ್ಠ ಠ್ಠ ಪುಣ್ಯ>ಪುಣ್ಯ

ಅ.ಮಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಫವ ಕಿಫವ > ಕಿಫಣ
ಫಿ ಮಹಾರ್ಫವ > ಮಹರ್ಫಣವ

ಫಹ ಕ್ಷಣ ತೀಕ್ಷ್ಣ > ತಿಕ್ಷ್ಣ
ಫಶ ಪ್ರಶ್ನ > ಪಫಹ
ಫಣ ಉಷ್ಣ > ಉಫಹ
ಫಲ ಸ್ನಾನ > ಫಲಾಣ
ಫಲ ವಹಿ > ವಫಿಹ
ಫಲ ಮಾಯಾಹ > ಮಜ್ಜಫಹ

ಫತ ಕ್ತ ರಕ್ತ > ರಫತ
ಫವ ಯಜ > ಜಫತ
ಫವ ಪಾಲ > ಪಫತ
ಫವ ತತ್ವ > ತಫತ
ಫಸ ಪ್ರಾತ > ಪಫತ
ಫತ ಸ್ಫುರ್ತ >

ಫತ್ವ ಕತ್ವ ಸಿಕ್ವ > ಸಿಫತ್ವ
ಫತ್ವ ಅತ್ವ > ಅಫತ್ವ
ಫತ್ವ ಅರ್ಥ > ಅಫತ್ವ
ಫತ್ವ ಅಸ್ತಮಿತ > ಅಫತ್ವಮಿಯ
ಫತ್ವ ಪ್ರತ್ಯ > ಪಫತ್ವ

ಫದ ಉಪದ್ರವ > ಉಪಫದ್ರವ

ಫದ ದ್ವದ್ರ > ದಫದ್ರ

ಫದ ಶದ್ರ > ಸಫದ್ರ

ಫದ ಅದಿತ > ಅಫದಿಯ

ಅ.ಮಾ. ಸಂ. ಉದಾಹರಣೆ

ಫದ ಗದ ದುಗದ > ದುಫದ
ಫದ ವಿಧ್ವಂಸ > ವಿಫದ್ವಂಸ
ಫದ ಲಬ್ಧಿ > ಲಫದ್ಧಿ
ಫದ ಅರ್ಧರಾತ್ರ > ಅಫದ್ರತ್ತ

ಫಹ ಫಲ ಚಿಹ > ಚಿಫಹ

ಫಜ ಜ್ಞ ಸರ್ವಜ್ಞ > ಸಫಜ್ಞ
ಫಜ್ಞ ಅನ್ಯ > ಅಫಜ್ಞ
ಫಜ್ಞ ಅನ್ವೀಯಮಾನ >

ಅಫಜ್ಞಮಾಣ

ಫಜ್ಞ ನಿತ್ರ > ನಿಫಜ್ಞ
ಫಜ್ಞ ನಿರ್ಣಯ > ನಿಫಜ್ಞಯ

ಫಫ ಕಮ ರುಕ್ಮಿಣಿ > ರುಫ್ಮಿಣಿ
ಫಫ ತತ್ಪರ > ತಫಪರ
ಫಫ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ > ಮಾಹಫಫ
ಫಫ ರೂಪ್ಯ > ರುಫಫ
ಫಫ ವಿಪ್ರ > ವಿಫಫ
ಫಫ ಅರ್ಪಯತಿ > ಅಫಫೇಽ
ಫಫ ಅತ್ಯ > ಅಫಫ
ಫಫ ವಿಫಲ > ವಿಫಫಲ

ಫಫ ಫಫ ಫಫಫಫ > ಫಫಫಫ

ಫಫ ಪುಷ್ಪ > ಪುಫಫ

ಫಫ ಸ್ಪರ್ಶ > ಫಫಸ

ಅ.ಮಾ. ಸಂ.	ಉದಾಹರಣೆ
ಽವ	ಽಽ ಬುದ್ಬುದ>ಬುಬುಡ
ಽವ	ಽಽ ಅಬ್ರವೀತ್>ಅಬ್ರವೀ
ಽಭ	ಽಽ ಉಬ್ಬವ>ಉಬ್ಬವ
ಽಭ್ಯ	ಽಽ ಅಭ್ಯಾಸ>ಅಭ್ಯಾಸ
ಽಭ್ರ	ಽಽ ಅಭ್ರಾಗಮ>ಅಭ್ರಾಗಮ
ಽಭಿ	ಽಽ ದರ್ಮತೃಣ>ದರ್ಮತಿಣ
ಽಹ	ಽಽ ಜಿಹ್ವಾ>ಜಿಹ್ವಾ
ಽಽ	ಽಽ ಆಪ್ತ>ಆಪ್ತ
ಽಽ	ಽಽ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ>ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಽಽ	ಽಽ ಜನ್ಮನ್>ಜನ್ಮ
ಽಽ	ಽಽ ರಮ್ಯ>ರಮ್ಯ
ಽಽ	ಽಽ ಧರ್ಮ>ಧರ್ಮ
ಽಽ	ಽಽ ಗುಲ್ಮ>ಗುಲ್ಮ
ಽಽ	ಽಽ ಕಾಶ್ಮೀರ>ಕಾಶ್ಮೀರ
ಽಽ	ಽಽ ಉಷ್ಮನ್>ಉಷ್ಮಾ
ಽಽ	ಽಽ ವಿಷ್ಮಿತ>ವಿಷ್ಮಿತ
ಽಽ	ಽಽ ಜಿಹ್ವಾ>ಜಿಹ್ವಾ
ಽಽ	ಽಽ ಮಾಲ್ಯ>ಮಾಲ್ಯ

ಅ.ಮಾ. ಸಂ.	ಉದಾಹರಣೆ
ಽವ	ಽಽ ಬಿವ್ವ>ಬಿವ್ವ
ಽಽ	ಽಽ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ>ಸೌಕುಮಾರ್ಯ
ಽಽ	ಽಽ ಆದ್ರೆ>ಆದ್ರೆ
ಽಽ	ಽಽ ಆಹ್ಲಾದ>ಆಹ್ಲಾದ
ಽಽ	ಽಽ ಪರ್ಯಸ್ತ>ಪರ್ಯಸ್ತ
ಽಽ	ಽಽ ಉದ್ವಿಗ್ನ>ಉದ್ವಿಗ್ನ
ಽಽ	ಽಽ ಸರ್ವ>ಸರ್ವ
ಽಽ	ಽಽ ಹವ್ಯ>ಹವ್ಯ
ಽಽ	ಽಽ ತೀವ್ರ>ತೀವ್ರ
ಽಽ	ಽಽ ರಶ್ಮಿ>ರಶ್ಮಿ
ಽಽ	ಽಽ ವಿನಶ್ಯತಿ>ವಿನಶ್ಯತಿ
ಽಽ	ಽಽ ಮನುಷ್ಯ>ಮನುಷ್ಯ
ಽಽ	ಽಽ ಮಿಶ್ರ>ಮಿಶ್ರ
ಽಽ	ಽಽ ವಿಮರ್ಶ>ವಿಮರ್ಶ
	(ವಿಮರ್ಶ)
ಽಽ	ಽಽ ವಿಶ್ವಸತಿ>ವಿಶ್ವಸತಿ
	(ವಿಶ್ವಸತಿ)
ಽಽ	ಽಽ ವಿಷ್ವಕ್>ವಿಷ್ವಕ್ (ವಿಷ್ವಕ್)
ಽಽ	ಽಽ ಸಹಸ್ರ>ಸಹಸ್ರ
ಽಽ	ಽಽ ಸ್ವಜನ>ಸ್ವಜನ

ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಮಾಡುವ ಉಪಾಯಗಳು.

ಸ್ವರಭಕ್ತಿ

ವರ್ಣಲೋಪ
(ನಾತ್ರಾಹಾನಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು)

ಸ್ವರಾಗಮ

(ಆದಿ ಅಕ್ಷರವು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನ ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವರ ಮೊದಲು ಕೂಡಿಸುವದು) ಉದಾ—
ಕೀ> ಕ್ಷಿಪಿ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನ ದಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರ ವ್ಯಂಜನ ಗಳನ್ನು ಸಮ ಮಾಡುವದು ಉದಾ—
ಭಾರ್ಯಾ> ಭಾರಿಖಾ ಸ್ವಯಂ> ಸ್ವರಿಯ

ದ್ವಿತ್ವ

ಸ್ಪರ್ಶ ಅನುನಾಸಿಕ ಉಷ್ಮ ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತ ಈ ಇಳಿಕೆಯ ಕ್ರಮದಿಂದ ವರ್ಣಬಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಲಿಷ್ಠ ವರ್ಣವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವ ಮಾಡುವದು. ಉದಾ—

ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ

ಅನುಸ್ವಾರ ಕೂಡಿಸುವದು ಉದಾ—
ಅಸ್ತು> ಅಸ್ತು ವ್ಯಾ> ವ್ಯಾ ಮುಂ.

ಹಿಂದಿನ

ಸ್ವರದೀರ್ಘ ಮಾಡುವದು. ಉದಾ—
ಆಶ> ಆಶ ವ್ಯಾ> ವ್ಯಾ ಮುಂ.

ಕಾರ್ಯ> ಕಾಜ

ಕನ್ಯಾ> ಕಣಾ

ಕು> ಕುಕುಲ

ಅಭ್ಯಾಸ :-

(೧) ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.

ಆದರ್ಶ (ಔನ್ನದಿ), ಸ್ಮರಣ: ಸೂಕ್ಷಮ; ವೈಭವ್ಯ; ಪುಷ್ಟ (ಬಾಳ); ಸಪತ್ನಿ: ಅಕ್ಷಿ (ಕಣ್ಣು); ಕಾಠ್ಯ; ಗ್ರೀಷ್ಮ; ಸತ್ವರಮ್; ಸುವರ್ಣ; ಸರಸ್ವತಿ; ವಿವಿಹಲ; ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ: ಸ್ತವ (ಸ್ತುತಿ); ಅಸ್ಥಿರ; ಪರ್ವ (ಭಾಗ); ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ದುಷ್ಕರ; ಶಿಲ್ಪ; ದುರ್ಯೋಧನ: ಸಂಸರ್ಗ; ಆರಂಭ; ಅನ್ವೇಷಣ; ಶೋಕ (ದುಃಖ); ಯಥಾಖ್ಯಾತ (ಹೇಳಿದಂತೆ); ನಗರೀ (ನಗರ); ವಿದೂಷಕ; ಸೇವಕ; ಮನಸ್ (ಮನ); ಆಧಾರ; ಶಿಖರಿನ್ (ಪರ್ವತ); ಆಚಾರ; ಮೇಖಲಾ; ಅಂತರ (ಒಳಗೆ); ಪ್ರಭು; ನಿಕಟ; ಯದ್; (ಯಾಕಂದರೆ); ಜ್ಞಾನ; ಅನಗಾರ (ಸಾಧು); ದಿನಕರ (ಸೂರ್ಯ); ಸುಜನ; ಮಯೂರ; ಮೃತ; ಕೃಪಾ; ವೈತರಿಣಿ (ನರಕದಲ್ಲಿಯ ನದಿ); ಸೌಧ (ಅರಮನೆ); ಛೇಶ್ವರ; ಗೌತಮ (ಒಂದು ಹೆಸರು); ಪರೀಕ್ಷಾ; ನಾಮತ: (ಹೆಸರಿಂದ); ಸೃಷ್ಟ (ಮುಟ್ಟು); ಪ್ರೇಕ್ಷ (ನೋಡು); ಪುಸ್ತಕ; ಕೌತುಕ; ಸೃತ್ತಿಕಾ (ಮಣ್ಣು); ಆಮ್ರ; ಗೌರಿ (ಹೆಸರು); ಪೃಥ್ವಿ.

(೨) ಕೆಳಗಿನ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.

ವಜ್ರ; ಸಸ್ಸ (ಧಾನ್ಯ); ವೀಣ (ಬೇಸಣಿಕೆ); ಸಿವಿಯಾ (ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ); ಪಹಾ (ಬೆಳಕು); ಖಂಡ; ವರಿಸ; ಪಠಮ (ಕಮಲ); ಅವರಣಹ; ಪಸಿಣ; ಕಿಣಹ; ದುಗುಂಞ (ತಿರಸ್ಕಾರ); ಸಿಣಾಣ (ಸೂನ); ಅತ್ತ; ಸುತ (ಮಲಗಿದ); ದೃಢ; ನಿಶ್ಚಿಣ (ನದಿ); ಕಣಾ; ಪರಿಶ್ಚಿತ್ತ; ಪಜ್ಜುಣ; ಅರಹಂತ; ಕಂತಿ (ಕಾಂತಿ); ಮಾಯಾ (ತಾಯಿ); ನಡೆ; ವಿಸ್ತಿ (ಜೀವನ); ಮಾತಸಿಯಾ (ಅಬಚಿ); ಮಚ್ಚು (ಮರಣ); ಖೊಲ್ಲ (ಒದ್ದೆ); ಮೇಸಜ (ಬೆಷಧ); ಮೇತ (ಮಾತ್ರ); ಅಮಯ; ಅದಿಡ್ಡ (ನೋಡದ); ಸಾಹೇಜ (ಸಹಾಯ); ಜೋವಣ (ತಾರುಣ್ಯ); ಬುಡ್ಡಿ (ಬೆಳುವಣಿಗೆ); ಕೇಕಡೆ (ಒಂದು ಹೆಸರು); ಪಡು; ಸಾಹಾ (ಟೊಂಗಿ); ನಿಠಣ (ಕುಶಲ); ಲಾಯಣ (ಸೌಂದರ್ಯ); ಆಡ; ಸರಿಯಾ; ಹರಿಯ (ಹಸರು); ಅಣಲ (ಅಗ್ನಿ); ಮಡ (ಅಶ್ವಮ); ನಡ; ಪಾಯಾಲ; ಸಂಜಮ; ಸುಡ (ಶುದ್ಧ); ಜಾವ.

ಸಂಧಿ ವಿಚಾರ.

ಸಂಧಿಪ್ರಕರಣವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿನಾತ್ರ ವಿಕಲ್ಪವಾಗಿದ್ದು ಉಳಿದಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಯ ಬಿಗುವು ಅಷ್ಟೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಸ್ವರವು ಪರವಾದರೆ ಸಂಧಿಯಾಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವು ತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳ ಮುಂದೆ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬರೆಯುವದೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು. ಶಬ್ದಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ, ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಸಂಧಿಯು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. (೧) ಸ್ವರಸಂಧಿ ಮತ್ತು (೨) ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದು ತೀರ ಕಡಿಮೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದ ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಉಚ್ಚಾರಸಾಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಂಜನ ಸಂಧಿಯ ರೀತಿಯು ಕಂಡುಬರುವದು. ವಿಸರ್ಗ ಸಂಧಿಯಂತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಸ್ವರಸಂಧಿ.

(೧) ಯಾವುದೊಂದು ಹ್ರಸ್ವ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅದೇ ಹ್ರಸ್ವ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘವು ಪರವಾಗಲು ಎರಡೂ ಕೂಡಿ ದೀರ್ಘವಾಗುವದು. (ಸವರ್ಣದೀರ್ಘ ಸಂಧಿ) ಉದಾ. . .

ಅ + ಅ = ಆ. ಧಮ್ಮ + ಅಧಮ್ಮ = ಧಮಾಧಮ್ಮ; ಯ + ಅವಿ = ಯಾವಿ; ಜೀವ + ಅಜೀವ = ಜೀವಾಜೀವ.

ಅ + ಆ = ಆ. ಗೀಯ + ಆಙ್ = ಗೀಯಾಙ್ ಜಿಣ + ಆಲಯ = ಜಿಣಾಲಯ; ರಯಣ + ಆಗಾರೋ = ರಯಣಾಗಾರೋ.

ಆ + ಅ = ಆ. ತಹಾ + ಅವಿ = ತಹಾವಿ; ಧಮ್ಮಕಹಾ + ಅವಸಾಣ = ಧಮ್ಮಕಹಾವಸಾಣ; ಮಹಾ + ಅವಯಾರ = ಮಹಾವಯಾರ.

ಆ + ಆ = ಆ. ಕಲಾ + ಆಯರಿಯ = ಕಲಾಯರಿಯ, ಮಹಾ + ಆಗಾರೋ = ಮಹಾಗಾರೋ; ಧಮ್ಮಕಹಾ + ಆಗಾರ = ಧಮ್ಮಕಹಾಗಾರ.

ಇ + ಇ = ಇ	ಮುಣಿ + ಇಣ = ಮುಣಿಣ; ಭುವಿ + ಇಸು = ಭುವಿಸು.
ಇ + ಇ = ಇ.	ಕವಿ + ಇಸರ = ಕವಿಸರ; ಮುಣಿ + ಇಸರ = ಮುಣಿಸರ.
ಇ + ಇ = ಇ.	ತರುಣಿ + ಇಣ = ತರುಣಿಣ; ಇತ್ಥಿ + ಇಯೊ = ಇತ್ಥಿಯೊ.
ಇ + ಇ = ಇ.	ಪುಹವಿ + ಇಸರ = ಪುಹವಿಸರ ಪುಹವಿ + ಇಸ = ಪುಹವಿಸ.
ಉ + ಉ = ಉ.	ಬಹು + ಉದಗ = ಬಹುದಗ. ಸಾಉ + ಉಯ = ಸಾಉಯ.
ಉ + ಉ = ಉ.	ಸಾಹು + ಉಸವ = ಸಾಹುಸವ ಸಂಘು + ಉಸವ = ಸಂಘುಸವ.
ಉ + ಉ = ಉ.	ವಹು + ಉವಯಾರ = ವಹುವಯಾರ; ವಹು + ಉವಾಗಹ = ವಹುವಾಗಹ.
ಉ + ಉ = ಉ.	ವಹು + ಉರು = ವಹುರು; ಕಣೇರು + ಉಸಿಯ = ಕಣೇರುಸಿಯ.
ಉ + ಉ = ಉ.	ಇಮೆ + ಉಯಾರುವೆ = ಇಮೆಯಾರುವೆ, ಸೆ + ಉವ = ಸೆವ.
ಒ + ಒ = ಒ.	ದೇವಿ + ಒಸಹಿ = ದೇವಿಹಿ.

¶ ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಕ್ಷರವಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘವಾಗದೆ ಪ್ರಸ್ಥವಾಗುವದು. ಉದಾ. — ಮರಣ + ಅಂತ = ಮರಣಂತ; ಮುಣಿ + ಇಂದ = ಮುಣಿಂದ; ಸಾಹು + ಉತ್ತ = ಸಾಹುತ್ತ; ಮಹಾ + ಅಂಗವ = ಮಹಾಂಗವ ಮುಂ.

(೨) ಅ, ಆ ಗಳಿಗೆ ಅನುಗಳನ್ನುಳಿದ ಬೇರೆ ವಿಜಾತೀಯ ಪ್ರಸ್ಥ ಸ್ವರಗಳು ಪರವಾದರೂ ಸಂಧಿಯಾಗದು. ಉದಾ.—

ಅ + ಇ = ಉ ರಾಯ + ಇಸಿ = ರಾಉಸಿ ನ + ಇಚ್ಛಿ = ನೆಚ್ಛಿ.

ಆ + ಇ = ಉ ಮಹಾ + ಇಸಿ = ಮಹೇಸಿ.

¶ ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಕ್ಷರವಿದ್ದರೆ ಇ ಕಾರವೆ ಆಗುವದು. ಉದಾ. —

ನರ + ಇಂದ = ನರಿಂದ; ಗಯ + ಇಂದ = ಗಯಿಂದ.

ಅ + ಉ = ಒ. ಸಹ + ಉಯ = ಸಹೋಯ; ಸಮಗ + ಉವಾಸಗ = ಸಮಗೋವಾಸಗ.

ಆ + ಉ = ಒ. ಜಹಾ + ಉಯ = ಜಹೋಯ; ಮಹಾ + ಉವಯಾರ = ಮಹೋವಯಾರ.

¶ ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಕ್ಷರವಿದ್ದರೆ ಉ ಕಾರವೆ ಆಗುವದು. ಉದಾ. —

ಪುರಿಸ + ಉತ್ತಮ = ಪುರಿಸುತ್ತುಮ; ರಯಣ + ಉಜಲ = ರಯಣುಜಲ.

ಅ, ಆ ಕಾರಗಳಿಗೆ ಉ, ಒ ಪರವಾದರೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಕೂಡಿ ಉ, ಒ ಕಾರಗಳೇ ಆಗುವವು. ಉದಾ. —

ಅ + ಉ = ಉ. ಕಮೇಣ + ಉವ = ಕಮೇಣೇವ; ನ + ಉವ = ನೇವ.

ಆ + ಉ = ಉ. ಜಹಾ + ಉವ = ಜಹೇವ; ತಹಾ + ಉವ = ತಹೇವ.

ಅ + ಒ = ಒ. ಜಲ + ಒಹ = ಜಲೋಹ; ಭಕ್ತ + ಒಯಣ = ಭಕ್ತೋಯಣ.

ಆ + ಆ = ಆ. ಮಹ + ಆಸಹಿ = ಮಹೋಸಹಿ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಸಂಧಿಗಳು.

ಅತಿ + ಅಂತ = ಅತ್ಯಂತ > ಅಚ್ಚಂತ; ಅಧಿ + उपपन्न = अध्युपपन्न > ಅಜ್ಞೋವವನ್ನ;

ಅಪಿ + एके = अप्येके > अप्येगे. इति + आदि = इत्यादि इच्चाइ -ಯಂ.

ವ್ಯಂಜನ ಸಂಧಿ.

ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಶಬ್ದಗಳೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಂಜನ ಸಂಧಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನು ಬಹುದು. ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದಿರುವವು. ಉದಾ. - पुनरुक्त पुणरुक्त; पुनरपि पुणरपि. निरानन्द-निरागन्द; निरुपम > निरुपम; दुरतिक्रम दुरइक्रम ಮುಂ.

ಅನೇಕಸಲ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳ ನಡುವೆ ಮ್ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿಸಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಂಧಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವರು. ಉದಾ. - अन्न + अन्न = अन्नमन्न; एग + एग = एगमेग; अंग + अंग = अंगमंग. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಯ್ ಅಥವಾ ರ್ ಸೇರಿಸುವರು. ಉದಾ. - द्रु + अंगुल = द्रुयंगुल; सु + अक्खाए = सुयक्खाए; धि + अत्थु = धिरत्थु; सिही + इव = सिहिरिव.

ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಅನುಸ್ವಾರವನ್ನು ಸೇರಿಸುವದುಂಟು. ಉದಾ. - निरय + गामी = निरयंगामी; उड्ड + गारव = उड्डंगारव; दीह + गारव = दीहंगारव.

ಕೆಲವು ಅನಿಯಮಿತ ಪ್ರಕಾರಗಳು.

अ + अ = ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಅ ಲೋಪವಾಗುವದು. केण + अवि = केण वि, तथा + अवि = तथा वि; तं + अपि = तं पि.

अ + ई = ए. नर + ईसर = नरेसर.

आ + ई = ए. महा + ईस = महेस.

अ + ऊ = ओ. एग + ऊरु = एगोरु.

आ + ऊ = ओ. महा + ऊसव = महोसव.

॥ ಮುಂದಿನ ಪದದ ಆದಿ ವ್ಯಂಜನವು ದ್ವಿತ್ವ ಹೊಂದುವದು.

ಉದಾ. - जाव + जीव = जावजीव; त + पभिइ = तप्पभिइ; त + निवारण = तन्निवारण; स + जण = सज्जण, स + धम्म = सद्धम्म.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ವ್ಯಂಜನಾಂತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂವಿನ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ದ್ವಿತ್ವಮಾಡಿ ಸಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(೧) ಅ, ಆ ಗಳ ಹೊರತು ಇತರ ಸ್ವರಗಳಿಗೆ ವಿಜಾತೀಯ ಸ್ವರಗಳು ಪರವಾದರೆ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(೨) यश्चिತ್ತಿಯ ನಿಯಮದಂತೆ ಯಾವುವಾದರೊಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಉಳಿದ ಸ್ವರವು ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರದೊಡನೆ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ. — जह उत ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮುಂದೆ ಸಜಾತೀಯ ಅಥವಾ ವಿಜಾತೀಯವಾದ ಯಾವದೇ ಸ್ವರವಿದ್ದರೂ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(೩) ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಉಳಿದ ಸ್ವರದೊಡನೆ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ. — इच्छइ, गातं, पासत ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಸ್ವರ ಬಂದರೂ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(೪) ಒಂದೆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಸ್ವರವಿದ್ದರೂ ಸಂಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ. — देवीए, पाओ ಮುಂತಾದವು;

ಅಭ್ಯಾಸ.

(೧) ಸಂಧಿಮಾಡಿ ಬರೆಯಿರಿ.

जम्म + अन्तर; महा + इङ्कि; उव + अजिय; अविगीए + इति; भिक्षा + अट्टा; एत्थ + अन्तरस्मि; फासुअ + एसणिए, जहा + उइय; महा + ऊसव; साहस + एकरस; अन्न + अन्न; एक + एक रत्त + अच्छ, सु + अहिजिय; वाम + इयर.

(೨) ಸಂಧಿ ಬಿಡಿಸಿರಿ.

बाहिरुजाग; सुरासुर; महाडवी; देहोवचय; दवग्नि; वरोरु; वासेणोल्ल; पुरिसुत्तम; दाहिणङ्क; महेसि; जोवणमुदए; खिप्पामेव; महोवयार; सीओदर; नत्थि.

೨ ಶಬ್ದವಿಚಾರ

ಶಬ್ದವಿಚಾರ.

ಶಬ್ದಗಳು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತವೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲರೂಪಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಪದಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಈ ವಿಭಾಗವು ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವದು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದ ರಚನಾರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೂ ಭಾಷೆಯು ಬಳಿಕೆಗೆ ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವ್ಯಯ ಮತ್ತು ಅವ್ಯಯೇತರವೆಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡುವಮಂಟು. ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ಶಬ್ದಗಳೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳೇ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೊಂದಿ 'ಪದ' ಗಳಾಗುವವು. ಎರಡೂ ಪ್ರಕಾರದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಉಪಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಶಬ್ದಗಳೂ ದ್ವಿವಚನವೂ ಇಲ್ಲ. ಶಬ್ದಗಳ ಲಿಂಗವು ಸಾಧಾರಣ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಲಿಂಗರಹಿತವಾಗಿರುವದು. ಪ್ರಚಲಿತ (ಕನ್ನಡ, ಮರಾಠಿ ಮುಂ.) ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವನ್ನು ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ 'ಶಾಶ್ವತ' ಎಂಬ ರೂಪವೇ ಅನನ್ಯ, ಅನಳು ಅದು ಎಂಬ ಎಲ್ಲ ಕರ್ತೃಪದಗಳೊಡನೆಯೂ ಬರುವದು. ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ, ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಸ್ವರಾಂತ ನಾಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಹನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ನಾಮಗಳಾಗುವವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲವು ವ್ಯಂಜನಾಂತ ನಾಮಗಳೂ, 'ತ್ವ' ಕಾರಾಂತ ನಾಮದ ಪ್ರಕಾರಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕೈದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ನಾಮಗಳೂ ಕೆಳಗಿನ ಹನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಬರುವವು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ

ನಪುಸಕಲಿಂಗ

ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ

ಅ, ಇ, ಉ ಕಾರಾಂತ

ಅ, ಇ, ಉ ಕಾರಾಂತ

ಅ, ಇ, ಉ, ಏ, ಓ ಕಾರಾಂತ

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ನಾಮಪದಗಳಲ್ಲಿದೆ ಸರ್ವನಾಮಗಳೂ, ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಇರುವವು. ಅವು ಸಾಧಾರಣ ನಾಮಪದಗಳಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಡಲಾಗುವದು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿವಚನವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಚತುರ್ಥಿವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಷಷ್ಠಿರೂಪಗಳನ್ನೇ ಚತುರ್ಥಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ನಾಮ ಪದಗಳಿಗೆ (ಲಿಂಗಾನುಸಾರವಾದ ಕೆಲವು ಭೇದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ) ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ, ಸಂಧಿಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಅಷ್ಟು ಇಲ್ಲವದರಿಂದಲೂ, ರೂಪ ಸಿದ್ಧಿಯು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿರುವದು.

ಇನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ವಿಚಾರವು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿರುವದು. ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಮೈಪದದ, ಆತ್ಮನೇಪದದ, ಉಭ ಪದವೆಂಬ ವಿಭಾಗವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳೂ ಪರಸ್ಮೈಪದದ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವು ನೇರವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಆತ್ಮನೇಪದದ ರೂಪಗಳಿರುವವು. ಅವು ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ. ಗಣವಿಭಾಗವಾಗಲಿ, ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಕರಣಗಳಾಗಲಿ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಹತ್ತುವಾಗ ಯಾವ ವಿಕಾರಗಳೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ.

ಅಂತ್ಯಸ್ವರದ ವಿಚಾರದಿಂದ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

(೧) ಅ ಕಾರಾಂತ (೨) (ಅ) ಇ ಕಾರಾಂತ; ಆ ಕಾರಾಂತವಿದ್ದು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ 'ಇ' ಕಾರಾಂತವಾಗುವ ಧಾತುಗಳು. (೩) ಉಳಿದವುಗಳು - ಆ, ಇ, ಉ, ಏ, ಓ ಕಾರಾಂತಗಳು. ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳು ಮೂರೂ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವು. ಆದರೆ ಭೂತಕಾಲದ ಉಪಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಭೂತಕಾಲವು ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಲಕ್ಕೆ ಎರಡು

ಬಗೆಯ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿದ್ದರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಆಜ್ಞಾರ್ಥ, ವಿಧ್ಯರ್ಥ, ಮತ್ತು ಸಂಕೇತಾರ್ಥಗಳು ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಇದ್ದು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವವು. ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರತ್ಯಯ ಇಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗದಿದ್ದರೂ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವವು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವು. ಇವು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದರಿಂದ ವಿಕಾರಿಯೆನಿಸುವವು. ಎರಡು ಅವ್ಯಯಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವಿಕಾರಿಯೆನಿಸುವವು. ಅವು ಕೆಳಗಿನಂತಿರುವವು.

(೧) ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತು ಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣ ಅಥವಾ ವರ್ತಮಾನಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ (ಕರ್ತರಿ - ಕರ್ಮಣಿ).

(೨) ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತು ಸಾಧಿತ (ಭೂತಕೃದಂತ) ವಿಶೇಷಣ (ಕರ್ತರಿ - ಕರ್ಮಣಿ).

(೩) ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ (ಕೃದಂತ) ಧಾತು ಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣ.

(೪) ಭೂತಕೃದಂತ ಅವ್ಯಯ (ಅವ್ಯಯ) ಅಥವಾ ಭೂತನ್ಯಾಸ.

(೫) ಹೇತುರ್ವರ್ತಕ ಅವ್ಯಯ (ಹೇತು)

ಮೇಲಿನ ಮೂರು ನಾಮಪದದ ಲಿಂಗದಂತೆ ಬದಲಾಗುವವು. ಆಗ ಆಯಾ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

ಅವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರ ವಿಭಾಗಿಸುವರು.

(೧) ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾವ್ಯಯ, (೨) ಶಬ್ದಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯ (ಉಪಸರ್ಗ ಸಹಿತ) (೩) ಉಭಯಾನ್ವಯಿ ಅವ್ಯಯ (೪) ಕೇವಲ ಪ್ರಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯ (ಉದ್ಗಾರ ಮುಂ.) ಮೊದಲಿನ ಮೂರರ ಉಪಯೋಗವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲಿನದು ಅಮೇಲಿ ಎರಡನೇಯದು ಹೀಗೆ ಇಳಿಕೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗದ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

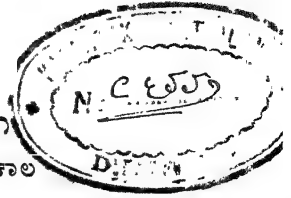
ಶಬ್ದಗಳ ಕೋಷ್ಟಕ. *

೩೬

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ

ವಿಕಾರಿ-(ಅನ್ವಯಗಳಲ್ಲದ)		ಅವಿಕಾರಿ-(ಅನ್ವಯಗಳು)			
ನಾಮ ೨ ಸರ್ವನಾಮ ೩ ವಿಶೇಷಣ		ಉದಾಹರಣೆಗಳು			
ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ)		(ಅಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು)			
(i) ವಚನಗಳು ಎಂಟು		(i) ಎರಡು ವಚನಗಳು	ಅ ಕ್ರಿಯಾ	೬ ರಬ್ಬ	೭ ಉಭಯಾ
(ii) ಚತುರ್ಥಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ		(ii) ಎಲ್ಲ ಪರಸ್ಪರವಾದ	ವಿಶೇಷಣ,	ಯೋಗೀ,	ಸ್ವಯೀ,
೩ (ಸಂಬೋಧನಸಹಿತ) ವಿಭಕ್ತಿಗಳು		(iii) ಗಣ ಮತ್ತು ವಿಕರಣ ಇಲ್ಲ			
(iii) ಮೂರು ಅಂಗಗಳು		(iv) ಕರ್ತೃವಿನ ಅಂಗದಂತೆ			
(iv) ಸ್ವರಾಂತವಾಗಿ ದನ್ನೊಂದು		ರೂಪಭೇದವಿಲ್ಲ.			
ಪ್ರಕಾರಗಳು		(v) ಮೂರು ಕಾಲಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳು			
ಪು.	ನ.	(vi) ಸ್ವರಾಂತವಾಗಿ ೩ ಭೇದಗಳು			
ಅ, ಔ,	ಅ, ಔ,				
ತ	ತ	ಅ ಕಾರಾಂತ ಅ(ಉ) ಕಾರಾಂತ	ಆ, ಉ, ಔ	ಕಾರಾಂತ	

* ಮಂಜುನಾಂತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಂತವಾಗಿರುವವು.

ಪಾಠ
ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಖ್ಯಾತಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪರಸ್ಕೇಪದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಬಂದಿವೆ.* ಪರ್ಣವಿಕಾರದ ರೀತಿಯನ್ನು ನುಲಿಪ್ಪಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಬದಲಾಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮೂತ್ರ ಬದಲಾಗುವವು. ಉದಾ - ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದ ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಇ ಎಂದಾಗುವದು. x ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿವಚನವಿಲ್ಲ.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಪುರುಷ	ಏಕವಚನ		ಬಹುವಚನ.	
	ಸಂಸ್ಕೃತ	ಅರ್ಧಮಾಗಧೀ	ಸಂಸ್ಕೃತ	ಅರ್ಧಮಾಗಧೀ
ಉತ್ತಮ	ಮಿ	ಮಿ	ಮಸ್	ಮೋ
ಮಧ್ಯಮ	ಸಿ	ಸಿ	ಥ	ಹ
ತೃತೀಯ	ತಿ	ಇ	ಅಂತಿ	ಅಂತಿ

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಧಾತುಗಳ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಹತ್ತುಗಣಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವಾ.

೧ ನೆಯ ಗುಂಪು. ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅಂತ್ಯಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗುವದು. ಉದಾ - ಭಗ + ಮಿ = ಭಗಾಮಿ; ಭಗ + ಮೋ = ಭಗಾಮೋ;

* ಕೆಲವು ಅತ್ಯನೇ ಪದದ ರೂಪಗಳೂ ಅ. ನೂ. ಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುವವು. ಉದಾ-
ವಡೆ ವಡೆಸೆ, ವಡ್ಱಃ, ವಡ್ಱತೆ, ಜಾಣೆ, ಲಹೆ, ಮಗ್ತೆ, ರಸೆ, ವಗ್ಡೆ, ಪಭಾಸಸೆ, ಲಹೆ, ಲಹಃ,
ಅವಶ್ಯಾಂಸೆ ಸೀಯಂತೆ, ಚಿಡ್ಱಂತೆ, ತವಲಮಂತೆ ತೀರಃ, ಶ್ರಾಜಃ, ಶ್ರಾಜಃ, ಶ್ರಾಜಃ ಮುಂ.

x ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ-೨ ತ್ ಕಾರವು ಅನಾದ್ಯ ಮತ್ತ ದ್ವಿಸ್ವರಾಂತರ್ಗತವಾಗುವದರಿಂದ ಅದು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಗಾಂತ್ರಿ>ಗಾಂತ್ರಿ ಎಂದು ರೂಪವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವದು.

ದ್ವಿತೀಯ ಮತ್ತು ತೃತೀಯ ಪುರುಷದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ - ಭಗ + ಸಿ = ಭಗಸಿ; ಭಗ + ಇ = ಭಗಇ; ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನದ ಪ್ರತ್ಯಯವಾದ ಅಂತಿ ಇದನ್ನು ಸಂಧಿ ನಿಯಮದಂತೆ ಹಚ್ಚಲಾಗುವದು. = ಭಗ + ಅಂತಿ = ಭಗಂತಿ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುವದು. ಎಲ್ಲ ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು	ಸುಣ (ಕೇಳು)	
ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.	ಸುಣಾಮಿ	ಸುಣಾಮೊ
ದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷ.	ಸುಣಾಸಿ	ಸುಣಾಹ
ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.	ಸುಣಇ	ಸುಣಂತಿ
ಆಸ ಧಾತುವು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವದು.		
ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.	ಅಸಿ, ಮಿ	ಮೊ
ದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷ.	ಅಸಿ, ಸಿ	ಠ್ಯ
ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.	ಅಥಿ *	ಸಂತಿ

೨ ನೆಯ ಗುಂಪು. ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು. ೪

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ೧೦ ನೆಯ ಗಣದ ಧಾತುಗಳು, ನಾಮಧಾತುಗಳು. ಪ್ರಯೋಜಕ ಧಾತುಗಳು, ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳೂ ಆ ಕಾರಾಂತಗಳಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ತೃತೀಯ ಪುರುಷದ ಬಹುವಚನದ ಅಂತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗುವ ನಿಯಮವು ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಎಲ್ಲ ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳೂ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

* ಅಥಿ ಇದೊಂದೇ ರೂಪವನ್ನೇ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವದುಂಟು.

೪ ಈ ಗುಂಪಿನ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳೂ ಮೊದಲು ಆ ಕಾರಾಂತವಾಗಿಯೇ ಇರುವವು. ಮತ್ತು ೧ ನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಸಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿ ಇವು ಬೇರೆಯು ಗುಂಪು ಆಗಲಾರವು. ಆ ಕಾರಾಂತವಾದ ಈ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯ ಆ ಕಾರವು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತವಾಗುವದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಗುಂಪು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

೪ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು

ಕರೆ (ಮಾಡು)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.

ಕರೆಮಿ

ಕರೆಮೊ

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ.

ಕರೆಸಿ

ಕರೆಹ

ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.

ಕರೆಡ್

ಕರೆಂತಿ

(೧) ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ೧೦ ನೆಯ ಗಣದ ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳು.

ತಾಡೆ — ಹೂಡೆ.

ಖಕಖೆ — ತಿನ್ನು

ತಡ್ತು — ಹಾರು, ಜಿಗಿ.

ಚೋರೆ — ತುಡುಗುಮಾಡು. ಚಿಂತೆ — ವಿಚಾರಮಾಡು ಧಡೆ — ಶಿಕ್ಷಿಸು.

ಅಚ್ಚೆ — ಪೂಜಿಸು.

ವಣ್ಣೆ — ವರ್ಣಿಸು

ಪೂರೆ — ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸು.

(೨) ಪ್ರಯೋಜಕ (ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ) ಧಾತುಗಳು. +

ದಡಾವೆ — ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಿಸು

ಗಾವೆ — ಹಾಡಿಸು

ಲಾಡೆ — ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು

ಜಾಣಾವೆ — ತಿಳಿಸು

ಪಾಡೆ — ಬೀಳಿಸು

ಮಾರೆ — ಸಾಯಿಸು (ಕೊಲ್ಲು)

ನೆಯಾವೆ — ಬಯ್ಯಿಸು

ಜಿವಾವೆ — ಬದುಕಿಸು

ದಾವೆ — ತೋರಿಸು

ನಾಸೆ — ನಾಶಗೊಳಿಸು

ಠಾವೆ — ಇಡಿಸು

ಕಾರೆ — ಮಾಡಿಸು

(೩) ನಾಮ (ಸಾಧಿತ) ಧಾತುಗಳು

ವಿವಾಹೆ — ಮದುವೆಯಾಗು

ಘಾಣೆ — ಸ್ನಾನಮಾಡು

ಸದಾವೆ — ಕರೆ

ನಿವೇದೆ — ನಿವೇದಿಸು

ಪಣಾವೆ — ಉಪದೇಶಿಸು

ನಿಮನ್ತೆ — ಆಮಂತ್ರಿಸು

ಆಹಾರೆ — ತಿನ್ನು

ಕಾಮೆ — ಇಚ್ಛಿಸು

ಈ ರೀತಿಯ ಧಾತುಗಳ ವಿಚಾರವು ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಕೆಲವನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ತರದ ಧಾತುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳ ನ್ನಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

+ ಪ್ರಯೋಜಕ ಮತ್ತು ನಾಮ ಧಾತುಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಡಾ. ಘಾಟಗೇಯವರ Introduction to Ardhamagadhi, ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ೨ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ೯೮ ನೆಯ ಪುಟದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

೩ ನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳು:—

ಅ ಕಾರಾಂತವಲ್ಲದ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ (೧) ಆ ಕಾರಾಂತ (೨) ಀ ಕಾರಾಂತ (೩) ಔ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು—ಎಂದು ಮೂರು ವರ್ಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಔ ಕಾರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮೂಲದಿಂದ ಆಗಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಹೊಂದಾಗುವ ಧಾತುವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದು ಇನ್ನಿ ಎಂದಾಗುವದು.

(೧) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು ಜ್ಞಿ-ಘ್ಯಾನಮಾಡು -

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.	ಜ್ಞಿಯಾಮಿ	ಜ್ಞಿಯಾಮೊ
ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ.	ಜ್ಞಿಯಾಸಿ	ಜ್ಞಿಯಾಹ
ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.	ಜ್ಞಿಯಾಃ	ಜ್ಞಿಯಾಂತಿ (ಜ್ಞಿಯಾಂತಿ)

ಉದಾ ಈ ಧಾತುವಿನ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನವು ಉಪಪದ್ಧಂತಿ ಎಂದಾಗುವದು. ಅಂತಿ ಯಲ್ಲಿಯ ಅ ಕೈ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಆ ಕಾರಾಂತವಾದ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳೂ ಮೇಲಿನಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

(೨) ಀ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು-ಢೇ-ಕೊಡು.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

	ಏ.	ಬ.
ಉ. ಪು.	ಢೇಮಿ	ಢೇಮೊ
ಮ. ಪು.	ಢೇಸಿ	ಢೇಹ
ತೃ. ಪು.	ಢೇಃ	ಢೇಂತಿ

(೩) ಔ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು-ಹೊ-ಇರು, ಆಗು.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

	ಏ.	ಬ.
ಉ. ಪು.	ಹೋಮಿ	ಹೋಮೊ
ಮ. ಪು.	ಹೋಸಿ	ಹೋಹ
ತೃ. ಪು.	ಹೋಃ	ಹೋಂತಿ

* ಭೂ ಧಾತುವಿಗೆ ಭವ>ಹವ ಎಂದೂ ರೂಪವಾಗುವದು. ಅದು ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವದು.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಚ್ಛ	ಇರು
ಆಣ	ತರು
ಇಚ್ಛ	ಇಚ್ಛಿಸು
ಉಡ್ಡ	ಹಾರು
ಉದೇ	ಮೂಡು
ಉವ್ಯಾ	ನೇವಿಸು
ಉ	ಬರು
ಕರ ಕರೆ	ಮೂಡು
ಕಹ	ಹೇಳು
ಕಾ	ಮಾಡು
ಕೀಲ	ಆಡು
ಕುಣ	ಮಾಡು
ಖಮ	ಕ್ಷಮಿಸು
ಖಾಯ	ತಿನ್ನು
ಗಣ	ಎಣಿಸು
ಗಮ(ಗಾಛ)	ಹೋಗು
ಗರಿಹ	ನಿಂದಿಸು
ಗಾ	ಹಾಡು
ಗೋಹ	ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
ಚಯ	ಬಿಡು
ಚಿಂತ	ಚಿಂತಿಸು
ಚಿನ್ದ	ಹರಿ
ಜಯ	ಯಜ್ಞ ಮಾಡು
ಜುಜ	ಹೂಡು

ಜುಜ್ಜ	ಯುದ್ಧ ಮಾಡು
ಜ್ವಿಯಾ	ಧ್ಯಾನ ಮಾಡು
ಠಾ	ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲು
ಠಹ	ಸುಡು
ತುರಿಯ	ಓಡು
ದೇ	ಕೊಡು
ಧರ	ಹಿಡಿ
ನಸ್ಸ	ನಾಶವಾಗು
ನಿಮಜ್ಜ	ಮುಳುಗು
ನಿಪುಣ	ಕೇಳು
ನಿ	ಬಯ್ಯು
ಪಕ್ಷಾಲ	ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳು
ಪಡಿಕ್ರಮ	ತಿರುಗಿಬರು
ಪವಿಸ	ಪ್ರವೇಶಿಸು
ಪಾ	ಕೂಡಿ
ಪಾತಂಭವ	ಹುಟ್ಟು, ಮೂಡು
ಪಾಲೆ	ಪಾಲಿಸು
ಪಾವ	ಹೊಂದು
ಪಾಸ	ನೋಡು
ಪುಚ್ಛ	ವಿಚಾರಿಸು, ಕೇಳು
ಪೂಯ	ಪೂಜಿಸು
ಪೇಕ್ಷ	ನೋಡು
ಫುಸ	ಮುಟ್ಟು, ಸ್ಪರ್ಶಿಸು
ಬಂಧ	ಕಟ್ಟು

ವೇ	ಅನ್ನು		ವಂದಿಸು
ಭಕ್ತ	ತನ್ನು	ವಯ	ಮಾತಾಡು
ಭಣ	ಅನ್ನು	ವರಿಸ	ಮಳೆಯಾಗು
ಭಾಸ	ಮಾತಾಡು	ವಸ	ಇರು
ಮನ್	ತಿಳಿ, ವಿಚಾರಿಸು	ವಹ	(ಭಾರ) ಹೊರು
ಮುಂಚ	ಬಿಡು, ಒಗೆ	ವಾ	ಬೀಸು, ಬಾರಿಸು
ರಕ್ತ	ರಕ್ಷಿಸು	ಸಾಹ	ಹೇಳು
ರೋಹ	ಎರು, ಬೆಳೆ	ಸಿಂಚ	ಸಿಂಪಡಿಸು
ಲಜ್ಜ	ನಾಚಿಕೆಪಡು	ಸುಣ	ಕೇಳು
ಲಹ	ಸಿಗು, ದೊರಕಿಸು	ಸೋಹ	ಶೋಭಿಸು
ಲಿಂಪ	ಲೇಪಿಸು	ಹಣ	ಕೊಲ್ಲು
ಲುಣ	ಹರಿ		ತಿರುಗು
ಲೋವ	ಲೋಪವಾಗು		

ಅಭ್ಯಾಸ.

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:—

ಹಿಡಿದು, ರೋಹಿಸಿ, ಲುಣಾಮಿ, ಇಚ್ಛಂತಿ, ಆಣಾಮೋ, ಫಿರ್ಯಾದಿ, ಪವಿಸಾಮಿ, ಪಾಲೆಹ, ಬೇಸಿ, ಭಕ್ತದಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ. (ವರ್ತಮಾನಕಾಲ)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ — ಅಸ, ಖಾಯ, ಏ.

ದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ — ದೇ, ಹೊ, ಗೋಹ.

ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನ — ಪಾ, ನೆ, ಡಹ, ತಡು.

ಭಾಷಾಂತರ.

(೧) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:—

(೧) ಕುಣಾಮಿ (೨) ಪವಿಸಂತಿ (೩) ಪಾಲೆಹ (೪) ಭಣಹ (೫) ಭಕ್ತವಸಿ
(೬) ಗಾಯಂತಿ (೭) ಕಹಿದು (೮) ಫುಸಸಿ (೯) ಬಂಧಾಮಿ (೧೦) ದೇಹ (೧೧) ಏಹ
(೧೨) ಉವಡಾಮೋ (೧೩) ಕೊಲಂತಿ (೧೪) ಅಚ್ಛಾಮಿ (೧೫) ಹಿಡಿದು (೧೬)
ಪಾವಸಿ (೧೭) ಮುಂಚಂತಿ (೧೮) ಭಾಸಾಮೋ (೧೯) ಪಾಡುಬವಂತಿ (೨೦) ಪೂಯಾಮೋ.

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ. :—

(೧) [ನಾನು] ಒರುತ್ತೇನೆ. (೨) [ಅವನು] ಆಡುತ್ತಾನೆ. (೩) [ನೀನು] ಹೋಗುತ್ತೀ. (೪) [ಅವಳು] ಎಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. (೫) [ನಾನು] ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. (೬) [ನೀವು] ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. (೭) [ನಾವು] ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆ. (೮) [ನೀನು] ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತೀ. (೯) [ಅವನು] ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೦) [ಅವಳು] ನಾಚುತ್ತಾಳೆ. (೧೧) [ನೀನು] ಹೇಳುತ್ತೀ. (೧೨) [ನಾವು] ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. (೧೩) [ಅವರು] ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆ. (೧೪) [ನೀವು] ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ. (೧೫) [ಅವರು] ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. (೧೬) [ನಾವು] ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. (೧೭) [ನೀನು] ಮುಟ್ಟುತ್ತೀ. (೧೮) [ನಾನು] ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. (೧೯) [ಅವರು] ಆಡುತ್ತಾರೆ. (೨೦) [ನೀವು] ಮಾತಾಡುತ್ತೀರಿ. (೨೧) [ನಾನು] ತಿರುಗುತ್ತೇನೆ.

ಪಾಠ ೨

ಅ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು.

ಅ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವವು. ಎಲ್ಲ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದೇಯಾಗಿರುವವು. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತೃತೀಯೆಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಒಂದೇಯಾಗಿರುವವು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದವುಗಳು. ಅವು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಾಟು ಹೊಂದಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ.

ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಯಾವವೆಂಬುದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಆಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡಬಹುದು.

ಪ್ರಲ್ಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಪ್ರಥಮಾ ಆ. ಉ	ಆ	ಃ (ಋ)	ಆಇ. ಆಞಿ
ದ್ವಿತೀಯಾ ಃ (ಋ)	ಉ. ಆ	ಃ (ಋ)	.. ..
ತೃತೀಯಾ ಣ-ಞ	ಹಿ-ಹಿಂ	ಞ-ಞ	ಹಿ-ಹಿಂ
ಪಂಚಮೀ ಆ, ಆ	ಹಿಂತಿ	ಆ, ಆ	ಹಿಂತಿ
ಷಷ್ಠೀ ಸ್ಸ	ಞ-ಞ	ಸ್ಸ	ಞ-ಞ
ಸಪ್ತಮೀ ಉ ಸಿ, ಮಿ	ಉ-ಉಂ	ಉ, ಅಂಸಿ, ಮಿ	ಉ ಉಂ
ಸಂಚೋಧನಂ, ಆ	ಆ	ಃ ಋ	ಆಇ, ಆಞಿ

ಪ್ರಥಮಾದಲ್ಲಿ ಉ, ಆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಹತ್ತುವಾಗ ಸುರೂಪಸಂಧಿಯಾಗುವದು. (ಹಿಂದಿನ ಅ ಲೋಪವಾಗುವದು) ನರ + ಉ = ನರಃ; ನರ + ಆ = ನರೋ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನದ ಮತ್ತು ಸಪ್ತಮಿ ಏಕವಚನದ ಉ ಮತ್ತು ಸಂಚೋಧನ ಏಕವಚನ * ಆ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತುವವು

ತೃತೀಯಾ ಎರಡೂ ವಚನಗಳ, ಷಷ್ಠೀ ಮತ್ತು ಸಪ್ತಮೀ ಒಂದು ವಚನಗಳ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಕಲ್ಪದಿಂದ ಅನುಸತ್ತಿರುವವು ಬರುವದು. ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿ ಎರಡೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಂಚಮೀ ಸಪ್ತಮೀ ಬಹುವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಉ ಕಾರಾಂತವೂ ಷಷ್ಠೀ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತವೂ ಆಗುವದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ರೂಪದಲ್ಲಿಯ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಉಳಿಯುವ ರೂಪಕ್ಕೆಯೇ ಅರ್ಥಮಾಗಧೀ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದಂತಾಗುವದು.

ಉದಾ—ದೇವೇನ > ದೇವೇ + ಣ > ದೇವೇಣ (ಷ. ಏ.)

ದೇವಾನಾಮ್ > ದೇವಾ + ಣ > ದೇವಾಣ (ಷ. ಬ.)

ನಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಇದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಲಾಗುವದು.

* ಡಾ. ಘಾಟಗೇಯವರು ಈ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿರುವರು.

(೧) ಅ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನರ [ಮನುಷ್ಯ] *

ಏ.

ಬ.

ಪ್ರ.	ನರೋ, ನರೇ	ನರಾ
ದ್ವಿ.	ನರಂ	ನರೇ, ನರಾ
ತ್ವ.	ನರೇಣ, ನರೇಗಂ	ನರೇಹಿ, -ನರೇಹಿಂ
ಪಂ.	ನರಾಒ, ನರಾ	ನರೇಹಿಂತೋ
ಷ.	ನರಸ್ಸ	ನರಾಣ-ನರಾಣಂ
ಸ.	ನರೇ, ನರೇಸಿ, ನರಮ್ಹಿ	ನರೇಸು-ನರೇಸುಂ
ಸಂ.	ನರ, ನರೋ	ನರಾ

(೨) ಅ ಕಾರಾಂತ ನಪುಸಕಲಿಂಗ ಕಮ್ಮ [ಕರ್ಮ]

ಪ್ರ.	ಕಮ್ಮಂ	ಕಮ್ಮಾಙ್, ಕಮ್ಮಾಣಿ
ದ್ವಿ.	ಕಮ್ಮಂ	ಕಮ್ಮಾಙ್, ಕಮ್ಮಾಣಿ
ತ್ವ.	ಕಮ್ಮೇಣ, ಕಮ್ಮೇಣಂ	ಕಮ್ಮೇಹಿ, ಕಮ್ಮೇಹಿಂ
ಪಂ.	ಕಮ್ಮಾಒ, ಕಮ್ಮಾ	ಕಮ್ಮೇಹಿಂತೋ
ಷ.	ಕಮ್ಮಸ್ಸ	ಕಮ್ಮಾಣ, ಕಮ್ಮಾಣಂ
ಸ.	ಕಮ್ಮೇ, ಕಮ್ಮೇಸಿ, ಕಮ್ಮಮ್ಹಿ	ಕಮ್ಮೇಸು-ಕಮ್ಮೇಸುಂ
ಸಂ.	ಕಮ್ಮಂ	ಕಮ್ಮಾಙ್-ಕಮ್ಮಾಣಿ

* ಮೂಲ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಲೋಪವಾಗಿ ಇತ್ಯುತಿ ಯ ನಿಯಮವು ಹತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ರೂಪಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆಯಾಗುವವು. ಯಾಕಂದರೆ ಇ, ಏ ಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದವುಗಳು (ಯಿ, ಯಿ ಮೊದಲಾದವು) ಬರುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಙ್, ಙ್ ಮೊದಲಾದವು ಬರುವವು. ಇ ದ ಬಳಿಯೆಂದು ಹಿಂದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಲೋಕ > ಲೋಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗುವದೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಲೋಯ (ಪು)

ಪ್ರ.	ಲೋಒ, ಲೋ಼	ಲೋಯಾ
ದ್ವಿ.	ಲೋಯಂ	ಲೋ಼, ಲೋಯಾ
ತ್ವ.	ಲೋ಼ಣ, ಲೋ಼ಣಂ	ಲೋ಼ಹಿ-ಲೋ಼ಹಿಂ
ಪಂ.	ಲೋಯಾಒ-ಲೋಯಾ	ಲೋ಼ಹಿಂತೋ
ಷ.	ಲೋಯಸ್ಸ	ಲೋಯಾಣ-ಲೋಯಂ
ಸ.	ಲೋ಼, ಲೋಯೆಸಿ, ಲೋಯಮಿ	ಲೋ಼ಸು-ಲೋ಼ಸುಂ
ಸಂ.	ಲೋಯ, ಲೋಒ	ಲೋಯಾ.

ಕರ್ತೃ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು ಪಥಮಾವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕ್ರಿಯಾ ಪದವು ಕರ್ತೃವನ್ನು ನುಸರಿಸುವದು. ಕರ್ತೃವಿನ ಲಿಂಗಭೇದದಂತೆ ಕ್ರಿಯಾಪದ ರೂಪವು ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದರೆ ಕರ್ಮವು ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವದು.

ಉದಾ:— ಹುಡುಗನು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಗುಣೇ ಗಚ್ಛತಿ ।

ನೀರು ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಜಲಂ ವರಿಸತಿ ।

ಸೇವಕನು ಭಾರವನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ.

ಚೇತೋ ಭಾರಂ ಆಯಾತಿ ।

ಸಾಧುವು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಸಮಗೋ ಫಲಾಙ್ ಭವತಿ ।

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಣಗಾರ (ಪು.) ಮನೆಯಿಲ್ಲದ ಸಾಧು

ಅಭಿಷೇಕ (ಪು.) ಅಭಿಷೇಕ

ಅವರಾಹ (ಪು.) ಅಪರಾಧ

ಅಸಂಖ್ಯ (ನ.) ಸುಳ್ಳು

ಆದ್ಯ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ

ಆಯರಿಯ (ಪು.) ಆಚಾರ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕ

ಆಲಸ್ಯ (ನ.) ಆಲಸ್ಯ

ಅಜ್ಞಾನ (ನ.) ಉದ್ಯಾನ, ತೋಟ

ಕಮಲ (ನ.) ಕಮಲ

ಕುಮಾರ (ಪು.) ಹುಡುಗ

ಕೋಹ (ಪು.) ಕ್ರೋಧ, ಸಿಟ್ಟು

ಗಾಮ (ನ.) ಗ್ರಾಮ, ಹಳ್ಳಿ

ಗುಣ (ಪು.) ಗುಣ

ಇ, ಯ (ಅ.) ಮತ್ತು

ಚೇತ (ಪು.) ಸೇವಕ

ಜಲ (ನ.) ನೀರು

ಜಯ (ಪು.) ಧ್ವಜ

ತಲಾಪ (ನ.) ಕೆರೆ

ದೇವತಾ (ನ.) ದೇವಾಲಯ

ಧನ (ನ.) ಧನ

ಧರ್ಮ (ಪು.) ಧರ್ಮ

ನ (ಅ.) ಇಲ್ಲ

ನಯರ (ನ.) ನಗರ

ನರ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ

ನರೇಂದ್ರ (ಪು.) ರಾಜ

ನಿವ (ಪು.) ನೃಪ, ರಾಜ

ಪಾಪ (ಪು.) ಪಾಪ

ಪಾವಯಣ (ಪು.) ಪ್ರವಚನ

ಪುತ್ರ (ಪು.) ಪುತ್ರ, ಮಗ

ಪುಷ್ಪ (ನ.) ಪುಷ್ಪ, ಹೂ

ಫಲ (ನ.) ಫಲ, ಹಣ್ಣು

ಬಲ (ನ.) ಬಲ, ಶಕ್ತಿ

ಅಭಯ (ನ.) ಅಂಜಿಕೆ

ಭಾರ (ಪು.) ಭಾರ, ಹೊರೆ

ಭೂಷಣ (ನ.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ

ಮಿತ್ರ (ಪು. ನ.) ಮಿತ್ರ, ಸೂರ್ಯ

ಮುಖ (ನ.) ಮುಖ

ಮೋಹ (ಪು.) ಮೋಹ, ಮೋಡ

ರಹ (ಪು.) ರಥ	ಸಮಣ (ಪು.) ಶ್ರಮಣ, ಸಾಧು
ರಜ್ಜ (ನ.) ರಾಜ್ಯ	ಸತ್ತ (ನ.) ಸತ್ಯ
ಲೋಗ (ಪು.) ಲೋಕ	ಸಿಯಾಲ (ಪು.) ಶೃಗಾಲ, ನರಿ
ಲೋಹ (ಪು.) ಲೋಭ	ಸೀಲ (ನ.) ಶೀಲ
ವಗ್ಧ (ಪು.) ವ್ಯಾಘ್ರ, ಹುಲಿ	ಸೀಸ (ಪು.) ಶಿಷ್ಯ
ವಣ (ನ.) ವನ, ಅರಣ್ಯ	ಸುವಣ್ಣ (ನ.) ಸುವರ್ಣ, ಬಂಗಾರ
ವರಾಹ (ಪು.) ಹಂದಿ	ಹತ್ಯ (ಪು.) ಹಸ್ತ, ಕೈ
	ಹಾಸ (ನ.) ಹಾಸ್ಯ

ಅಬ್ಯಾಸ:-

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:-

ಆತ್ಮಿ, ವಾಣರಾಣ, ಆಯರಿಯ, ಅಚ್ಚಂತಿ, ಜಯಾ, ನಯರಾಣಿ, ಹಣಹ, ಫಲಾಙ್, ನರಿಂದಸ್ಸ, ಮೇಹೇಹಿಂತೋ, ಲೋಯಸಿ, ಇಚ್ಚಾಮೋ, ಅಮಿಸೇಯ, ಹತ್ಯೇಹಿ, ಸಿ, ವರಿಸಸಿ ಸಿಯಾಲೇಣ, ವಯಡ್, ಸಮಣಾಒ, ಲೋಹೇಣ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.

(i) ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನ-	ಆಡ್‌ಚ್, ಹತ್ಯ, ಬಲ, ಆಯರಿಯ.
(ii) ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚನ-	ವಾಣರ, ಕಮಲ, ನರಿಂದ, ರಜ್ಜ.
(iii) ಷಷ್ಠೀ ಬಹುವಚನ-	ವಗ್ಧ, ದೇವಲ, ಮುಹ, ಅವರಾಹ.
(iv) ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನ-	ವರಾಹ, ಸಿಯಾಲ, ನಿವ, ಸುವಣ್ಣ.
(v) ವ. ಕಾ. ಉ. ಪು. ಬಹು.	ಚಿಂತ, ಗೋಹ, ಅಚ್ಚ, ಅಸ, ಜಯ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ:-

(೧) ಸೀಲಂ ನರಸ್ಸ ಭೂಸಣಂ ಆತ್ಮಿ । (೨) ಜಿಣೋ ಧಮ್ಮಂ ಭಾಸಡ್ । (೩) ಆಯಾರಿಯಾ ಅವರಾಹಾ ಗರಿಹಂತಿ । (೪) ಆಯರಿಯಸ್ಸ ಪಾವಯಣಂ ಸುಣಾಮಿ । (೫) ನರಿಂದೋ ಗಾಮಂ ಪವಿಸಡ್ । (೬) ಕುಮಾರಾ ಉಜ್ಜಾಣಾಒ ಫಲಾಣಿ ಆಣಂತಿ, ಖಾಯಂತಿ ಯ । (೭) ಸೀಸೋ ಆಡ್‌ಚ್ಚಂ ವಂದಡ್ । (೮) ಚೆಡೋ ಜಲಂ ಆಣೇಡ್ । (೯) ಸಮಣೋ ಲೋಗಂ ಮುಂಚಡ್ । (೧೦) ಕುಮಾರೋ ಜಯಂ ಡಹಡ್ । (೧೧) ನರಾ ಗಾಮಂಸಿ ವಸಂತಿ । (೧೨) ವಗ್ಧೋ ಸಿಯಾಲಂ ಹಣಡ್ । (೧೩) ಮೇಹಾ ಜಲಂ ವರಿಸಂತಿ । (೧೪) ನಿವಾ ಅಮಿಸೇಯಂ ಇಚ್ಚಂತಿ । (೧೫) ಸಮಣಾ ಕೋಹಂ ಡಹಂತಿ । (೧೬) ಅವರಾಹಂ ಖಮಹ್ । (೧೭) ನಿವಸ್ಸ ಪುತ್ತು ಉಜ್ಜಾಣಂ ಗಚ್ಚಡ್ । (೧೮) ವರಾಹಾ ಗಾಮೇ ಅಚ್ಚಂತಿ । (೧೯) ಹತ್ಯೇ ಯ ಪಾಪ್ ಯ ಪಕ್ಕಾಲೇಮೋ । (೨೦) ಅಣಗಾರೋ ಕೋಹೇಣ, ಹಾಸೇಣ, ಲೋಹೇಣ, ಅಪ್ಪಣ, ಅಸಚ್ಚಂ ನ ವಯಡ್ ।

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ.

(೧) ಹುಡುಗನು ಗುರುವಿಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. (೨) ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. (೩) ಸೂರ್ಯನು ಅಲಸ್ಯ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. (೪) ಜನರು ಅಪರಾಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೫) ಆಚಾರ್ಯರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. (೬) ಹುಡುಗರು ತೋಟದಿಂದ ಹೂ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. (೭) ಸೇವಕರು ನೀರನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. [೩೩] (೮) ಸಾಧುಗಳು ಸತ್ಯಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. (೯) ರಾಜನು ಬಂಗಾರವನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. (೧೦) ದೇವಾಲಯದ ಮೇಲೆ ಧ್ವಜವು ಅದೆ. (೧೧) ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. (೧೨) ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹೂ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. (೧೩) ಕಮಲವು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. (೧೪) ಅರಸನ ಮಗನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೫) ಸಾಧುಗಳು ನಿಂದೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. (೧೬) ಮಿತ್ರನು ಸುಳ್ಳಾಡುತ್ತಾನೆ. (೧೭) ಜನರು ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. (೧೮) ಅರಸನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೯) ಸಾಧುಗಳು ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಮತ್ತು ಲೋಭವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. (೨೦) ಜನರು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ; ಸಾಧುಗಳು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಠ. ೩

ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು

ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದವಿರುವವು. ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವವು. ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತೃತೀಯಾ, ಪಂಚಮೀ, ಷಷ್ಠೀ, ಸಪ್ತಮಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಒಂದೇ ಯಾಗಿರುವವು. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತೃತೀಯೆಯಿಂದ ಸಪ್ತಮಿ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಪುಲ್ಲಿಂಗದಂತೆಯೇ ಇರುವವು. ಪ್ರಥಮಾ, ದ್ವಿತೀಯಾ, ಸಂಜೋಧನ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿರುವವು. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗನಾಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ-ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಪ್ರ.	ಓ	ಓ, ಆ
ದ್ವಿ.	ಃ (ಮ್)	ಓ, ಆ
ತ್ವ.	ಏ	ಹಿ, ಹಿಂ
ಪಂ.	ಏ, ಆ	ಹಿಂತೋ
ಷ.	ಏ	ಣ-ಣಂ
ಸ.	ಏ	ಸು ಸುಂ
ಸಂ.	ಓ, ಏ	ಓ, ಆ

ಆ ಕಾರಾಂತವಾದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ದೇವಯಾ (ದೇವತಾ)

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಪ್ರ.	ದೇವಯಾ	ದೇವಯಾ, ದೇವಯಾಓ
ದ್ವಿ.	ದೇವಯಂ	ದೇವಯಾ, ದೇವಯಾಓ
ತ್ವ.	ದೇವಯಾಏ	ದೇವಯಾಹಿ - ದೇವಯಾಹಿಂ
ಪಂ.	ದೇವಯಾಏ, ದೇವಯಾಓ	ದೇವಯಾಹಿಂತೋ
ಷ.	ದೇವಯಾಏ	ದೇವಯಾಣ-ದೇವಯಾಣಂ
ಸ.	ದೇವಯಾಏ	ದೇವಯಾಸು - ದೇವಯಾಸು
ಸಂ.	ದೇವಯಾ, ದೇವಯಾಏ	ದೇವಯಾ, ದೇವಯಾಓ

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಜ್ಞಾವಯ (ಪು.) ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಶಿಕ್ಷಕ
 ಅಮಯ (ನ.) ಅಮೃತ
 ಅಲಂಕಾರ (ಪು.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ
 ಇವ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಹಾಗೆ
 ಕನ್ಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಕನ್ಯೆ, ಹುಡುಗಿ
 ಕಲಹ (ಪು.) ಜಗಳ
 ಕುಸುಮ (ನ.) ಹೂ
 ಗಂಗಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಗಂಗೆ (ನದಿಯ ಹೆಸರು)

ಗೋವ (ಪು.) ಗೋಪಾಲಕ, ದನಗಾಹಿ
 ಚಂದ್ರ (ಪು.) ಚಂದ್ರ
 ಚರಿಯ (ನ.) ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ನಡತೆ
 ಚಿಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಚಿತೆ, ಅಗ್ನಿ
 ಚೇದ್ಯ (ನ.) ಜಿನಮಂದಿರ
 ಛತ್ರ (ನ.) ಭತ್ತಿ, ಕೊಡೆ
 ಛಾಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ನೆರಳು
 ಜಗ (ಪು.) ಜನ

ಜಿಣ (ಪು.) ತೀರ್ಥಂಕರೆ
 ಜತಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಯಮುನೆ.
 ಜಣಯ (ಪು.) ತಂದೆ, ಜನಕರಾ
 ತೀರ (ಪು.) ದಂಡೆ
 ತಲ (ನ.) ಸ್ಥಲ, ಭೂಮಿ
 ದಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದಯೆ
 ದಾನವ (ಪು.) ರಾಕ್ಷಸ
 ದೀವ (ಪು.) ದೀಪ
 ದೇವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದೇವತೆ
 ನಹ (ನ.) ಆಕಾಶ
 ನಾವಾ (ಪ್ರೀ.) ನಾವೆ, ಹಡಗ
 ನಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
 ಪತಮ, ಪೊಮ (ಪು.) ಕೆಮಲ, ರಾಮ
 ಚಂದ್ರನ ಹೆಸರು
 ಪಡ್ವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪತಿವ್ರತೆ
 ಪಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಪುಣ್ಯ, ಬುದ್ಧಿ
 ಪಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಜೆ
 ಪುಣ (ನ.) ಪುಣ್ಯ
 ಪುಬ್ಬಿ (ಅ.) ಮೊದಲು
 ಪುರೋಹಿ (ಪು.) ಪುರೋಹಿತ
 ಬಾಹಿ (ಅ.) ಹೊರಗೆ
 ಮಿಯ (ಪು.) ಮೃಗ, ಚಿಗರೆ

ಅಭ್ಯಾಸ.

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :-

ರೇಹಾಒ, ಕರೆಂತಿ, ನಿಸಾಸು, ಪಡ್ವಯಾಉ, ಜುಜ್ಜಾಐ, ಸುಖಾಂ, ಲಯಾಹಿಂತೊ,
 ಸರಿಯಾಹಿ, ಉಜ್ಜಾಣೆಸು, ಪಾಲೆಐ, ಗಾಂ, ವಿಹಗಾ, ಕರೆಸಿ, ಕನ್ನಾಒ, ಕೀಲಐ, ಚೆಐಯ,
 ವಹಾಮಿ, ಅಜ್ಜಾವಯಸ್ಸ, ವಾಯಾಉ, ಪೆಕ್ಖವಂತಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :-

ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನ-

ಲಲಣಾ, ಸುಖ, ವಿಜ್ಜಾ, ಚಂದ.

ಮೂಲ (ನ.) ಮೂಲ, ಬೇರು

ರಹ (ಪು.) ರಥ

ಸುಖ (ಪು.) ಗಿಡ

ಸುಖ (ನ.) ರೂಪ, ಸೌಂದರ್ಯ

ರೇಹಾ (ಪ್ರೀ.) ರೇಖೆ, ಗೆರೆ

ಲಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಲತೆ, ಬಳ್ಳಿ

ಲಲಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಗಸು

ಲಾಯಣ (ನ.) ಲಾವಣ್ಯ,

ಸೌಂದರ್ಯ

ವರ (ಪು.) ವರ, ಮಮಮಗ, ಗಂಡ

ವಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾತು

ವಿಜ್ಜಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿದ್ಯೆ

ವಿಹಗಾ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ

ವೀರ (ಪು.) ವೀರ, ಸೈನಿಕ

ಸತಣ (ಪು.) ಹಕ್ಕಿ

ಸರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನದಿ

ಸಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಲೆ, ಮನೆ

ಸಾಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಯಿ, ಟೊಂಗಿ

ಸೀಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೀತೆ

ಸೇಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೇನೆ

ಹಿಂಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಹಿಂಸೆ

ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುಚನ-

ಸೇನಾ, ಲಯಾ, ಮೂಲ, ಭಾರ.

ತೃತೀಯಾ ಬಹುವಚನ-

ಗೋವಾ, ಜಙ್ಗಲಾ, ಚಿಯಾ, ಛಾಯಾ.

ನರ್ತಮಾನಕಾಲ ದ್ವಿ. ಪು. ಬ. ನ.

ಜುಜ್ಜ, ಮಜ್ಜ, ಪೇಕ್ಷ, ವಯ.

ಃ, ತೃತೀಯಾ ಪುರುಷ ಏ. ನ.

ನಿಸುಣ, ಪಾಲೆ; ಗಣ, ಕರೆ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:-

(೧) ಗಂಗಾಽ ತೀರೇಸು ಲಯಾಽ ರೋಹಂತಿ । (೨) ನಿವೋ ಪಯಂ ಪಾಲೇಽ । (೩) ಕುಮಾರಾ ಅಜ್ಞಾವಯಸ್ಸ ಪಾವಯಣಂ ನಿಸುಣಂತಿ । (೪) ನರೇಂದ್ರಸ್ಸ ಬಾಲಾ ಸರಿಯಂ ಗಚ್ಛಙ್ಗ ಫುಫಾಣಿ ಆಗೇಽ ಯ । (೫) ಮಿಯಾ ಸ್ವಸ್ತಸ್ಸ ಛಾಯಾಽ ವಸಂತಿ । (೬) ಲಲಣಾ ಗಗಾಽ ಜಲಂಸಿ ಪ್ಲಾಪಂತಿ । (೭) ಜಿಣಿಽ ಪಪ್ಪಾಽ ಧಮ್ಮಂ ಪೇಕ್ಷಙ್ಗ, ವಾಯಾಽ ಭಾಸಙ್ಗ । (೮) ಲಯಾಸು ಕುಸುಮಾಣಿ ನ ಸಂತಿ । (೯) ಗೋವಾ ಜಙ್ಗಲಾಽ ತೀರೇಸು ಕೀಲಂತಿ । (೧೦) ಕನ್ನಾಽ ಪುಫೇಹಿಂ ದೇವಯಂ ಪೂಯಂತಿ । (೧೧) ಚೇಡಾ ನಿಸಾಸು ಭರಂ ವಹಂತಿ । (೧೨) ವಿಜ್ಞಾ ವಿಣಾಽ ಸೋಹಙ್ಗ । (೧೩) ಕುಮಾರಾ ಕಲಹಂ ನ ಕರಂತಿ । (೧೪) ಕನ್ನಾ ಲಯಾಽ ಪುಫಾಙ್ಗ ಗೇಹಂತಿ, ಚೇಡಯಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ದೇವಯಂ ಪೂಯಂತಿ ಯ । (೧೫) ನಿವೋ ಉಜ್ಜಾಪೇ ಗಚ್ಛಙ್ಗ, ಲಯಾಽ ಪಾಸಙ್ಗ । (೧೬) ಪಙ್ಕವಯಾ ಲಲಣಾ ವರಂ ದೇವಂ ಐವ ಮಜ್ಜಂತಿ । (೧೭) ದಯಾ ಧಮ್ಮಸ್ಸ ಮೂಲಂ ಅಪ್ಪಿ । (೧೮) ಪಠಮೋ ಜಗಯಸ್ಸ ಕನ್ನಾಽ ಸ್ವಂ, ಚರಿಯಂ ಯ, ಪಾಸಙ್ಗ । (೧೯) ನಿಸಾಽ ಚಂದೋ ಪಾಠವವಙ್ಗ । (೨೦) ವೀರಾ ಸೇನಾಽ ಮುಹೇ ಜುಜ್ಜಂತಿ ।

ಅರ್ಥವಯಗಧಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:-

(೧) ಹಕ್ಕಿಗಳು ಗಿಡಗಳ ಟೀಂಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. (೨) ರಾಜಕನ್ಯೆಯರು ತೋಟದೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೂಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. (೩) ದೇವತೆಗಳು ಅಪ್ಪುತವನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. (೪) ಮನುಷ್ಯನು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. (೫) ವೀರನು ಭಕ್ತ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. (೬) ಸೀತೆಯು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ. (೭) ದೇವರ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಪುಣ್ಯವು ದೊರಕುತ್ತದೆ. (೮) ಚಿತೆಯು ಶರೀರವನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆ. (೯) ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೦) ದೇವತೆಗಳೂ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೧) ಬಾಲಿಕೆಯರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಡುತ್ತಾರೆ. (೧೨) ರಥದ ಮೇಲೆ ಫಲವು ಇರುತ್ತದೆ. (೧೩) ಪುರೋಹಿತರು ಪ್ರವಚನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. (೧೪) ಹಕ್ಕಿಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತವೆ. (೧೫) ಸೇವಕನು ಗಿಡದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಾನೆ. (೧೬) ಗಿಡದಿಂದ ಹಣ್ಣು ಬೀಳುತ್ತದೆ.

(೧೭) ಸಾಧ್ವಿಯರು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೮) ರಾಜನ ರಥದ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತವದ. (೧೯) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗುರುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜಗಲಾಡುವದಿಲ್ಲ. (೨೦) ಪುರೋಹಿತನ ಕನ್ಯೆಯರು ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಠ ೪

೩ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಸಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವವು. ದೀರ್ಘ ೩ ಕಾರಾಂತ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವವು. ಈ ಎಲ್ಲ ನಾಮಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವವು. ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅವೇ ಇರುವವು. ಪ್ರಥಮೆ, ದ್ವಿತೀಯೆ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೋಧನ ಇವುಗಳ ಬಹುವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತೃತೀಯಾ ಮತ್ತು ಪಂಚಮೀ ಇವುಗಳ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂತರವಾಗುವದು. ಮೂಲ ನಾಮವು ಹ್ರಸ್ವಾಂತವಿದ್ದರೂ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನವು ದೀರ್ಘಾಂತವಾಗಿರುವದು.

ಈ ನಾಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಹ್ರಸ್ವ ದೀರ್ಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಂದಲವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನೆನಪಿಡಲು ಒಂದು ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗವಿರುವದು. ಅದನ್ನು ನಿಯಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ೧ ಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ರಸ್ವಾಂತ ಶಬ್ದವು ದೀರ್ಘಾಂತವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಷಷ್ಠೀ ಬಹುವಚನವನ್ನುಳಿದು ೧ ಕಾರಾದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇತರ ಯಾವದೇ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವಾಗ ಮೂಲ ಹ್ರಸ್ವಾಂತವಾದ ಶಬ್ದವು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುವದು. *

* ೧ ಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ ಈ ನಿಯಮವು ಸಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳ ಪ್ರಥಮೆ, ದ್ವಿತೀಯೆ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೋಧನ ಇವುಗಳ ಬಹುವಚನಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ.

(೪) ಇ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಿಹಿ-(ನಿಧಿ)

ಪ್ರ. ನಿಹಿ	ನಿಹಿ, ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಆ
ದ್ವಿ. ನಿಹಿ	ನಿಹಿ, ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಆ
ತ್ವ. ನಿಹಿಣಾ	ನಿಹಿಹಿ-ನಿಹಿಹಿಂ
ಪಂ. ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಆ	ನಿಹಿಹಿಂತಿ
ಷ. ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಸ್ಸ	ನಿಹಿಣ-ನಿಹಿಣಿಂ
ಸ. ನಿಹಿಸಿ, ನಿಹಿಮ್ಸಿ	ನಿಹಿಸು-ನಿಹಿಸುಂ
ಸಂ.* ನಿಹಿ	ನಿಹಿಣಿ, ನಿಹಿಆ

(೫) ಇ ಕಾರಾಂತ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ-ವಾರಿ (ನೀರು)

ಪ್ರ. ವಾರಿ	ವಾರಿಹಿ, ವಾರಿಣಿ
ದ್ವಿ. ವಾರಿ	ವಾರಿಹಿ, ವಾರಿಣಿ
ತ್ವ. ವಾರಿಣಾ	ವಾರಿಹಿ-ವಾರಿಹಿಂ
ಪಂ. ವಾರಿಣಿ, ವಾರಿಆ	ವಾರಿಹಿಂತಿ
ಷ. ವಾರಿಣಿ, ವಾರಿಸ್ಸ	ವಾರಿಣ-ವಾರಿಣಿಂ
ಸ. ವಾರಿಸಿ, ವಾರಿಮ್ಸಿ	ವಾರಿಸು-ವಾರಿಸುಂ
ಸಂ.* ವಾರಿ	ವಾರಿಹಿ, ವಾರಿಣಿ

* ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗದ ನಾಮಗಳ ಸಂಬೋಧನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮತ ಭೇದ ವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರು ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ ಉಳಿದವೆಲ್ಲ ಪುಲ್ಲಿಂಗದಂತೆ ” ಎಂದಿರುವರು. ಇದರಿಂದ ಸಂಬೋಧನದ ರೂಪಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಾಮದಂತೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಕಮ್ಮ, ವಾರಿ, ಮತ್ತು ಖಣ್ಣ ಎಂದು ರೂಪಗಳಾಗದೆ ಕಮ್ಮೋ, ವಾರಿ, ಮತ್ತು ಖಣ್ಣ ಎಂದು ರೂಪಗಳಾಗ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಡಾ. ಘಾಟಗೆ ಇವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳದೆ ಕಮ್ಮ, ವಾರಿ, ಖಣ್ಣ ಎಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದುವೇ ಸರಿಯೆನಿಸುವದು. ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರಥಮೆಯ ರೂಪಗಳೇ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಸಂಬೋಧನದ ರೂಪಗಳಾಗಿರುವದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರು ‘ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ’ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಸಂಬೋಧನವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸಂಬೋಧನವನ್ನು ಪ್ರಥಮೆಯಂತೆಯೆ, ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಬೋಧನದ ರೂಪಗಳೇ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸುವವು. ಶ್ರೀ. ಕೇ. ಶ. ಕೇಳಕರರು ತಮ್ಮ ಅರ್ಧಮಾಗಧೀ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಬೋಧನದ ಬಹುವಚನದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮೆಯಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮೇಲಿನ ಅನುಸ್ವಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಘಾಟಕೆಯವರ ಅನುಕರಣ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವದು.

ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ವ, ಕ್ವಿ, ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುವವು. ಹ್ರಸ್ವ ಇ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘ ಕ್ವಿ ಕಾರಾಂತ ಶಬ್ದಗಳು ಸಪ್ತಮಿ ಏಕವಚನ ವನ್ನುಳಿದು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವವು. ಹ್ರಸ್ವ ಇ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚದಲ್ಲಿ ಸಿ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ ಬರುವದು. ಸಂಬೋಧನ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವಾಂತ ಶಬ್ದವು ದೀರ್ಘಾಂತವಾಗುವದು.

(೬) 'ಇ' ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಭೂಮಿ- (ನೇಲ)

ಎ.

ಬ.

ಪ್ರ.	ಭೂಮಿ	ಭೂಮಿ, ಭೂಮಿಒ
ದ್ವಿ.	ಭೂಮಿ	ಭೂಮಿ, ಭೂಮಿಒ
ತೃ.	ಭೂಮೀ	ಭೂಮಿಹಿ-ಭೂಮಿಹಿ
ಪಂ.	ಭೂಮೀ (ಭೂಮಿಒ)	ಭೂಮಿಹಿಂತೊ
ಜ.	ಭೂಮೀ	ಭೂಮಿಣ-ಭೂಮಿಣ
ಸ.	ಭೂಮೀ, ಭೂಮಿಸಿ	ಭೂಮಿಸು-ಭೂಮಿಸು
ಸಂ.	ಭೂಮಿ	ಭೂಮಿ, ಭೂಮಿಒ

(೭) ಕ್ವಿ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಪುಹವಿ- (ಪೃಥ್ವಿ) *

ಪ್ರ.	ಪುಹವಿ	ಪುಹವಿ, ಪುಹವಿಒ
ದ್ವಿ.	ಪುಹವಿ	ಪುಹವಿ, ಪುಹವಿಒ
ತೃ.	ಪುಹವೀ	ಪುಹವಿಹಿ, ಪುಹವಿಹಿ
ಪಂ.	ಪುಹವೀ, ಪುಹವಿಒ	ಪುಹವಿಹಿಂತೊ

* ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಡಾ. ವೈದ್ಯರು ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದರೆ ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಕ್ವ, ತ ಕಾರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನೂ, ಕ್ವಿ, ತ ಕಾರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಣ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವರು. ಸಂಬೋಧನವನ್ನು ಪ್ರಥಮೆಯಂತೆಯೆ ಎಂದು ದೀರ್ಘಾಂತವಾಗಿ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದರೆ ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಬೇರೆಯಾಗಿಯೆ ಹೇಳಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವಾಂತ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು.

ಷ.

ಪುಹವೀಣ-ಪುಹವೀಣ

ಸ.

ಪುಹವೀಣ

ಪುಹವೀಸು, ಪುಹವೀಸು

ಸಂ.

ಪುಹವಿ

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಙ್ಗಿ (ಪು.) ಅತಿಥಿ

ದಿಕ್ಷಾ (ಪ್ರೀ.) ದೀಪ್ತೆ

ಅಕ್ಷಿ (ಪು. ಪ್ರೀ. ನ.) ಕಣ್ಣು

ದುಮ (ಪು.) ಗಿಡ

ಅಸಿ (ಪು.) ಖಡ್ಗ

ದುವಾ (ಪ್ರೀ.) ಕರಿಕೆ

ಅಹಿಯಂ (ಅ.) ಅಧಿಕ

ನಡ (ನ.) ನೃತ್ಯ, ಕುಣಿತ

ಆಸಮ (ಪು.) ಅಶ್ರಮ

ನರವಡ (ಪು.) ರಾಜ

ಕರಿ (ಪು.) ಅನಿ

ನಾಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮೂಗು

ಕಲಸ (ಪು.) ಕಲಶ, ಕೊಡ. ಕಳಸ

ನೆಡು (ನ.) ಹಕ್ಕಿಗೂಡು

ಕಾಲ (ಪು.) ಕಾಲ, ವೇಳೆ

ಪಡ (ನ.) ಪಟ, ವಸ್ತ್ರ

ಕಿಸಿವಲ (ಪು.) ಒಕ್ಕಲಿಗ

ಪರಙ್ಕಿ (ಪ್ರೀ.) ಪರಪ್ರೀ

ಕೊಸುಡ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳುದಿಂಗಳು

ಪಸಾಯ (ಪು.) ಪ್ರಸಾದ, ಕೃಪೆ

ಖೇತ (ನ.) ಹೊಲ

ಪಸುಬಂಧ (ಪು.) ಪಶುಹತ್ಯೆ

ಗಿಹ (ನ.) ಮನೆ

ಪಾಣಾಗಾರ (ಪು.) ಮದ್ಯದ ಅಂಗಡಿ,

ಗಿಹತ್ಯ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ

ಗಡಂಗ

ಗಿಹಿಧರ್ಮ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ

ಪಿಚ್ಚ (ನ.) ಗರಿ

ಗೀಯ (ನ.) ಗೀತ, ಗಾನ

ಬಂಭ (ಪು.) ಬ್ರಹ್ಮ

ಚಂಪಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಸರು

ಬಾಹು (ಪು.) ಬಾಹು, ಶೋಳ

ಜನ್ತು (ನ.) ಹುಳ, ಕೀಡೆ

ಬಾಣ (ಪು.) ಬಾಣ

ಜನ್ಮ (ಪು.) ಯಜ್ಞ

ಭಜಾ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಡಿತಿ

ಜಯದ್ರಾಣ (ನ.) ಜೂಜುಮನೆ

ಭಾರಹ (ಪು.) ಭರತಖಂಡ

ಜೋಹ (ಪು.) ಯೋಧ, ಸೈನಿಕ

ಭೂಮಿಪದ (ಪು.) ಅರಸು, ರಾಜ

ಜ್ಞಾಣ (ನ.) ಧ್ಯಾನ

ಮಣಿಪದ್ಮ (ನ.) ಡಾಬು

ತೇಗಿಚ್ಚಿ (ಪು.) ವೈದ್ಯ

ಮಂದಿರ (ನ.) ದೇವಾಲಯ, ಮನೆ

ತೇಯ (ನ.) ತೇಜಸ್ಸು

ಮಹುಯರ (ಪು.) ಜೇನ್ನೋಣ

ಮಾ (ಅ.) ನಿಷೇಧಾರ್ಥ ಅಪ್ಯಯ

ಮಾಹಣ (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ಮುಣಿ (ಪು.) ಸಾಧು, ಮುನಿ

ಯತ (ಪು.) ಪ್ರಯತ್ನ

ರಕ್ಷಾ (ಪ್ರೀ.) ರಕ್ಷೆ, ಬೀದಿ

ರಯಣ (ನ.) ರತ್ನ

ರಯಣಾಗರ (ಪು.) ರತ್ನಾಕರ, ಸಮುದ್ರ

ರಸ (ಪು.) ರಸ

ಬಾಣರ (ಪು.) ಮಂಗ

ವಿಜ್ಜುಲಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ,
ಮಿಂಚು

ವೀಣಾ (ಪ್ರೀ.) ವೀಣೆ

ವೇಸಾ (ಪ್ರೀ.) ವೇಶ್ಯೆ

ಸಙ್ಗಿ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ

ಸಾಣು (ಪು.) ಶಿಖರ

ಸಾಯರ (ಪು.) ಸಮುದ್ರ

ಸುಣ್ಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೊಸೆ

ಹರಿ (ಪು.) ವಿಷ್ಣು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಮುಣಿಣಾ, ತೇಯಸಿ, ಗಾಲಿಆ, ಪಾರಿಯಿ, ಸಾಹುಣಿಂಹಿ, ಉಹಿ, ಭಾರಹೆ, ಖಂತೀ, ನಾಸಿಯಾ, ಅಚ್ಚಿಹಿ, ತಲಾಆಆ, ಕೊಮುಡ್, ನರವಿಣಾ, ಸಙ್ಗಿಹಿತೊ, ತೇಗಿಚ್ಚಿ, ಭೂಮಿಪಿಣಿ, ಕೊಸಿಣಾ, ಹವಿ, ಗಿಯಾ, ಸಾಹಾಸು.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :

ಸಂಜೋಧನ ಎ. ವ.

ನೆಡ್, ವಿಜ್ಜುಲಯಾ, ಇತ್ಥಿ, ತೇಯ.

ಷಷ್ಠಿ ಎ. ವ.

ಭಜ್ಜಾ, ತೇಯ, ಮುಣಿ, ಕರಿ.

ಪ್ರಥಮಾ ಬ. ವ.

ಕಿತ್ತಿ, ಪಿಚ್ಚ, ಸಙ್ಗಿ, ಕಯಲಿ.

ವ. ಕಾ. ಉ. ಪು. ಎ.

ಬೆ, ಸಿಂಚ, ಉಡೆ, ಗಾ.

„ ತೃ. ಪು. ಬ.

ಉಡ್ಡಾ, ಉ, ವಾ, ಜಿಯಾ.

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) ಸಮಣಿ, ಕಾಲೇಣ ನಿಖ್ವಮಿ, ಕಾಲೇಣ ಪಡಿಕ್ಕಮಿ । (೨) ನರಿಂದಸ್ಸ ಲೋಯಾ ಚಂಪಾ ರಕ್ಷಾಸು ಜಲಂ ಸಿಂಚಂತಿ । (೩) ತೇಗಿಚ್ಚಿ ನಾಸಿಯಾ ಪಡಂ ಬಂಧೆ । (೪) ಮಹುಯಾ ಪುಣ್ಣೆ ಅಚ್ಚಂತಿ, ಪುಣ್ಣಸಂ ಪಿಬಂತಿ । (೫) ನಿಸಾ ನಹಸಿ ಚಂದ್ ಪಾಸಮಿ । (೬) ಗಿಹತ್ಥೊ ಅಡಿಹಿಣಿ ಪುಣ್ಣಿ । (೭) ಸಙ್ಗಿಆ ನಿಖ್ವಮಿ ಸಾಹಾ ನೆಡ್ಡಾಣಿ ಕರೆಂತಿ । (೮) ಬಾಣರಾ ದ್ರಮಸ್ಸ ಸಾಹಾಸು ಕೀಲಂತಿ । (೯) ಮುಣಿಣಿ ಗಿಹ್

ಚಯಂತಿ । (೧೦) ಮಾಹುಣಸ್ಸ ಕುಮಾರಾ ಗೀಯಂ ಗಾಯಂತಿ । (೧೧) ಜೋಹಾ ಅಸೀಹಿಂ ಜುಜ್ಜಂತಿ । (೧೨) ಬಂಭೋ, ಹರಿ ಯ ಮಿತ್ತಾ ಸಂತಿ । (೧೩) ಅಣಗಾರೋ ಜಾಣಂ ಜ್ಞಿಯಾಯಿಡ್ । (೧೪) ಸುಮಿವಿಡ್ ಅಣಗಾರಸ್ಸ ಧಮ್ಮಂ ಸುಣಂತಿ, ದಿಕ್ಕಲಂ ಗಣಹಂತಿ । (೧೫) ವೇಸಾಣ ಮಂದಿರೇಸುಂ ಪಾಣಾಗಾರೇಸುಂ, ಜಯಾಣಾಣೇಸುಂ, ಉಜ್ಜಣೇಸು ಕುಮಾರೋ ಹಿಣ್ಡಿಡ್ । (೧೬) ಕೊಸುಡ್ ಮಹುಸವಂಮಿ ಲಲಣಾ ಗೀಯಂ ಗಾಯಂತಿ, ನಡ್ಡಂ ಕರೇಂತಿ ಯ । (೧೭) ಜಣಯಸ್ಸ ಪಸಾಣುಣ ಪುತ್ತೊ ಧಣಂ ಲಹೇಡ್ । (೧೮) ನರವಿಡ್ ಬಾಣಾ ಮುಂಚಿಡ್, ಚೋರಸ್ಸ ಅಚ್ಚಿಂಚಿಡ್ ಛಿಂಡೇಡ್ । (೧೯) ಸಿಹಾ ಯ, ಕರೀ ಯ, ಮಿಯಾ ಯ ವಣೇ ಅಚ್ಚಂತಿ ।

(೨) ಅರ್ಥನಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ.

(೧) ಸೀತೆಯು ವನದಲ್ಲಿ ಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ. (೨) (೨) ಗಂಡಸರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ (ಕನ್ಯಾ), ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ (ಬಾಲ) ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. (೩) ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯವು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂತೆ ಇರುವುದು. (೪) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೫) ಸಾಧುವು ಮನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. (೬) ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯು ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. (೭) ವೀರರು ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. (೮) ವೈದ್ಯನು ಗಾಯದಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. (೯) ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. (೧೦) ಸೇವಕನು ನೀರು ತರುತ್ತಾನೆ. (೧೧) ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಪಶುಹತ್ಯೆ ಮಾಡಬೇಡ. (೧೨) ಹರಿಯು ವೀಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. (೧೩) ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಚನ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. (೧೪) ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. (೧೫) ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕರಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೂಗಳಿಂದ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. (೧೬) ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರುತ್ತವೆ. (೧೭) ಪರಸ್ತ್ರೀಯು ಭಗಿನಿಯಂತೆ ಇರುತ್ತಾಳೆ. (೧೮) ಹುಡುಗರು ಮಿಂಚನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. (೧೯) ಸೀತೆಯು ಡಾಬು ಬಂಗಾರದ್ದು ಇರುತ್ತದೆ. (೨೦) ಹೆಂಗಸರು ಕೆರೆಯಿಂದ ನೀರು ತರುತ್ತಾರೆ.

೩ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ, ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ೩ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ೩, ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕೆಳಗೆ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

(೮) ೩ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ-ಮಿಖ್ಲು (ಸಾಧು)

ಪ್ರ. ಮಿಖ್ಲು	ಮಿಖ್ಲು, ಮಿಖ್ಲುಗೊ, ಮಿಖ್ಲವೊ
ದ್ವಿ. ಮಿಖ್ಲುಂ	ಮಿಖ್ಲು, ಮಿಖ್ಲುಗೊ, ಮಿಖ್ಲವೊ
ತೃ. ಮಿಖ್ಲುಣಾ	ಮಿಖ್ಲಹಿ-ಮಿಖ್ಲಹಿ
ಪಂ. ಮಿಖ್ಲುಗೊ, ಮಿಖ್ಲುಒ	ಮಿಖ್ಲಹಿಂತೊ
ಷ. ಮಿಖ್ಲುಗೊ, ಮಿಖ್ಲುಸ್ಸ	ಮಿಖ್ಲೂ-ಮಿಖ್ಲೂಂ
ಸ. ಮಿಖ್ಲುಂಸಿ, ಮಿಖ್ಲುಮಿ	ಮಿಖ್ಲುಸು-ಮಿಖ್ಲುಸುಂ
ಸಂ. ಮಿಖ್ಲು	ಮಿಖ್ಲುಗೊ, ಮಿಖ್ಲವೊ

(೯) ೩ ಕಾರಾಂತ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ- ಖಣ್ಲು (ಬಿಲ್ಲು)

ಪ್ರ. ಖಣ್ಲು	ಖಣ್ಲಂ, ಖಣ್ಲುಗಿ
ದ್ವಿ. ಖಣ್ಲುಂ	ಖಣ್ಲಂ, ಖಣ್ಲುಗಿ
ತೃ. ಖಣ್ಲುಣಾ	ಖಣ್ಲಹಿ-ಖಣ್ಲಹಿ
ಪಂ. ಖಣ್ಲುಗೊ, ಖಣ್ಲುಒ	ಖಣ್ಲಹಿಂತೊ
ಷ. ಖಣ್ಲುಗೊ, ಖಣ್ಲುಸ್ಸ	ಖಣ್ಲೂ-ಖಣ್ಲೂಂ
ಸ. ಖಣ್ಲುಂಸಿ, ಖಣ್ಲುಮಿ	ಖಣ್ಲುಸು-ಖಣ್ಲುಸುಂ
ಸಂ. ಖಣ್ಲು	ಖಣ್ಲಂ, ಖಣ್ಲುಗಿ.

* ಪುಟ ೬೪ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ೩ ಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಿಯಮವು ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗದ ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆ ಹ್ರಸ್ವ ೩ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳ ಪ್ರಥಮಾ, ದ್ವಿತೀಯಾ ಮತ್ತು ಸಂಜೋಧನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಬಹುವಚನಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ.

(೧೦) ತ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ರಜ್ಜು- (ಹಗ್ಗ)

ಎ.

ಬ.

ಪು. ರಜ್ಜು	ರಜ್ಜು, ರಜ್ಜುಒ
ದ್ವಿ. ರಜ್ಜು	ರಜ್ಜು, ರಜ್ಜುಒ
ತೃ. ರಜ್ಜುಉ	ರಜ್ಜುಹಿ-ರಜ್ಜುಹಿ
ಪಂ. ರಜ್ಜುಉ, ರಜ್ಜುಒ	ರಜ್ಜುಹಿಂತಿ
ಷ. ರಜ್ಜುಉ	ರಜ್ಜುಣ-ರಜ್ಜುಣ
ಸ. ರಜ್ಜುಉ, ರಜ್ಜುಸಿ	ರಜ್ಜುಸು-ರಜ್ಜುಸು
ಸಂ. ರಜ್ಜು	ರಜ್ಜು-ರಜ್ಜುಒ

(೧೧) ಉ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ತಣ್ಣ- (ಶರೀರ)

ಎ,

ಬ,

ಪು. ತಣ್ಣ	ತಣ್ಣ, ತಣ್ಣಒ
ದ್ವಿ. ತಣ್ಣ	ತಣ್ಣ, ತಣ್ಣಒ
ತೃ. ತಣ್ಣಉ	ತಣ್ಣಹಿ-ತಣ್ಣಹಿ
ಪಂ. ತಣ್ಣಉ, ತಣ್ಣಒ	ತಣ್ಣಹಿಂತಿ
ಷ. ತಣ್ಣಉ	ತಣ್ಣಣ-ತಣ್ಣಣ
ಸ. ತಣ್ಣಉ	ತಣ್ಣಸು-ತಣ್ಣಸು
ಸಂ. ತಣ್ಣ	ತಣ್ಣ, ತಣ್ಣಒ

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಗಿ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ, ಬೆಂಕಿ
ಅಂಗುಲಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಕೈಬೆರಳು

ಅಗಮಾಹಿಸಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪಟ್ಟರಾಣಿ
ಅಜ್ಜು (ಸ್ತ್ರೀ.) ಅತ್ತೆ

* ಪುಟ ೬೬ ದಲ್ಲಿಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರು ಸ್ತ್ರೀ ಲಿಂಗ ತು ಮತ್ತು ಉ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳ ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಹ್ರಸ್ವ ತು ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಕ್ಕೆ ಒ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ಣ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಕ್ಕೆ ಉ ಕಾರಾಂತ ನಾಮದ ಒಂದೊಂದೇ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ವೈದ್ಯರು ತು, ಉ, ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳ ಸಂಬೋಧನವನ್ನೂ ಪ್ರಥಮೆಯಂತೆ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗ್ನಿಶ್ವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅನಿತ್ಯತೆ
 ಅಲಾಡ (ಪು.) ಕುಂಬಳ
 ಅಸಾರಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಸಾರತೆ
 ಆಯರ (ಪು.) ಆದರ
 ಇಸು (ಪು.) ಬಾಣ
 ಉಜ್ಜೇಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದ,
 ಕೆಸರು
 ಉವ (ಅ.) ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಕಡೆ (ಪು.) ಮಂಗ
 ಕಡಮ (ಪು.) ಕೆಸರು
 ಕಯಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬಾಳೆ
 ಕಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕೀರ್ತಿ
 ಕೆಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಕ್ರೀಡೆ, ಆಟ
 ಕೊಸಬಿ (ಪ್ರೀ.) ಕೌಶಾಂಬಿ ಪಟ್ಟಣ
 ಖಣ (ನ.) ಕ್ಷಣ
 ಖಜ್ಜು (ಪ್ರೀ.) ಹುರುಕು
 ಕ್ಷಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕ್ಷಮೆ, ತಾಳ್ಮೆ
 ಗಾಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೈಗಳು
 ಗಾಹಾವಿ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ
 ಗೋರಿ (ಪ್ರೀ.) ಗೌರಿ
 ಚಂದಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು
 ಕಮಲ (ನ.) ಅವಳಿ
 ಜಲಕೆಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಜಲಕ್ರೀಡೆ
 ಜಾಣು (ನ.) ಮೊಳಕಾಲು
 ಜೀವಲೋಕ (ಪು.) ಜೀವಲೋಕ
 ಶುಭ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ತುತಿ
 ದುಃಖ (ನ.) ಹಾಲು
 ಧಣು (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು

ಧಾಡೆ (ಪ್ರೀ.) ದಾಯಿ
 ಧಾರಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ
 ಹೆಸರು
 ಧಿಡ (ಪ್ರೀ.) ಧೈರ್ಯ
 ಧೂಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಧೂಳು, ಹುಡಿ
 ನಯರಿ (ಪ್ರೀ.) ನಗರ
 ನಾಯ (ಪು.) ನಾದ, ಧ್ವನಿ
 ಪಂಡಿಯ (ಪು.) ಪಂಡಿತ
 ಪಿಯಸಂಯೋಗ (ಪು.) ಪ್ರೀತಿಯ
 ಸಂಯೋಗ
 ಪುರಾ (ಅ.) ಹಿಂದಕ್ಕೆ
 ಭಂಗುರ (ನ.) ನಾಶ ಹೊಂದುವ
 ಭಾರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಡತಿ
 ಭಾಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಾಷೆ
 (ಪು.) ಭಿಕ್ಷುಕ
 (ಪು.) ಮೃತ್ಯು
 ಮಡಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮೃತ್ತಿಕೆ, ಮಣ್ಣು
 ಮಸ್ತ (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ಮಹಾವಯ (ನ.) ಮಹಾವ್ರತ
 ಮಹಾವೀರ (ಪು.) ಮಹಾವೀರ, ಜಿನ
 ಮಾತಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಬಚಿ
 ರಾಡೆ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
 ರಾಯಗಿಹ (ನ.) ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದ
 ಹೆಸರು
 ಲಕ್ಷಣ (ಪು.) ಲಕ್ಷಣ
 ಲಕ್ಷಿ (ಪ್ರೀ.) ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಲಾಲಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಲಾಲನೆ, ಆಶೆ
 ಬಣಕಮ್ಮ (ನ.) ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಚಾರ

ವಹ್ಮ (ಪ್ರೀ.) ವಧು, ಹೆಂಡತಿ	ಸಮಯ (ಪು.) ವೇಳೆ
ವಾಣರಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ನಗರದ ಹೆಸರು	ಸಸ್ತು (ಪ್ರೀ.) ಅತ್ತೆ
ವಿಷ್ಯ (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ	ಸಂಸಾರ (ಪು.) ಸಂಸಾರ
ವಿವಾಹ (ಪು.) ಲಗ್ನ, ಮದುವೆ	ಸಹ (ಅ.) ಸಂಗಡ
ವಿಹ್ನು (ಪು.) ಚಂದ್ರ	ಸಾಹುಣಿ (ಪ್ರೀ.) ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ
ಸಂಭು (ಪು.) ಶಂಕರ	ಪ್ರೀ
ಸರಸ್ವತಿ (ಪ್ರೀ.) ಸರಸ್ವತಿ	ಸೂ (ಪು.) ಶೂರ, ಒಂದು ಹೆಸರು
ಸಿಕ್ಷಾವಯ (ನ.) ಶಿಕ್ಷಾವದ	ಸೇತ (ಪು.) ಸೇತು
ಸಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಂತಿ	ಸೇನಿಯ (ಪು.) ಶ್ರೇಣಿಕ ರಾಜ
ಸಮಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಶ್ರಮಣ, ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ	ಸೋಹಗ (ನ.) ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಪ್ರೀ	ಹರಿಥಿಣಾಠರ (ನ.) ಹಸ್ತಿನಾಪುರ

ಅಭ್ಯಾಸ.

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಉಜ್ಜಣೇಸು, ಅಚ್ಚಾಂತಿ, ರಾಯಗಿಹೆ, ಗಾಲಿಒ, ಅಗಿಗಾ, ಧೇಣುಹಿ, ಗಾಹಾವಿಣಾ, ಖಂತೀಫ, ದೇವಯಾಹಿತೋ, ಧಾಣಿಒ, ರಾಣಿಸು, ಶುಡ್, ಸುಣ್ಹಾಫ, ಸಾಹುಣಿಒ, ಲಚ್ಚಿಫ, ಸೇಜಹಿ, ಮಚ್ಚುಸ್ಸ, ಮರುಯ, ಕಡಮಸಿ, ಜಾಣುಣಾ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.

ಸಪ್ತಮೀ ಏ. ವ.	ವಹ್ಮ, ಕಯಲಿ, ಧಿಡ
ತೃತೀಯಾ ಬ. ವ.	ಕೊಸಂಬಿ, ಜಾಣು, ಕಿತ್ತಿ, ಮಾಠಸಿಯಾ
ಷಷ್ಠೀ ಬ. ವ.	ಅಭಿಹಾಣ, ಸೇನಿಯ, ಅಜ್ಜು, ಅಂಗುಲಿ
ವ. ಕಾ. ಉ. ಪು. ಏ.	ಜ್ಞಿಯಾ, ಲಿಪ, ಗೋಹ, ಜಾಯ
,, ತೃ. ಪು. ಏ. ಬ.	ವಂದ, ದೇ, ಉಣಿ, ಹೊ

ಭಾಷಾಂತರ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ಉಜ್ಜಾಣೇ ಚೇದ್ಯಂ ಅಥಿ. ಕುಮಾರಿಒ ಉಜ್ಜಣಾಒ ಪುಫಾಡ್ ಗೋಹಂತಿ, ದೇವಯಂ ಪೂಯಂತಿ. (೨) ಸಮಣಿ ಅಸಚ್ಚಂ ನ ಭಾಸಡ್. (೩) ಗೋರಿ ಮಾಠಸಿಯಾಫ ಗಿಹಂ ಗಚ್ಚಡ್. (೪) ಕುಮಾರಾ ರಾಣಿಸು ಧಮ್ಂ ಸುಣಂತಿ, ಅಜ್ಞಾವಯಸ್ಸ ಶುಡ್ ಕರಂತಿ

ಸಂಗಿತ ಲಹಂತಿ । (೪) ಕುಮಾರಿಒ ಧಾಡ್ಫೆ ಮಡ್ಫೆ ಯ ದಹಿ ಯ ಜಾಯಂತಿ । (೬) ಸಾಹುಣಿಒ ವಣೆ ಸಿಯ ಕಯಲಿಫಲಾಡ್ಫೆ ದೆಂತಿ । (೭) ನರಿಂದಸ್ಸ ಕೀತ್ತಿ ಚಂದಿಯಾ ಇವ ಭಾಸಡ್ಫೆ । (೮) ಲೋಯಾ ನಿವಸ್ಸ ಖಂತಿಫ ಸಂತಿಫ ಯ ಥುಡ್ಫೆ ಕರೆಂತಿ । (೯) ಅಜ್ಜು ಸುಹಾಫ ಗಾಲಿಒ ದೆಡ್ಫೆ । (೧೦) ವಿವಾಹಸಮಫ ಲಲಣಾ ಸಸ್ಸು. ಜಣಯ ಯ ವಂದಂತಿ । (೧೧) ಧಾಡ್ಫೆಒ ಕುಮಾರೆ ಉಜ್ಜಾಣೆ ನೆಂತಿ । ಕುಮಾರೊ ಧುಲಿಸಿ ಕೆಲಿ ಕರೆಡ್ಫೆ ! ಜಾಣುಒ, ಅಂಗುಲಿಒ ಯ ಮಡ್ಫಿಯಾಫ ಲಿಪಡ್ಫೆ । (೧೨) ಕಣ್ಣಾಫ ಅಂಗುಲಿಸು ಖಜ್ಜು ಅಥಿ । ತೆಗಿಚ್ಚಿ ಒಸಹೆಣ ವಣಕಮ್ಫ ಕರೆಡ್ಫೆ । ಪಡೆಣ ಅಂಗುಲಿಒ ಬಂಧಡ್ಫೆ । (೧೩) ಉಜ್ಜೆಣಿಫ ನಯರಿಫ ಬಂಒ ನರಿಂದೊ ಅಥಿ । (೧೪) ಕೊಸಂಬಿಫ ಹರಿ ದಿಕ್ಕು ಗಹೆಡ್ಫೆ । (೧೫) ರಾಯಗಿಹೆ ನಯರೆ ಸೆಣಿಒ ನಿವೊ, ಧಾರಿಣಿ ಸೆಣಿಯಸ್ಸ ಅಗಮಾಹಿಸಿ । (೧೬) ಹುಡ್ಫಿಯಾಡೆ ಸುರೆ ರಾಯಪುತ್ತು ಅಥಿ । ರಾಯಪುತ್ತುಸ್ಸ ಭಜ್ಜಾ ಗಂಗಾ । (೧೭) ಭುವಸ್ಸ ಕಣ್ಣಾಫ ಉವ ದೆವಯಾಉವ ಇವ । (೧೮) ಅಲಾಱು ಜಲೆ ನ ನಿಮಜ್ಜಡ್ಫೆ । (೧೯) ವಾಣರಾ ಉಖಸ್ಸ ಸಾಹಾಸು ಅಚ್ಚಂತಿ, ಫಲಾಡ್ಫೆ ಭವಂತಿ । (೨೦) ಪುರಾ ಭಾರಹೆ ರಾಯಗಿಹೆ ನಯರೆ ಅಥಿ । ರಾಯಗಿಹೆ ನಯರೆ ಸೆಣಿಒ ರಾಯಾ ರಜ್ಜೆ ಕರೆಡ್ಫೆ ।

(೨) ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ತಂದೆಯು ಮಗನನ್ನು ದಾಯಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. (೨) ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ಮತ್ತು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೩) ಚಂದ್ರನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಾನೆ. (೪) ಸಾಧುವು ಮಹಾವ್ರತ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಾಪದಗಳ (ಬಗ್ಗೆ) ಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. (೫) ರಾಮನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಜನಕಕನ್ಯೆಯಾದ ಸೀತೆಯು ಕೇಳಿದಳು. (೬) ರಾಜರು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೂ ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ಆದರದಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೭) ಹುಡುಗಿಯರು ಯಮುನೆಯ ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ. (೮) ಸಾಧುಗಳು ಸಾಧ್ವಿಯರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. (೯) ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಕ ರಾಜನು ವಂದಿಸಿದನು. (೧೦) ದಾಸಿಯು ತೋಟದಲ್ಲಿಯ ಹೂಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹರಿದಳು ಮತ್ತು ರಾಜಪುತ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. (೧೧) ಯಮುನೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲರು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೨) ಸ್ತ್ರೀಯರು ವನದಲ್ಲಿ ಜಿನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಹುಲಿಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. (೧೩) ಗಾಳಿಯು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಧೂಳಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತದೆ. (೧೪)

ಶ್ರೀಣಿಕರಾಜನು ಅರ್ಚಾರ್ಯರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. (೧೫) ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿಯರು ಬಾಳೆಯ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ. (೧೬) ಗೌರಿಯು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾಳೆ. (೧೭) ತಾಯಿಯು ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. (೧೮) ಸಾಧುಗಳು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅಸಾರತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೯) ಸೈನಿಕನು ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಚಿಗರೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. (೨೦) ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪತಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಠ ೬

ಭೂತಕಾಲ

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲದ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವನ್ನೇ ಭೂತಕಾಲದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಆದರೆ ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುರುಷಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಮೂರೂ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿವೆ.

ಭೂತಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು * ಇತ್ಯ, ಇತ್ಯಾ (ಏಕವಚನ) ಇಸು (ಬಹುವಚನ)

ಗುಂಪು ೧ (೫ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು) - ಕಹ (ಹೇಳು)

ಉ. ದ್ವಿ. ತೃ. ಪು. ಕಹಿತ್ಯ, ಕಹಿತ್ಯಾ ಕಹಿಸು

ಗುಂಪು ೨ (೯ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು) - ಕರೆ (ಮಾಡು)

ಉ. ದ್ವಿ. ತೃ. ಪು. ಕರಿತ್ಯ, ಕರಿತ್ಯಾ ಕರಿಸು

ಕರೆತ್ಯ, ಕರೆತ್ಯಾ ಕರೇಸು

* ಭೂತಕಾಲದ ಏಕವಚನದ ಇತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ ರೂಪಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಮುಂದೆ ಇವು ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ ಬದಲು ಉ ಕಾರವು ಹ್ರಸ್ವ ಇ ಕಾರಾಂತವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಆಗುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನಿಯಮಿತವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಗುಂಪು ೩ (ಅ ಕಾರಾಂತೇತರ ಧಾತುಗಳು) ಗಾ, ನೆ. ಹೊ.

ಉ. ದ್ವಿ. ತೃ.   ಗಾಙ್ತ, ಗಾಙ್ತಾ   ಗಾಙ್ಸು
                   ನೆಙ್ತ, ನೆಙ್ತಾ   ನೆಙ್ಸು
                   ಹೊತಾ §   ಹೊಙ್ಸು

ಭೂತಕಾಲದ ಕೆಲವು ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳು.

ಭೂತಕಾಲದ ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಎಲ್ಲ ಪುರುಷ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇಯಾಗಿರುವವು. ಇಂತಹ ರೂಪಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರುವವರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನಿಯಮಿತವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ವಯಾಸಿ (ಸಂಸ್ಕೃತ ವच्) ಅಂದನು—ಳು—ರು—ಅಂದಿತು. ಅಂದವು
 ಅಕಾಸಿ (, , ಕ) ಮಾಡಿದನು—ಇತ್ಯಾದಿ
 ಅಹೊಸಿ (, , ಖ) ಇದ್ದನು—ಇತ್ಯಾದಿ
 ಅಬ್ಬವಿ (, , ಬ್) ಅಂದನು—ಇತ್ಯಾದಿ
 ಕಾಸಿ (, , ಕ) ಮಾಡಿದನು—ಇತ್ಯಾದಿ
 ಆಸಿ (, , ಅಸ್) ಇದ್ದನು—ಇತ್ಯಾದಿ

ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಭೂತಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದೇ ಹೆಚ್ಚು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲದ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಿಲ್ಲ.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಗ್ರಸರ - ಅನುಸರಿಸು,	ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದು	ಅಭಿಗಾಢ - ಏರಿಹೋಗು, ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡು
ಅಪ - ಅರ್ಪಿಸು		ಆಗಾಢ - ಆಜ್ಞಾಪಿಸು

§ ಹೊ ಧಾತುರಿಗೆ ಙ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಙ್ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಙ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿದ ರೂಪಗಳು ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ. ಹೊತಾ ಎಂಬ ರೂಪವೇ ಅನೇಕ ಸಲ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವದು.

ಆಯರ - ಆಚರಿಸು	ಜಾಯ - ಬೇಡು
ಆಲೋಗ - ನೋಡು	ತರ - ದಾಟು
ಆಹರ - ಊಟಮಾಡು	ತವ - ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು
ಅವಣಿ - ಅರ್ಪಿಸು	ಧಾರ - ಧರಿಸು
ಅವಸಂಹರ - ಉಪಸಂಹರಿಸು, ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊ	ನಂದ - ಅನಂದಿಸು
ಕ್ರೀಣ - ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು	ನಿರೂ - ಶೋಧಿಸು, ಹುಡುಕು
ಚಿತ್ರ - ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲು, ಇರು	ಪಚ್ಚಾಗच्छ - ತಿರುಗಿಬರು
ಪದ - ಓದು	ಪಡಿಭಾಸ - ಹೇಳು, ಉತ್ತರ ಕೊಡು
ಪರಿಣಿ - ಮದುವೆಯಾಗು	ಪಡಿವಜ - ಒಪ್ಪು, ಸ್ವೀಕರಿಸು
ಪರಿವಡ್ಡ - ಬೆಳೆ	ಮರ - ಸಾಯು
ಪವ್ಯ - ದೀಕ್ಷೆಹೊಂದು	ವಡ್ಡ - ಬೆಳೆ
ಪಹಾ - ಬಿಡು	ವಿಲಸ - ಉಪಭೋಗಿಸು
ಪೀಲ - ಪೀಡಿಸು	ವಿವಜ - ಸಾಯು
ಬಿಹ - ಅಂಜು	ವೀಸಸ - ನಂಬು, ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು
ಬೊಲ್ಲ - ಅನ್ನು	ಸಜ್ಜ - ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು
ಭಮ - ತಿರುಗು	ಸಮಾಯರ - ಆಚರಿಸು
ಭಾ - ಹೊಳೆ	ಸಹಹ - ನಂಬು
ಭುಂಜ - ಭೋಗಿಸು, ತಿನ್ನು	ಸಂಲವ - ಅನ್ನು, ಮಾತಾಡು
ಚೊರ - ತುಡುಗುಮಾಡು	ಸಾಹರ - ಸಂವರಿಸು, ಹಿಂತೆಗೆ
ಜಾಣ - ತಿಳಿ	ಹಾಯ - ಬಿಡು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:—

ತರಿಸು, ಸುಣಿತಾ, ಕಾಸಿ, ಗಾಹಾವಿಹಿತೋ, ಖಜ್ಜೂ, ಪಂಡಿಯಾಣ, ಆಹರಿಸು, ಅಲಾತೂ, ವಯಾಸಿ ಧೇಣುಸಿ ಮಡ್ವಿಯಾ, ಪಾವಹ, ಠಾಪಂತಿ, ರಜ್ಜುಹಿ, ವಡ್ಡು, ಜಲಕೀಲ, ನಂದಿತಾ, ವಿಘ್ನೇಣ, ಹೊತ್ಯಾ, ಧೂಲಿಸಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

ಭೂತಕಾಲ ವಕನಚನ — ಪರಿಣಿ, ವಡ್ಡ, ಬಿಹ, ಗಾ, ಹಾಯ, ಅಪ್ಪ,
ಬೊಲ್ಲ, ಏ, ಠಾ, ಹೊ.

,, ಒಹುಚನ — ಉದೆ, ಖಾಯ, ವಾ, ನಂದ, ಹೊ, ಬೆ, ಕಾ,
ಪಾಠಬವ, ಭವಸ್ವ ಉವಣಿ.

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ಪುರಾ ವಾಣರಸೀಪ್ ನಯರೀಪ್ ಜಮಲಾ ವಿಷ್ಣಾ ಹೊತ್ಥಾ । (೨) ಸಾಡುಣಿಆ
ಸಸಾರಸ್ಸ ಅಣಿಚ್ಚಯಾ ಚಿಂತಿಸು । (೩) ವಿವಾಹಸಮಪ್ ಗೋರಿ ದೇವಯ್ ವಂದಿತ್ಥಾ ।
(೪) ಸಾಡ್ಡ ಪಾವಯಣ್ ಸುಣಿತ್ಥಾ, ಸಂಸಾರಂ ಚಡ್ಡಿಸು । (೫) ಕುಮಾರಾ ಉಜ್ಜಾಣಾಆ
ಕಯಲಿಫಲಾಡ್ ಆಣಿಸು, ಖಾಡ್ಡಿಸು । (೬) ನಿವೊ ವಣೆ ಗಚ್ಚಿತ್ಥಾ, ಪಸು
ಹಣಿತ್ಥಾ । (೭) ಲಚ್ಚಿ ಹರಿಸ್ಸ ಭಜಾ ಹೊತ್ಥಾ । (೮) ಧಮ್ಮಂ ನಿಸುಣಿತ್ಥಾ ಲೋಯಾ
ಮಹಾವೀರಸ್ಸ ಖಂತೀಪ್ ಸಂತೀಪ್ ತುಡ್ಡಂ ಕರಿಸು । (೯) ತೇಗಿಚ್ಚಿ ಕುಮಾರಸ್ಸ ಅಚ್ಚಿ
ಆಸಹಂ ಲಿಪಿತ್ಥಾ, ಪಡಂ ಬಂದಿತ್ಥಾ । (೧೦) ಸುಣ್ಹಾ ಸಸ್ಸು ಉವಡ್ಡೆಡ್ಡೆ । (೧೧)
ಕುಮಾರಾ ಸಾಲಾಪ್ ಗಚ್ಚಿಸು । (೧೨) ಕುಮಾರಿಆ ಆಯರಿಯಂ ಫಲಾಡ್ ಉವಣೆಂತಿ ।
(೧೩) ವಣೆ ವಘಾ ಸಿಂಹಾ ಮಿಯಾ ಹಣಿಸು । (೧೪) ಮಹಾವೀರಸ್ಸ ಪಾವಯಣ್ ಸುಣಿತ್ಥಾ,
ನರಿಂದೊ ಏವಂ ವಯಾಸಿ 'ದಿಖ್ವ ಗೆಣ್ಹಾಮಿ' । (೧೫) ಸಮಣಾ ಸಂಸಾರಸಾಯರಂ ತರಿಸು,
ತರಂತಿ ಯ । (೧೬) ಗಾಡ್ಡಾಡ್ಡೆ ಉಜ್ಜಾಣಾಆ ಫುಫ್ಫಾಡ್ಡೆ ಆಣಿತ್ಥಾ, ದೇವಯ್ ಪೂಡ್ಡಾ ।
(೧೭) ಅಗ್ಗಿ ವಣೆ ಡಹ್ಡೆ, ಮಿಯಾ ಬಿಹಂತಿ । (೧೮) ಭೂಮಿಪಡ್ಡೆ ಅಮಾಮಾಹಿಸಿ
ಸುವಣ್ಣಪಡ್ಡೆ ಉವಣೆಡ್ಡೆ । (೧೯) ವಿಹಗಾ ಕ್ಕುಖಾಣಂ ಸಾಣ್ಣುಸಿ ಅಚ್ಚಿಸು, ಫಲಾಡ್ಡೆ
ಆಹರಿಸು । (೨೦) ವಣೆ ಸಿಯಾ ವಘಾ ಸಿಂಹಾ ಯ ಪಾಸಿತ್ಥಾ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ಕೌಮುದೀ ಮಹೋತ್ಸವದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗೆಯರು ತೋಟದಲ್ಲಿ
ಆಡಿದರು. (೨) ಜೇನ್ನೋಣಗಳು ಹೂಗಳಲ್ಲಿಯ ರಸವನ್ನು ಕುಡಿದವು.
(೩) ಗೌರಿಯು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವೀಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿದಳು. (೪) ವೈಷ್ಯನು
ರಾಜನ ಕೈಗೆ ಮಲಾಮು ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದನು. (೫) ಸ್ತ್ರೀಯರು ನದಿಯಿಂದ
ನೀರಿನ ಕೊಡಗಳನ್ನು ತಂದರು. (೬) ಚಂಪಾನಗರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಣಿಕ ರಾಜನ

ಅನೆಯು ಬಂದಿತು. (೭) ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಕೊಡವು ಸಿಕ್ಕಿತು. (೮) ರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಜಗ-
ಳಾಡಿದರು. (೯) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹುಡುಗಿಯು ಬಯ್ಯುವದಿಲ್ಲ. (೧೦) ಮಹಾ-
ವೀರನು ಗಂಗೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.
(೧೧) ರಾಮನು ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿದನು ಮತ್ತು ಸೀತೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ
ತಂದನು. (೧೨) ಗಿಡದ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕಿಯ ಗೂಡುಗಳು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಬಿದ್ದವು.
(೧೩) ಗೌರಿಯು ಗಂಡನೊಡನೆ ತೊಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಹೋದಳು. (೧೪) ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಶಂಕರನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಗೆದ್ದನು. (೧೫) ಹುಡುಗರು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಚ್ಚು-
ತ್ತಾರೆ. (೧೬) ಸೇವಕನು ರಾಜನ ಭತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. (೧೭) ಗೋಪಾ-
ಲರು ಯಮುನೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಆಡಿದರು. (೧೮) ವೀರರು ಹುಲಿ ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ
ಅಂಜುವದಿಲ್ಲ. (೧೯) ಶಂಕರನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಗೌರಿಯು. (೨೦) ಶ್ರೇಣಿ-
ಕನು ಕೌಶಾಂಬೀ ನಗರದ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದನು.

ಪಾಠ ೭

ವಿಶೇಷಣಗಳು.

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ
ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ನಾಮಗಳಂತೆ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡೂ ವಚನ-
ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ
ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಾಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಸಪುಂಸಕ ಲಿಂಗ-
ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮ-
ಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.* ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣವು ಲಿಂಗವಚನ-
ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಂತೆ
ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ.

ಉದಾ — ಸುಂದರೋ ಪುರಿಸೋ | ಸುಕುಮಾರಾ ಬಾಲಾ | ಮಹುರಾಂ ಕಲಾಂ |

* ಆ ಕಾರಾಂತವಲ್ಲದ ಇತರ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರದ ಪ್ರಕಾರ ಆಯಾ
ಲಿಂಗದ ಆ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ವಿಶೇಷಣಗಳು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದವುಗಳಿರುವವು.

(೧) ಗುಣವಾಚಕ (೨) ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ (೩) ಕೃದಂತ ಅಥವಾ ಧಾತು ಸಾಧಿತ. *

(೧) ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣಗಳು :—

ಈ ವಿಶೇಷಣಗಳು ನಾಮದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾ - ಫಲಂ | ಫಲಂ ಫಲಂ | ಮಹುರಂ ಫಲಂ ಫಲಂ | ಕೇವಲ ಫಲಂ ಎಂದು ಹೇಳುವದರಿಂದ ಫಲದ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮಹುರಂ, ಫಲಂ, ಫಲಂ ಎಂದಾಗ ಫಲದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗುಣ ತಿಳಿದು ಬರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳಿಗೆ ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣಗಳೆನ್ನುವರು.

ಸ್ವಾಮಿತ್ವದರ್ಶಕ ವಿಶೇಷಣಗಳು. ಇವು ಗುಣವಾಚಕಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವು. ಇವು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು.

(೧) ನಾಮ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ಆಲ, ಆಲಯ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ - ಸಹ + ಆಲ = ಸಹಾಲ ದನಿಯುಳ್ಳ; ಮಹಾ + ಆಲಯ = ಮಹಾಲಯ.

(೨) ನಾಮ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ - ಪದಮ + ಇಲ್ಲ = ಪದಮಿಲ್ಲ ಮೊದಲಿನ, ಮಾಯಾ + ಇಲ್ಲ = ಮಾಇಲ್ಲ ಮಾಯೆಯುಳ್ಳ ಅಥವಾ ಮಾಯಾವಿ.

(೩) ನಾಮ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ - ಮಹಾ + ಅಲ್ಲ = ಮಹಲ್ಲ, ಕಡಿಣ + ಅಲ್ಲ = ಕಡಿಣಲ್ಲ ಕಡಿಣವಾದ.

(೪) ನಾಮಗಳಿಗೆ ಮಂತ ಅಥವಾ ವಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ - ಬುದ್ಧಿ + ಮಂತ = ಬುದ್ಧಿಮಂತ, ಚಿತ್ತ + ಮಂತ = ಚಿತ್ತಮಂತ, ಸೀಲ + ವಂತ = ಸೀಲವಂತ, ಗುಣ + ವಂತ = ಗುಣವಂತ.

(೫) ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇಮ ಅಥವಾ ಇರ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ - ಖಾ + ಇಮ = ಖಾಇಮ ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯ, ಅಜ + ಇಮ = ಅಜಿಮ ಮುಂ. ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆಯೆ

* ಇವುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳಿಲ್ಲ.

ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಹಸ + ಇರ = ಹಸಿರ ನಗುವ, ವೇವ + ಇರ = ವೇವಿರ (ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ) ನಡುಗುವ. ಈ ರೂಪಗಳು ರೂಢಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು.

ತುಲನಾತ್ಮಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು — ತರ, ತಮ.

ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ತರ ಅಥವಾ ಯರ, ತರಾಗ ಅಥವಾ ಯರಾಗ, ತರಾಯ ಅಥವಾ ಯರಾಯ ಈ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ 'ತರ' ಭಾವವನ್ನು ಎಂದರೆ 'ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು' ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ - ಕಠಿಣ + ಯರ = ಕಠಿಣಯರ, ಕಠಿಣ + ಯರಾಗ = ಕಠಿಣಯರಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣ, ಸುಕ್ರ + ಯರ = ಸುಕ್ರಯರ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಕ್ರಯರಾಗ, ಕಿಂಹ (ಕೃಷ್ಣ-ಕಪ್ಪು) ಇದರಿಂದ ಕಿಂಹಯರ, ಕಿಂಹಯರಾಗ ಮುಂ.

ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ತಮ ಅಥವಾ ಯಮ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ 'ತಮ' ಭಾವವನ್ನು ಎಂದರೆ 'ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ - ಕಠಿಣ + ಯಮ = ಕಠಿಣಯಮ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸೂಕ್ರಯಮ, ಕಿಂಹಯಮ ಮುಂ.

ಕೆಲವು ತಾರತಮ್ಯಭಾವದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಇಯಸ್ ಮತ್ತು ಇಷ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ - ಶ್ರೇಯಸ್ > ಸೇಯ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಶ್ರೇಷ್ಠ > ಸೇಷ್ಠ ಅತ್ಯುತ್ತಮ, ಕನೀಯಸ್ > ಕಣೀಯಸ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಕ್ಕ, ಕನಿಷ್ಠ > ಕಣಿಷ್ಠ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕ, ಜೇಷ್ಠ > ಜೇಷ್ಠ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯ, ಪಾಣೀಯಸ್ > ಪಾವೀಯಸ ಹೆಚ್ಚು ಪಾನೀಯ, ಪಾನಿಷ್ಠ > ಪಾವಿಷ್ಠ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಪಾನೀಯ, ಮುಂ.

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು —

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ (೧) ಗಣನೆ, (೨) ಕ್ರಮ, (೩) ಪಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಸಲ, (೪) ಅವೃತ್ತಿ, (೫) ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬರುವವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವೆವು.

(೧) ಗುಣವಾಚಕಗಳು :-

ಏಕಾ ಇದು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು. ಥೋ, ತಿ, ಚತ (ನಾಲ್ಕು) ಇವು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಐದರಿಂದ (ಏಕ) ಹದಿನೆಂಟರ (ಅಕ್ಷರಸ) ವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು ಏಕ ದಂತೆ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಉಗ್ರಾಕ್ಷರ) ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟರ (ಅಕ್ಷರಾಲಿ) ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ಸಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುವವು. ನಾಲ್ಕತ್ತೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಉಗ್ರಾಕ್ಷರ) ಐವತ್ತೆಂಟರ (ಅಕ್ಷರಾಕ್ಷರ) ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಏಕ ದಂತೆ ನಡೆಯುವವು. ಐವತ್ತೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಉಗ್ರಾಕ್ಷರ) ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತರ (ನವನಾಕ್ಷರ) ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಥಮಾ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಇ ಕಾರಾಂತ ಸಪುಂಸಕಲಿಂಗದ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಉಳಿದ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುವವು.

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳ ವಚನಗಳ ಉಪಯೋಗವೂ ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏಕಾ ಒಂದೇ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಉಗ್ರಾಕ್ಷರ) ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟರ (ಅಕ್ಷರಾಲಿ) ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷವು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಐವತ್ತೊಂಬತ್ತರಿಂದ (ಉಗ್ರಾಕ್ಷರ)ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತರ(ನವನಾಕ್ಷರ) ವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಕೇವಲ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುವವು. ನೂರರಿಂದ (ಸಹಸ್ರ) ಸಾಗರೋಪಮ (ಸಾಗರೋಪಮ) ದ ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಅವುಗಳ ಅಂತ್ಯಸ್ವರದಂತೆ ಎರಡೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಲು ಕೆಳಗಿನ ಕೊಷ್ಟಕವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಸಂಖ್ಯೆ	ಲಿಂಗ	ವಚನ
೧ (ಏಕಾ)	ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ	ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರೂಪಗಳು.

೨ ರಿಂದ ೧೮ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪ. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
೨, ೩, ೪, ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ
ನಡೆಯುವವು. ೫ ರಿಂದ ೧೮
ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವವು.

೧೯ ರಿಂದ ೪೮ ಪು. ನ. ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತದಂತೆ. ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.
ಪ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತದಂತೆ.

೪೯ ರಿಂದ ೫೮ ಪಂಚ ದಂತೆ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.
ಒಂದೇ ರೂಪ.* ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೀ.ದಲ್ಲಿ
ಆ ಕಾರಾಂತದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

೫೯ ರಿಂದ ೯೯ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪ. ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.
ಪು. ಮತ್ತು ದ್ವಿ. ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಈ ಕಾರಾಂತ ನ. ಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ.
ಉಳಿದ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರಾಂತ
ಪ್ರೀಲಿಂಗದಂತೆ.

೧೦೦ ರಿಂದ ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರದಂತೆ ಮೂರೂ ಏಕವಚನಗಳಲ್ಲಿ
ಸಾಗರೋವಸ ದ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪ. ಮುಂದಿನ :ವಿಶೇಷ್ಯದ
ವರಿಗೆ. ವಚನದಂತೆ.

ಏಳು ದಿಂದ ಪಂಚ ದ ವರಿಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿದೆ.
ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬೋಧನವಿಲ್ಲ.

ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.		ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ			
ಪು. ಪ್ರೀ. ನ.		ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪ.			
ಏಳು ಏಕ ಒಂದು		ದೊ	ತಿ	ಚರ	ಪಂಚ
೧		೨	೩	೪	೫
ಪು.	ಏಗೊ ಏಗಾ ಏಗಂ	ದೊ, ದುವೆ,	ತಅೊ	ಚತ್ತಾರೊ	ಪಂಚ
		ದೊಣಿ	ತಿಣಿ	ಚರೊ, ಚತ್ತಾರಿ	
ದ್ವಿ.	ಏಗಂ ಏಗಂ ಏಗಂ	ದೊ, ದುವೆ,	ತಅೊ	ಚತ್ತಾರೊ	ಪಂಚ
		ದೊಣಿ	ತಿಣಿ	ಚರೊ, ಚತ್ತಾರಿ	

* ಡಾ. ಫಾಟಿಗಿಯವರ Introduction to Ardhamagadhi 2nd edition ಪುಟ ೧೪೦ ರಿಂದ ೧೪೨ ನೋಡಬೇಕು.

ಛ.	ಏಗೋಣ ಏಗಾಏ ಏಗೋಣ	ದೋಹಿ	ತಿಹಿ	ಚಱಹಿ	ಪಂಚಿಹಿ
ಝ.	ಏಗಾಒ ಏಗಾಒ ಏಗಾಒ	ದೋಹಿತೋ	ತಿಹಿತೋ	ಚಱಹಿತೋ	ಪಂಚಿಹಿತೋ
ಞ.	ಏಗಸ್ಸ ಏಗಾಏ ಏಗಸ್ಸ	ದೋಹಂ	ತಿಹಂ	ಚಱಹಂ	ಪಂಚಂ
	ಏಗಾಸಿ ಏಗಾಏ ಏಗಾಸಿ	ದೋಸು	ತಿಸು		ಪಂಚಸು
	ಏಗಮ್ಮಿ ಏಗಮ್ಮಿ				

ಸಂಖ್ಯೆಗಳೂ ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳೂ

೧ ಏಗ	೧೯ ಅಱಣವೀಸ	೩೭ ಸತ್ತತೀಸ	೪೯ ಏಗೂಣಪನ್ನ
೨ ದೋ	ಅಱಣವೀಸಱ	೩೮ ಅಱ್ಱತೀಸ	ಅಱಣಪನ್ನ
೩ ತಿ	೨೦ ವೀಸ. ವೀಸಱ	೩೯ ಏಗೂಣಚತ್ತಾಲೀಸ	೫೦ ಪನ್ನಾಸ
೪ ಚಱ	೨೧ ಏಕ್ಕವೀಸ	೪೦ ಚತ್ತಾಲೀಸ	೫೧ ಏಕ್ಕಾವನ್ನ
೫ ಪಂಚ	೨೨ ಬಾವೀಸ	೪೧ ಏಗಚತ್ತಾಲೀಸ	ಏಗಾವನ್ನ
೬ ಛ	೨೩ ತೇವೀಸ	ಏಕ್ಕಚತ್ತಾಲೀಯ	೫೨ ಬಾವನ್ನ
೭ ಸತ್ತ	೨೪ ಚಱವೀಸ	ಱಗಯಾಲ	೫೩ ತೇವನ್ನ
೮ ಅಱ್ಱ	೨೫ ಪಣವೀಸ	೪೨ ಬಾಯಾಲೀಸ	೫೪ ಚಱವನ್ನ
೯ ನವ	೨೬ ಛವ್ವೀಸ	೪೩ ತೇಯಾಲೀಸ	೫೫ ಪಣವನ್ನ
೧೦ ದಸ	೨೭ ಸತ್ತವೀಸ	೪೪ ಚಱಯಾಲೀಸ	೫೬ ಛವ್ವನ್ನ
೧೧ ಏಕ್ಕಾರಸ	೨೮ ಅಱ್ಱವೀಸ	ಚೆಯಾಲೀಸ	೫೭ ಸತ್ತಾವನ್ನ
ಏಯರಸ	೨೯ ಅಱಣತೀಸ	೪೫ ಪಣಯಾಲೀಸ	೫೮ ಅಱ್ಱವನ್ನ
೧೨ ಬಾರಸ, ದುವಾಲಸ	೩೦ ತೀಸ	ಪಣಯಾಲ	೫೯ ಏಗೂಣಸಱ್ಠಿ
೧೩ ತೇರಸ	೩೧ ಏಗತೀಸ	೪೬ ಛಾಯಾಲೀಸ	೬೦ ಸಱ್ಠಿ
೧೪ ಚೋದಸ, ಚಱದಸ	ಏಕ್ಕತೀಸ	೪೭ ಸೀತಾಲೀಸ	೬೧ ಏಗಱ್ಠಿ
೧೫ ಪನ್ನರಹ	೩೨ ಬತ್ತೀಸ	ಸತ್ತಚತ್ತಾಲೀಸ	ಏಗಸಱ್ಠಿ
ಪನ್ನರಸ	೩೩ ತೇತ್ತೀಸ	ಸತ್ತಯಾಲೀಸ	೬೨ ಬಾಸಱ್ಠಿ
೧೬ ಸೊಲಹ	೩೪ ಚೊತ್ತೀಸ	೪೮ ಅಱ್ಱಯಾಲೀಸ	ಬಾವಱ್ಠಿ
೧೭ ಸತ್ತರಸ	ಚಱತ್ತೀಸ	ಅಱಯಾಲ	೬೩ ತೇಸಱ್ಠಿ
೧೮ ಅಱ್ಠಾರಸ	೩೫ ಪಣತೀಸ	ಅಱ್ಱಚತ್ತಾಲೀಸ	೬೪ ಚಱಸಱ್ಠಿ
೧೯ ಏಗೂಣವೀಸ	೩೬ ಛತ್ತೀಸ	೪೯ ಏಗೂಣಪನ್ನಾಸ	ಚಱವಱ್ಠಿ

೬೫ ಪಣಸದ್ವಿ	೭೪ ಚೋವತ್ತರಿ	೮೩ ತೆಯಾನಿ	೯೩ ತೆಣುಡ
೭೫ ಪನ್ನದ್ವಿ	೭೫ ಪಂಚಹತ್ತರಿ	೮೪ ಚರಾಸಿಡ	೯೪ ಚುಣುಡ
೮೫ ಛಾವದ್ವಿ	೭೬ ಪನ್ನಹತ್ತರಿ	೮೫ ಚೊರಾಸಿ	೯೫ ಪಂಚಣುಡ
೯೫ ಸನ್ನಸದ್ವಿ	೭೭ ಛಾವಹತ್ತರಿ	೮೬ ಪಂಚಾಸಿಡ	೯೬ ಪಂಚಾಣುಡ
೯೮ ಅಡ್ವಸದ್ವಿ	೭೮ ಸತ್ತಹತ್ತರಿ	೮೭ ಛಲ್ಲಸಿಡ	೯೭ ಛುಣುಡ
ಅಡ್ವಸದ್ವಿ	೭೯ ಅಡ್ವಹತ್ತರಿ	೮೮ ಸತ್ತಾಸಿಡ	೯೮ ಛುಣುಡ
೯೯ ಆಗುಣಸತ್ತರಿ	೮೯ ಆಗುಣಾಸಿಡ	೮೯ ಅಡ್ವಾಸಿಡ	೯೯ ಸತ್ತಾಣುಡ
ಅಡ್ವಹತ್ತರಿ	೯೦ ಅಸಿಡ	೯೦ ಆಗುಣನುಡ	೯೦ ಸತ್ತಾಣುಡ
೧೦ ಸತ್ತರಿ	೯೧ ಆಗಾಸಿಡ	೯೧ ನುಡ	೯೧ ಅಡ್ವಾಣುಡ
೧೧ ಆಗಸತ್ತರಿ	೯೨ ಆಗಾಸಿಡ	೯೨ ಆಗುಣುಡ	೯೨ ನವಣುಡ
ಆಗಸತ್ತರಿ	೯೩ ವಾಸಿಡ	೯೩ ಆಗುಣುಡ	೧೦೦ ಸಯ
೧೨ ವಾವತ್ತರಿ	೯೪ ವಾಡ್ವಿ	೯೪ ವಾಣುಡ	೧೦೦೦ ಸಹಸ್ತ
೧೩ ತೆವತ್ತರಿ	೯೫ ತೆಸಿಡ	೯೫ ವೆಣುಡ	ಸಹಸ್ತ

೧೦೦೦೦ ಸಯಸಹಸ್ತ, ಸಯಸಹಸ್ತ, ೧೦೦೦೦೦ ಲಕ್ಷ, ೧೦೦೦೦೦೦೦ ಕೊಡಿ
 ಕೊಡಾಕೊಡಿ (ಕೋಟ್ಯವಧಿ) ಪಲಿಆವಮ* (ಅಸಂಖ್ಯ) ಸಾಗರೋಮ .
 ೧೦ ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಪಲ್ಯೋಪಮಾ.

(೨) ಕ್ರಮವಾಚಕಗಳು —

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳಿಗೆ 'ಮ' ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಚಕಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ—ಅಡ್ವ + ಮ = ಅಡ್ವಮ ಎಂಟನೆಯ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ತಮ, ನವಮ, ದಸಮ, ಮುಂ. ಅದರೆ ಒಂದರಿಂದ ಆರರ ವರೆಗಿನ ಕ್ರಮವಾಚಕಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿರುವವು. ಉದಾ — ಪದಮ ಮೊದಲನೆಯ,

* ಒಂದು ಪಲ್ಯೋಪಮವೆಂದರೆ ನೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಮೂರು ತಗ್ಗು ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಮರಿಗುರಿಯ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹುಗಿಯ ಬೇಕು. ಮೇಲೆ ನೀರು ಹಾಯ್ದು ಹೋದರೂ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಹನಿ ಇಳಿದಿರಬಾರದು. ಆ ಮೇಲೆ ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತ ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲ ಕೂದಲುಗಳು ತೀರಲು ಬೇಕಾಗುವ ಕಾಲಾವಧಿಯು. ಇಂತಹ ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಪಲ್ಯೋಪಮಗಳಿಂದ ಸಾಗರೋಪಮ ಕಾಲಾವಧಿಯಾಗುವದು. ಕಾಲಮಾಪನದ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ರೀತಿಯಿದನ್ನಬಹುದು.

ಬೀಯ, ಬಿಡ್ಡಯ, ದೊಡ್ಡ ಎರಡನೆಯ, ತಡ್ಡಯ, ತಡ್ಡ ಮೂರನೆಯ, ಚಡ್ಡಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ, ಪಂಚಮ ಐದನೆಯ, ಛಡ್ಡ ಅರನೆಯ. ಕ್ರಮವಾಚಕಗಳು ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಉದಾ— ಪದಮೋ ಪುರಿಸೋ, ತಡ್ಡಯಾ ಲಲಣಾ. ಛಡ್ಡಂ ಪುಷ್ಕಂ ಮುಂ. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಪದಮ, ದೊಡ್ಡ, ತಡ್ಡ, ಇವುಗಳು ನಡೆಯುವವು. ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಹತ್ತಿ ಕ್ಕೆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

(೩) ಪಟ್ಟು ಅಥವಾ ಸಲ-ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರಗಳು—

ಸಡ್ಡ ಒಂದು ಸಲ, ದೊಡ್ಡ ಅಥವಾ ದುಕ್ಕಡ್ಡುತೊ ಎರಡು ಸಲ, ತಿಕ್ಕಡ್ಡುತೊ ಮೂರು ಸಲ. ಏಕ, ದ್ವಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಖುತೊ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಈ ರೂಪಗಳಾಗುವವು.

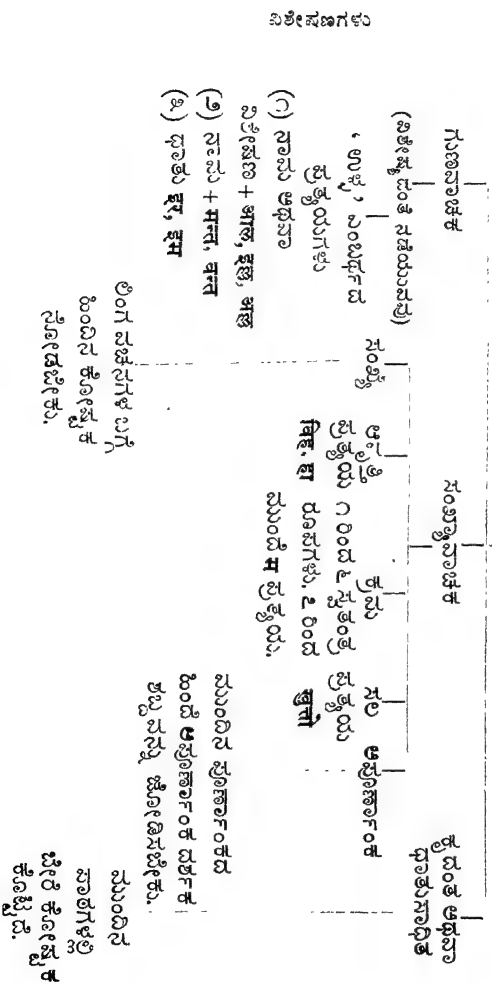
(೪) ಅವೃತ್ತಿ ಹೇಳುವ ರೂಪಗಳು—

ವಿಹ ಮತ್ತು ಹಾ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಈ ರೂಪಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ— ಏಗವಿಹ, ದ್ವವಿಹ, ತಿವಿಹ, ಚವವಿಹ, ಅಡ್ಡಹಾ ಎಂಟು ಪ್ರಕಾರ, ಸಯಹಾ ನೂರು ವಿಧ, ಸಹಸ್ಸಹಾ ಮುಂ. ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳಿಗೆ ಸೊ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣಾನ್ವಯಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ— ಸಹಸ್ಸಸೊ ಸಾವಿರಾರು, ಸಯಸೊ ನೂರಾರು ಮುಂ.

(೫) ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವಾಚಕಗಳು—

ಮುಂದಿನ ಪೂರ್ಣಾಂಕದ ಹಿಂದೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕದರ್ಶಕ ಶಬ್ದವನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಉದಾ— ಅಡ್ಡ + ಅಡ್ಡಮ = ಅಡ್ಡಡ್ಡಮ ಏಳೂವರೆಯ, ಅಡ್ಡಪಂಚಮ, ಅಡ್ಡಬಾರಹ ಮುಂ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾಂಕದ ಮುಂದೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವನ್ನು ಬರೆದು ಎರಡನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವರು. ಉದಾ— ಎಂಟುವರೆ, ಏಳುಮುಕ್ಕಾಲು ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪೂರ್ಣಾಂಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವನ್ನು ಕಳೆದು ಲೆಕ್ಕಮಾಡುವರು. ಉದಾ— ಅಡ್ಡಪಂಚಮ ೫ - ೨ ನಾಲ್ಕುವರೆಯ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವು ಮುಂದೆಯೂ ಬರುವದು. ಉದಾ— ದಿವಿಡ್ಡ, ದಿವಿಡ್ಡ ಒಂದು ವರೆ ದಿನಸ.

பெரியோரை.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ತರ್ಜಿವ (ಅ.) ಅತೀವ, ಬಹಳ
 ಅಗಾಢದತ್ತ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಅಂಜನಗಿರಿ (ಪು.) ಒಂದು ಪರ್ವತ
 ಅಣಸಣ (ನ.) ಉಪವಾಸ
 ಅಣುಪಾಲ (ಧಾ.) ಪಾಲಿಸು
 ಅಣುವ್ಯಯ (ನ.) ಅನುಸೃತ
 ಅಣೆಗ (ವಿ.) ಅನೇಕ
 ಅಪುತ (ವಿ.) ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ
 ಅಮಚ್ಚ (ಪು.) ಪ್ರಧಾನ, ಮುಖ್ಯ

ಮಂತ್ರಿ

ಅಮರಸೇನ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಅಸರಣ (ವಿ.) ನಿನ್ನಹಾಯ, ರಕ್ಷಕ

ರಿಲ್ಲದ

ಅಹಮಿಯ (ವಿ.) ಆಧಾರ್ಮಿಕ
 ಅಹಿಯ (ವಿ.) ಅಧಿಕ, ಬಹಳ
 ಅಗಾಢ (ಧಾ.) ಬರು
 ಅಗಿಡ (ಪ್ರೀ.) ಆಕೃತಿ
 ಆಯಾಹಿಣಿ (ಪರ್ಯಾಯ) ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
 ಇರಿಥಿ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಗಸು
 ತಕ್ಕಿಡ (ವಿ.) ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
 ತಮಾ (ವಿ.) ಉಗ್ರ
 ಟಗಾಗಿ (ವಿ.) ಒಬ್ಬನೆ
 ಕಂಚನಪುರ (ಪು.) ಒಂದು ನಗರ
 ಕಣಯಮಂಜರಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ
 ಕಣಯಮಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ
 ಕಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಲೆ
 ಕಾಸವ (ಪು.) ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು

ಕೇಸ (ಪು.) ಕೂದಲು
 ಕಂಡ (ಪು.) ತುಣುಕು, ಭಾಗ
 ಗಂಧವದತ್ತಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ
 ಗಾಯಮ (ಪು.) ಗೌತಮ
 ಚಕ್ರವರ್ತಿ (ಪು.) ಚಕ್ರವರ್ತಿ
 ಚಾರ (ವಿ.) ಸುಂದರ
 ಚಂದ (ಪು. ನ.) ಭಂದಸ್ಸು, ರುಚಿ
 ಜಯಭೋಸ (ಪು.) ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು
 ಜಿಯಸಕ್ಕ (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜ
 ಜಗಣಿ (ಪ್ರೀ.) ತಾಯಿ
 ಜಲಹರ (ಪು.) ಪೋಡ
 ಜಾಡಾನ್ಧ (ವಿ.) ಹುಟ್ಟುಗುರುಡ
 ಜೋವಣ (ನ.) ತಾರುಣ್ಯ, ಯೌವನ
 ತತ್ಥ (ಅ.) ಅಲ್ಲಿ
 ತರು (ಪು.) ಗಿಡ
 ತವ (ನ.) ತಪಸ್ಸು
 ತೆಲೊಕ್ಕ (ಪು.) ಮೂರು ಲೋಕಗಳು
 ತೋಯ (ನ.) ನೀರು
 ತೇವ (ವಿ.) ಸ್ವಪ್ನ
 ದಂಡಗ (ಪು.) ಕೋಲು, ಬಡಿಗೆ
 ದಸರಹ (ಪು.) ದಶರಥ
 ದಹಿಮುಹ (ಪು.) ಒಬ್ಬ ರಾಜ
 ದಾರಗ (ನ.) ಬಾಲಕ
 ದಿಯಹ (ಪು.) ದಿವಸ
 ದೀವ (ಪು.) ದ್ವೀಪ, ನಡುಗಡ್ಡೆ
 ದುಮಾ (ವಿ.) ಹೋಗಲು ಕಠಿಣ

ದುಮ್ಮಗ (ವಿ.) ದುಃಖಿಯಾದ
 ದ್ವಯ (ಪು.) ದೂತ
 ದೇವದತ್ತ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ
 ಹೆಸರು
 ದೇವಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮಹಾರಾಣಿ
 ಧಾರಿ (ವಿ.) ಧರಿಸುವವನು-ಳು
 ನಂದೀಸರ (ಪು.) ಒಂದು ಸ್ಥಳದ ಹೆಸರು
 ನಮ (ಧಾ.) ನಮಸ್ಕರಿಸು
 ನಯಣ (ನ.) ಕಣ್ಣು
 ನಾಗದತ್ತ (ಪು.) ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು
 ನಾಣಾ (ಅ.) ಅನೇಕ
 ನಾಮ (ಅ.) ಎಂಬ
 ನಿರ್ದಿಷ್ಟ (ವಿ.) ನಿಪುಣ, ಕುಶಲ
 ಪಂಜುರಾಸ (ಧಾ.) ಸೇವಿಸು
 ಪಡಿಮಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಮೆ, ಮೂರ್ತಿ
 ಪತ್ನಿವ (ಪು.) ರಾಜ
 ಪರಮ (ವಿ.) ಬಹಳ
 ಪರಿವಸ (ಧಾ.) ಇರು
 ಪರಿಹಾ (ಧಾ.) ಬಿಡು
 ಪವಣಚಂಡ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಪವ್ಯ (ಪು.) ಪರ್ವತ
 ಪಹಾಣ (ಪು.) ಕಲ್ಲು, ಪಾಷಾಣ
 ಪಹಾಣ (ವಿ.) ಪ್ರಧಾನ, ಮುಖ್ಯ
 ಪಾಸಾಯ (ಪು.) ಅರಸನೆ
 ಪಿಂಗಲ (ವಿ.) ಪಿಂಗಲ ಬಣ್ಣದ
 ಪ್ರಾಪ್ತವಂತಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ
 ಹೆಸರು
 ಪೇಶ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಬಂಧು (ಪು.) ಬಂಧು
 ಬುದ್ಧಿಮಂತ (ವಿ.) ಬುದ್ಧಿವಂತ
 ಭವಗ (ನ.) ಮನೆ
 ಭಾರುಡಪಕ್ಷಿ (ಪು.) ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ
 ಭೀಷಣ (ವಿ.) ಭಯಂಕರ
 ಮಂಡ (ಪು.ನ.) ಕೀರೀಟ, ಮುಕುಟ
 ಮಜ್ಜ (ನ.) ಮಧ್ಯ
 ಮಂಡಲಿಯ (ಪು.) ಮಾಂಡಲಿಕ
 + ತ (ನ.) ಮಾಂಡಲಿಕತ್ವ
 ಮಣೋಹರ (ವಿ.) ಮನೋಹರ,
 ಸುಂದರ
 ಮಯ (ವಿ.) ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಮಯಂಕಸೇನ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಮರಣ (ನ.) ಮೃತ್ಯು
 ಮಹಾಜನ (ವಿ.) ಮಹಾಯಶಸ್ಸುಳ್ಳ
 ಮಹಾರಾಯ (ಪು.) ಮಹಾರಾಜ
 ಮಾಲಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮಾಲೆ, ಹಾರ
 ಮಾಹಿಸಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ರಾಣಿ
 ಮಿಯಾದೇವಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ
 ಮೇತ (ಅ.) ಮಾತೃ, ಕೇವಲ
 ಯ (ಅ.) ಮತ್ತು
 ರಡ್ಡಕರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ರಕ್ಷಕ (ಪು.) ರಾಕ್ಷಸ
 ರಣ (ನ.) ಅರಣ್ಯ
 ರಕ್ತ (ವಿ.) ರಕ್ತ ಕೆಂಪಾದ
 ರಣಗುರು (ವಿ.) ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ರಾಮ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ರೂ (ಸ್ತ್ರೀ.) ರುಚಿ

ಲಾಯಣವಡ್ (ಪ್ರೀ.) ಲಾಞ್ಞವತಿ

(ನಿ.) ಲೋಲುಪ

ವರಂ (ಅ.) ಶ್ರೀಷ್ಠ, ಸುಂದರ

ವರುಣ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಸಂತ (ಪು.) ವಸಂತ ಋತು

ವಸಕುಟಂಗ (ನ.) ಬಿದಿರು ಮೆಳ್

ವಾಸ (ನ.) ಮಳೆ

ವಿ (ಪಿ.) (ಅ.)

ವಿಕ್ರಮ (ಪು.) ವಿಕ್ರಮ. ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಿಕ್ರಮಾಯ (ನಿ.) ನಿಖ್ಯಾತ

ವಿಜಯಧೋಸ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಿಣಯ (ಪು.) ವಿನಯ

ವಿಣ್ಣುಸಿರಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ
ಹೆಸರು

ವಿದ್ವಾನ್ (ಪು.) ವಿದರ್ಭ

ವಿಮೂಸ (ಫಾ.) ಅಲಂಕರಿಸು

ವಿಮಾಣ (ನ.) ಭವ್ಯ ಮಂದಿರ

ವುಡ್ಡ (ನಿ.) ವೃದ್ಧ

ವಸಗ (ಪು.) ಸ್ವರ್ಗ

ವಸಂಜಯ (ಪು.) ಸಾಧು

ವಸಂಕುಮಾರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಸತ್ಯ (ನ.) ಶಾಸ್ತ್ರ

ವಸತ್ಯವಾಹ (ಪು.) ವ್ಯಾಪಾರಿ

ಅಭ್ಯಾಸ

ವಸುರಿಸ (ಪು.) ಸತ್ಪುರುಷ

ವಸುಮಿವಂ (ಅ.) ಸಮೀಪ

ವಸವ (ನಿ.) ಎಲ್ಲ

ವಸಾಮಣ (ನ.) ಶ್ರಾಢಮಣ್ಯ, ಸನ್ಮಾನ್

ವಸಾರ (ಪು.) ಸಾರ, ಬಡ

ವಸಾಲಿ (ಪು.) ಭತ್ತ

ವಸಾವಯ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ, ಶ್ರಾವಕ

ವಸಾಹು (ಪು.) ಸಾಧು

ವಸಿಹರ (ನ.) ಶಿಖರ

ವಸಿಲವಂತ (ನಿ.) ಶೀಲವುಳ್ಳ

ವಸುಣದಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ

ವಸುರ (ಪು.) ದೇವ

ವಸುರನಾಮಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಸುಸುಂದರಿ (ಪ್ರೀ.) ದೇವಾಂಗನಿ

ವಸುಸಾಣ (ನ.) ಸ್ಮರಾಣ

ವಸುಸೀಲ (ನಿ.) ಸುಶೀಲ

ವಸುಡ್ಡಿ (ಪು.) ಶಿಟ್ಟಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿ

ವಸುಣಾವಡ್ (ಪು.) ಸೇನಾಪತಿ

ವಸುಣವಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ನಗರ

ವಸುಲ (ಪು.) ಪರ್ವತ

ವಸುಲಯ (ಪು.) ಸೇವಕ

ವಸುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೇವಿಕಾ, ದಾಸಿ

ವುಡ್ಡ (ನಿ.) ವಿದ್ವಾಸಿ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:—

ಆಸಿ, ಸುಕುಮಾರೋ, ಕೇವಲಿಹಿ, ಹತ್ವಿರಯಣಂ, ಸಾಹುಣೋ, ಜುಡಮಂ, ಕಮ್ಮುಣಾ, ದೇವಾಣುಪಿಞೋ, ಬನ್ಧುವಲ್ಲಹಾಣಂ, ಸಮಾಞೋ, ಹೋತ್ಯಾ, ತಿಡ್ಡುಯಣಾಣಂ, ಹಣಿಸು, ಸುಂದರಂ, ಅಣವಜ್ಜಣ, ಬುದ್ಧಿಮಂತೇಹಿ, ಹುಡಂ, ಸಾಗರೋವಮಂ, ಕಾಸಿ, ಮಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.

ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನ (ಪ್ರೀಲಿಂಗ) ಸತ್ತಾವೀಸ, ಪಣತೀಸ, ಇಗಯಾಲ.
 ತೃತೀಯಾ ಬಹುವಚನ (ಎಲ್ಲಲಿಂಗ) ತೇರಸ, ಸೊಲಸ, ಅಡಾರಸ.
 ಪಷ್ಠಿಮೀ ಏಕವಚನ (ಪುಲ್ಲಿಂಗ) ಛಾವಡಿ, ಬಾವತ್ತರಿ.
 ಸಪ್ತಮೀ ಬಹುವಚನ (ನಪುಸಲಿಂಗ) ಚತವನ್, ಅಡಾವನ್.

ಭಾಷಾಂತರ:—

(೧) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ:—

(೧) ದೊ ಸಂಜಯಾ ಸುಸಾಣೆ ಆಗಾಂಚ್ಚಿಸು. ವಂಕುಸಡಂಗೊ ಏಗಂ ದಣ್ಡಗಂ ಪೆಂಚ್ಚಿಸು ।
 (೨) ಕಣಯಮಂಜರೀ ನಿವಂ ಏವಂ ವಯಾಸೀ- 'ಜಗಂ ಏಗಂ ಅಪುತೊ, ಬ್ರಿಯಂ ಬುಡೊ. ತಡಿಯಂ
 ದುಗಂ' । (೩) ಅಗಡದತ್ತೊ ತೇವೆಣಂ ಕಾಲೆಣಂ ಬಾವತ್ತರಿ ಕಲಾಂ ಗೊಂಹಡ । (೪)
 ಏಗೊ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೊ ಅಮಂಚ್ಚಪುತೊ ಅತ್ಥಿ । (೫) ಅಜಗಗಿರೀಸು ಚತಸು, ದಹಿಮುಹೇಸು
 ಸೇಲೆಸು ಸೊಲಸಸು, ಬತ್ತೀಸ ರಡ್ಕರೇಸು, ನಂದೀಸರದೀವಮಂಜಮಿ ಜಿಗಪಡಿಮಾ ಸಂತಿ ।
 (೬) ದಸರಹನರಿಂದಸ್ಸ ಪುತೊ ರಾಮೊ ಜಗಯಸ್ಸ ಕಂಚಂ ಸಿಯಂ ಪರಿಣೆ । (೭) ಜಗಣೀ
 ಮರಣೆ ಕಜಾ ಅಸರಣಾ ಹೊಂತಿ । (೮) ಉಜ್ಜಾಣಸ್ಸ ಸಮೀವೆ ಪಹಾಣಸೆಡ್ವಿಸ್ಸ ಅಡ್ವೆ
 ಉತ್ತಂಗಂ, ವಿತ್ಥಿಣ್ಣಂ, ರಮಣಿಯಂ ಚ ಭವಣಂ ಹೊತ್ಥಾ । (೯) ಸಾಹು ನಾಣಾ ಕುಂ ಚ
 ಕುಂದಂ ಚ ಚಯಂತಿ । (೧೦) ಕಂಚಣಪುರೇ ನಯರೇ ನಾಗದತ್ತೊ ಸತ್ಥವಾಹೊ । ಕುವಜೊವ್ವಣ
 ಲಾಯಣ-ಸೊಹಗ-ಗುಣೆಹಿ ಸುರಸುಂದರೀಗಂ ವಿ ಅಹಿಯಾ ವಿಂಧುಸಿರೀ ಸತ್ಥವಾಹಸ್ಸ
 ಭಾರಿಯಾ ಆಸೀ । (೧೧) ಮಿಶ್ರಾದೇವೀ ಆಗಿಡ್ವಿಮೆತಂ ಜಾಡ್ವಾಂ ದಾರಗಂ ಪಸವೆಡ ।
 (೧೨) ಸೇಯವಿಯಾ ನಯರೀ ತೆಲೊಕ್ಕಸಾರುಕಾ ವಿಕರ್ಮನರಿಂದಸ್ಸ ಗಂಧವದತಾ ನಾಮ
 ಕಜಾ ಹೊತ್ಥಾ । (೧೩) ಜಗಣೀ ಕುಂ ದಾರಗಂ ಪಾಸಿತ್ಥಾ, ದುಮ್ಮಣಾ ಹೊತ್ಥಾ । (೧೪)
 ಸಿಯಾ ಭೀಸಣೆ ರಣೆ ಏಗಾಗೀ ಹಿಡ್ವೆ । (೧೫) ಏಗೊ ತಾವಸಕುಮಾರೊ ಉಗಂ ತವಂ ಕರೆಡ್ವೆ ।
 (೧೬) ದೇವೊ ಕುಮಾರತಂ ಮಂಡಲಿಯತಂ ಪನ್ನಾಪನ್ನಾಸಂ ವಾಸಸಹಸ್ಸಾಂ, ವಾಸಲಕವಂ ಚ
 ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ವಾಸಲಕವಂ ಚ ಸಮಾಣಂ ಅಣುಪಾಲೆಡ್ವೆ । (೧೭) ವಸಂತಪುರಂ ನಯರಂ, ತತ್ಥ
 ಬರಗೊ ಪಹಾಣಸೆಡ್ವಿ, ಏಗಂ ಪಹಾಣಮಯಂ ದೇವಲಂ ಕರೆಡ್ವೆ । (೧೮) ವಿಮಾಣಾಂ
 ಏಗೊ ವರಯಣಮಂಡಧಾರೀ ಸುರೊ ಆಗಾಂಚ್ಚಿತ್ಥಾ । (೧೯) ಪತ್ಥಿವಸ್ಸ ಪುಷ್ಪದತ್ತೀ ನಾಮ
 ಸುಸೀಲಾ, ಚಾರುಕಜಾ ಉಜ್ಜಾಣಾಂ ಪುಷ್ಪಾಂ ಆಗಿತ್ಥಾ, ಮಾಲಂ ಕರೆತ್ಥಾ, ಕೆಸೆ ವಿಭು-
 ಸಿತ್ಥಾ ಯ । (೨೦) ಸಾಲೀ ಭರಣ. ತೊಣ್ಣ ಜಲಹರಾ, ಫಲಭರಣ ತರುಸಿಹರಾ,
 ಬಿಣ್ಣ ಯ ಸಪ್ಪುರಿಸಾ ನಮಂತಿ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ಸಣಂಕುಮಾರನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುನಂದೆಯು ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. (೨) ವಿಜಯಘೋಷ ಮತ್ತು ಜಯಘೋಷರು ಅವಳ ಬಂಧುಗಳಾಗಿದ್ದರು. (೩) ಶ್ರಾವಕನು ಐದು ಅಣುಪ್ರತಗಳನ್ನೂ ಏಳು ಶ್ವಿಕಾಪದಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. (೪) ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜಯಸತ್ತು ವೆಂಬ ಹೆಸರಾದ ರಾಜನಿದ್ದನು. (೫) ಭಾರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಎರಡು ಮುಖಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ಕಾಲುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. (೬) ಕೌಶಂಬೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾದ ಕಾಶ್ಯಪನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. (೭) ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಮಹಾಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಸುರನಾಮನೆಂಬ ರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಗಂಗಾ ಇವಳು ಸುಂದರಿಯೂ ಶೀಲವತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಳು. (೮) ಪವಣಚಂದನು ಎಲ್ಲ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದನು. (೯) ಮೃಗಾಂಗಸೇನ ಮತ್ತು ಅಮರಸೇನರು ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. (೧೦) ಸೇವಕನು ರಾಜನಿಗೆ ಅಂದನು - ಮಹಾರಾಜ, ವಿದರ್ಭದಿಂದ ಇಬ್ಬರು ದೂತರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. (೧೧) ಗೌತಮನು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋದನು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗೆ ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದನು. (೧೨) ರಾಜನು ಏಳುದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. (೧೩) ರಾಜನು, ರಾಣಿಯು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಮತ್ತು ಸೇನಾಪತಿಯು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದರು. (೧೪) ರಾಜನು ಕನಕಮಾಲೆಗೆ ಅನೇಕ ದಾಸಿಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. (೧೫) ಸಣಂಕುಮಾರನು ಬಹು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮತ್ತು ರತ್ನ ಕೆಚ್ಚಿದ ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿದನು. (೧೬) ಸಾಧುಗಳು ಅತಿ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (೧೭) ಶ್ರೇಣಿಕರಾಜನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದನು. (೧೮) ಅಗಡದತ್ತನು ಅಧಾರ್ಮಿಕನೂ ಸ್ತ್ರೀ ಲೋಲುಪನೂ ಇದ್ದನು. (೧೯) ರಾಕ್ಷಸನ ಕೂದಲು ಪಿಂಗಲವೂ, ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪೂ ಇದ್ದವು. (೨೦) ದೇವತೆಯು ಎಷ್ಟೆರಡು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವು

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಶೇಷದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರ ಗೊರುವವು. ಆದರೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಸ್ಸ ಅಥವಾ ಇಹಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಸಾಮಿ ಎಂಬುದಲ್ಲದೆ ಇಸ್ಸ ಎಂದೂ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದು. ಅಕಾರಾಂತೇತರ (ಆ, ಇ, ಔ) ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇಹಿ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಒಂದಿನ ಇ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಇಸ್ಸ ಹಚ್ಚುವಾಗಲೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ಲೋಪ ಬರುವದುಂಟು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ರೀತಿ :—

ಹಸ + ಇಸ್ಸ = ಹಸಿಸ್ಸ; ಹಸ + ಇಹಿ = ಹಸಿಹಿ.

ಕರ + ಇಸ್ಸ = ಕರಿಸ್ಸ; ಕರ + ಇಹಿ = ಕಾಹಿ. *

ನೆ + ಇಸ್ಸ = ನೆಇಸ್ಸ; ನೆ + ಇಹಿ = ನೆಹಿ.

ಗಾ + ಇಸ್ಸ = ಗಾಇಸ್ಸ; ಗಾ + ಇಹಿ = ಗಾಹಿ.

ಹೊ + ಇಸ್ಸ = ಹೊಇಸ್ಸ; ಹೊ + ಇಹಿ = ಹೊಹಿ.

ಕೆಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಒಂದನೆಯ ರೀತಿ.

ಎರಡನೆಯ ರೀತಿ.

ಎ.

ಬ.

ಎ.

ಬ.

ಉ. ಪು. ಇಸ್ಸಾಮಿ, ಇಸ್ಸ ಇಸ್ಸಾಮೊ ಇಹಾಮಿ, ಇಹಿಮಿ ಇಹಾಮೊ, ಇಹಿಮೊ

ಮ. ಪು. ಇಸ್ಸಾಸಿ ಇಸ್ಸಹ ಇಹಿಸಿ ಇಹಿಹ

ತೃ. ಪು. ಇಸ್ಸಇ ಇಸ್ಸಂತಿ ಇಹಿಇ, ಇಹಿ ಇಹಿಂತಿ

* ಇಹಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳು ಮೊದಲನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಆ ಕಾರಾಂತಗಳಂತೆ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಆ ಕಾರಾಂತೇತರಗಳಂತೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವವು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಪ್ರಕಾರ ೧ :— (ಒಂದನೆಯ ಗುಂಪು.) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಏಕವಚನ

ಬಹುವಚನ

ಉ. ಪು. ಕಹಿಸ್ಸಾಮಿ, ಕಹಿಸ್ಸಂ ಕಹಿಸ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಕಹಿಸ್ಸಸಿ ಕಹಿಸ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಕಹಿಸ್ಸಙ್ ಕಹಿಸ್ಸಂತಿ

೨ ನೆಯ ಗುಂಪು. ಕರ- ಮಾಡು. ಋ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉ. ಪು. ಕರಿಸ್ಸಾಮಿ, ಕರಿಸ್ಸಂ ಕರಿಸ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಕರಿಸ್ಸಸಿ ಕರಿಸ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಕರಿಸ್ಸಙ್ ಕರಿಸ್ಸಂತಿ

೩ ನೆಯ ಗುಂಪು. ಗಾ- ಹಾಡು. ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉ. ಪು. ಗಾಙ್ಸಾಮಿ, ಗಾಙ್ಸಂ ಗಾಙ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಗಾಙ್ಸಸಿ ಗಾಙ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಗಾಙ್ಸಙ್ ಗಾಙ್ಸಂತಿ

ಛ- ಕೊಡು. ಷ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉ. ಪು. ಛಙ್ಸಾಮಿ, ಛಙ್ಸಂ ಛಙ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಛಙ್ಸಸಿ ಛಙ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಛಙ್ಸಙ್ ಛಙ್ಸಂತಿ

ಹ- ಇರು, ಆಗು. ಙ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳು.

ಉ. ಪು. ಹಙ್ಸಾಮಿ, ಹಙ್ಸಂ ಹಙ್ಸಾಮೋ

ಮ. ಪು. ಹಙ್ಸಸಿ ಹಙ್ಸಹ

ತೃ. ಪು. ಹಙ್ಸಙ್ ಹಙ್ಸಂತಿ

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ- ಪ್ರಕಾರ ೨ *

ಉ. ಪು. ಕಹಿಹಾಮಿ, ಕಹಿಹಿಮಿ, ಕಹಿಹಂ ಕಹಿಹಾಮೋ, ಕಹಿಹಿಮೋ

ಮ. ಪು. ಕಹಿಹಿಸಿ ಕಹಿಹಿಹ

ತೃ. ಪು. ಕಹಿಹಿಙ್, ಕಹಿಹಿ ಕಹಿಹಿಂತಿ

* ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಇಹಂ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿ, ರೂಪಗಳು ಕಂಡುಬರುವವು. ಆದರೆ ಇಹಂ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಹೇಳಿರುವ

ಕರ

ಉ. ಪು.	ಕಾಹಾಮಿ, ಕಾಹಿಮಿ, ಕಹಂ	ಕಾಹಾಮೋ, ಕಾಹಿಮೋ
ಮ. ಪು.	ಕಾಹಿಸಿ	ಕಾಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ಕಾಹಿಙ್, ಕಾಹೀ	ಕಾಹಿಂತಿ,

ಗಾ

ಉ. ಪು.	ಗಾಹಾಮಿ, ಗಾಹಿಮಿ, ಗಾಹಂ	ಗಾಹಾಮೋ, ಗಾಹಿಮೋ
ಮ. ಪು.	ಗಾಹಿಸಿ	ಗಾಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ಗಾಹಿಙ್	ಗಾಹಿಂತಿ,

ದೇ

ಉ. ಪು.	ದೇಹಿಮಿ, ದೇಹಾಮಿ, ದೇಹಂ	ದೇಹಿಮೋ, ದೇಹಾಮೋ
ಮ. ಪು.	ದೇಹಿಸಿ	ದೇಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ದೇಹಿಙ್, ದೇಹೀ	ದೇಹಿಂತಿ

ಹೋ

ಉ. ಪು.	ಹೋಹಿಮಿ, ಹೋಹಾಮಿ, ಹೋಹಂ	ಹೋಹಿಮೋ, ಹೋಹಾಮೋ
ಮ. ಪು.	ಹೋಹಿಸಿ	ಹೋಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ಹೋಹಿಙ್, ಹೋಹೀ	ಹೋಹಿಂತಿ.

ಅನಿಯಮಿತ ಭವಿಷ್ಯ ತ್ಕಾಲ :-

ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇಹ್ನ ಅಥವಾ ಇಹಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತದೆ ಅವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಷ್ಟ ಕಾರಾಂತವಾಗುವವು. ಮುಂದೆ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಭವಿಷ್ಯ ತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು. ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಿದ ಬದಲು ಕೇವಲ ಅನುಸ್ವಾರವಿರುವ ರೂಪವೂ ಬರುವದು.

ಹ್ಯ (ಠ್) ಅಳು - ರೋಚ

ಎ.

ಬ.

ಉ. ಪು.	ರೋಚಾಮಿ, ರೋಚಂ	ರೋಚಾಮೋ
ಮ. ಪು.	ರೋಚಸಿ	ರೋಚಹ
ತೃ. ಪು.	ರೋಚಿಙ್	ರೋಚಿಂತಿ

ದಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಈ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯರು ಇಹಿ ಪ್ರತ್ಯಯದೊಡನೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಧಾತುವನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಹಂ ಎಂಬ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ 'ಚ್ಚ' ಕಾರಾಂತವಾಗುವ ಧಾತುಗಳು —*

ಛಿದ >	ಮು >
ವಯ >	ಭುಂಜ > ಭೋಚ್ಚ
ವಿಯ > ವೇಚ್ಚ	ದೇ > ದಚ್ಚ
ಸುಣ > ಸೋಚ್ಚ	ಮಿನ್ದ > ಮೇಚ್ಚ
ಗಮ > ಗಚ್ಚ §	

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಚ್ಚ (ಧಾ.) ಇರು, ವಾಸಿಸು	ಕಣಿಹ (ವಿ.) ಕನಿಷ್ಟ, ಕಿರಿಯ
ಅಡ್ಡಾಣ (ಅ.) ಸಲುವಾಗಿ	ಕಹಂ (ಅ.) ಹೇಗೆ
ಅಣುಪಾಲಣ (ನ.) ಪಾಲಿಸುವದು	ಕಹಿಂ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿ
ಅಥ (ಪು.) ಅರ್ಥ, ದುಡ್ಡು	ಕಾಯಮಣಿ (ಪು.) ಕಾಜಿನಮಣಿ
ಅಥಿರ (ವಿ.) ಅಸ್ಥಿರ, ಚಂಚಲ	ಕುಮ್ಮಾಸ (ಪು.) ಉದ್ದು
ಅಲಂ (ಅ.) ಸಾಕು	ಖಣ (ಪು.) ಕ್ಷಣ
ಅವಸ (ವಿ.) ಅವಶ್ಯ, ನಿರಾಧಾರ	ಗಣಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವೇಶ್ಯೆ
ಅಹ (ಅ.) ಈಗ, ನಂತರ	ಗಂಧ (ಪು.) ಸುವಾಸನೆ
ಅಹಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಹಿಂಸೆ	ಗಂವಿಯ (ವಿ.) ಗರ್ವಿತ
ಆವಡ (ಪು.) ಆವರ್ತ, ತಿರುಗಣಿಮಡು	ಘರ (ವಿ.) ಭಯಂಕರ
ಇದಾಣಿ (ಅ.) ಈಗ	ಚಿತ (ನ.) ಚಿತ್ತ, ಮನಸ್ಸು
ಉತ್ತಮ (ವಿ.) ಉತ್ತಮ	ಜಹ (ಅ.) ರೇತನದ ಅಪ್ಯಯ
ಉಡಾಲ (ಧಾ.) ಅಗಿ, ಖರ್ಚುಮಾಡು	ಜಂತ್ರ (ಪು.) ಒಂದು ಹಸರು
ಉರಾಲ (ವಿ.) ಉದಾರ	ಜಯಾ (ಅ.) ಯಾವಾಗ
ಉಣಿ (ಧಾ.) ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯು	ಋತ (ವಿ.) ಯುಕ್ತ
ಅರ್ಪಿಸು	ಋಣ (ನ.) ಸ್ಥಾನ
ಉಡವ (ದಾ.) ಪೀಡಿಸು	ತಾಂ (ಅ.) ಅಮೇಲೆ, ಆಗ

* ಇಹ ಅಥವಾ ಇಹ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿದ ರೂಪಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕಾರಾಂತ ರೂಪಗಳು ಈ ಧಾತುಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಾಗಿವೆ.

§ ಗಚ್ಚ ಇದು ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ತಕ್ಕರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ
 ತಯಾ (ಅ.) ಆವಾಗ, ಆಗ
 ತಾ (ಅ.) ಆದ್ದರಿಂದ, ಜಙ್ಗ ಇದರ
 ಪೂರಕ ಅವ್ಯಯ
 ತಾಯ (ಪು.) ತಾತ, ತಂದೆ
 ತಾವಸ (ಪು.) ತನಸ್ತಿ
 ತಿ, ತ್ತಿ (ಅ.) ಇತಿ, ಹೀಗೆ
 ದಢಪಙ್ಗ (ಪು.) ಧೃಢಪ್ರತಿಜ್ಞ
 ದವ್ವ (ನ.) ದ್ರವ್ಯ
 ದಾಙ್ಗ (ಪು.) ಆಪ್ತ, ಬಂಧು
 ದೂರ (ಅ.) ದೂರ
 ದೇವ (ಪು.) ದೇವ, ರಾಜ, ಪ್ರಭು
 ನಚ್ಚ (ಧಾ.) ಕುಣಿ
 ನರೇಸರ (ಪು.) ರಾಜ
 ನಿಗೂಹ (ಧಾ.) ಅಡಗು
 ನಿಷ್ಠಯ (ಪು.) ನಿಶ್ಚಯ
 ನಿವಾಣ (ನ.) ನಿರ್ವಾಣ, ಮೋಕ್ಷ
 ಪತರ (ಪು.) ಪೌರ, ನಾಗರಿಕ
 ಪಚ್ಚಾ (ಅ.) ನಂತರ, ಅನೇಕ
 ಪಮಾಯ (ಪು.ನ.) ಬೆಳಗು
 ಪಯ (ನ.) ಪದ, ಸ್ಥಾನ
 ಪವೇಶ (ಪು.) ಪ್ರವೇಶ
 ಪಹಾವ (ಪು.) ಪ್ರಭಾವ
 ಪಿ (ಅ.) ಸಹ, ಆದಾಗೂ
 ಬೆಂಭಣ (ಪು.) ಬ್ರಾವ್ಮಣ
 ಬಹು (ನಿ.) ಬಹಳ
 ಬಾಲಗ (ಪು.) ಬಾಲಕ
 ಭಾವ (ಪು.) ಭಾವನೆ, ಇಚ್ಛೆ

ಮಿಕ್ಕಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಿಕ್ಷೆ
 ಮಜ್ಜಣಹ (ನ.) ಮಧ್ಯಾಹ್ನ
 ಮಯಣಮಂಜರಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಮಹಾವಿದೇಹ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಮಿಗಯಾ (ನ.) ಬೇಟೆ
 ಮೀಲ (ಧಾ.) ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗು,
 ಕೂಡು
 ಮುಹುತ (ಪು.ನ.) ಮೂಹೂರ್ತ, ಕ್ಷಣ
 ಮೇಹಕುಮಾರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಮೋಕ್ಷ (ಪು.) ಮೋಕ್ಷ
 ಮೋಹ (ನ.) ಬೆಲೆ
 ರಮ (ಧಾ.) ಆಡು, ಆಸಕ್ತನಾಗು
 ರಯಣಿ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
 ರಾಯನಗರಿ (ಪ್ರೀ.) ರಾಜಧಾನಿ
 ರಾಯಪುತ (ಪು.) ರಾಜಪುತ್ರ
 ಲಾಹ (ಪು.) ಲಾಭ
 ವಂತರ (ಪು.) ವ್ಯಂತರ, ದೇವತೆಯ
 ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ
 ವಣಯರ (ಪು.) ವನಚರ, ಬೇಡ
 ವಸುಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ವಾರ (ಪು.) ವೇಳೆ, ಸರತಿ
 ವಾಘಾ (ಧಾ.) ಕೊಲ್ಲು
 ವಾಸ (ಪು.) ವಾಸ, ವಸತಿ
 ವಿಣಸ್ಸ (ಧಾ.) ನಾಶವಾಗು
 ವಿಣ್ಣಾಣ (ನ.) ವಿಜ್ಞಾನ
 ವಿಲುಪ (ಧಾ.) ತುಡುಗುಮಾಡು,
 ನಾಶವಾಗು
 ವಿಹವ (ಪು.) ವೈಭವ, ಸಂಪತ್ತು

ಸಗರಪುತ್ರ (ಪು.) ಸಗರಪುತ್ರ, ಒಂದು	ಸರೀರ (ನ.) ಶರೀರ
ಹೆಸರು	
ಸಂಜಮ (ಪು.) ಸಂಯಮ, ಇಂದ್ರಿಯ	ಸೀಯಲ (ವಿ.) ಶೀತಲ, ತಂಪಾದ
ನಿಗ್ರಹ	ಸುಹ (ವಿ.) ಶುಭ
ಸಂಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಂಧ್ಯಾ, ಸಂಜೆ	ಸುಹ (ನ.) ಸುಖ
ಸಂಪಯ (ಅ.) ಈಗ	ಹವ, ಹೊ, ಹು (ಧಾ.) ಆಗು. ಇರು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ವೋಚಾಮಿ, ತರಿಸ್ಸನ್ನಿ, ಭೋಚ್ಛಂ, ವಿಣಿಸ್ಸಿಹಿಸಿ, ಹವಿಸ್ಸಿಹ, ಕಾಹಂ, ದಾಹಾಮಿ. ಪವಿಸಿಹಿಸ್ಸಿ, ಕಹಿಸ್ಸಿಹ, ಅಬ್ಬವಿ, ಭೇಚ್ಛಂತಿ, ಶುಙ್ಗೇ, ಡಹಿಸು, ಖಜ್ಜು, ದಚ್ಛಂತಿ, ಬಾಣಾರಸೀ, ಪೇಖ್ವಿಸ್ಸಿಹ, ಸೋಚ್ಛಹ, ವೇಮೋ, ಪಾಯಂತಿ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

೧) ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ.	ಮೋಚ್ಛ, ಮುಂಜ, ಕುಣ
೨) ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ದ್ವಿತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನ.	ತರ, ಹೊ, ವೇಚ್ಛ
೩) ಭೂತಕಾಲ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷಗಳ ಎರಡೂ ವಚನ.	ಲಿಪ, ವಡ್ಡು, ನೆ
೪) ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚನ.	ಕಿತ್ತಿ, ಗಾಹಾವಡ್, ಧಾಡ್

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) ರಯಣಸ್ಸ ಮೋಛೇಣ ನ ಕಾಯಮಣಿ ಕೀಣಿಸ್ಸಿಂ । (೨) ರಾಮಸ್ಸ ಕಣಿಹೊ ಬಂಧು ಲಕ್ಷಣೋ ಸೀಯಾಃ ಸಹ ರಣೇ ಗಚ್ಛಿತ್ಥಾ । (೩) ತಾಯ, ಅಸಾರೆ ಸಂಸಾರೆ ಖಣಂ ಪಿ ನ ರಮಾಮಿ, ತಾ ಪವ್ವಹಿಸ್ಸಾಮಿ । (೪) ಅಲಂ ವಣಮ್ಹಿ ರಯಣೀಃ ವಾಸೇಣ, ತಾ ನಯರಿಂ ಪವಿಸಿಹಾಮೋ । (೫) ಮಾ ಭಮಿಹಿಸಿ ಭಯಾವಹೇ ಛೋ ಸಂಸಾರಸಾಗರೇ । (೬) ಅಹಿಸಾಸಂಧಮ್ಹೇಣ ನರೋ ನಿವ್ವಾಣಪಯಂ ಲಹಿಸ್ಸಿಹ । (೭) ಪದಮಂ ಪತ್ಥಿವಸ್ಸ ಚಿತ್ತಭಾವಂ ಜಾಣಾಮಿ, ಪಚ್ಛ ದವ್ವಲಾಹೊ ಹವಿಸ್ಸಿಹ । (೮) ದಡಪಹೇ ದಾರಗೋ ಸುಹೇಣ ಪರಿವಡ್ಹಿಸ್ಸಿಹ । (೯) ನರಿಂದೋ ಕುಮಾರಂ ಕಲಾಯರಿಯಸ್ಸ ಉವಣೇಹಿಹ । (೧೦) ಕಣಯಮಾಲಾ ಭಗವಾನ್ - 'ದೇವ, ನಬರಂ ದೂರಂ ಅತ್ಥಿ, ಕಹಂ ಪಾಯಚಾರೆಣ ಗಚ್ಛಿತ್ಥಾಮಿ' (೧೧) ಅವಸೋ ಬಾಲಗೋ ರಣೇ ವಣಯೇಹಿ ವಾವಾಹಿಸ್ಸಿಹ । (೧೨) ಬಂಭಣಾ ದೇವಯಾಃ ಪಡ್ಧಿಮಂ ಉತ್ತಮಂ ಗಂಧಜುತಂ ಸೀಯಲಂ ಜಲಂ ಸಿಂಚಂತಿ । (೧೩) ಮುಣಿ ಸಾಮಣ್ಣಸ್ಸ ಅಣುಪಾಲಣೇಣ ಸಂಸಾರಸಾಯರಂ ತರಿಸ್ಸು, ತರಂತಿ, ತರಿಸ್ಸಂತಿ ಯ । (೧೪) ದಂಡಗಸ್ಸ ಪಹಾವೇಣ

ನರಿಂದೋ ಹೋಹಾಮಿ । (೧೪) ಸಂಜ್ಞಾಽ ರುಕ್ಖಮಿ ಮೀಲಂತಿ ವಿಹಗಾ ಬಹು । (೧೬)
ಅತ್ಥಿ ಯ ತತ್ಥ ರುಖ-ಲಾವಗ-ವಿಣ್ಣಗಾಣ-ಗವ್ವಿಯಾ ದೇವದತ್ತಾ ನಾಮ ಪಹಾಣ-ಗಣಿಯಾ ।
(೧೭) ಕಂಚಣುರಸ್ಸ ನಿವೋ ಪದಮನಿಸಾಽ ಚೇವ ರುಕ್ಖಸೇಣ ವಿಣ್ಣಸ್ಸಙ್ಗ । (೧೮) ಅತ್ಥಂ
ಚೋರಾ ವಿಲುಂಪಂತಿ, ಉದ್ದಾಲಂತಿ ನರೇಸರಾ, ವಂತರಾ ಯ ನಿಗೂಹಂತಿ, ಗೇಹಂತಿ ಅಹ
ದಾಹಿಯಾ । (೧೯) ದೋ ತಿಣ್ಣಿವಾರೆ ಜಹ್ವ ಹಿಂಹಾಮಿ, ತಾ ಕುಮ್ಮಾಸಾ ಲಹಿಸ್ಸಂ । (೨೦)
ಸುಹಮುದುತೇ ಸುವಿಣಯಫಲಂ ಕಹಿಸ್ಸಾಮಿ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ :-

(೧) ರಾಜಪುತ್ರನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು ಮತ್ತು ಬೇಟೆಯಾಡುವನು. (೨) ಅಗಡವತ್ತನು ಅಂದನು - ನಾನು ಮದನಮಂಜರಿಯನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಒಯ್ಯುವೆನು. (೩) ಮಹಾವಿದೇಹ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗುವದು. (೪) ಉದಾರನಾದ ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. (೫) ರಾಜನು ವೀಣೆ ಬಾರಿಸಿದರೆ ರಾಣಿಯು ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಳು. (೬) ಸಾಧುವು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವನು ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳಿಸುವನು. (೭) ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ ಪುರೋಹಿತನ ಕನ್ಯೆಯು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಳು ಮತ್ತು ಹೂಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಕೊಳ್ಳುವಳು. (೮) ರಾಜನ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ದಾಳಿಮಾಡುವನು. (೯) ನಗರ ಪುತ್ರನು ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತರುವನು. (೧೦) ಆಚಾರ್ಯರು ಕೌಶಾಂಬಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಬರುವರೋ ಆಗ ನಾವು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆವು. (೧೧) ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗಲಾರದು. (೧೨) ಶರೀರವು ನಾಶವಾಗುವದು; ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ನಾಶ ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. (೧೩) ವೈಭವವು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂತೆ ಚಂಚಲವಾಗಿರುವದು. (೧೪) ಸಾಧುಗಳು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನ ಇರುತ್ತಾರೆ. (೧೫) ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ತಾಪಸಕುಮಾರರು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಊರಲ್ಲಿ ಬರುವರು. (೧೬) ಉಸುಯಾರ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಇದ್ದರು. (೧೭) ಸಂಯಮ ಮತ್ತು ತಪಸ್ವರ್ಯೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗುವದು. (೧೮) ಜಂಬುವು ಮಹಾವೀರನಿಗೆ ಕೇಳಿದನು-“ ಈಗ ಮೇಳಕುಮಾರನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು ? ” (೧೯) ನಾಗರಿಕರು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. (೨೦) ‘ನಾನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದನು.

ಪಾಠ. ೬

ಸರ್ವನಾಮಗಳು

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವನಾಮಗಳೂ ನಾಮಪದಗಳಂತೆ ಸ್ವರಾಂತವಾಗಿಯೇ ಇರುವವು. ನಡೆಸುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗುವವು. ಸರ್ವನಾಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬೋಧನವಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷಗಳ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರವಿರುವವು. ಆದರೆ ತೃತೀಯಪುರುಷ, ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ, ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಮತ್ತು ದರ್ಶಕ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅನೇಕ ರೂಪವಿಭೇದಗಳು ಕಂಡುಬರುವವು. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವೆನಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳು :—

ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮ — ಅಗ್ಹ (ಅಸ್ಮದ್) ನಾನು, ನಾವು.

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಪ್ರ.	ಅಹಂ, ಹಂ	ಅಗ್ಹೇ, ವಯಂ
ದ್ವಿ.	ಮಮ, ಮಂ, ಮೇ	ಅಗ್ಹೇ, ಣೇ
ತೃ.	ಮಘ, ಮಙ್, ಮೇ	ಅಗ್ಹೇಹಿ—ಅಗ್ಹೇಹಿಂ
ಪಂ.	ಮಮಾಒ, ಮತ್ತೋ, ಮಘ, ಮಙ್	ಅಗ್ಹೇಹಿತೋ
ಷ.	ಮಮ, ಮಮಂ, ಮೇ, ಮಹ, ಮಜ್ಜ	ಅಗ್ಹಾಣಂ, ಅಗ್ಹಂ, ಣೋ
ಸ.	ಮಮಸಿ, ಮಙ್	ಅಗ್ಹೇಸು—ಅಗ್ಹೇಸುಂ

ದ್ವಿತೀಯಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮ — ತುಗ್ಹ (ತುಷ್ಮದ್) ನೀನು, ನೀನು

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಪ್ರ.	ತುಮಂ, ತಂ, ತುಮೇ	ತುಗ್ಹೇ, ತುಜ್ಜೇ, ತುಒಮೇ
ದ್ವಿ.	ತುಮಂ, ತೇ	ತುಒಮೇ, ತುಜ್ಜೇ, ತುಗ್ಹೇ, ಒಮೇ
ತೃ.	ತುಮೇ, ತುಘ, ತಘ, ತುಮಘ	ತುಒಮೇಹಿ—ತುಜ್ಜೇಹಿ—ತುಗ್ಹೇಹಿ
ಪಂ.	ತುಮಾಒ, ತುಮತ್ತೋ	ತುಒಮೇಹಿತಾಂ—ತುಗ್ಹೇಹಿತಾಂ
ಷ.	ತವ, ತೇ, ತುಒಮ, ತುಜ್ಜ, ತುಗ್ಹ	ತುಒಮಾಣಂ, ತುಒಮ್, ತುಒಮಂ, ಒಮೇ, ಒಮೋ
ಸ.	ತುಮಸಿ, ತಙ್, ತುಮಮಿ	ತುಒಮೇಸು—ತುಜ್ಜೇಸುಂ, ತುಗ್ಹೇಸುಂ

ತೃತೀಯಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮಗಳು- ತ (ತದ್)
ಅವನು, ಅವಳು, ಅದು, ಅವರು, ಅವು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ		ಸ್ಮೀಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಎ.	ಬ.	ಎ.	ಬ.	ಎ.	ಬ.
ಪ್ರ. ಸೋ, ಸೇ	ತೇ	ಸಾ	ತಾಒ	ತಂ	ತಾಙ್, ತಾಣಿ
ದ್ವಿ. ತಂ	ತೇ	ತಂ	ತಾಒ	ತಂ	ತಾಙ್, ತಾಣಿ
ತೃ. ತೇಙ್, ಣೇಙ್	ತೇಹಿ	ತಾಏ, ತೀಏ	ತಾಹಿ	ತೇಙ್, ಣೇಙ್	ತೇಹಿ
ಪಂ. ತಾಒ	ತೇಹಿತೋ	ತಾಒ	ತಾಹಿತೋ	ತಾಒ	
ಷ. ತಸ್ಸ,	ತೇಸಿ	ತೀಏ,	ತಾಸಿ	ತಸ್ಸ,	ತೇಸಿ
ತೇ, ಸೇ		ತೀಸೇ, ಸೇ		ತೇ, ಸೇ	
ಸ. ತೆಸಿ,		ತೀಏ,	ತಾಸು	ತೆಸಿ,	ತೇಸು
ತಮಿ		ತೀಸೇ		ತಮಿ	

ದರ್ಶಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳು :-

ಅರ್ಥವಾಗದಿಲ್ಲದ ದರ್ಶಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಏಯ ಮತ್ತು ಇಮ ಎಂದು ಎರಡೇ ಇರುವವು. ಮತ್ತು ಅವು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಏಯ (ಏತದ್) ಇವನು, ಇವಳು, ಇದು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ		ಸ್ಮೀಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಪ್ರ. ಏಸ, ಏಸೋ.	ಏಏ	ಏಸಾ	ಏಯಾಒ	ಏಯಂ	ಏಯಾಙ್
ಏಸೇ					ಏಯಾಣಿ
ದ್ವಿ. ಏಯಂ	ಏಏ	ಏಯಂ	ಏಯಾಒ	ಏಯಂ	ಏಯಾಙ್
					ಏಯಾಣಿ
ತೃ. ಏಏಙ್	ಏಏಹಿ	ಏಯಾಏ	ಏಯಾಹಿ	ಏಏಙ್	ಏಏಹಿ
ಪಂ. ಏಯಾಒ	ಏಏಹಿತೋ	ಏಯಾಒ	ಏಯಾಹಿತೋ	ಏಯಾಒ	ಏಏಹಿತೋ
ಷ. ಏಯಸ್ಸ	ಏಏಸಿ	ಏಯಾಏ	ಏಯಾಸಿ	ಏಯಸ್ಸ	ಏಏಸಿ
ಸ. ಏಯೆಸಿ,	ಏಏಸು	ಏಯಾಏ	ಏಯಾಸು	ಏಯೆಸಿ,	ಏಏಸು
ಏಯಮಿ				ಏಯಮಿ	

ಇಮ (ಸಂಸ್ಕೃತ-इदम्) ಇವನು, ಇವಳು, ಇದು.

ಪುರುಷ		ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಪು. ಇಮೇ. ಅಯಂ	ಇಮೇ	ಇಮಾ, ಇಯಂ	ಇಮಾಒ	ಇಮಂ, ಇದಂ	ಇಮಾಓ
ಇಣಾಮೋ					ಇಮಾಣಿ
ದ್ವಿ. ಇಮ	ಇಮೇ	ಇಮಂ	ಇಮಾಒ	ಇಮಂ, ಇದಂ	ಇಮಾಓ
					ಇಮಾಣಿ
ತೃ. ಇಮೇಣ, ಣೇಣ.	ಇಮೇಹಿ	ಇಮಾಏ	ಇಮಾಹಿ	ಇಮೇಣ, ಣೇಣ	ಇಮೇಹಿ
ಇಮಿಣಾ				ಇಮಿಣಾ	
ಪಂ. ಇಮಾಒ	ಇಮೇಹಿತೋ	ಇಮಾಒ	ಇ ಹಿತೋ	ಇಮಾಒ	ಇಮೇಹಿತೋ
ಷ. ಇಮಸ್ಸ.	ಇಮೇಸಿ.	ಇಮಾಏ,	ಇಮಾಸಿ	ಇಮಸ್ಸ,	ಇಮೇಸಿ,
ಅಸ್ಸ, ಸೇ	ಏಸಿ	ಇಮಾಏ,		ಅಸ್ಸ, ಸೇ	ಏಸಿ
		ಇಮೀಸೇ, ಸೇ			
ಸ. ಇಮंसಿ,	ಇಮೇಸುಂ	ಇಮೀಸಿ,	ಇಮಾಸುಂ	ಇಮंसಿ,	ಇಮೇಸುಂ
ಅಹಿಸಿ,		ಇಮೀಸೇ,		ಅಹಿಸಿ,	
ಇಮಮ್ನಿ		ಇಮಾಏ		ಇಮಮ್ನಿ	

ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮ

ಇ ಎಂಬುದೊಂದೇ ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮವಿದ್ದು ಅದರ ರೂಪಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಆಗುತ್ತವೆ.

ಪುರುಷ		ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ		ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ	
ಪು. ಜೇ, ಜೋ	ಜೇ	ಜಾ	ಜಾಒ	ಜಂ	ಜಾಓ, ಜಾಣಿ
ದ್ವಿ. ಜಂ	ಜೇ	ಜಂ	ಜಾಒ	ಜಂ	ಜಾಓ, ಜಾಣಿ
ತೃ. ಜೇಣ	ಜೇಹಿ	ಜಾಏ	ಜಾಹಿ	ಜೇಣ	ಜೇಹಿ
ಪಂ. ಜಾಒ	ಜೇಹಿತೋ	ಜಾಒ	ಜಾಹಿತೋ	ಜಾಒ	ಜೇಹಿತೋ
ಷ. ಜಸ್ಸ	ಜೇಸಿ	ಜಾಏ, ಜೀಸೇ	ಜಾಸಿ	ಜಸ್ಸ	ಜೇಸಿ
ಸ. ಜंसಿ	ಜೇಸುಂ	ಜಾಏ,	ಜಾಸುಂ	ಜंसಿ,	ಜೇಸುಂ
ಜಹಿಸಿ, ಜಮ್ನಿ		ಜೀಸೇ		ಜಹಿಸಿ, ಜಮ್ನಿ	

ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮ

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ 'ಕ' ಎಂಬುದೊಂದೇ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮವಿದ್ದು ಅದು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನಡೆಯುವದು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ
ಪ್ರ. ಕೆ, ಕೊ ಕೆ	ಕಾ ಕಾಒ	ಕಂ, ಕಿಂ ಕಾಙ್, ಕಾಣಿ
ದ್ವಿ. ಕಂ ಕೆ	ಕಂ ಕಾಒ	ಕಂ, ಕಿಂ ಕಾಙ್, ಕಾಣಿ
ತೃ. ಕೇಗ ಕೇಹಿ	ಕಾಏ ಕಾಹಿ	ಕೇಗ ಕೇಹಿ
ಪಂ. ಕಾಒ ಕೇಹಿತೊ	ಕಾಒ ಕಾಹಿತೊ	ಕಾಒ ಕೇಹಿತೊ
ಪ. ಕಸ್ಸ ಕೆಸಿ	ಕೀಸೆ, ಕಾಏ ಕಾಸಿ	ಕಸ್ಸ ಕೆಸಿ
ಸ. ಕಂಸಿ, ಕೆಸುಂ ಕಸ್ಸಿ, ಕಮಿ	ಕೀಸೆ, ಕಾಸುಂ ಕಾಏ	ಕಂಸಿ ಕೆಸುಂ ಕಸ್ಸಿ ಕಮಿ

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಙ್ (ಅ.) ಅತಿ

ಅಕ್ಕ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ

ಅಮರ (ಪು.) ದೇವ

ಅವರಾಹಿ (ಪು.) ಅಸರಾಧಿ

ಆಸ (ಪು.) ಕುದುರೆ, ಅಶ್ವ

ಔಸಿ (ಅ.) ಸ್ವಪ್ನ

* ಅತ್ರ ಎರಡನೆಯ, ಅವರ ಬೇರೆಯ. ಪರ ಇತರ, ಕಯರ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವ, ಕಯಸ ಅನೇಕದರಲ್ಲಿ ಯಾವ, ಸಖ ಎಲ್ಲ, ಆಗ ಒಂದ-, ಸ, ಸಗ ಸ್ವತಃ, ಇಯ ಇತರ, ನೊಡಲಾದ ಸಾರ್ವನಾಮಿಕ ವಿಕೀಪಣಗಳು ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ 'ಕ' (ಕಿಮ್) ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮದಂತೆ ನಡೆಯುವವು. 'ಕ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಂದೆ ಚಿ ಅಥವಾ ಕ್ಕ ಎಂಬ ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ಯಾವುದೊ ಒಂದು ಎಂಬ ಅನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವು ಉಂಟಾಗುವದು. 'ಕ' ಇದರ ವಿಭಕ್ತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಸ್ವಾರವಿದ್ದರೆ 'ಚಿ' ಯನ್ನೂ, ಅನುಸ್ವಾರ ವೀದಿದ್ದರೆ 'ಕ್' ಯನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಬೇಕು ಉದಾ- "ಎಸ ಕೊಙ್ ಪರ-ಪುರಿಸೊ ಜಾಙ್" ಇವನು ಯಾವನೊ ಪರಪುರ-ಷನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. "ಭಯಂ, ಉತ್ಥ ರುಕ್ಖಿಣ್ಯಾಉ ಆಗಮಿತ್ವ ವೀಸಮಹ ಮಉ ಸಮಾಣಂ ಕಿಂಚಿ ಕಾಲಂ" ಪೂಜ್ಯರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ನೆರಕಲ್ಲ ಬಂದು ನನ್ನೊಡನೆ ಕೆಲಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿರಿ. 'ವಿ' (ಅಪಿ) ಎಂಬ ಅವ್ಯಯ ಬಂದರೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥವಾಗುವದು. "ಕೊ ವಿ ಮೂಠೊ ಪುರಿಸೊ ಕಸ್ಸ ವಿ ಧಣಿಯಸ್ಸ ಸೇವಗೊ ಭೂಒ" ಯಾವನೊ ಮೂರ್ಖನು ಯಾವನೊ ಧನಿಕನ ಸೇವಕನಾದನು. "ಮಗೊ ಚ ತೇಗ ಕಾ ವಿ ನಿಮ್ಮಲಜಲಪುಣಾ ನಙ್ ದಿಙ್" ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ ನಿರ್ವಹ ಜಲದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಯಾವುದೊ ಒಂದು ನದಿಯು ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮುಂ.

ತವಹವ (ಪು.) ಉಪದ್ರವ, ಪೀಡೆ

ಕೆಂಚುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಹಾವಿನ ಪರೆ

ಕಜ (ನ.) ಕಾಡ್ಯ

ಕತ್ತಿ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಂದ

ಕಥ (ಅ.) ಎಲ್ಲ

ಕಿಂಚಿ (ಅ.) ಕೆಂಚಿತ ಸ್ವಲ್ಪವರೂ

ಕಿಸ (ಅ.) ಏಕೆ

ಕುಲವಂತ (ವಿ.) ಉತ್ತಮ ಕುಲದ

ಕುವಲಯ (ನ) ಕಮಲ

ಗಹ (ಪ್ರೀ.) ಗತಿ

ಗೋವಾಲ (ಪು.) ಗೋವಾಲ

ಗಿಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಘೃಣಾ, ದಯೆ

ಚಿತ (ಧಾ.) ಚಿತ್ರಿಸು

ಚೆಡಿ (ಪ್ರೀ.) ದಾಸಿ

ಚೋರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ

ಜಕ್ಕಲ (ಪು.) ಯಕ್ಷ

ಜಮ್ಮ (ನ.) ಜನ್ಮ

ಜಾ (ಧಾ.) ಹೋಗು

ಜಾವ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ, ಯಾವಾಗ

ಡಾಡಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಡಾಕಿನಿ

ತಹಾವಿ (ಅ.) ಆದಾಗ್ಯೂ

ತಾವ (ಅ.) ಆಗ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ತಿವಿಹ (ವಿ.) ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ

ತೊಕ (ವಿ.) ಸ್ವಲ್ಪ

ದಕ್ಕ (ಧಾ.) ನೋಡು (ಭವಿಷ್ಯತ್ ರೂಪ)

ದಮಯಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ದಮಯಂತಿ ಒಂದು ಹೆಸರು

ಡುಕ್ಕ (ನ.) ದುಃಖ

ಡುತ್ತರ (ವಿ.) ದುಸ್ತರ, ದಾಟಲು ಕಠಿಣ

ಡುಲ್ಲಹ (ವಿ.) ದುರ್ಲಭ, ದೊರಕಿಸಲು

ಕಠಿಣ

ಧಣ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ನವಕಾರ (ಪು.) ನಮಸ್ಕಾರ

ನಾರಿ (ಪ್ರೀ.) ನಾರಿ, ಸ್ತ್ರೀ

ನಾಹ (ಪು.) ನಾಥ, ಪತಿ

ನಿವಡ (ಧಾ.) ಬೀಳು

ನು (ಅ.) ನಿಜವಾಗಿ

ಪಕ್ಕಿ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ, ಹಕ್ಕಿ

ಪಕ್ಕಲ (ವಿ.) ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ

ಪಚ್ಚಾತ್ತಾಪ (ಪು.) ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ

ಪಂಜರ (ನ.) ಪಂಜರ, ಬಲೆ

ಪಡಿನಿಯತ (ಧಾ.) ತಿರುಗಿಬರು

ಪತ್ಯ (ಧಾ.) ಪಾರ್ಥಿವ, ಬೇಡು

ಪಯಡ (ಧಾ.) ಪ್ರಕಟಿಸು

ಪರ (ಅ.) ಆದರೆ

ಪಹವ (ಧಾ.) ಸಮರ್ಥನಾಗು

ಪಾವ (ನ.) ಪಾಪ

ಪುಣಿ (ಅ.) ಮತ್ತೆ

ಬಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಬಾಲಿಕೆ

ಭತ್ತ (ನ.) ಅನ್ನ

ಭೂವ (ಧಾ.) ಇರು, ಆಗು

ಭುವಣ (ನ.) ಜಗತ್ತು ಮನೆ

ಭೋಗಿ (ಪು.) ಸರ್ಪ

ಮಜರ (ಪು.) ನೆಲಿಲು

ಮಗಹಾಪುರ (ನ.) ಒಂದು ನಗರದ	ಸಡ್, ಸಡ್ (ಅ.) ಒಮ್ಮೆ
ಹೆಸರು	ಸಡ್ವರ (ಪು.) ಸ್ವಯಂವರ
ಮಾರಿ (ಪು.) ಒಂದು ರೋಗ, ಮೃತ್ಯು	ಸಂದೇಹ (ಪು.) ಸಂಶಯ
ರಹನೆಮಿ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಸನಿಹ (ಧಾ.) ತಡೆ, ಅಡ್ಡಿಯಾಗು
ರಾಯಕನ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ರಾಜಕನ್ಯೆ	ಸಂಭಾವ (ಪು.) ಸದ್ಭಾವ, ನಿಜಸಂಗತಿ
ರಾಯಸಂಗ (ಪು.) ರಾಜಮಾರ್ಗ	ಸಮಾಗಮ (ನ.) ಸಮಾಗಮ, ಭಿಟ್ಟೆ
ರಾಯಹಂಸ (ಪು.) ರಾಜಹಂಸ	ಸಮುಡ (ಪು.) ಸಮುದ್ರ
ವಗಾ (ಪು.) ವರ್ಗ, ಸಮಾಜ	ಸಯಲ (ವಿ.) ಸಕಲ, ಎಲ್ಲ
ವಡ (ಪು.) ಆಲದಗಿಡ	ಸವರ (ಪು.) ಶಬ್ದ, ಬೇಡ
ವಾ (ವಿ.) ಶ್ರೀಷ್ಠ	ಸಲಿಲ (ನ.) ನೀರು
ವಾ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಹಾಗೆ	ಸು (ವಿ.) ಒಳ್ಳೆಯ
ವಾಯ (ಪು.) ಗಾಳಿ	ಸುಂದರ (ವಿ.) ಸುಂದರ
ವಿಸಾಲ (ವಿ.) ವಿಶಾಲ, ದೊಡ್ಡ	ಹುಲಿ (ಪು.) ಆನೆ
ವೇಗ (ಪು.) ವೇಗ, ಗತಿ	ಹುಡ (ಪು.) ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ
ವೇಸಮಣ (ಪು.) ಒಂದುಹೆಸರು	ಹಿಂಸ (ಧಾ.) ಹಿಂಸಿಸು
ವೇಯಲ (ಪು.) ವೇತಾಳ	ಹೆಡ್ಡಾ (ಅ.) ಕೆಳಗೆ

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಛೇ, ತೇಸು, ಗೋ, ಗೋಣ, ಇಮಾಣ, ಕಾಬೋ, ಅಯ, ಮತ್ತೋ, ಏಯಾಸು, ಜಾಡ್, ಕೇಸಿ, ಮಡ್, ಇಮಾಣಿ, ಜೆಸಿ, ಕಂ, ತಾಸಿ, ಸೇ, ತಡ್, ಏಫ್, ಜೇಸು.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚನ	ಅಗ್ಹ, ತ (ಪ್ರೀ.) ಜ (ಪು.)
ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನ	ತುಗ್ಹ, ಕ (ನ.) ಇಮ (ಪ್ರೀ.)
ಪ್ರಥಮಾ ಬಹುವಚನ	ಏಫ್ (ಮೂರೂ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ) ತ (ಪು.)
ಪಂಚಮೀ ಏಕವಚನ	ಜ, ಕ (ನಪು. ಮತ್ತು ಪ್ರೀ.)

ಭಾಷಾಂತರ

(c) **ಪನ್ನಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :-**

(१) सा चिन्तेइ—‘जो मम पुत्तं आणेइ सो जं चेव पथइ, तं चेव तस्स देइस्सं’ (२) जाव अहं जणयस्स भत्तं आणेमि, ताव रायमग्गे एगो पुरिसो अइवेगेण आसं नेइ, न से थोवा वि विणा अत्थि । (३) मगहापुरम्मि मम जणयस्स कणिट्ठो बंधू धणसत्थवाहो सेट्ठी अत्थि । सो य तुम्हं अम्हं च समागमणं सुंदरं मञ्जिस्सइ । (४) इमं च मे अत्थि, इमं च मे नत्थि । (५) जइ तं काहिसि भावं जा जा दच्चसि नारिओ, वायाइद्धो व्व हठो अट्ठिरो भविस्ससि । (६) गोवालदारगा तं पुच्छन्ति—‘को तुमं? कस्स पुत्तो? काओ नयरओ आगच्छसि? (७) नरिदो देविं भणइ ‘एयस्स वडस्स हेट्ठा हत्थी जाहिइ, तओ साहं अहं गेण्हस्सामि’ । (८) सो वेइ ‘पडिकम्मं को कुणइ रणे मियपक्खीणं’ । (९) किं अत्थि कोइ भुवणम्मि जस्स जायन्ति नेव पावाइं । (१०) जो न हिंसइ विविहेणं तं वयं वूम माहणं । (११) को चित्तेइ मजरं, गइं च को कुणइ रायहंसाणं, को कुवल्याणं गन्धं, विणयं च कुलवन्ताणं । (१२) चोरो अगडदत्तं एवं वयासी—‘सुपुरिस, कत्तो सि तुमं, केण वा कज्जेण चिट्ठसि । (१३) कमल व्व किं नु एसा, सरस्सइ किं व पच्चक्खा । (१४) जा जा गच्छइ रयणी न सा पडिनियत्तइ । (१५) जो पुरिसो जुवइवग्गे सब्भावं जाइ सो दुत्तरदुक्खसमुदे निवडइ, एए संदेहो नत्थि । (१६) अगडदत्तो भणइ—‘का सि तुमं वरबाले, ईसिं पयडेसि कीस अहाणं’ । (१७) जइ होन्ति गुणा तो किं कुलेण? (१८) हा नाह! किं तुज्ज होमि भारकरी? न हि भोगिणो कया वि नियकंचुलिया कुणइ भारं । (१९) ता किं करेमि, कत्थ गच्छामि, का मे गई? (२०) न य तस्स किंचि पव्वइ डाइणि-वेयाल-जक्ख-मारिभयं, नवकारपहावेण नासंति सयलाइं दुक्खाइं ।

(9) ಅರ್ಧನಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :—

(೧) ನಾನು ಮುಂಜಾನೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. (೨) “ ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ರಥನೇವಿಯು ಅಂದನು. (೩) ನಾವು ನದಿಯ ದಂಡೆಗೆ ಹೋದವು ಮತ್ತು ದೇವರ ಪೂಜೆ

ಮಾಡಿದೆವು. (೪) ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯಕ್ಷನು ಬಂದನು ಮತ್ತು ಅವನು ರಾಜಕನ್ಯೆಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟನು. (೫) ಅಗಡದತ್ತನು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದನೋ ಅವನು ಸಾಧುವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದನು. (೬) ಯಾವನು ಹುಡುಗನನ್ನು ತರುವನೋ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. (೭) ಯಾವನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ (ಆಮೇಲೆ) ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಸಾಧುವೆನ್ನುತ್ತೇನೆ. (೮) “ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನು ದಮಯಂತಿಗೆ ಕೇಳಿದನು. (೯) ಈ ನಾಶಕರವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. (೧೦) ಯಾವ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಇರುವದೋ ಆ ಮನೆಯು ನನ್ನದಿರುತ್ತದೆ. (೧೧) ಈ ಪಂಜರದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಯಾರ ಸಲುವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ? (೧೨) ಇವನಿಗೆ ಯಾರು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವರು? (೧೩) ಅಗಡದತ್ತನು ಬೇಡರಿಗೆ ಅಂದನು - “ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ? ಮತ್ತು ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ?” (೧೪) ನಾನು ಆ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವರು. (೧೫) ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವು ದುರ್ಲಭವಿರುವದು. (೧೬) ನನ್ನ ಹುಡುಗರು ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು. (೧೭) ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಜಲವಿಹಾರ ಮಾಡಿದರು. (೧೮) ದಾಸಿಯು ರಾಜಕನ್ಯೆಗೆ ಅಂದಳು - “ನಿನ್ನ ಸ್ವಯಂವರವು ಎಂಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವದು.” (೧೯) ನೀವು ಮತ್ತು ನಾವು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣ. (೨೦) ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ವೈಶ್ರಮಣನಂತೆ ಇದ್ದರೂ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲ.

ಪಾಠ ೧೦

ಆಜ್ಞಾರ್ಥ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯರ್ಥ

ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾರ್ಥ, ವಿಧ್ಯರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿದ್ದು, ಸಂಕೇತಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವನ್ನೇ

ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.* ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಆಜ್ಞಾರ್ಥ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಆಜ್ಞಾರ್ಥ

ಏಕವಚನ.

ಬಹುವಚನ.

ಉ. ಪು.   ಸು   ಮೊ

ಮ. ಪು.   •, ಸು, ಹಿ   ಹ

ತೃ. ಪು.   ತ   ಅಂತು

೧ ನೆಯ ಗುಂಪು - ಕಹ (ಹೇಳು)

ಉ. ಪು.   ಕಹಾಮು   ಕಹಾಮೊ

ಮ. ಪು.   ಕಹ, ಕಹಸು, ಕಹಹಿ   ಕಹಹ

ತೃ. ಪು.   ಕಹತ   ಕಹಂತು

೨ ನೆಯ ಗುಂಪು - ಕರೆ (ಮಾಡು)

ಉ. ಪು.   ಕರೆಸು   ಕರೇಮೊ

ಮ. ಪು.   ಕರ, ಕರೆಸು, ಕರೆಹಿ   ಕರೆಹ

ತೃ. ಪು.   ಕರೆತ   ಕರೆಂತು

೩ ನೆಯ ಗುಂಪು ಆ ಕಾರಾಂತ ಗಾ (ಹಾಡು)

ಉ. ಪು.   ಗಾಸು   ಗಾಮೊ

ಮ. ಪು.   ಗಾ, ಗಾಸು, ಗಾಹಿ   ಗಾಹ

ತೃ. ಪು.   ಗಾತ   ಗಾಯಂತು

೪ ಕಾರಾಂತ ನೆ (ಒಯ್ಯು)

ಉ. ಪು.   ನೆಸು   ನೆಮೊ

ಮ. ಪು.   ನೆ, ನೆಸು, ನೆಹಿ   ನೆಹ

ತೃ. ಪು.   ನೆತ   ನೆಂತು

* ಸಂಕೇತಾರ್ಥದ ವಿಚಾರವನ್ನು ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಮಾಡಿದೆ.

* ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ತೃ, ಪು, ಬ, ದಲ್ಲಿ ಅಂತು ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ ಅ ಕಾರಕ್ಕೆ ಯ ಕಾರಾದೇಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಓ ಕಾರಾಂತ ಹೊ (ಅಗು)

ಉ. ಪು.	ಹೊಸು	ಹೊಮೊ
ಮ. ಪು.	ಹೊ, ಹೊಸು. ಹೊಹಿ	ಹೊಹ
ತೃ. ಪು.	ಹೊತ	ಹೊಗು

ಅಜ್ಞಾಂಥವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆ, ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞೆ, ಬಿನ್ನಹ, ಮೊದಲಾದದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ತೃತೀಯ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮತಿ, ಬಿನ್ನಹ, ಅಶೀರ್ವಾದ ಮೊದಲಾದದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಶಯ, ಅನಿಶ್ಚಯಗಳ ಭಾವದಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾಂಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವದು.

ವಿಧ್ಯರ್ಥ

ವಿಧ್ಯರ್ಥದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವಾಗ ಧಾತುವಿಗೆ ಏಜಾ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗುವದು. ಉದಾ:— ಕಹ + ಏಜಾ = ಕಹೇಜಾ
ಗಾ + ಏಜ = ಗಾಏಜಾ ಮುಂ. ಏ ಕಾರಾಂತ, ಓ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಏಜಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ 'ಏ' ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ:—
ದೇ + ಏಜಾ = ದೇಜಾ, ಹೊ + ಏಜಾ = ಹೊಜಾ. 'ಏ' ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅಗುವ ರೂಪವನ್ನು ವಿಧ್ಯರ್ಥದ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷಗಳ ಏಕವಚನ ಬಹುವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ:— ಕರ + ಏ = ಕರೇ, ಪಾಸ + ಏ = ಪಾಸೇ.

ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು:— *

	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಉ. ಪು.	ಏಜಾ, ಏಜಾಮಿ	ಏಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಏಜಾ, ಏಜಾಸಿ, ಏಜಾಹಿ	ಏಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಏಜಾ, ಏ	ಏಜಾ

* ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಂತೆಯೆ ಬಹುಶ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿರುವವು. ದ್ವಿ. ಪು. ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ರೂಪಗಳಿರುವವು. ತೃ. ಪು. ಎರಡೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಧದ ರೂಪವಿರುವದು.

೧ ನೆಯ ಗುಂಪು ಕಹ (ಹೇಳು)

ಏಕಪಚನ

ಬಹುಚನ

ಉ. ಪು.	ಕಹೇಜ್ಜಾ, ಕಹೇಜ್ಜಾಮಿ	ಕಹೇಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಕಹೇಜ್ಜಾ, ಕಹೇಜ್ಜಾಸಿ, ಕಹೇಜ್ಜಾಹಿ	ಕಹೇಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಕಹೇಜ್ಜಾ, ಕಹೇ	ಕಹೇಜ್ಜಾ

೨ ನೆಯ ಗುಂಪು ಕರೆ (ಮಾಡು)

ಉ. ಪು.	ಕರೆಜ್ಜಾ, ಕರೆಜ್ಜಾಮಿ	ಕರೆಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಕರೆಜ್ಜಾ, ಕರೆಜ್ಜಾಸಿ, ಕರೆಜ್ಜಾಹಿ	ಕರೆಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಕರೆಜ್ಜಾ, ಕರೆ	ಕರೆಜ್ಜಾ

೩ ನೆಯ ಗುಂಪು ಆ ಕಾರಾಂತ ಗಾ (ಹಾಡು)

ಉ. ಪು.	ಗಾಁಜ್ಜಾ, ಗಾಁಜ್ಜಾಮಿ	ಗಾಁಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಗಾಁಜ್ಜಾ, ಗಾಁಜ್ಜಾಸಿ, ಗಾಁಜ್ಜಾಹಿ	ಗಾಁಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಗಾಁಜ್ಜಾ, ಗಾಁ	ಗಾಁಜ್ಜಾ

೪ ಕಾರಾಂತ ನೆ (ಒಯ್ಯು)

ಉ. ಪು.	ನೆಜ್ಜಾ, ನೆಜ್ಜಾಮಿ	ನೆಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ನೆಜ್ಜಾ, ನೆಜ್ಜಾಸಿ, ನೆಜ್ಜಾಹಿ	ನೆಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ನೆಜ್ಜಾ	ನೆಜ್ಜಾ

೫ ಕಾರಾಂತ ಹೊ (ಆಗು)

ಉ. ಪು.	ಹೊಜ್ಜಾ, ಹೊಜ್ಜಾಮಿ	ಹೊಜ್ಜಾಮ
ಮ. ಪು.	ಹೊಜ್ಜಾ, ಹೊಜ್ಜಾಸಿ, ಹೊಜ್ಜಾಹಿ	ಹೊಜ್ಜಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಹೊಜ್ಜಾ	ಹೊಜ್ಜಾ

ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳು—

ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವವು. ಆದರೆ ಅವು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕುಜ್ಜಾ > ಕುರ್ಯಾತ್   ಸಿಯಾ > ಸ್ಯಾತ್   ಬೂಯಾ > ಬೂಯಾತ್.

ವಿಧ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಕನ್ನಡದ 'ತಕ್ಕದ್ದು', 'ಬೇಕು' ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಉದ್ದೇಶ, ಶಕ್ಯಾಶಕ್ಯತೆ, ಉಪದೇಶ, ಇಚ್ಛೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಧ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದುಂಟು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಡೆದು ಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ವಿಧ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಗಾರ (ನ.) ಮನೆ	ಖಿಪಿಂ (ಅ.) ತೀವ್ರ. ಕೂಡಲೆ
ಅಪ್ಪಮಾಯ (ಪು.) ತಪ್ಪದೆ, ಕಾಳಜಿಯಿಂದ	ಖೆಡ್ಡ (ನ.) ಹಳ್ಳಿ
ಅಭಯ (ನ.) ಅಭಯ	ಗಾಗಣ (ನ.) ಆಕಾಶ
ಅರಿಡ್ತನೇಮಿ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಗೋಸ (ಪು.) ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ
ಅಲಿಯ (ವಿ.) ಸುಳ್ಳು	ವಿರಂ (ಅ.) ಒಂದುಕಾಲ
ಅವಲೋಯ (ಧಾ.) ನೋಡು	ಛಿಡ್ಡ (ನ.) ಛಿದ್ರ, ಹುಳುಕು
ಅಸಣ (ನ.) ತಿನ್ನುವುದಾರ್ಥ, ಅಶನ	ಜಣ್ಣು (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜನ ಹೆಸರು
ಅಹಿಲಸ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು	ಜರಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮುಪ್ಪು
ಆಗಣ (ನ.) ಮುಖ	ಜೀವ (ಪು.) ಜೀವ
ಆಯಂಕ (ಪು.) ರೋಗ	ಣಂ (ಅ.) ವಾಕ್ಯಾಲಂಕಾರಕ
ಆಸೀಸಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಆಶೀರ್ವಾದ	ಅವ್ಯಯ
ಹಿಂದಿಯ (ನ.) ಇಂದ್ರಿಯ	ಘಾಣ (ನ.) ಸ್ನಾನ
ತ (ಅ.) ಆದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ	ತವಸ್ಸಿ (ಪು.) ತಪಸ್ವಿ
ತವಚಿಡ್ಡ (ಧಾ.) ಹತ್ತಿರ ಇರು, ನಿಲ್ಲ	ತಾಹೆ (ಅ.) ಆಗ, ಆಕಾಲಕ್ಕೆ
ಕಂದ (ಪು.) ಅಳುವಿಕೆ	ತಿಗಿಚ್ಚ (ಧಾ.) ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡು,
ಕರಕಂಡು (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜನ ಹೆಸರು	ಪರೀಕ್ಷಿಸು
ಕಿಂತು (ಅ.) ಆದರೆ	ಶುಣ (ಧಾ.) ಸ್ತುತಿಸು
ಕೂಡಾಗರಸಾಲಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಶಿಖರದ	ದರಿಸ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು
ಆಕಾರದಮನೆ	ದಂಸಣ (ನ.) ದರ್ಶನ
ಕೇವಲ (ಅ.) ಕೇವಲ	ದೇವಾಘ್ರಪಿಯ (ವಿ.) ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯ

ಧಮ್ಮಲಾಹ (ಪು.) ಧರ್ಮಲಾಭ,	ಭರ (ಧಾ.) ತುಂಬು
ಆಶೀರ್ವದಿಸುವರೀತಿ	ಭೋ (ಅ.) ಎಲೊ
ಧಾರ (ಧಾ.) ಧರಿಸು	ಮಯಣರೆಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬಪ್ರಿಯ
ನಕುಲ (ನ.) ನಕ್ಷತ್ರ	ಮಹಾ, ಮಹಯಾ (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ, ವಿಪುಲ
ನಾಗ (ಪು.) ನಾಗ, ಸರ್ಪ	ಮಹಾಪಹ (ಪು.) ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗ
ನಾಗಕನ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನಾಗಕನ್ಯಿಕೆ	ಮಾಣ (ನ.) ಗರ್ವ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ
ನಾಗಸೆಡ್ಡ (ಪು.) ನಾಗರಾಜ,	ಮಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾಯೆ, ಮಾತೆ
ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠ	ಮಂಡಣ (ನ.) ಮುಂಡನ, ಕೂದಲು
ನಿಯ (ವಿ.) ನಿಜ, ಸ್ವಂತ	ತೆಗೆಯುವದು
ನೋ (ಅ.) ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಆರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ	ಮೇಡುಣ (ನ.) ಜೇಡು, ಮೈಥುನ
ಪಡ (ಪು.) ಪತಿ, ಗಂಡ	ಲಹುಂ (ಅ.) ಬೇಗ
ಪರಮಾವೇ (ಪ್ರೀ.) ಪದ್ಮಾವತಿ, ಒಬ್ಬ	ವ, ಖ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಹಾಗೆ
ಪ್ರಿಯಹೆಸರು	ವಡ್ಡಿಯರ (ಪು.) ಸಂಗತಿ
ಪರಮಾಣ (ನ.) ಪ್ರಮಾಣ	ವಚ್ಚ (ನ.) ವತ್ಸ, ಕರು
ಪರಮಾಯ (ಪು.) ಪ್ರಮಾದ, ತಪ್ಪು	ವಾಸುದೇವ (ಪು.) ಕೃಷ್ಣ
ಪರಧನ (ನ.) ಪರದ್ರವ್ಯ	ವಾಹಿ (ಪ್ರೀ.) ರೋಗ, ವ್ಯಾಧಿ
ಪರಿಗ್ರಹ (ಪು.) ಪರಿಗ್ರಹ, ಸಂಗ್ರಹ	ವಿಠಲ (ವಿ.) ವಿಫಲ
ಪರಿಸಂಧನ (ನ.) ವಿಭೂಷಣ,	ವಿಜಯವದ್ಧಮಾಣ (ನ.) ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ
ಅಲಂಕಾರ	ಸರು
ಪರಿವಜ್ಜ (ಧಾ.) ಬಿಡು	ವಿಜ್ಜಾಥಿ (ಪು.) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಪರಿಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಂದಕ	ವಿಣಯ (ಧಾ.) ನಿಯಮನಗೊಳಿಸು
ಪಾಣಿವಹ (ಪು.) ಪ್ರಾಣಿವಧ	ವಿಣಾಯ (ಪು.) ವಿನೋದ
ಪ್ರಿಯಮ (ವಿ.) ಪ್ರಿಯತಮ,	ವಿದೇಸ (ಪು.) ವಿದೇಷ, ವೈರ
ಪ್ರಿಯತಮೆ	ವಿಭೂಷಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಲಂಕಾರ
ಪೀಡ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ	ವಿರಹ (ಪು.) ವಿರಹ, ಅಗಲಿಕೆ
ಪೋತ (ನ.) ವಸ್ತ್ರ	ವಿಲವ (ಧಾ.) ಅಳು
ಬಂಜೇರ (ನ.) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ	ವಿಲಾಸ (ಪು.) ವೆಲಾಸ, ಅಳುವಿಕೆ
ಬಂಜೇರಧಾರಿ (ವಿ.) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ	ಧರಿಸಿದ

ವಿಲಾಸಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ವಿಲಾಸಿನಿ	ಸಿಖ (ಧಾ.) ಕಲಿ
ವಿಹರ (ಧಾ.) ವಿಹರಿಸು, ತಿರುಗು	ಸಧಿ (ಪು. ಪ್ರೀ.) ಭಿದ್ರ, ವಿವರ
ವೇರಮಣ (ನ.) ನಿವೃತ್ತಿ, ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದು	ಸರಂಭ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು
ಸಹ (ಪು.) ಶಬ್ದ, ದನಿ	ಸಂಸಾರಸುಹ (ನ.) ಸಂಸಾರ ಸುಖ
ಸದ್ಧಿ (ಅ.) ಸಂಗಡ	ಸಾರಹಿ (ಪು.) ಸಾರಥಿ
ಸಮರ (ಪು. ನ.) ಯುದ್ಧ	ಸಿಂಗಾರ (ಪು.) ಶೃಂಗಾರ
ಸಮರಭೂಮಿ (ಪ್ರೀ.) ರಣಾಂಗಣ	ಸೇವ (ಧಾ.) ಸೇವೆಮಾಡು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ:—

ಬೃಹಿ, ಸುಣೇಜ್ಜಾಹಿ, ಗಾಹಾಮಿ, ವೇಯಸಂ, ಬ್ರೂಮ, ಪಡಿವಜ್ಜೇಜ್ಜಾ, ವಾಯಂತು, ಜಾಯಾಹಿ, ತುಂಭಂ, ತೇಸಿಂ, ನಿಖಮಸು, ಪಮಾಯಣ, ಭಮಿಹಿಸಿ, ಕರೇಹ, ವೀಸಸೇ, ಲಭೇಜ್ಜಾ, ಸಮಯಾಣ, ಹಂ, ಹೋಹಿಸಿ, ತಾಸಿಂ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ:—

ಅಜ್ಞಾಂಧ. ದ್ವಿ. ಪು. ಏ. ಪ.	ಮುಣ, ಬೇ, ದಣ್ಡ, ಛಿಂದ, ಡಹ
,, ಉ. ಪು. ಏ. ವ.	ಚಿಂತ, ಹೊ, ಕರೇ, ಲಹ, ತವ
ವಿಧ್ಯರ್ಥ. ಉ. ಪು. ಏ. ವ.	ಠಾ, ನಿಮಂತ, ಕಹ, ಮಂಜ, ಕುಣ
,, ತೃ. ಪು. ಏ. ವ.	ಘ್ರಿಯಾ, ಏ, ಚೊರ, ಕೀಣ, ತರ

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ:—

(೧) ಖೋ ಸಾರಹಿ, ಉಜ್ಜಾಣಂ ಗಚ್ಛಿಹಿ, ತಾ ಜುಂಜೇಹಿ ರಹಂ । (೨) ರಖಿವಜ್ಜಾ ಕೋಹಂ, ವಿಣಯಜ್ಜಂ ಮಾಣಂ, ಮಾಯಂ ನ ಸೇವೇಜ್ಜ, ಪಹೇಜ್ಜ ಲೋಹಂ । (೩) ನರಿಂದಾ ಪಯಂ ಅಪಮಾಯಣ ಪಾಲೇಂತು । (೪) ನೋ ಇತ್ಥೀಣಂ ಸದ್ಧಿಂ ವಿಹರೇಜ್ಜಾ, ನೋ ಇತ್ಥೀಣಂ ಮಣೋಹರಾಙ್ ಇದ್ಧಿಯಾಙ್ ಆಲೋಪ್ಪಜ್ಜಾ । (೫) ಪತ್ಥಿವೋ ಏವಂ ವಯಾಸೀ 'ಗಚ್ಛಹ, ವಿಠಲಂ ಅಸಣಂ ಉವಣೇಹ, ಕುಡ್ಡಾಗಾರಸಾಲಂ ಯ ಸಾಹರಹ' । (೬) ನ ಕಜ್ಜಂ ಮಜ್ಞಾ ಮಿಖೇಣ ಖಿಪ್ಪಂ ನಿಖಮಸು ದಿಯಾ । (೭) ವಿಭೂಸಂ ಪರಿವಜ್ಜೇಜ್ಜಾ, ಸರೀರಪರಿಮಂಙ್ಕಂ, ಬಂಭವೇರಧಾರೀ ಮಿಖವು ಸಿಂಗಾರತ್ಥಂ ನ ಧಾರಣ । (೮) ಜರಾ ಜಾವ ನ ಪೀಲೇಙ್ ವಾಹೀ ಜಾವ ನ ವುಡ್ಡುಙ್, ಜಾವಿಂದಿಯಾ

ನ ಹಾಯಂತಿ ತಾವ ಧಮ್ಮಂ ಸಮಾಯೇ । (೯) ಜಙ್ಹು ಏವಂ ವಯಾಸೀ ‘ ಭೋ ನಾಗಸೇಡ್ಡು, ಕರೇಸು ಪಸಾಯಂ, ಉವಸಂಹರಸು ಸಂರಂಭಂ ಕ್ವಮಸು ಅವರಾಹಂ ’ । (೧೦) ಸಮರೇಸು ಆಗಾರೇಸು ಸಂಧೀಸು ತ ಮಹಾಪಹೇ, ಏಗೋ ಏಗಿತ್ಥೀಏ ಸದ್ಧಿಂ ನೊವಚಿಡ್ಡೆ ನ ಸಂಲವೇ । (೧೧) ವಾಸುದೇವೋ ಭಣ್ಣಃ—‘ ಸಂಸಾರಸಾಗರಂ ಘೋರಂ ತರ ಕವ್ವೇ ಲಡ್ಡುಂ ಲಡ್ಡು ’ । (೧೨) ನೊ ಇತ್ಥೀಣಂ ಗೀಯಾಸದ್ಧಂ, ಹಸಿಯಂ ವಾ ಕಂದಂ ವಾ ವಿಲಾವಂ ವಾ ಸುಣೇಜ್ಜಾ । (೧೩) ನಕಖತ್ತಾಣಂ ಮುಹಂ ಬುಹಿ, ಬುಹಿ ಪಮ್ವಾಣ ವಾ ಮುಹಂ । (೧೪) ‘ ಗಚ್ಛಹ ಣಂ ದೇವಾಣುಪ್ಪಿಯಾ, ವಿಜಯವದ್ಧಮಾಣೇ ಸ್ವೇಹೇ ಮಹಯಾ ಸದ್ಧೇಣಂ ಏವಂ ವಯಹ ’ । (೧೫) ‘ ಜಂ ದೇವೋ ಕಹೇಹ್ವ ತಂ ಮೇ ಪಮಾಣಂ ’ । (೧೬) ಪಿಯಯಮ, ನಿಸುಣೇಸು ಮೇ ವಙ್ಕಯರಂ । (೧೭) ನಾಗದತ್ತೋ ಭಾರಿಯಾವಿರಹೇಣ ಏವಂ ವಿಲವಹ—‘ ಹಾ ಚಂದಾಣಣೋ, ದೇಹಿ ಮೇ ದಂಸಣಂ ’ । (೧೮) ಕಿಂ-ಏಸಾ ಅಮರವಿಲಾಸಿಣೀ ಉ ಜಹ್ವ ಹೋಜ್ಜಾ ನಾಗಕವ್ವಂ ಕ್ವ । (೧೯) ಜಯಾ ಮಿಗಸ್ಸ ಆಯಂಕೋ ಮಹಾರಣ್ಣಾಮಿ ಹವಹ, ತಱ್ಠೋ ಕೋ ಣಂ ತಾಹೇ ತಿಗಿಚ್ಛಹ । (೨೦) ಪಾಣಿವಹ-ಅಲಿಯ-ಪರಧಣ-ಮೇಹುಣ-ಪರಿಮಾಹಾಣವೇರಮೇಣಂ । ತಿವಿಹಂ ತಿವಿಹೇಣ ತಹಾ ಕುಣಸು ತುಮಂ ಜಾವ ಜೀವಾಏ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:—

(೧) ರಾಣಿಯು ದಾಸಿಗೆ ಅಂದಳು— ನನ್ನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ, ಮತ್ತು ಸ್ನಾನದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡು. (೨) ಪ್ರೀತಿ, ಚೇಷ್ಟೆ, ಮತ್ತು ಅಂಜಿಕೆಗಳಿಂದ ಸಾಧುವು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಾರದು. (೩) “ ಕರುವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿರಿ ” ಎಂದು ಕರಕಂಡುವು ಗವಳಿಗರಿಗೆ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. (೪) ತಪಸ್ವಿಯು ರಾಜನಿಗೆ ಅಂದನು— “ ಅಂಜಬೇಡ, ನಿನಗೆ ಅಭಯವಾಗಲಿ ” (೫) ‘ ಮುಂಜಾನೆ ಊರನ್ನು ಬಿಡು ’ ಎಂದು ರಾಜನು ಜೋರರಿಗೆ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. (೬) ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಕ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಾಧುವು ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬಾರದು. (೭) ಜನರ ದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡಬಾರದು ಆದರೆ ಅವರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಕು. (೮) ಜಹ್ನುವು ಸಗರ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಅಂದನು— “ ಆಕಾಶದಿಂದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ತರೋಣ ಮತ್ತು ಕಂದಕವನ್ನು ತುಂಬೋಣ ” (೯) ಮನುಷ್ಯರು ಐಹಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಬಾರದು. (೧೦) ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ರಣಾಂಗಣದ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಬೇಕು. (೧೧) “ ಧರ್ಮಲಾಭ ” ಎಂದು ಮುನಿಯು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು. (೧೨) ಮದನ ರೇಖೆಯು ಪತಿಗೆ ಅಂದಳು— “ ಸಂಯಮವನ್ನು ಆಚರಿಸು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು ಮತ್ತು ದ್ವೇಷಮಾಡಬೇಡ. (೧೩) ಸಾಧ್ವಿಯು

ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಅಂದಳು— “ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು; ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಭಜಿಸು.” (೧೪) ಸಾಧುವು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಇರಬಾರದು. (೧೫) ವಾಸುದೇವನು ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿಗೆ “ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು. (೧೬) ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮುನಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (೧೭) ಎಲೊ ಸಾಧುವೆ, ಧರ್ಮದಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು; ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸು. (೧೮) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಏಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. (೧೯) “ ನೀನು ಬರಬೇಡ ” ಎಂದು ರಾಜನು ಕನ್ಯೆಗೆ ಅಂದನು. (೨೦) ಕನ್ಯೆಯು ನದಿಗೆ ಹೋದರೆ ನೀರನ್ನು ತರುವಳು.

ಪಾಠ ೧೧

ಅನಿಯಮಿತ ನಾಮಗಳು

ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನಾಮಗಳೂ ಸ್ವರಾಂತವಾಗಿದ್ದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ವ್ಯಂಜನಾಂತ ನಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಋ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳು ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿಯಮಿತವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಐದಾರು ರೀತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ವ್ಯಂಜನಾಂತ ನಾಮಗಳು :—

(೧) ರಾಯ (ರಾಜನ್-ಪು.-ರಾಜ)

ಎ.

ಬ.

ಪ್ರ.	ರಾಯ	ರಾಯಾಣಿ, ರಾಣಿ
ದ್ವಿ.	ರಾಯ, ರಾಯಾಣಿ	ರಾಯಾಣಿ
ತೃ.	ರಾಜಾ, ರಾಜಾಣಿ, ರಾಜಾಣ	ರಾಜೇಹಿ-ರಾಜೇಹಿ
ಪಂ.	ರಾಜಾಣಿ, ರಾಜಾ	ರಾಜೇಹಿಂತಿ
ಷ.	ರಾಜಾಣಿ, ರಾಜಾ, ರಾಯಸ್ತ	ರಾಜೇಹಿ, ರಾಜೇಹಿ, ರಾಯಾಣಿ
ಸ.	ರಾಯಸಿ	ರಾಜೇಹಿ, ರಾಜೇಹಿ
ಸಂ.	ರಾಯ, ರಾಯಾ, ರಾಯ	ರಾಯಾಣಿ, ರಾಜಾಣಿ

(೨) ಆಯ, ಅಪ್ಪ, ಅತ್ತಾ. (ಆತ್ಮನು ಪು.) ಅತ್ಯು. ೧೧

ಎ.

ಬ.

ಪ್ರ.	ಆಯಾ, ಅಪ್ಪಾ, ಅತ್ತಾ	ಅಪ್ಪಾಣೋ, ಅತ್ತಾಣೋ
ದ್ವಿ.	ಆಯಾಣಂ, ಅಪ್ಪಾಣಂ, ಅತ್ತಾಣಂ	ಅಪ್ಪಾಣೋ, ಅತ್ತಾಣೋ
ತೃ.	ಅಪ್ಪಣಾ, ಅತ್ತಣಾ	ಅಪ್ಪಾಣೇಹಿಂ, ಅತ್ತಾಣೇಹಿಂ
ಸಂ.	ಆಯಾಒ, ಅತ್ತಾಣೋ, ಅಪ್ಪಾಒ	ಅಪ್ಪಾಣೇಹಿಂತೋ, ಅತ್ತಾಣೇಹಿಂತೋ
ಷ.	ಅಪ್ಪಣೋ, ಅತ್ತಾಣೋ	ಅಪ್ಪಾಣಂ, ಅತ್ತಾಣಂ
ಸ.	ಅಪ್ಪಣಿ, ಅತ್ತಾಣಿ	ಅಪ್ಪಾಣೇಸುಂ ಅತ್ತಾಣೇಸುಂ
ಸಂ.	ಆಯ, ಆಯಾ, ಅಪ್ಪ,	ಅಪ್ಪಾಣೋ, ಅತ್ತಾಣೋ
	ಅಪ್ಪಾ, ಅತ್ತ, ಅತ್ತಾ	

(೩) ಅರಹಂತ (ಅರ್ಹತ್ ಪು.) ಪೂಜ್ಯ, ತೀರ್ಥಂಕರ. *

ಪ್ರ.	ಅರಹಂ, ಅರಹಂತೆ, ಅರಹಂತೋ, ಅರಹಾ	ಅರಹಂತಾ
ದ್ವಿ.	ಅರಹಂತಂ	ಅರಹಂತೆ
ತೃ.	ಅರಹಂತೇಣ, ಅರಹಂತೇಣಂ, ಅರಹಯಾ	ಅರಹಂತೇಹಿ, ಅರಹಂತೇಹಿಂ
ಸಂ.	ಅರಹಾಒ	ಅರಹಂತೇಹಿಂತೋ
ಷ.	ಅರಹಂತಸ್ಸ; ಅರಹಾಒ	ಅರಹಂತಾಣ, ಅರಹಂತಾಣಂ
ಸ.	ಅರಹಂತೆ, ಅರಹಂತಸಿ	ಅರಹಂತೇಸು, ಅರಹಂತೇಸುಂ
ಸಂ.	ಅರಹಂ	ಅರಹಂತಾ

೧೧ ಡಾ. ಪ. ಲ. ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನಿಯಮಿತ ಶಬ್ದಗಳ ಎಲ್ಲರೂಪಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆಯವರು ಸಂಚೋದನದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಅಡ್ಡಾ (ಬೀದಿ); ಬೆಂಚಾ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಮತ್ತು ಮುಡ್ಡಾ (ತಲೆ) ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಆಯದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

* ಅಂತ ಕೊನೆಗೆ ಬರುವ ಧಾತುಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ (ಗಾಞ್ತ, ಪಾಸಂತ, ಹೊಂತ, ಕರಿಜಂತ ಮುಂ.) 'ಉಳ್ಳ' ಎಂಬರ್ಥದ ವಂತ ಅಥವಾ ಮಂತ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೊಂದಿದ ಧ್ವನಿವಂತ, ಬುದ್ಧಿಮಂತ ಮೊದಲಾದ ನಾಮಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವವು. ಭವಂತ ಶಬ್ದದ ಸಂಚೋದನ ಏಕವಚನವು. ಮಂತೆ ಎಂದೂ ಭಗವಂತ ಶಬ್ದದ ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನವು ಭಗವಂ, ಭಯವಂ ಎಂದೂ ಆಗುವವು.

(೪) ಕತ್ತಾ (ಕ್ತಾ) ಮಾಡುವವ.*

ಎ.	ಬ.
ಪ್ರ. ಕತ್ತಾ	ಕತ್ತಾರೋ, ಕತ್ತಾ
ದ್ವಿ. ಕತ್ತಾರಂ	ಕತ್ತಾರೋ, ಕತ್ತಾ
ತ್ವ. ಕತ್ತಾರೆಣ	ಕತ್ತಾರೆಹಿಂ
ಪಂ. ಕತ್ತಾರಾಒ	ಕತ್ತಾರೆಹಿತೋ
ಷ. ಕತ್ತಾರೋ, ಕತ್ತಾರಸ್ಸ	ಕತ್ತಾರಾಂ
ಸ. ಕತ್ತಾರೆ	ಕತ್ತಾರೆಸುಂ
ಸಂ. ಕತ್ತಾ	ಕತ್ತಾರೋ

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯ ಮನಸ್, ವಚಸ್, ಶಿರಸ್, ತೇಜಸ್, ಚೇತಸ್, ಮುಂತಾದ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಅಂತ್ಯ ಸ್ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ಗಳಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅದರೇ ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮನಸಾ, ವಚಸಾ, ಶಿರಸಾ, ತೇಜಸಾ, ಚೇತಸಾ ಎಂದು ಆಗುವವು. ಕಾಯ ಶಬ್ದವು ಅಕಾರಾಂತವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕಾಯೇನ ಎಂದು ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಆಗದೆ ಕಾಯಸಾ ಎಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಃ ಕಾರಾಂತ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು :—

(೧) ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಪಿಯಾ (ಪಿತೃ) ತಂದೆ

ಪ್ರ. ಪಿಯಾ	ಪಿಯರೋ
ದ್ವಿ. ಪಿಯಾರಂ	ಪಿಯರೋ, ಪಿಯರೇ
ತ್ವ. ಪಿಠಣಾ	ಪಿಠಿಹಿಂ, ಪಿಠಿಹಿಂ
ಪಂ. ಪಿಠಣೋ	ಪಿಠಿಹಿಂತೋ, ಪಿಠಿಹಿಂತೋ
ಷ. ಪಿಠಣೋ, ಪಿಠಸ್ಸ	ಪಿಠಿಣಂ, ಪಿಠಿಣಂ
ಸ. ಪಿಯರಿ	ಪಿಠಿಸುಂ-ಪಿಠಿಸು
ಸಂ. ಪಿಯಾ	ಪಿಯರೋ.

* ದಾಯಾ (ದಾತೃ-ಕೊಡುವವ, ದಾನಿ); ನೇಯಾ (ನೇತೃ-ಒಯ್ಯುವವ, ಮುಂದಾಳು) ನಾಯಾ (ಜ್ಞಾತೃ-ತಿಳಿಯುವವ, ಜ್ಞಾನಿ); ಗಾಂತಾ (ಹೋಗುವವ) ಮುಂತಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಕತ್ತಾ ಶಬ್ದದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

ಭಾಯಾ (ಭಾತೃ), ಜಾಮಾಯಾ (ಜಾಮಾತೃ)—ಅಳಿಯ, ಅಮ್ಮಾಪಿಯಾ ಅಥವಾ ಮಾಯಾ-ಪಿಯಾ-ತಾಯಿತಂದೆ ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಪಿಯಾ ದಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

ಉತ್ಥ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿ
 ಉರಿಸ (ವಿ.) ಈ ಪ್ರಕಾರದ
 ಉವ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಮತ್ತು
 ಕಡ್ಡ (ನ.) ಕಷ್ಟ
 ಕತ್ತಾರ (ವಿ.) ಕರ್ತೃ, ಮಾಡುವವ
 ಕಮ್ಮ (ನ.) ಕರ್ಮ
 ಕಾಮ (ಪು.) ಕಾಮ, ಇಚ್ಛೆ
 ಕಾಯ (ಪು.) ಶರೀರ
 ಕಾರುಣ (ನ.) ಕಾರುಣ್ಯ, ದಯೆ
 ಕ್ಷೀರ (ನ.) ಹಾಲು, ಸ್ವೀರ
 ಗಯ (ಪು.) ಅನೆ, ಗಜ
 ಗವೇಸ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು
 ಗುರು (ಪು.) ಗುರು
 ಗೋ (ಪ್ರೀ.) ಆಕಳು
 ಚಿರಜೀವ (ವಿ.) ಚಿರಂಜೀವ,
 ನಾಶವಿಲ್ಲದ
 ಜಗ (ನ.) ಜಗತ್ತು
 ಜಲಣ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ
 ಜಾಮಾತಾ (ಪು.) ಅಳಿಯ
 ತಂತ (ನ.) ತಂತ್ರ
 ತಾರ (ಧಾ.) ದಾಟಿಸು
 ದಂತಿ (ಪು.) ಅನೆ
 ದಾಯಾರ (ವಿ.) ದಾನಿ, ಕೊಡುವವ
 ದಿವ್ಯ (ನ.) ದಿವ್ಯ
 ದೇಶಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದೇವಾಲಯ
 ನಂದಣ (ಪು.) ಮಗ
 ನಿಗಾಂಥ (ಪು.) ನಿರ್ಗಂಧ
 ನಿಂದ (ಧಾ.) ನಂದಿಸು

ನಿಮಿತ್ತ (ನ.) ನಿಮಿತ್ತ, ಕಾರಣ
 ನಿವಾರ (ಧಾ.) ನಿವಾರಿಸು
 ನಿವಿವಿಣ (ವಿ.) ಬಳಲಿದ
 ಪಡಿನಿಕ್ಷಲಮ (ಧಾ.) ದೀಕ್ಷೆಹೊಂದು
 ಪರಿಣಾಮ (ಪು.) ಪರಿಣಾಮ
 ಪಸಾಯ (ಧಾ.) ಅನುಗ್ರಹಮಾಡು
 ಪುರಿಸ (ಪು.) ಪುರುಷ, ಮನುಷ್ಯ
 ಪುರಿಸಾಯಾರ (ಪು.) ಪುರುಷಧರ್ಮ,
 ಪುರುಷಾರ್ಥ

(ಪ್ರೀ.) ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿ

(ಪ್ರೀ.) ಬುದ್ಧಿ

ಭಗವತ್ } (ಪ್ರೀ.) ಭಗವತಿ
 ಭಯವತ್ }

ಭಗವಂತ (ಪು.) ಭಗವಂತ

ಮಗ (ಪು.) ಮಾರ್ಗ, ಬೀದಿ

ಮಗ (ನ.) ಮನಸ್ಸು

ಮಂತ (ನ.) ಮಂತ್ರ

ಮಂತಿ (ಪು.) ಮಂತ್ರಿ

ಮಹಿಕ್ಷಿಯ (ವಿ.) ಮಹಾವೈಭವಶಾಲಿ
 ಯಾದ, ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ

ಮಾಣುಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಮನುಷ್ಯಸಂಬಂಧಿ
 ಯಾದ

ಮಾವ (ಧಾ.) ಅಳೆ, ಹೊಂದು

ರಿತ (ಪು.) ವೈರಿ

ವಕ್ತ (ನ.) ವಾಕ್ಯ

ವಾಸುದೇವ (ಪು.) ಒಂದುಹೆಸರು

ವಿಸ (ನ.) ವಿಷ

ವಿಸಾಣ (ನ.) ಕೋಡು

ವಿಹಲ (ವಿ.) ನಿಫಲ	ಸಿರ (ನ.) ಶಿರ, ತಲೆ
ಸಂಘ (ಫು.) ಸಮೂಹ	ಸುಗಡ್ಡ (ಪ್ರೀ.) ಸುಗತಿ, ಸದ್ಗತಿ
ಸಜ್ಜಾಯ (ಫು.) ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ	ಸುಧ (ವಿ.) ಶುದ್ಧ
ಸಸಿ (ಫು.) ಚಂದ್ರ	ಸುಬಾಹುಕುಮಾರ (ಫು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
ಸಾಮಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ವಾಮಿನಿ, ಒಡೆತಿ	ಹು (ಅ.) ನಿಜವಾಗಿ

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಭಗವಯಾ, ಕಾಹಂ, ಧೈರ, ಭನ್ತೆ, ಹೊಹಿಂತಿ, ರಾಢಿಣಾ, ಸಿಜ್ಜಿಹಿಡ್ಡ, ಪಾಸಿಸ್ಸಂ
ಕತ್ತಾರ, ಭಯವೊ, ದಿಷ್ಟ, ಭತ್ತುಣೊ, ಮೊಳ್ಳಡ್ಡ, ಅಣುಪರಿಯಡ್ಡಿಸ್ಸಡ್ಡ, ಆಯೊ ಪಾವಿ-
ಹಿಸಿ, ಕತ್ತುಣೊ, ಮಣಸಾ, ಬಲವಂತಿ, ಕಮ್ಮುಣಾ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ —

ದ್ವೀತಿಯಾ ಏಕವಚನ—	ಭಾಡ, ಮುಡ್ಡಾ, ಬುದ್ಧಿಮಂತ
ಷಷ್ಠೀ ಏಕವಚನ—	ಧೈಯಾ, ಭವಂತ, ಅಪ್ಪ
ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ—	ಹೊ, ಚಿಂತ, ಠಾ, ಸುಣ, ದೆ
ಅಜ್ಞಾರ್ಥ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನ—	ಗಾ, ನೆ, ಮಿಂದ, ವಂದ, ಮಣ

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) ಕತ್ತಾರಂ ಏವ ಅಣುಜಾಡ್ಡ ಕಮ್ಮಂ । (೨) ಭಗವಯೊ ಪಸಾಣು ಅಪ್ಪಾಣಂ
ತಾರಡ್ಡಿಸ್ಸಾಮಿ । (೩) ಗೊಯಮೊ ಸಮಣಂ ಭಗವಂ ಮಹಾವೀರಂ ವಂದಡ್ಡ ನಮಸಡ್ಡ ಯ । (೪)
ಸುಬಾಹು ಕುಮಾರೇ ಸಮಣಸ್ಸ ಭಗವಯೊ ಮಹಾವೀರಸ್ಸ ಅಂತಿಫ್ ಧಮ್ಮಂ ಸುಣಿತಥಾ ಏವಂ
ವಯಾಸೀ—‘ ಸಡ್ಡಹಾಮಿ ಣಂ ಭನ್ತೆ ನಿಮಾನ್ಥ ಪಾವಯಣಂ ’ (೫) ಸೇಣಿಯಸ್ಸ ರಾಢಿಣೊ
ಪುತ್ತೊ ಧಾರಿಣಿಫ್ ಅತ್ತಯೊ ಕುಮಾರೊ ಮೊಹೊ ನಾಮ್ ಆಸಿ । (೬) ಅಪ್ಪಾ ಏವ ಅಪ್ಪಣೊ
ಮಿತ್ತೊ, ಅಪ್ಪಾ ಏವ ಅಪ್ಪಾಣೊ ರಿಡ್ಡ । (೭) ಜಡ್ಡ ತಾವ ಲೊಗೊ ಮಂ ನ ಜಾಣಿತ್ತಿಡ್ಡ ತಾ
ಪುಣೊ ವಿ ಪುವ್ವಡಿಡ್ಡೆಫ್ ಚೊರಿಸ್ಸಾಮಿ । (೮) ಅಮ್ಮೊ, ನಿವ್ವಿಣ್ಣಕಾಮೊ ಹಂ ಪಡಿವಿತ್ತಿ-
ಮಾಮಿ । (೯) ಅರಹಂತೆ ವಂದಿಮೊ ಸಿರಸಾ । (೧೦) ಸಮಣಾ ಮಣಸಾ ವಯಸಾ
ಕಾಯಸಾ ಅಧಮ್ಮಂ ನ ಕುಣಂತಿ । (೧೧) ಜೆ ವಾ ದಾಯಾರಂ ನಿಡ್ಡ ಅಪ್ಪಲಾಭೆ, ಸೆ ಮಿಕ್ಕ
ಅಕ್ಕಜ ಕುಣಡ್ಡ । (೧೨) ರಾಯಾ ಮಣಡ್ಡ ‘ ಕಹಂ ಅಹಂ ಆಸಂದಸ್ಸ ಚಡತ್ಥೊ ಪಾಪೊ ?
(೧೩) ‘ ಸಾಮಿಣಿ, ಕಹಂ ಏಗಾಹತ್ಥಪಮಾಣಯಾಫ್ ದೆಡಲಿಯಾಫ್ ಚಡಹತ್ಥೊ ದೆವೊ ಮಾಡ ’

ತ್ತಿ । (೧೪) ಭಯವ್ಹಿಂ ಆ ದೇವತಾಂ, ಏಹ, ಮಮೋವಿರಿ ಪಸಾಏಹ ಕಾರುಣ್ಯಾಏ
 ವಸುದೇವ-ನಂದಣಂ । (೧೫) ಭಜಾ ಯ ಪುತಾ ವಿ ಯ ನಾಯಾಂ ಯ ದಾಯಾರಮಣಂ ಅಣುಸಂಕಮಂತಿ ।
 (೧೬) ಬುದ್ಧೀಏ ಪುರಿಸಯಾರೇಣ ಮಂತಂತೇಹಿ ದೇವಸಂಧೇಹಿ । ನ ಯ ಕೇಣಃ ಇಹ ಭುವಣೇ
 ನಿವಾರಃ ದಿವ್ಯ ಪರಿಣಾಮೋ ॥ (೧೭) ನ ಏರಿಸೀ ಮಾಣುಸೀ ಹೊಃ ಅಹ ಮಾಣುಸೀ ವಿ ಜಃ
 ಹೊಃ ಏರಿಸೀ ತಾ ಕುಂಠಿತಿ ಜಂ ಕಡ್ಠಂ । ಕೇ ವಿ ಹು ಸಮಾನಿಮಿತ್ತಂ ತೇಸಿ ಸರ್ವಂ ಪಿ ತಂ ವಿಹಲಂ ।
 (೧೮) ಸಮಣೋ ಅಪ್ಪಣಾ ನ ಹಿಸಿಃ । ಹಿಸಿಂ ನಾಣುಮಜ್ಜಿ ಯ । (೧೯) ಮಣಸಾ
 ಕಾಯವಕ್ಕೇಣ ಸುಢ್ಢಂ ಧಮ್ಢಂ ಸಮಾಯೇ । (೨೦) ಹೊಜಾ ಜಲೇ ವಿ ಜಲಣೋ, ಹೊಜಾ
 ಖೀರಂ ಪಿ ಗೋವಿಸಾಣಾಂ । ಅಮಯರಸೋ ವಿ ವಿಸಾಂ, ನ ಯ ಹಿಸಾಂ ಹವಃ ಧಮ್ಢೋ ॥
 (೨೧) ಭಯವಂ ಏತು ಮೇ ಖಮೇ ।

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ರಾಜನು ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರರ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿದನು
 ಮತ್ತು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. (೨) ಪಾಪಾಚರಣೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸದ್ಗ
 ತಿಯು ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ. (೩) ರಾಜಪುತ್ರನು ತಾಯಿಗೆ ಅಂದನು - “ ಆ ಸುಂದರ
 ಕನ್ನಿಕೆಯೊಡನೆ ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿ
 ಕೊಳ್ಳುವೆನು” (೪) ಕರ್ಮಫಲವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯ
 ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವದು. (೫) ನಾವು ಯಾವ ಎರಡನೆಯ ದಾನಿಯನ್ನು
 ಹುಡುಕಬೇಕು? (೬) ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಆದಿಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
 (೭) ರಾಜನು ಅಳಯನಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಆನೆ,
 ಮತ್ತು ನೂರು ರಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. (೮) ಬಾಲಕರು ತಾಯಿತಂದೆಗಳ
 ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. (೯) ರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಯು ಗುಣವಂತನಿದ್ದಾನೆ.
 (೧೦) ಅರ್ಹಾಂತರಿಗೆ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರವು. (೧೧) ಇಷುಕಾರನು ತಾಯಿತಂದೆ
 ಗಳಿಗೆ ಅಂದನು - “ ನಾನು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ
 ಕೊಡಿರಿ” (೧೨) ಮಂತ್ರಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗವಳಿಗನಿಗೆ ಹಾಲು ಮತ್ತು
 ಮೊಸರು ಬೇಡಿದರು. (೧೩) ಬಾಲಕರು ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳ
 ನಂದೆ ಮಾಡಬಾರದು. (೧೪) ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿರುವದು. (೧೫)
 ಕರ್ಮವು ಕರ್ತೃವನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. (೧೬) ರಾಜನ ಕುದುರೆಗಳು ಅವಂತಿ
 ಕಾನಗರದ ಬೀದಿಯಿಂದ ಹೋದವು. (೧೭) ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ನಗರ

ದಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳವು ಮಾಡಿದರು. (೧೮) ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆದೆವು. (೧೯) ಸಾಧುವು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಕೂಡ ಯಾರಿಗೂ ಅಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬಾರದು. (೨೦) ದೇಹ, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ ನಾವು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆವು.

ಪಾಠ ೧೨

ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ, ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ನಾಮಧಾತುಗಳು

ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜಕ ಧಾತುಗಳು :—

ಯಾವದೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಾನು ಸ್ವತಃ ಮಾಡದೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ :— “ನಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆನು” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವಾದ ‘ನಾನು’ ಸ್ವತಃ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾದರೆ “ನಾನು ಅವನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿದೆನು” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು “ನಾನು” ಆದರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತವನು ಬೇರೊಬ್ಬನು; ಅವನು ಕೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನು ನಾನು; ಇಂತಹ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಧಾತುವಿನ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೂಲಧಾತುವಿಗೆ “ಇಸು” ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ :— ಮಾಡು + ಇಸು = ಮಾಡಿಸು, ಮಲಗು + ಇಸು = ಮಲಗಿಸು, ಮುಂ. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಲಧಾತುವಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜಕ ಧಾತು ರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು

(೧) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುವಿಗೆ ವೇ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದು. ಉದಾ —
ಗಾ + ವೇ = ಗಾವೇ; ಇದೇಪ್ರಕಾರ ಡಾವೇ, ಡಾವೇ, ಣಾವೇ ಮುಂ.

(೨) ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ **ಆವೇ** ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವರು. ಉದಾ -
ಪಾಸ + ಆವೇ = ಪಾಸಾವೇ, ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹಸಾವೇ, ಕರಾವೇ, ರಸಾವೇ, ಮುಂ.

(೩) ಏ, ಓ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ **ಆವೇ** ಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುತ್ತದೆ.
ಮತ್ತು ಅಗ ಆ ಕಾರಕ್ಕೆ **ಯ** ಕಾರಾದೇಶವಾಗಿ ಅದು **ಯಾವೇ** ಎಂದಾಗುವದು.
ಉದಾ - ನೇ + ಯಾವೇ = ನೇಯಾವೇ; ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹೋಯಾವೇ ಮುಂ.

(೪) ಹಲವು ಕಡೆಗೆ ಮೂಲಧಾತುವಿಗೆ **ಏ** ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮತ್ತು
ಉಪಾಂತ್ಯ ಸ್ವರವು ಹ್ರಸ್ವವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದೀರ್ಘಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜಕ
ಧಾತುವಿನಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ - ಪಡ + ಏ = ಪಡೇ > ಪಾಡೇ;
ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕರ > ಕಾರೆ; ಮರ > ಮಾರೆ; ಪಡಲಿಮ > ಪಾಡಲಿಮೇ ಮುಂ.

ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ **ಏ** ಕಾರಾಂತವಾಗಿರುವದರಿಂದ
ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಧಾತುಗಳು ೨ ನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಧಾತುಗಳಂತೆ ನಡೆ
ಯುವವು. ಮತ್ತು ಅವು ಎಲ್ಲ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುವವು.
ಅವುಗಳ ರೂಪಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಆಗುತ್ತವೆ.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

ಪಾಸಾವೇ

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ.

ಪಾಸಾವೇಮಿ

ಪಾಸಾವೇಮಿ

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ.

ಪಾಸಾವೇಸಿ

ಪಾಸಾವೇಹ

ತೃತೀಯ ಪುರುಷ.

ಪಾಸಾವೇಙ್

ಪಾಸಾವೇಂತಿ

ಭೂತಕಾಲ *

ಎಲ್ಲ ಪುರುಷಗಳಲ್ಲಿ.

ಪಾಸಾವೇತ್ಯ, ಪಾಸಾವೇತ್ಯಾ

ಪಾಸಾವೇಸು

* ಸಂಕೇತಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಲ್ಲ.

ಭೂತಕಾಲದ **ಐತ್ಯ**, **ಐತ್ಯಾ** ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಹಿಂದಿನ **ಙ್** ಕಾರವು ಲೋಪ
ವಾಗುವದು. ಲೋಪ ಮಾಡದೆಯೂ ಈ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಬಹುದು.
ಙಾ. ವೈದ್ಯರು **ಙ್** ಕಾರದ ಲೋಪವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಃ ಇದು ಒತ್ತಕ್ಷರವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅಂತ್ಯ **ಏ** ಕಾರವು **ಙ್** ಕಾರವಾಗಿರು
ವದು. **ಙ್ಹಿಙ್** ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ ಹಿಂದಿನ **ಙ್** ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗು
ವದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ **ಪಾಸಾವೇ + ಏ** ಕೂಡಿ **ಪಾಸಾವೇ**
ಎಂದೇ ಆಗುವದು.

ತತ್ಕಾಲ ೧ ನೆಯ ರೀತಿ.

ಉ. ಪು.	ಪಾಸಾವಿस्ಸಾಮಿ	ಪಾಸಾವಿस्ಸಂ	ಪಾಸಾವಿस्ಸಾಮೋ
ಮ. ಪು.	ಪಾಸಾವಿस्ಸಸಿ		ಪಾಸಾವಿस्ಸಹ
ತೃ. ಪು.	ಪಾಸಾವಿस्ಸಙ್		ಪಾಸಾವಿस्ಸಂತಿ

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ೨ ನೆಯ ರೀತಿ.

ಉ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಹಾಮಿ, ಪಾಸಾವೇಹಿಮಿ	ಪಾಸಾವೇಹಾಮೋ, ಪಾಸಾವೇಹಿಮೋ
ಮ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಹಿಸಿ	ಪಾಸಾವೇಹಿಹ
ತೃ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇವಿಙ್	ಪಾಸಾವೇಹಿಂತಿ

ಅಜ್ಞಾರ್ಥ.

ಉ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಸು	ಪಾಸಾವೇಮೋ
ಮ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇ, ಪಾಸಾವೇಸು, ಪಾಸಾವೇಹಿ	ಪಾಸಾವೇಹ
ತೃ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಙ್	ಪಾಸಾವೇಂತು

ವಿಧ್ಯರ್ಥ

ಉ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾ, ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾಮಿ	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾಮ
ಮ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾ, ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾಸಿ	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾಹ
ತೃ. ಪು.	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾ, ಪಾಸಾವೇ	ಪಾಸಾವೇಜ್ಞಾ

ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳು —

ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇಜ್ಜ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಹತ್ತುವದು. ಉದಾ — ಹಸ + ಇಜ್ಜ = ಹಸಿಜ್ಜ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗಚ್ಛಿಜ್ಜ, ಗಾಙ್ಗಿಜ್ಜ, ನೇಙ್ಗಿಜ್ಜ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಅನಿಯಮಿತ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳು *

ಕರ > ಕೀರ (ಮಾಡು)	ನೆ > ನಿಜ್ಜ (ಒಯ್ಯು)
ಖಾ > ಖಿಜ್ಜ (ತಿನ್ನು)	ಪಾ > ಪಿಜ್ಜ (ಕುಡು)

* ಇಜ್ಜ ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳು ಆ ಕಾರಾಂತ ವಿರುವದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳು ಆ ಕಾರಾಂತ ವಾಗುವವು.

ಖಿವ > ಖಿಱ (ಒಗೆ)	ಬನ್ವ > ಬಜ್ಜ (ಕಟ್ಟು)
ಛಿವ > ಛಿಱ (ಮುಟ್ಟು)	ಖಿದ > ಖಿಜ (ಒಡೆ)
ಜಾಣ > ನಜ (ತಿಳಿ)	ಖುಜ > ಖುಜ (ಉಪಭೋಗಿಸು)
ತಹ > ತಜ್ಜ (ಸುಡು)	ಮಹ > ಮಜ್ಜ (ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯೊಂದು)
ತರ > ತೀರ (ಸಮರ್ಥವಾಗು)	ಮುಚ > ಮುಚ (ಬಿಡು)
ದೇ > ದಿಜ (ಕೊಡು)	ಲಹ > ಲಾಹ (ಸಿಗು)
ಠಂ > ಠಾಹ (ಅಡ್ಡಿಮಾಡು)	ವಿಠವ > ವಿಠಾಱ (ಗಳಿಸು, ಹೊಂದು)
ವಚ > ವುಚ (ಅನ್ನು)	ಹಣ > ಹಮ (ಕೊಲ್ಲು)

ಮೇಲೆ ಕೆಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಧಾತುಗಳ ಮೂಲಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸಾಧಿತ ಧಾತುಗಳು ಅಥವಾ ನಾಮಧಾತುಗಳು :-

ಮೂಲ ಧಾತುಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾಮಪದಗಳಿಂದಲೂ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯು ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವದು. ಪ್ರೀತಿಸು, ಸೊಗಯಿಸು, ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇಂತಹವುಗಳಿಗೆ ಸಾಧಿತ ಅಥವಾ ನಾಮಧಾತುಗಳೆನ್ನುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ದಲ್ಲಿಯೂ How is the staff of your department? ಎಂದು ಕೇಳುವದರ ಬದಲು How is your department staffed? ಎಂದು ಕೇಳುವದುಂಟು. ಅದೇಪ್ರಕಾರ Energy ಎಂಬ

ಮತ್ತು ೧ ನೆಯ ಗುಂಪಿನಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸಂಕೇತಾರ್ಥರೂಪಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಈ ರೂಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವದು ಸುಲಭವಿರುವದರಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ ಭವಿಷ್ಯತ್‌ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಕರ್ಮಣಿಯ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಅಮೇಲೆ ಭವಿಷ್ಯತ್‌ಕಾಲದ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗುವದು ಉದಾ - ಪಾಸ + ಇಜ + ಇಸ್ಸ = ಪಾಸಿಜಿಸ್ಸ, ಪಾಸ + ಇಜ + ಆಜಾ = ಪಾಸಿಜೀಜಾ ಮುಂತಾದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಾಗುವದರಿಂದ ಮೊದಲು ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ಮೂಲ ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಅನಿಯಮಿತ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪದ ಪಟ್ಟಿಯು ಡಾ|| ಘಾಟಿಗೆ ಇವರ Introduction to Ardhamagadhi, ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ೨ ನೆಯ ಅನುಕ್ರಮ ೧೩೪ ನೆಯ ಪುಟದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ನಾಮದಿಂದ To energise. ಎಂದೂ Atom ದಿಂದ To atomise ಎಂದೂ ರೂಪಗಳಾಗುವವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾಮಧಾತುಗಳು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವು.

ನಾಮಧಾತುಗಳ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು — *

(೧) ಅಂತ್ಯ ಸ್ವರವನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾಡಿ 'ಯ' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚುವದು. ಉದಾ — **ಸಿಂಹ + ಯ = ಸಿಂಹಾಯ** ಸಿಂಹದಂತೆ ಆಚರಿಸು. **ಅಮರ + ಯ = ಅಮರಾಯ** ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಆಚರಿಸು.

(೨) ನಾಮಪದಕ್ಕೆ **ಀ** ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಿ ಅದೇ ಅರ್ಥದ ಧಾತುರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಉದಾ — **ಆಹಾರ + ಀ = ಆಹಾರೆ** ಊಟಮಾಡು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ **ನಿಮಂತೆ, ಣ್ಹಾಣೆ, ತಚ್ಚಾರೆ, ಫಾಸೆ** ಮೊದಲಾದವುಗಳು.

(೩) ನಾಮಪದಕ್ಕೆ **ಆವೆ** ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಉದಾ — **ಸಹ + ಆವೆ = ಸಹಾವೆ** ಕರೆ. **ಮುಖಾವೆ, ತಕ್ಕಮಾವೆ, ಧೀರಾವೆ** ಮುಂ.

(೪) ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನೂ ಹಚ್ಚದೆ ಅನೇಕಸಲ ನಾಮವನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದು, ಹಾಡು ಮುಂತಾದವುಗಳು ನಾಮ ಮತ್ತು ಧಾತು ಎರಡೂ ಆಗಿರುವವು. ಉದಾ— **ಅರ್ಪಿಣ (ಅರ್ಪಣ)** ಅರ್ಪಿಸು. **ಪಚ್ಚರ್ಪಿಣ** ತಿರುಗಿ ಕೊಡು ಮುಂ.

* ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕದಲ್ಲಿಯೂ **ಀ, ಆವೆ** ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಬರುವದರಿಂದ ಆ ರೂಪಗಳಿಗೂ ನಾಮರೂಪಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ ಗೊಂದಲವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ರೂಪಗಳ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ನಾಮಧಾತುಗಳೂ ಎಲ್ಲ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ **ಀ** ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವು. ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕಗಳೂ ಈ ಧಾತುಗಳಿಂದ ಆಗುವವು. **ಸಹಾವೆ** ಇದರ ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೃತೀಯಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಉದಾ— **ಸಹಾವೇಹಿ (ವ). ಸಹಾವಿತಾ (ಭೂ). ಸಹಾವಿಸ್ಸಹಿ (ಭ). ಸಹಾವೇತ (ಆ). ಸಹಾವೇಜಾ (ವಿಧ್ಯರ್ಥ). ಸಹಾವಿಜ್ಞಹಿ (ಕರ್ಮಣಿ ವರ್ತಮಾನ.) ಸಹಾವೇಯಾವೇಹಿ (ಪ್ರೇ. ವರ್ತಮಾನ.)** ಕೊನೆಯದು ಕೃತಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಉಳಿದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಖಿ (ಅ.) ಆದ್ದರಿಂದ	ಜಹಾ (ಅ.) ಹೇಗೆ, ಯಾವಪ್ರಕಾರ
ಅಡ್ವಾವಯ (ಪು.) ಅಷ್ಟಾಪದ, ಪರ್ವತದ	ಜುರಾಯ (ಪು.) ಯುವರಾಜ
ಅಣಾಹ (ವಿ.) ಅನಾಥ	ಹೆಸರು ಜೋಹಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು,
ಅಪಮತ್ತ (ವಿ.) ಅಪ್ರಮತ್ತ, ಜಾಗರೂಕ	ಜೋತಸ್ವಿ
ಅಮ್ಮಧಾಡೆ (ಸ್ತ್ರೀ.) ದಾಯಿ	ತಹಾ, ತಹೇವ (ಅ.) ಹಾಗೆ, ಆಪ್ರಕಾರ
ಅಲಿತ್ತ (ವಿ.) ಅಲಿಸ್ತ	ದುಕ್ಕ (ವಿ.) ದುಸ್ಕರ, ಮಾಡಲು ಕಠಿಣ
ಅಹಿಣವ (ವಿ.) ಹೊಸ, ಅಭಿನವ	ದುಡ್ಡ (ವಿ.) ದುಷ್ಟ
ಇಚ್ಛಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಇಚ್ಛೆ	ದೇವದತ್ತ (ಸ್ತ್ರೀ.) ದೇವ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಸರು
ಇಕ್ಕುರಡಿಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ತಿಪ್ಪೆ	ಘಮಿಮ (ವಿ.) ಧಾರ್ಮಿಕ
ಇಗಾಮ (ಧಾ.) ಮೂಡು, ಹುಟ್ಟು	ಘವಲ (ಧಾ.) ಹೊಕ್ಕಿ, ಪ್ರಕಾಶ
ಇಜ್ಜ (ಧಾ.) ಒಗೆ, ಜಿಲ್ಲು	ಹೊಂದು
ಇತ್ತರ (ನ.) ಉತ್ತರ	ಖ್ಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮಗಳು
ಇಪಿಲ (ಪು.) [ಮಹಾ]ಪೂರ, ಓಪು	ನಗರ (ನ.) ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ
ಇಲ್ಲಸ (ಧಾ.) ಆನಂದಪಡು	ನಂತರ (ಅ.) ನಂತರ, ಆ ಮೇಲೆ
ಇವಲಿಪ (ಧಾ.) ಹತ್ತು, ಲೇಪಿಸು	ನಹ (ನ.) ಆಕಾಶ
ಇಗಾಂತ (ಪು.) ಏಕಾಂತ	ನಿಪಿವಾಸ (ವಿ.) ಇಚ್ಛೆ ಯಿಲ್ಲದ
ಕಂಖ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು	ಪಚ್ಚುಸ (ಪು.) ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ
ಕಪರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಪರ (ವಿ.) ಎರಡನೆಯ, ಅನ್ಯ
ಕಲಸ (ಧಾ.) ಕೆಡಿಸು, ಕಲುಷಿತ	ಪಲಾಯಣ (ನ.) ಪಲಾಯನ, ಓಡಿ
ಕುಲ (ನ.) ಕುಲ	ಹೋಗುವದು
ಕೋವ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು, ಕೋಪ	ಪಸಿಣ (ಪು.) ಪ್ರಜ್ಞೆ
ಖಲ (ಪು.) ದುಷ್ಟ, ಮನುಷ್ಯ	ಪಾಂಚಾಲ (ಪು.) ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು
ಖಿಜ್ಜ (ಧಾ.) ದುಃಖಿತನಾಗು, ಬಳಲು	ಪಾವಿ (ಪು.) ಪಾಪಿ
ಚಾವ (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು	ಪುಣಿಮಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಹುಣ್ಣಿವೆ
ಜಮ (ಪು.) ಯಮ	ಪೋತ್ಯಗ (ನ.) ಪುಸ್ತಕ
	ಬಾಲತ್ತಣ (ನ.) ಬಾಲ್ಯ
	ಭೂಯ (ನ.) ಭೂತ, ಪ್ರಾಣಿ
	ಸಮುದಾಯ

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ :—

(೧) ಖಾಮೋಮಿ ಮೇ ಸವ್ವೇ ಜಿವಾ, ಸವ್ವೇ ಜಿವಾ ಖಮಂತು ಮೇ, ಮಿತ್ತಿ ಮೇ ಸವ್ವಭೂಃಸು, ವೇರಂ ಮಜ್ಜಣ ಕೇಣಹಿ । (೨) ತೇ ಏವಂ ವಯಾಸೀ—‘ಅಹ್ಮೇ ತವ ಧೈಯಂ ಜುವರಾಶೋ ಭಾರಿಯತ್ತಾಃ ವರೇಮೋ, ದಿಜ್ಜತ ದೇವದತ್ತಾ ಭಾರಿಯಾ ಜುವರಾಶೋ । (೩) ಭೋ ಸಣಂಕುಮಾರ, ಅನ್ನಜನ್ಮಮಿ ವಿ ಮಹ ತುಮಂ ಚೇವ ನಾಹೋ ಹೋಜ್ಜಸು । (೪) ಅಹಂ ಹಿಸಂ ನ ಕರೇಮಿ, ನ ಯ ಕಾರಾವೇಮಿ । (೫) ಕಣಯಮಂಜರೀ ಪಡಮಂ ಜಣಯಂ ಭುಂಜಾವೇಹಿ, ನಂತರಂ ಸಗಿಹಂ ಗಚ್ಛಹಿ, ಭೋಯಂ ಕರೇಹಿ ಯ । (೬) ಚಂದೋ ಧವಲಿಜ್ಜಹಿ ಪುಣಿಮಾಃ ಅಹ ಪುಣಿಮಾ ವಿ ಚಂದೇಣ । (೭) ಜಹಾ ಪೋಮಂ ಜಲೇ ಉಮಾಮಹಿ ಪರಂ ನೋವಲಿಪ್ಪಹಿ ವಾರಿಣಾ । ಏವಂ ಅಲಿಂತಂ ಕಾಮೇಹಿಂ ತಂ ವಯಂ ಬೂಸ ಮಾಹಂ । (೮) ಮಿಯಾದೇವಿ ಹುಂಠ ದಾರಗಂ ಪಾಸಿತ್ಥಾ; ಅಮ್ಮಧಾಹಿ ಸಹಾವೇಹಿ, ಏವಂ ವಯಾಸೀ—‘ಗಚ್ಛಹಿ ತುಮೇ, ಏಯಂ ದಾರಗಂ ಉಕ್ಕುರುಡಿಯಾಃ ಪಗಂತೇ ಉಜ್ಜಾಹಿ । (೯) ಉವಣಿಜ್ಜಹಿ ಜೀವಿಯಮಪ್ಪಮಾಯಂ, ವಣಂ ಜರಾ ಹರಹಿ ನರಸ್ಸ ರಾಯಂ, ಪಾಂಚಾಲರಾಯಾ ವಯಂ ಸುಣಾಹಿ, ಮಾ ಕಾಸಿ ಕಮ್ಮಾಹಂ ಮಾಲಯಾಹಿ । (೧೦) ಪಠಮಾವೇಹಿ ಏವಂ ಚಿಂತೇಹಿ—‘ನ ನಜ್ಜಹಿ ಬಹುದುಡುಸಾವಯಸಂಕುಲೇ ಭೀಸಣೇ ವಣೇ ಕಿಂ ಪಿ ಹವಹಿ । ತಾ ಅಪ್ಪಮತಾ ಹವಾಮಿ’ । (೧೧) ಜಸ್ಸ ಅತ್ಥಿ ಮಚ್ಚುಣಾ ಸವ್ವಂ, ಜಸ್ಸ ಚತ್ಥಿ ಪಲಾಯಂ, ಜೋ ಜಾಣೇ ನ ಮರಿಸ್ಸಾಮಿ ಸೋ ಹು ಕಂಠೇ ‘ಸುಃ ಸಿಯಾ’ । (೧೨) ಜೇಣ ಕುಲಂ ಕಲುಸಿಜ್ಜಹಿ ಸುಯಣಾ ಖಿಜ್ಜಂತಿ ಉಲ್ಲಸಂತಿ ಖಲಾ । ಮರಣೇ ವಿ ಹು ಸಪ್ಪುರಿಸಾ ನ ತಂ ಆಯರಂತಿ । (೧೩) ಇಹ ಲೋ ಪಿ ನಿಪ್ಪಿವಾಸಸ್ಸ ನತ್ಥಿ ಕಿಂ ಚಿ ವಿ ದುಕ್ಕರಂ । (೧೪) ಜಠ್ಠುಕುಮಾರಂ ಆಣವೇಹಿ—ನಿರೋಹಿ ಅನ್ನಂ ಅಡ್ಡಾವಯಸರಿಸಂ ಸೇಲಂ’ । (೧೫) ನಿವೋ ಅಣಗಾರಸ್ಸ ಪಾಃ ವಿಣಪ್ಪಣ ವಂದಹಿ, ಭಣಹಿ ಯ ‘ಭಗವಂ, ಏತ್ಥ ಮೇ ಖಮೇ’ । (೧೬) ರಾಯಾ ಪಡಿಭಾಸಹಿ ‘ಅಭಾಠೋ, ಮಾ ಭಾಹಿ’ । (೧೭) ಜೋ ಕೋಹಿ ಕೋವಂ ಕರೇಜ್ಜ ಸೋ ಕಪ್ಪರೋ ವ್ವ ಸಪ್ಪೋ ಪರಭವೇ ಹವೇಜ್ಜ । (೧೮) ಏಯಂ ಅಣಾಹಂ ವಘೋ ಸಿಂಹೋ ವಾ ಜಹಿ ಭವೇಜ್ಜಾ ತಾ ಮೇ ಕಾ ಗಹಿ । ಅಠೋ ಸೂರುಗಮಂ ಜಾವ ರವ್ವಾಮಿ ಏಯಂ । ಪಚ್ಚುಸೇ ವಚ್ಚತ ಏಸಾ ಸಹಿಚ್ಛಾಃ । (೧೯) ದೇಹಿ ಮಮ ಗಾಮಂ ಏಯಂ, ಅಹಂ ತುಜ್ಜಾ ಜಂ ರುಚ್ಛಹಿ ಗಾಮಂ ವಾ ನಗರಂ ವಾ ತಂ ದೇಮಿ । (೨೦) ಹುಯಾಸಣೋ ಡಹೇ ಸವ್ವಂ । ಜಲಪ್ಪಿಲೋ ವಿಣಾಸಃ । ಸವ್ವಸ್ಸ ಹರಣಂ ಚಾಪಿ ಕರೇಹಿ ಸಂಕುಡೋ ಜಮೋ ।

ಕೃದಂತಗಳು (ಧಾತುಸಾಧಿತ)-ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ,

ಕರ್ತರಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಣಿ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೃದಂತ ಅಥವಾ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳೂ, ಇತರ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಧಾತುಸಾಧಿತ ಅಥವಾ ಕೃದಂತಗಳೂ ಆಗುವವು. ಇವು ನಾಮ, ವಿಶೇಷಣ, ಅಥವಾ ಅನ್ಯಯಗಳಾಗುವವು. ಮೊದಲನೆವೆರಡು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಇದರಿಂದ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳನ್ನು ವಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅವಿಕಾರಿ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳೂ, ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳೂ ಇರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದೆ.

ಕೃದಂತ ಅಥವಾ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು

ವಿಕಾರಿ

ಅವಿಕಾರಿ

- (೧) ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ (೨) ಪೂರ್ವಕಾಲವಾಚಕ
(೩) ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ (೪) ಹೇತುಭೂತಕ
(೫) ವಿಧ್ಯರ್ಥದರ್ಶಕ

ಇದಲ್ಲದೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲವಾಚಕ ಕೃದಂತಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೇ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲ. ವಿಕಾರಿ ಕೃದಂತಗಳು ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದರಿಂದ ಅವು ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯ ನಾಮದ ಲಿಂಗವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕೃದಂತಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಮೊದಲು ಕೃದಂತಗಳು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವವೆಂಬದನ್ನು ವಿಕಾರಿ + ಆಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವದು.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲನಾಚಕ ಕೃದಂತ ಅಥವಾ ಧಾತುಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣ—

ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುವರು ಆದರೆ ಅವು ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯ ನಾಮದಂತೆ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ— ಆಡುವ ಹುಡುಗ, ಹಾಡುವ ಹುಡುಗೆ, ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ ಮುಂ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೃದಂತವು ಮುಂದಿನ ನಾಮದಂತೆ ಬದಲಾಗುವ ದೆಂಬದನ್ನು ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಕರ್ತರಿ ಮತ್ತು, ಕರ್ಮಣಿ ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವವು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಕರ್ಮಣಿ' ಕೃದಂತದ ಉಪಯೋಗವು ಕಡಿಮೆ. ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತವನ್ನೇ ಕರ್ಮಣಿ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ— ಓದುವ ಪುಸ್ತಕ ಎಂದರೆ ಓದಲ್ಪಡುವ ಪುಸ್ತಕವೆಂದು ಅರ್ಥ. ಮಾರುವ ಮನೆ-ಮಾರಲ್ಪಡುವ ಮನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಅಂತ ಮತ್ತು ಮಾಣ ಇವು ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು. ಕರ್ತರಿ, ಕರ್ಮಣಿ ಎರಡಕ್ಕೂ ಇವು ಎರಡೂ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಇವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದೆ.

ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತಗಳು—

(೧) ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂತ, ಮಾಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಹಚ್ಚಬಹುದು. ಇವಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಕಾರಗಳೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ ಉದಾ—ಹಸ+ಅಂತ = ಹಸಂತ, ಹಸ + ಮಾಣ = ಹಸಮಾಣ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗಾಚ್ಛಂತ, ಗಾಚ್ಛಮಾಣ; ಚಿಡ್ಛಂತ, ಚಿಡ್ಛಮಾಣ ಮುಂ.

(೨) ಅ ಕಾರಾಂತವಲ್ಲದ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಮಾಣ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಗಾಮಾಣ, ಹೋಮಾಣ, ನೇಮಾಣ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಗಳು ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ.

(೩) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದು ನ್ಯತ ಎಂದಾಗುವದು. ಉದಾ— ಗಾ+ಅಂತ=ಗಾಯಂತ, ಠಾಯಂತ, ವಾಯಂತ ಮುಂ.

(೪) ಐ, ಓ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ ಅ ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉದಾ— ನೆ + ಅಂತ = ನೇಂತ, ಹೊ + ಅಂತ = ಹೋಂತ, ದೇ + ಅಂತ = ದೇಂತ ಮುಂ.

(೫) ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗದ ಕರ ಮೊದಲಾದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ, ಏ, ಆವೆ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಬಂದಿರುವ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಅಂತ, ಮಾಣ ಎರಡೂ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಬಹುದು. ಮಾಣ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚುವಾಗ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ- ಕುರೆ + ಮಾಣ = ಕುರೇಮಾಣ; ಕರೆ + ಮಾಣ = ಕರೇಮಾಣ; ಭಕ್ತೇ + ಮಾಣ = ಭಕ್ತೇಮಾಣ; ನೇಯಾ + ಮಾಣ = ನೇಯಾಮಾಣ; ಮುಂ. ಆದರೆ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಆ ಕಾರವು ಲೋಪವಾಗಿ ಕೇವಲ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಹತ್ತುವದು. ಉದಾ- ಕರೆ + ಅಂತ = ಕರೇಂತ; ಪಾಸೇ + ಅಂತ = ಪಾಸೇಂತ; ಭಕ್ತೇ + ಅಂತ = ಭಕ್ತೇಂತ; ಮುಂ.

ವರ್ತಮಾನ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳು -

ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಇಜ್ಜ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬರುವದು. ಆ ಮೇಲೆ ಅಂತ ಅಥವಾ ಮಾಣ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬರುವದು. ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳು ಇಜ್ಜ ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಆಗ ಅಂತ ಅಥವಾ ಮಾಣ ಹಚ್ಚಿದರೆ ಸಾಕು. ಉದಾ - ಹಸ + ಇಜ್ಜ + ಅಂತ = ಹಸಿಜ್ಜಂತ ಅಥವಾ ಹಸಿಜ್ಜಮಾಣ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಸಿಜ್ಜಂತ, ಪಾಸಿಜ್ಜಮಾಣ; ನೇಹಿಜ್ಜಂತ, ನೇಹಿಜ್ಜಮಾಣ; ಗಾಹಿಜ್ಜಂತ, ಗಾಹಿಜ್ಜಮಾಣ; ಕರ > ಕೀರ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪ. ಕೀರ + ಅಂತ = ಕೀರಂತ ಅಥವಾ ಕೀರಮಾಣ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತರ > ತೀರ; ತೀರಂತ, ತೀರಮಾಣ ಮುಂ.

ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು ವಿಶೇಷ್ಯನಾಮದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮ (ನರ, ಕಮ್ಮ) ಗಳಂತೆಯೂ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ವಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೊಂದಿ ಕ್ವಿ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ (ಪ್ರಹವಿ) ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ನಡೆಯುವವು. ಕ್ವಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಲು ಅವು ಗಾಚ್ಛಂತಿ, ಗಾಚ್ಛಮಾಣಿ, ಪಾಸಂತಿ, ಪಾಸಿಜ್ಜಂತಿ, ಕರಂತಿ, ಕೀರಮಾಣಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವವು. *

* ಭೂತಕೃದಂತಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವು. ಆದರೆ ವರ್ತಮಾನಕೃದಂತಗಳು ಕ್ವಿ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವು. ಗಾಚ್ಛಂತಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘ ಕ್ವಿ ಇರುವದರಿಂದ ಸ್ವರವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಗಾಚ್ಛಂತಿ ಎಂಬುದು ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ತ್ಯ. ಪು. ಬಹುವಚನ ರೂಪವಾಗುವದು.

ಉಪಯೋಗ - (೧) ವಿಶೇಷವೆಂದಂತೆ :-

ಕರ್ತರಿ ಅಥವಾ ಕರ್ಮಣಿ ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತಗಳ ಉಪಯೋಗವು ವಿರೇಷವಾಗಿ ವಿರೇಷಣಗಂತೆಯೇ ಆಗುವದು ಆಗ ಅವು ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯ ನಾಮದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗ-ನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಉದಾ -

ಕರ್ತರಿ -

ಪಾಠಸಾಲಾಘ್ ಗಚ್ಛಮಾಣೋ ಕುಮಾರೋ ನಾರಾಯಣೇ ಹೋಗುತ ಬಾಲಕನು.

ಗಾಯಂತಿ ಕುಮಾರಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗಯ್ಯ

ಗುರುವು ಹಸಂತ ಬಾಲಗ ಸಗುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರನಾದ ಬಾಲಕನನ್ನು

ಕರ್ಮಣಿ -

ವಾಯಸೇನ ನಿಜಮಾಗೋ ಮುಸಿಗೋ ಕಾಗೆಯಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುವ ಇಲಿಯು.

ಸಾಹುಗಾ ಪಾವಿಜ್ಜಂತಿ ಭಿಕ್ಷು ಸಾದುವಿನಿಂದ ದೊರಕಿಸಲ್ಪಡುವ ಭಿಕ್ಷೆಯು

ಸಂತುಷ್ಟಮಗಸಾ ದಿಜ್ಜಮಾಣಂ ದಾಣಂ ಸಂತುಷ್ಟಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ದಾನವು *

ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳು :-

(೧) ಅಹ ಸೋ ತತ್ಥ ನಿಜ್ಜಂತಿ ದಿಠ್ಠ ಪಾಣೆ ಭಯದ್ವ - ।

(೨) ಚಿವರಾಹಿ ವಿಸಾರಂತಿ ಜಹಾ ಜಾಯ ತ್ತಿ ಪಾಸಿಯಾ । ॥

(೩) ಜಾಹಿ ಕುಲಂ ಚ ಸೀಲಂ ಚ ರಕ್ಷಮಾಣಿ ತಯೆ ವಘ್ ।

(೪) ನಂದೀಸರದೀವಂ ವಚ್ಛಂತೇಹಿ ವಾಣಮಂತರೀಹಿ ಚರ್ಮಾಘ್ ಕುಮಾರನದೀ ಪಂಚಸ-
ಯಮಹಿಲಾಪರಿವಾರೋ ಉಲಲಂತೋ ದಿಠ್ಠೋ ।

(೨) ಸಂಕೇತಾರ್ಥ -

ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿವೆಂದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತ ರೂಪವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು ಅದು ಪ್ರಧಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕರ್ತೃವನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸುವದು ಉದಾ -

೧ ತಂ ಜಹಂ ಮೋಗರಪಾಣಿಜಕಖೇ ಸನಿಹೀಘ್ ಹಂತೇ ಸೇ ಣಂ ಕಿಂ ಮಮ್ ಆಯಾಕುವಂ
ಆವಾಹಂ ಪಾವಿಜ್ಜಮಾಣಂ ಪಾಸಂತೇ? ಆ ಮೋಗ್ಗ ರವಾಣಿ ಯಕ್ಷನು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಿತನಾಗಿ
ರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಂತಹ ಆಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ?

* ಕರ್ಮಣಿ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೃದಂತವು ಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಪ್ರಯೋಗ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುವದು.

೨. ಇಹಿ ಧರೇ ದೀವಿ ಹಂತೋ, ತೊ ಚೋರೋ ಧಗಂ ನ ಹರಂತೋ - ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀವಿ ನಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಳ್ಳನೂ ಧನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

೩. ಕೊ ಹೊಜ್ಜಿ ಗಾಝೆ ಪಹಿಯಾಣ್, ಜಂ ಸೆ ವಡಪಾಯವೆ ನ ಹೊಂತೋ | ಆ ಅಲದ ಗಿಡವು ಇರದಿದ್ದರೆ ದಾರಿಕಾರರ ಗತಿಯು ಏನಾಗುವದು ?

ಸಂಕೇತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಹಿ ತೊ ಎಂಬ ಅಪ್ಯಯಗಳೂ ಅಥವಾ 'ಜ' ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮದ ರೂಪಗಳೂ ಬರುವವೆಂಬದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

(೩) ಬೇರೆ ಉಪಯೋಗಗಳು

೧. ಕರ್ತೃವು ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯೊಡನೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಎಂಬಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನ ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ- ಪುರಾತನೋ ಜುಗಮಾಯಾಪ್ ಪೇಹಮಾಣೋ ಮಹಿಂ ಚರೇ | ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕುಮೊಳೆ ನೋಡುತ್ತ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಬೇಕು.

೨. ಮಿಶ್ರವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪವಾಕ್ಯದ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಉದಾ- ಧರ್ಮಂ ಕುಣಮಾಣಸ್ಸ ಸಕಲಾ ಜನ್ತಿ ರಾಙಿಒ | ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವನ ರಾತ್ರಿಗಳು ಸಫಲವಾಗುವವು.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಡ್ಡಾ (ಅ.) ಸಲುವಾಗಿ	ಇಣ (ಅ.) ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥಸೂಚಕ
ಅಗುರಾಗ (ಪು.) ಪ್ರೇಮ	ಉರಗ (ಪು.) ಸರ್ಪ, ಹಾವು
ಅಗುಹವ (ಧಾ.) ಅನುಭವಿಸು	ಅರೂಜ್ಜ (ಧಾ.) ತಡೆ, ನೀಡಿಸು
ಅಡ್ಡಾಣ (ನ.) ಮಾರ್ಗ, ಪುನಾಸ	ಕಯವಿಕ್ಕಯ (ಪು.) ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯ
ಅಜ್ಜ (ನ.) ಅನ್ನ	ಕುಖ (ಪು.) ಕೊಡ
ಅಕಲ (ವಿ.) ನಿಷ್ಕಲ, ವ್ಯರ್ಥ	ಕುಲಾಲ (ಪು.) ಕುಂಬಾರ
ಅಮೋಹ (ವಿ.) ತಪ್ಪದೆ, ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ	ಕೆಸಿ (ಪು.) ಒಂದುಹೆಸರು
ಅವಸ್ಸಂ (ಅ.) ಅವಶ್ಯವಾಗಿ	ಕೊದಂಡ (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು
ಅಹಿ (ಪು.) ಸರ್ಪ	ಗಸ (ಧಾ.) ತಿನ್ನು
ಆರವಖಗ (ಪು.) ಅರವ್ವಕ್ಕ, ಮೋಲೀಸೆ	ಗಹ (ಪು.) ಗೃಹ
ಆವೇಖಲ (ಧಾ.) ನೀರಿನಲ್ಲಿನು ಕಾಳಜಿ	ಗಾಮಾಣುಗಾಮಂ (ಅ.ಸ.) ಗ್ರಾಮದಿಂದ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು	ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ

ಗುಣಮಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀಯ ಪೆಸರು
 ಖಡ (ಪು.) ಕೊಡ, ಪಾತ್ರೆ
 ಚಡಫಡ (ಧಾ.) ಚಡವಡಿಸು
 ಜಂಜುಯ (ಪು.) ನರಿ
 ಜೀವಿಯ (ನ.) ಜೀವಿತ, ಆಯುಷ್ಯ
 ಜ್ಞರ (ಧಾ.) ಸೇರು, ಒಸರು
 ಜಸ (ಧಾ.) ಕಚ್ಚು, ಕಡಿ
 ತಾರಿಸ (ವಿ.) ಅಪ್ರಕಾರದ
 ತೆಲ್ಲ (ನ.) ಎಣ್ಣೆ
 ದವಾಣಲ (ಪು.) ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು
 ದಿಗ (ಪು.) ದಿವಸ
 ದುಹ (ನ.) ದುಃಖ
 ದುಹಿ (ವಿ.) ದುಃಖಿ
 ದುಹಿಯಾ, ಧಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಗಳು
 ದೊಸ (ಪು.) ದೋಷ
 ನಿವಡ (ಧಾ.) ಬೀಳು
 ಪಙ್ (ಅ.) ಪ್ರತಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ
 ಪಙ್ಕಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಮುತ್ತಿ
 ಯಿಂದ ಸಂಸಾರದ ಬಿಡುಗಡೆ
 ಪಙ್ಕದಿಗ (ನ.) ಪ್ರತಿದಿನ
 ಪಂಚೋಗ (ನ.) ಉಪಯೋಗ, ಪ್ರಯೋಜನ
 ಪಂಜಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೊಗಸೆ
 ಪಡ (ಧಾ.) ಬೀಳು
 ಪಮಾಯ (ಧಾ.) ತಪ್ಪುಮಾಡು
 ಪರಿರಕ್ಷ (ಧಾ.) ರಕ್ಷಿಸು
 ಪವಜ್ಜ (ಧಾ.) ಹೋಗು
 ಪಹ (ಪು.) ಬೀದಿ, ರಸ್ತೆ

ಪಹಿಯ (ಪು.) ಪಧಿಕ, ದಾರಿಕಾಡೆ
 ಪಾಣ } (ಪು.) ಪ್ರಾಣಿ
 ಪಾಣಿ }
 ಪಾಯವ (ಪು.) ಗಿಡ
 ಪಾಹೆಯ (ನ.) ದಾರಿಯಬುತ್ತಿ
 ಪಿಣಡ (ಪು.) ಪಿಂಡ, ಉಂಡೆ
 ಪುರಾಂ ಮುಂದೆ, ಎದುರಿಗೆ
 ಪೇರ (ಧಾ.) ಪ್ರೇರಿಸು
 ಬಿಡಾಲ (ಪು.) ಬೆಕ್ಕು
 ಬಂಗ (ಪು.) ಭಂಗ, ನಾಶ
 ಮುಜ್ಜೊ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
 ಮುಯಂಗ (ಪು.) ಹಾವು
 ಮಣೋಹಾರಿ (ವಿ.) ಮನೋಹರ, ಸುಂದರ
 ಮಣೋರಮ (ವಿ.) ಸುಂದರ
 ಮಂತ (ಧಾ.) ಅಲೋಚಿಸು
 ಮಹಂತ (ಪು.) ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ
 ಮಾಯಾವಿತ್ತ (ನ.) ಕಪಟದಕೃತಿ
 ಮುಣಮುಣ (ಧಾ.) ಗುಣಗುಟ್ಟು
 ಮುಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ಒಗೆ
 ಮೋಕ್ಷಮಗ್ಗಿ (ವಿ.) ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ
 ಮೋಹ (ಪು.) ಮೋಹ
 ರಙ್ (ಪ್ರೀ.) ರತಿ, ಪ್ರೇಮ
 ರಿ (ಧಾ.) ಹೋಗು
 ಸ್ವ, ಸ್ಯ (ಧಾ.) ಅಳು
 ಲಾಲಪ (ಧಾ.) ಒದರು, ಅಳು
 ವಡ (ಧಾ.) ಇರು
 ವರಾಜ, ವರಾಗ, ವರಾಯ (ಪು.) ನೀಚ ಮನುಷ್ಯ

ವಾಣಿಯ, ವಣಿಯ (ಪು.) ಬಣಜಿಗ	ಸವತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಸವತಿ
ವ್ಯಾಪಾರಿ	ಸಿಪ್ಪಿ (ಪು.) ಶಿಲ್ಪಿ
ವಿಕ್ಷೀಣ (ಧಾ.) ಮಾರು	ಸಿರಿ (ನ.) ವೈಭವ, ಐಶ್ವರ್ಯ
ವಿಚಾರ, ವಿಯಾರ (ಧಾ.) ವಿಚಾರ	ಸುಹ್ರದಾಯಗ (ವಿ.) ಸುಖದಾಯಕ
ಮಾಡು	ಸುಹಿ (ವಿ.) ಸುಖಿ
ವಿಜಯ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಸೇಯ (ವಿ.) ಬಿಳಿಯ
ಸರಣ (ನ.) ಶರಣ, ಆಶ್ರಯ	ಹರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಜನ್ತೀ, ಪುच्छिज्जमाणा, समाणे, पेरिज्जन्तं, वाहिज्जमाणं, भणमाणी, हम्ममाणेहिं, पडन्तस्स, कारावेन्तो, वारिज्जन्तेहिं, परिबभमन्तेहिन्तो, आणिज्जन्तं, दिसन्ता, उग्गाहन्तीहिं, सन्तो, दीसन्ती, कीरन्त, डज्जमाणं, गच्छन्तेग, स्थन्ती.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

[ಅ] ವರ್ತಮಾನ ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು :—

ಕಾ, ಅಗುಹವ, ದೇ, ಆರುಹ, ವಂದ, ಹೊ, ಲಿಹ, ಗಿಣಹ, ರಮ, ಬೇ.

[ಆ] ವರ್ತಮಾನ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು :—

ಖಾ, ಮುಂಚ, ಜಾಣ, ಸುಂಭ, ವಯ, ಡಹ, ಕರ, ಪವಿಸ, ಹೊ, ನೇ.

(೩) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) अधम्मं कुणमाणस्स अफला जन्ति राईओ । (೨) पेरिज्जन्तो उ पुराकस्मेहिं केहि वि वराओ सुहमिच्छन्तो दुल्लहजणाणुराए जणो पडइ । (೩) जइ हं अन्यो न होन्तो तो दिणयरं पासन्तो । (೪) गामाणुगामं रीयन्ते से महाजसे विस्से वाणारसीए बहिया मणोरमे उज्जणे आगच्छइ । (५) केसिमेवं बुवन्तं गोयमो इणमब्बवी । (६) मच्चुणा गसिज्जमाणं जीविंय को रक्खइ ? (७) एवं मन्तन्ताणं मन्तीणं निवो तत्थ आगच्छित्था । (८) विजओ राया गुणमालाए सह रज्जसिंरिं अणुहवन्तो गमेइ कालं । (९) एवमेवं

ಲಾಲಪ್ಯಮಾಣಂ ಹರಾ ಹರಂತಿ ತಿ ಕಹಂ ಪಮಾಃ । (೧೦) ಚರತೃಃ ತಂ ಠಾಗಂ ರಕ್ವಂತೋ
 ಪೃಥಿಗಿಂ ಪುಗಂ ಅನ್ವಪಿಠಂ ಮುಯಂತೋ ಗಮೇಽ ಕಾಲಂ । (೧೧) ಸವತ್ಸಿಃ ಚಿಂತಂತಿ-
 'ರಾಯಾ ಇಮೀಃ ಸಿಠ್ಠಿಪಯದ್ವಹಿಯಾಃ ಗುಣದೋಸೇ ನ ವಿಯಾರೆಽ. ರಜ್ಜಕಜ್ಜಾಽ ನಾವೇಕ್ವಽಽ,
 ಇಮೀಃ ಮಾಯಾವಿತ್ತೇಹಿ ವಿಣಾಸಿಜ್ಜಂತಂ ದ್ವಂ ಪಿ ನ ಗಣಽ । (೧೨) ಜೋ ಮಹಂತಂ
 ಅದ್ಧಾಣಂ ಅಪಾಹೇಽ ಪವಜ್ಜಽ, ಗಚ್ಛಂತೋ ಸೋ ದುಹೀ ಹೋಽ, ಪರಂ ಸಪಾಹೇಽ ಗಚ್ಛಂತೋ
 ಸುಹೀ ಹೋಽ । (೧೩) ಕೋ ಹೋಜ್ಜ ಗಽ ಪಹಿಯಾಣಂ ಜಂತಿ ವಡಪಾಯವಂ ನ ಹಂತೋ ।
 (೧೪) ಕೀಣಂತೋ ಕಽಽ ಹೋಽ, ವಿಕೀಣಂತೋ ಯ ವಾಣಿಽ, ಕಯವಿಕ್ವಯಮ್ವಿ ವಡಂತೋ
 ಮಿಕ್ವು ನ ಭವಽ ತಾರಿಸೋ । (೧೫) ಜಹಾ ಚಂದಂ ಗಹಾಽಯಾ ಚಿಡಂತೇ ಪಜಲೀಽಽಽ,
 ವಂದಮಾಣಾ ನಮಂತಂತಾ ಉತ್ತಮಂ ಮಣಹಾರಿಣೋ । (೧೬) ಸಂಪಽ ಉಸ ಪಾವಕಾರೀ ಅಣಿ-
 ಚ್ಛಮಾಣೀಃ ವಿ ಮೇ ಅವಸ್ಸ ಸೀಲಮಂಗಂ ಕರಿಸ್ಸಽ । (೧೭) ಜಹಾ ವಯಂ ಧಮ್ವಂ
 ಅಯಾಣಮಾಣಾ ಪಾವಂ ಪುರಾ ಅಕಾಸಿ ಮೋಹಾ । ಅರೂಽಮಾಣಾ ಪರಿರಕ್ವಯಂತಾ ತಂ ನೇವ
 ಮುಜ್ಜೋ ಸಮಾಯರಾಸೋ । (೧೮) ಜರಾಮರಣಕಮಾಣಂ ಡಜ್ಜಮಾಣಾಣಂ ಪಾಣಿಣಂ, ಧಮ್ವೋ
 ದೀವೋ ಪಽಽಽ ಯ ಗಽ ಸರಣಮುತ್ತಮಂ । (೧೯) ತಾಽ ರಾಯಂ ಮಣಂತಿ 'ಽಸಾ ಮಜ್ಜಣಹೇ
 ಕಿಂ ಪಿ ಮುಣಮುಣಂತೀ ಚಿಡಽ ಧಿಣೇ ಧಿಣೇ ಕಂ ಚಿ ವೇಲಂ । (೨೦) ಅಮೋಹಾಽ ಪಡಂತೀಹಿ
 ಗಿಹಂಸಿ ನ ರಽ ಲಮೇ ।

(೨) ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿತು.
 (೨) ಧರ್ಮದ ಬುತ್ತಿಯು ಸಂಗಡ ಇರುವ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾದ ಜೀವದ
 ಪ್ರವಾಸವು ಸುಖಕರವಾಗುವದು. (೩) ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಚಡಪಡಿ
 ಸುತ್ತಿರುವ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ವಿಜಯಘೋಷನು
 ನೋಡಿದನು. (೪) ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಸಗರ ಪುತ್ರರು
 ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. (೫) ಹೂವಿಗೆ ವಾಸವಿರದಿದ್ದರೆ
 ದೇವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಡ. (೬) ಒದರುತ್ತಿರುವ ನರಿಯು ಆನೆಯನ್ನು
 ನೋಡಿತು. (೭) ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಬೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿ
 ದೆನು. (೮) ಬಿಲ್ಲು ಇರದಿದ್ದರೆ ಬಾಣದಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? (೯)
 ರಾಜನು ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀರು ತರುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು
 ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರು. (೧೦) ಕಳ್ಳನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು
 ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. (೧೧) ಎಣ್ಣೆಯ ಪಾತ್ರೆಯು ಸೋರುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು

ಹಾಗೆಯೇ ಒಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಾಧುವು ನೋಡಿದನು. (೧೭) ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಭಗವಂತರಾದ ಮಹಾವೀರರು ಕೋಸಂಬೀ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. (೧೮) ಜನರು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಾಧುವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. (೧೯) ಹಣಕಾಸನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪೋಲೀಸರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. (೨೦) ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಿಳಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯ ದನಿಯನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿದನು. (೨೧) ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಾಧುವಿಗೆ ರಾಜನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. (೨೨) ರಾಮನು ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ದಶರಥನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. (೨೩) ಅಗಡದತ್ತನು ನಗರದಲ್ಲಿರಲು ನನಗೆ ಯಾವ ಅಂಜಿಕೆಯಿದೆ? (೨೪) ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಉರಿಹತ್ತಲು ಶ್ವಾಪದಗಳು ಓಡಿ ಹೋದವು. (೨೫) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಸಾಂಕುಮಾರನು ಸುನಂದಾ ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆದನು.

ಪಾಠ ೧೪

ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತುಸಾಧಿತ (ಕೃದಂತ) ಗಳು.

ನರ್ತಮಾಸಕಾಲವಾಚಕ ಕೃದಂತಗಳಂತೆಯೇ ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಕೃದಂತಗಳು ಕರ್ತರಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಣಿ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿವೆ. ಕರ್ಮಣಿ ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತುಸಾಧಿತದ ಉಪಯೋಗವೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು. ಕರ್ತರಿ ಭೂತ ಕೃದಂತವು ಕ್ಷಚಿತ್ತಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಈ ಭೂತಕೃದಂತಗಳ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷಣದಂತೆಯೂ, ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆಯೂ ಆಗುವುದು. ಆದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಅವು ವಿಶೇಷಣಗಳೇ ಆಗಿರುವವೆಂಬದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ವಿಶೇಷಣಗಳಾದಾಗ ವಿಶೇಷ್ಯದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ವಿವಿಧ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು.

ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳು —

ಇದು ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಕರ್ಮಣಿ ಧಾತುಸಾಧಿತ (ಕೃದಂತ) ವಿಶೇಷಣದ ಪ್ರತ್ಯಯವಾಗಿರುವುದು. ಮೂರೂ ವರ್ಗದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ

ಹತ್ತುವದು. ಧಾತುವಿಗೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ :—
 ಪಾಸ+ಇಯ=ಪಾಸಿಯ, ಹಸ+ಇಯ=ಹಸಿಯ, ಗಾ+ಇಯ=ಗಾಇಯ, ನೆ+ಇಯ=ನೆಇಯ, ಹೊ+ಇಯ
 =ಹೊಇಯ ಮುಂ.*

ಭೂತಕಾಲನಾಚಕ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ವಿಶೇಷಣದಂತೆಯಾಗಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಅವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಗಳಂತೆ (ನರ, ಕಮ್ಮ) ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ 'ಆ' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಆ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಗಳಂತೆ (ದೇವಯಾ) ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ —

ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮಣಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಉಪಯೋಗವು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿರುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕ ಅಥವಾ ಅಕರ್ಮಕವಿರುವದರಮೇಲಿಂದ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣದ ಉಪಯೋಗದ ರೀತಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುವದು. ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಇಡುವದರ ಬದಲು ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

* ಆದರೆ ಹಲವು ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರ ವಾಗಿ ತದ್ಭವ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ದಿಂದ ಬಂದ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳೆನ್ನಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. (ಡಾ. ಘಾಟೆಗೆ. ವ್ಯಾಕರಣ. ಪು. ೧೦೯)

ಗಮ > ಗಯ	ಕರ > ಕಯ, ಕಡ	ಜಾಣ > ನಾಯ
ಆರಭ > ಆರಭ್	ಚಿಂಧ > ಚಿನ್ನ	ಬಂಧ > ಬಂಧ
ಲಹ > ಲಹ್	ಪಯ > ಪಕ್ವ	ಗಾ > ಗೀಯ
ನಸ > ನಡ್	ಪಾವ > ಪತ್ತ	ತರ > ತಿಣ್ಣ
ಸುಣ > ಸುಯ	ವವ > ವುಯ	ಹಣ > ಹಯ
ಡಹ > ಡಹ್	ದೇ > ದಿನ್	ನೆ > ನಿಯ
ಮರ > ಮಯ, ಮಡ	ಪಾಸ > ದಿಡ್	ಪವಿಸ > ಪವಿಡ್
ಚಿಡ್ > ಡಿಯ	ವಯ > ವುತ	

(೧) ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕವಿದ್ದರೆ -

ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ, ಕರ್ಮವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮಪದದ ಲಿಂಗವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ -

वग्वेण मओ हथी दिट्ठो - ಹುಲಿಯಿಂದ ಸತ್ತ ಅನೆಯು ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

निवेण पया रक्खिया - ರಾಜನಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು.

बालाए पुफ्फाणि गहियाणि - ಬಾಲಿಕೆಯಿಂದ ಹೂಗಳು ತೆಗೆದು -

ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವು.

(೨) ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕವಿದ್ದು, ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಿದ್ದರೆ. ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಇಡಿಯ ವಾಕ್ಯವೇ ಕರ್ಮವಾಗಿದ್ದರೆ -

ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಇರುವವು. ಉದಾ -

सुणिगा भणियं - ಸಾಧುವಿನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. तेण चिन्तियं - ಅವರಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. देवीए पडिसुयं - ದೇವಿಯಿಂದ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. तेहि नायं "जहा ईइसे न होन्ति" ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದು ಅವರಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

(೩) ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅಕರ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೆ -

ಕರ್ತೃವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿವ್ದು ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ತೃವಿನ ಲಿಂಗವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ -

राया मओ राजनु सत्तनु. सीया उज्जाणं गया - ಸೀತೆಯು ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. राया नयराओ पत्थिओ - ರಾಜನು ನಗರದಿಂದ ಹೊರಟನು.

ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗ -

ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾದಾಗ ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ್ಯದ ಲಿಂಗವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ -

೧. सियालेण मारियं जीवं सीहो न भक्खइ - ನರಿಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಸಿಂಹವು ತಿನ್ನುವದಿಲ್ಲ.

೨. ಮಾಯಾ ಅಣುಸಾಸಿಯಾ ಕನ್ಯಾ ಪಙ್ಗಿಹೇ ಸುಹೇಣ ನಂದಂತಿ - ತಾಯಿ ಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕನ್ಯೆಯರು ಪತಿಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ.

೩. ಲಯಾಒ ಪಡಿಯಾಂ ಪುರ್ಣಾಂ ಕುಮಾರೀ ಗುಹಾ - ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಿದ್ದ ಹೂಗಳನ್ನು ಕುಸಾರಿಯು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಳೆ.

ಇತರ ಉಪಯೋಗ -

ಅಸ ಅರ್ಥವಾ ಭೂಧಾತುವಿನ ರೂಪಗಳೊಡನೆ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ - ತತೊ ತುಒ ಜಙ್ಹುಸುಒ ಜಾಒ ಸಿ ತುಂ - ಅಲ್ಲಿಂದ ಚ್ಯುತನಾದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಜಹ್ನು ಪುತ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಿ.

ಕರ್ತರಿ -

ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳಿಗೆ ವಂತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಲು ಭೂತ ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ - ಪಾಸ+ಇಯ+ವಂತ=ಪಾಸಿಯವಂತ, ಹಸಿಯ+ವಂತ=ಹಸಿಯವಂತ ಮುಂ. ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವಾಗ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುವದು. *

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಕಲ್ಪಾಣಯ (ನ.) ಕತೆ	ಅದಾಣಭಯ (ನ.) ಕೊಡದಿರುವ ಭೀತಿ
ಅಕಲ್ಪಾಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ	ಅಹಾಯ (ಪು.) ಕನ್ನಡಿ
ಅಚ್ಚಮುಯ (ವಿ.) ಅತ್ಯದ್ಭುತ	ಅಂಧ (ವಿ.) ಕುರುಡ
ಅಚ್ಚರಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಪ್ಸರೆ	ಅಂತರ (ನ.) ಅಂತಃಪುರ
ಅಜಿಯ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಅನ್ಯಾ (ಅ.) ಒಮ್ಮೆ
ಅಣಾಹಯ (ವಿ.) ಅನಾದಿಯಾದ	ಅಭಿಣ (ವಿ.) ಅಭಿನ್ನ, ಒಂದೇ
ಅಣುದಿಯಂ (ಅ.) ಪ್ರತಿ ದಿವಸ	ಬಗೆಯ
ಅಣುಸಾಸ (ಧಾ.) ಉಪದೇಶಿಸು	ಅಭಿವಾಯ (ಧಾ.) ನಮಸ್ಕರಿಸು
ಅತ್ಯಗಿರಿ (ಪು.) ಅಸ್ತಾಚಲ	ಅಯ (ಪು.) ಆಡು

* ವಂತ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಭೂತಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವದಿಲ್ಲ.

ಅಹ (ನ.) ದಿವಸ
 ಅಹೇಸರ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ
 ಅಹೋ (ಅ.) ಕೆಳಗೆ
 ಆತ (ನ.) ಆಯುಷ್ಯ
 ಆತಲ (ವಿ.) ವ್ಯಾಕುಲ
 ಆತಲಿಹ್ಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.)
 ಗಾಢಿಯಾದ
 ಆಗಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ
 ಆಯಣ (ಧಾ.) ಕೇಳು
 ಆಸಾಯ (ಧಾ.) ರುಚಿನೋಡು
 ಆಹಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ
 ಅದೇಸ (ಪು.) ಪ್ರದೇಶ
 ಅಽಭಂತ (ವಿ.) ಭ್ರಾಂತ
 ಅಽಮತ (ವಿ.) ಉನ್ಮತ್ತ
 ಅವಗಮ (ಧಾ.) ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗು
 ಆತ್ಯಂತರಮಿ (ಅ.) ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಆವಮಾಙ್, ಆಮಾಙ್ (ಅ.) ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
 ಆಙ್ಘಣ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಇಳಿದ
 ಕಙ್ಕಯ (ವಿ.) ಕೆಲವು
 ಕಣಕತೇಯ (ಪು.) ಒಂದುಹೆಸರು
 ಕಂಬಲ (ನ.) ಕಂಬಳಿ
 ಕಸಿಗ (ವಿ.) ಕೃಷ್ಣ, ಕಪ್ಪು
 ಕೀಲತಂ (ಅ.) ಆಟಕ್ಕಾಗಿ
 ಕುಚ್ಛಿ (ಪ್ರಿ.) ಕುಸ್ತಿ, ಹೊಟ್ಟೆ
 ಕುಂಡಿಗ (ಪು.) ಒಂದುಊರಹೆಸರು
 ಕುವೇರ (ಪು.) ಕುಬೇರ, ಒಬ್ಬದೇವ
 ಕುವ (ಪು.) ಬಾವಿ
 ಕೊಞ್ಹಲ (ನ.) ಕುತೂಹಲ

ಖಜ (ನ.) ಪಾಡ್ಯ, ತಿನಸು
 ಕ್ವಿತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ಕ್ವಿವ (ಧಾ.) ಒಗೆ
 ಗಽಭ (ಪು.) ಗರ್ಭ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಜೀವ
 ಗಽಮಿಗ (ವಿ.) ಗರ್ಭಧರಿಸಿದ
 ಗಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೋದ
 ಚರಣ } (ಪು.ನ.) ಪಾದ
 ಚಲಣ }
 ಕ್ವಿತ್ತಗಯ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಕ್ವಿತ್ತಾ (ಪು.) ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ, ಚಿತ್ರಾ
 ಕ್ವಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿದ್ದ
 ಕ್ವಡ್ಡ (ಧಾ.) ಒಗೆ, ಬಿಡು
 ಕ್ವಾಯ (ಧಾ.) ಮುಚ್ಚು, ಆವರಿಸು
 ಜಹಾ ತಹಾ (ಅ.) ಹೇಗೆ-ಹಾಗೆ
 ಜಾಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಆದ, ನಡೆದ,
 ಹುಟ್ಟಿದ
 ಜಾಯಗ (ಪು.) ಯಾಚಕ, ಭಿಕ್ಷುಕ
 ಜಿಣಿಗರ (ನ.) ಜಿನ ಮಂದಿರ
 ಜಿವಾವೇ (ಧಾ.) ಬದುಕಿಸು
 ಜುಗಾಡು (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಜೆಡ್ಡ (ವಿ.) ಹಿರಿಯ
 ಜೋಗಿ (ಪು.ಪ್ರಿ.) ಯೋಗಿ, ಜನ್ಮ
 ಜ್ವತ್ತಿ (ಅ.) ಕೂಡಲೆ, ತೀವ್ರ
 ಡಿಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಇಟ್ಟು, ಉಳಿದ
 ತಣಯ (ಪು.) ಮಗ
 ತಮ (ನ.) ಕತ್ತಲೆ
 ತಿತ್ಥಯರ (ಪು.) ತೀರ್ಥಂಕರ
 ತಿರಿಕಿವ (ಪು.) ತೀರ್ಯಕ್, ಪಶುಪಕ್ಷಿ

ತೊಡ (ಧಾ.) ಮುರಿ, ಒಡೆ
 ದಡ್ಡ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಕಡಿದ, ಕಚ್ಚಿದ
 ದಡಸತ್ತಿ (ಪು.) ದೃಢಶಕ್ತಿ, ಒಂದು
 ಹೆಸರು

ದರಿಹ (ಪು.) ಬಡವ
 ದಿಞ (ಪು.) ದ್ವಿಜ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ದಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ದಿಶೆ, ದಿಕ್ಕು
 ಖಣವಂತ (ವಿ.) ಧನವಂತ
 ಖನ್ನ (ನ.) ಧಾನ್ಯ
 ನಮಿ (ಪು.) ಒಬ್ಬರಾಜನಹೆಸರು
 ನರಯ (ಪು.) ನರಕ
 ನಿಯರ (ಪು.) ಸಮೂಹ, ರಾಶಿ
 ನಿವಹ (ಪು.) ಗುಂಪು, ಸಮೂಹ
 ನಿಹರ (ಧಾ.) ಹೊರಗೆತೆಗೆ, ಬರು,
 ಆಕ್ರಂದನಮಾಡು
 ಪಚ್ಛ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಅಡಗಿದ, ಗುಪ್ತ
 ಪಡಿಯಾಗಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ತಿರುಗಿ
 ಬಂದ
 ಪತ್ತ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ, ಮುಟ್ಟಿದ
 ಪಮೋಯ (ಪು.) ಆನಂದ, ಪ್ರಮೋದ
 ಪರಿವುಡ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಸುತ್ತುವರಿಯ
 ಲುಟ್ಟ

ಪವರ (ವಿ.) ಪ್ರವರ, ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಪವಿಡ್ಡ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ
 ಪಸೂಖ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಸೂತ, ಹಡೆದ
 ಪಾಣ (ನ.) ಪಾನ, ಕುಡಿಯುವಿಕೆ,
 ಕುಡಿಯುವುದು
 ಪಿತ್ತ (ನ.) ಬೆನ್ನು

ಬೆಂಬಲೋಗ (ಪು.) ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ
 ಸ್ವರ್ಗದ ಒಂದು ಭಾಗ
 ಬೊಕ್ಕಡ (ಪು.) ಬೆಗರು, ಹೋತು
 ಭಗ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಭಗ್ನ, ಮುರಿದ
 ಭವ (ಪು.) ಜನ್ಮ
 ಭಾತ (ಪು.) ಬಂಧು
 ಭಾಗ (ಪು.) ಭಾಗ, ಪಾಲು
 ಭೀಮರಹ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಭೂಯ, ಹೂಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಆದ
 ಮಂಗಲ (ವಿ.) ಮಂಗಳ
 ಮಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಸತ್ತ್ವ
 ಮಯಹರ (ಪು.) ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ,
 ಗೌಡ
 ಮಯಹರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಮುಖಳಾದ ಸ್ತ್ರೀ
 ಮಹಕಂದ (ಪು.) ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ
 ಅಳುವುದು
 ಮಹಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ಮಾಣುಸ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ
 ಮಾಸ (ಪು.) ತಿಂಗಳು
 ಮುದಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುದ್ರೆ
 ಮೂಡ (ವಿ.) ಮೂಢ, ಮೂರ್ಖ
 ಮೂಲ (ಅ.) ಹತ್ತಿರ, ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
 ಮೂಡ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ
 ಲೋಲ (ಧಾ.) ಹೊರಳಾಡು
 ವಯಣ (ನ.) ವದನ, ಮುಖ
 ವಸಗ (ವಿ.) ವಶವಾದ
 ವಾಡ (ಪು.) ಬಲಿ
 ವಾಸವ (ಪು.) ಇಂದ್ರ, ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಿಜಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿಜಯಾ, ಒಂದು ಹೆಸರು	ಸಂವೇಗ (ಪು.) ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತಿ, ಮೋಕ್ಷದ ಇಚ್ಛೆ
ವಿಮುಕ್ತ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ	ಸಂಸಯ (ಪು.) ಸಂಶಯ
ವಿಮೋಹ (ಧಾ.) ಮೋಹಗೊಳಿಸು	ಸಾಣುರಾಗ } (ವಿ.) ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ
ವಿವಿಹ (ವಿ.) ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ	ಸಾಣುರಾಯ }
ವಿಸಯಸುಹ (ನ.) ವಿಷಯ ಸುಖ, ಸಂಸಾರಸುಖ	ಸಾಹಸ್ಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಸಾವಿರ
ವೋಲ (ಧಾ.) ಹೋಗು, ತಿರುಗಾಡು	ಸಿಗ್ಧಂ (ಅ.) ತೀವ್ರ
ಸಂಭಯ (ವಿ.) ಕತ್ತಲೆಯುಳ್ಳ	ಸಿವಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ
ಸನಿರುದ್ಧ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ತಡೆ ಯಲ್ಪಟ್ಟ	ಸಿವಿರ (ನ.) ಶಿಬಿರ
ಸಂಪತ್ತ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ	ಸುಮಿಣ } (ನ.) ಕನಸು, ಸ್ವಪ್ನ
ಸಂಭವ (ಧಾ.) ಸಂಭವಿಸು, ಆಗು	ಸುಮಿಣ }
ಸಮ (ವಿ.) ಸಮಾನ	ಸುಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೇಳಿದ
ಸಯಂ (ಅ.) ಕೂಡ, ಸಂಗಡ	ಸುಹೇಸಿ (ವಿ.) ಸುಖ ಇಚ್ಛಿಸುವ
ಸಮಾಣ, ಸಂತ (ವ.ಕೃ.ವಿ.) ಇರುವ	ಹರಿಸ (ಪು.) ಹರ್ಷ, ಆನಂದ
ಸಮುತ್ಪನ್ನ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಉಂಟಾದ, ಆದ	ಹರಿಸಮರ (ಪು.) ಹರ್ಷತುಂಬಿದ
ಸಂಸುಹಂ (ಅ.) ಎದುರಿಗೆ	ಹವಂ (ಅ.) ತೀವ್ರ, ಬೇಗ
ಸಂವಿಹಾಣ (ನ.) ಸಂವಿಧಾನ, ಘಟನೆ	ಹಾರ (ಪು.) ಹಾರ, ಮಾಲೆ
ಅಭ್ಯಾಸ	ಹಾಹಾರವ (ಪು.) ಹಾಹಾದನಿ
	ಹಿಯಯ (ನ.) ಹೃದಯ
	ಹಿರಣ್ಯ (ನ.) ಬಂಗಾರ

(೧) ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಅಂಜನ, ತವವನ್ನಾ, ಕ್ಷುಡಾ, ಹಿಂಡಿಯಾ, ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯ, ಪಡಿವನ್ನಂ, ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯಾ, ಪಡಿಬುದ್ಧಾ, ದಿವ್ಯಂ, ಪಾಡಿಯ, ಕೀರಿಯಾ, ಮುಕ್ತೇಹಿ, ಪುಚ್ಚಿಯಾ, ದಿವ್ಯವನ್ನಾ, ರಯಾ, ಮುಣಿಯಾ, ಡಿಯಂ, ಕಯವಂತೋ, ಗಾಹಿಯಾ, ಜಾಹಿಯಾ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

[ಅ] ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು.

ಹೊ, ಫುರ, ಪಾಲ, ನೆ, ಬಂಧ, ಹಣ, ಗಾ, ಪೇಚ್ಚ, ಚಿಡ್ಡ, ದೃಢಾವೆ.

[७] धूम्रकाल कर्तारि कृतं नमो नमो नमो.

सक, वे, मुण, वण, पा, सदावे, नंद, तिगिच्छ, आमन्ते, छिंद.

(१) कस्तूरकै पतिपतिपति : —

(१) कुंडिणे नयरे भीमरहो राया, तस्स सयलअंतेउरपहाणा पुष्पदंती देवी, ताणं विसयसुहमणुहवन्ताणं समुपज्ञा सयलतेलोककअलंकारभूया धूया ।

(२) ददसत्तिगा चिन्तियं ' इमो मम तणओ वासवेण विणासिओ, वासवो वि कणयतेएण वावाइज्जमाणेण वि वासवेण कणयमाला विणासिया । ' (३)

तेण भणियं ' अहे दरिद्रिणे, कहं विवाहमंगलं रओ य पूयं करेमो ? ' कहियं एयं राइणो तेणावि धगध्वन्नहिरणाइगा भारावियं चित्तंगयस्स भवणं ।

(४) अन्नया वसन्तमासे जुगवाहू मयणरेहाए सह उज्जाणे कीलत्थं उवगओ । खज्जभोयणपाणखित्तस्स अत्थगिरीओ बोलीणो अहेसरो । छाइओ तमनियरेण भुवणभागो ।

तओ जुगवाहू तम्मि चेव उज्जाणे ठिओ । (५) देव, इमं तुह कुबेरपुरविहवअहियधणनिवहं नयरं कइवयदिणाण मज्जे चोरस्स वि मन्दिअं जायं ।

(६) तीए कुच्छिपसूओ पुत्तो नामेण अगडदत्तो त्ति, अणुदियहं सो पवरं वडुत्तो जोव्वणं पत्तो । (७) एत्थन्तरम्मि आगओ एगो पुरिसो तं उद्देसं, आयणिओ तस्स सहो कुमारेण जहा ।

अहिणा दट्ठो रायपुत्तो, जो तं जीवावेइ, सो जं चेव पत्थेइ तं चेव दिज्जइ त्ति । (८) सुयाणि मे पंच, महव्वयाणि, नरएसु दुक्खं च तिरिक्खजोणिसु ।

(९) से चुए बंभलोगाओ-माणुसं भवमागए । अप्पणो य परेसिं च आउं जाणे जहातहा । (१०) अन्नया चेडिं ण्हाया भणइ- ' पोत्ताइं आणेहि ' ।

तीए रत्तगाणि आणियाणि, रुट्ठाए अट्ठाएण आहया । ' जिणघरं पविसन्तीए रत्तगाणि देसि ' त्ति, मया चेडी । (११) उज्जाणं सम्पत्तो ओइण्णो उत्तमाओ सीयाओ साहस्सीहिं परिवुडो अह निक्खमइ उ चित्ताहिं ।

(१२) कस्स अट्ठे इमे पाणा एए सव्वे सुहेसिणो वाडेहिं पंजरेहिं च सन्निरुद्धा य अच्छहिं । (१३) विजयाए चोइसमहासुमिणसूइओ पुत्तो उववओ अजिओ त्ति नाम बीयतिथयरो ।

(१४) पत्तो से जोव्वणं, परिणाविओ उत्तमनरिन्दुहियाओ । (१५) सिविरे हाहारवगडिभणो मह-कन्दो जाओ । विमुक्केसाओ भग्गवलयाओ तोडियहारलयाओ महीए लोलन्ति ।

(१६) तओ नवकारं अणुसरन्ती पविट्ठा एगदिसाए, जाव दूरं

ಮನುಷ್ಯರೆ, ನೀವು ತಿಳಿದಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನು ನಾನು ಅಲ್ಲ. ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಜೊತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕುರುಡನಾದ ನಾನು ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮಂತಹರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ ಎಂದು ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

(೩) ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ನರಿಯು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಬರಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಹೋತು ಬಂದಿತು; ಮತ್ತು ನರಿಗೆ ಅಂದಿತು—ಎಲೊ ನರಿಯೆ, ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇದೆಯೋ?” ಕೂಡಲೆ ನರಿಯು ಅಂದಿತು—“ಸಂಶಯವೇಕೆ? ಕೆಳಗೆ ಜಿಗಿ ಮತ್ತು ರುಚಿ ನೋಡು. ಇಂಥ ಸಿಹಿನೀರನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲಿಂದೂ ನೋಡಿಯೆ ಇಲ್ಲ.” ನರಿಯು ಈ ಮಾತುಗಳು ಆ ಮೂರ್ಖ ಹೋತಿಗೆ ನಿಜವೆನಿಸಿದವು; ಮತ್ತು ಅದು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಗಿಯಿತು. ನರಿಯು ಹೋತಿನ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಭಾವಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯಿತು.

ಪಾಠ ೧೫

**ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು—ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ,
ಭೂತಕೃದಂತ (ಲ್ಯಬಂತ) ಮತ್ತು ಹೇತ್ವರ್ಥಕ (ತುನುಂತ)
ಅವ್ಯಯಗಳು.**

ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭೂತ ಕೃದಂತಗಳಂತೆ ವಿಧ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕರ್ತರಿ, ಕರ್ಮಣಿ ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಣಿಯೊಂದೇ ಇರುವದು. ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಪ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.

ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ —

ಧಾತುಗಳಿಗೆ **ಗಿಜ್ಜ**, **ಇಯ್ವ** ಅಥವಾ **ಯ್ವ** ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತಗಳಾಗುವವು. ಮೊದಲಿನ

ವೆರಡು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಆ ಕಾರಾಂತೆ ೧ ಮತ್ತು ೨ ನೆಯ ವರ್ಗದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಮೂರನೆಯದು ಆ ಕಾರಾಂತೀತಕರ ೨ ನೇಯ ವರ್ಗದ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಹೆತ್ತುವದು. ಉದಾ :—

(೧) ಪಾಸ+ಗಿಜ್ಜ=ಪಾಸಗಿಜ್ಜ, ಪಾಸ+ಇಯವ್=ಪಾಸಿಯವ್, ಹಸ+ಗಿಜ್ಜ=ಹಸಗಿಜ್ಜ,
ಹಸ+ಇಯವ್=ಹಸಿಯವ್

(೨) ಕರೆ+ಗಿಜ್ಜ=ಕರಗಿಜ್ಜ, ಕರೆ+ಇಯವ್=ಕರೆಯವ್.

(೩) ಗಾ+ಯವ್=ಗಾಯವ್, ನೆ+ಯವ್=ನೆಯವ್, ಹೊ+ಯವ್=ಹೊಯವ್.

ಉಪಯೋಗ - ವಿಶೇಷಣದಂತೆ.

ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವು ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಆಗ ಅದು ವಿಶೇಷ್ಯದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ —

ವಂದಿಗಿಜ್ಜೋ ಆಯರಿಱೋ - ನಂದನೀಯ ಅಥವಾ ಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯನು.

ನಾಯವ್ವಾಂ ತತ್ತಾಂ - ತಿಳಿಯಲ್ಪಡತಕ್ಕ ತತ್ವಗಳು.

ದಂಸಗಿಜ್ಜಾ ಕಲಾ - ತೋರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಕಲೆಯು.

* ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದದಂತಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. [ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಪು.೮೮]

ಕಜ್ಜ-(ಕಾರ್ಯ)	ಗೊಜ್ಜ-(ಗಂಹ)	ಮೊಜ್ಜ-(ಮಿಂದ)
ಪೊಜ್ಜ-(ಪೆಯ)	ವೊತ್ತವ್-(ಗಂಹ)	ಮೊತ್ತವ್-(ಮುಜ)
ದೊಜ್ಜ-(ದೆಯ)	ವಜ್ಜ-(ವಯ)	ಮೊತ್ತವ್-(ಮುಂವ)
ವಜ್ಜ-(ವರ್ಯ)	ದತ್ತವ್-(ಪಾಸ)	ರೊತ್ತವ್-(ರಯ)
ಕಾಯವ್-(ಕರ್ಮವ್ಯ)	ದೊಜ್ಜ-(ದೆ)	ವಜ್ಜ-(ವಯ)
ಗಂತ್ತವ್-(ಗಂತ್ತವ್ಯ)	ದೊಜ್ಜ-(ದುಹ)	ವಜ್ಜ-(ವಜ್ಜ)
ದಾಯವ್-(ದಾತವ್ಯ)	ನೊಜ್ಜ-(ನೆ)	ವಜ್ಜ-(ವಹ)
ಆಣಪ್-(ಆಜ್ಞಾಪ್ಯ)	ನೊಜ್ಜ-(ಜಾಣ)	ವಿಣಪ್-(ವಿಣವ)
ಖಜ್ಜ-(ಖಾಯ)	ಬೊಜ್ಜ-(ಬುಜ್ಜ)	ವೊಜ್ಜ-(ವಹ)
ಗುಜ್ಜ-(ಗುಹ)	ಪುಜ್ಜ-(ಪೂಯ)	ವೊತ್ತವ್-(ವಯ)
ಭವ್-(ಭವ್ಯ)	ಸೊಯವ್-(ಸುಣ)	

ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ

(ಅ) ಸಕರ್ಮಕವಿದ್ದರೆ ಕರ್ಮವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು, ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮದ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ:— ಸರ್ವೇಹಿಂ ಧರ್ಮಕಹಾ ನಾಯವಾ— ಎಲ್ಲರಿಂದ ಧರ್ಮಕತೆಯು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು. ಕೋಹಣ, ಲೋಹಣ, ಹಾಸಣ ವಾ ಭಣ, ಅಣಗಾರೇಹಿ ಮುಸಾ ಭಾಸಾ ನ ಭಾಸಿಯವಾ। ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಶೆಯಿಂದ, ವಿನೋದದಿಂದ, ಅಥವಾ ಅಂಜಕೆಯಿಂದಾದರೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಅಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಜಞೇಹಿಂ ಚತ್ತಂ ಧಣಂ ಭೂವಣ ನ ಧೇತ್ತವಂ । ಜನರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ದುಡ್ಡು ರಾಜನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(ಆ) ಅಕರ್ಮಕವಿದ್ದರೆ ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತವು ನಪುಂಸಕ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಉದಾ — ಸಂಜ್ಞಾಸಮೇ ಕುಮಾರೀಹಿ ನ ಹಿಣಿಡಿಯವಂ । ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿಯರು ತಿರುಗಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ತೇಗ ಗಾಂಚಿಯವಂ—ಅವನು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು. *

ಇತರ ಉಪಯೋಗ

ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಬದಲಾಗಿ ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದುಂಟು. ಉದಾ :— ಪಾಣಾ ನ ಹಂತವಾ — ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಬಾರದು.

ಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯಗಳು ಅಥವಾ ಅವಿಕಾರಿ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು—

ಪೂರ್ವಕಾಲವಾಚಕ (ಭೂತ) ಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯ ಮತ್ತು ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ಯಯ ಇವು ಎರಡೇ ಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯಗಳು ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವು. ನಡೆದ ಎರಡು ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ನಡೆಯುವದು ಅಥವಾ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಗಿದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲು ಭೂತಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯವನ್ನೂ, ಎರಡನೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯು ನಡೆಯಲು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ಯಯವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭೂ. ಕೃ.

* ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಧಾತುಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆ ಮೂರನೆಯ ಬಗೆಯ ಉಪಯೋಗವು ಇವುಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಅನ್ಯಯಕ್ಕೆ ಇ, ದು, ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ, ಹೇ. ಅನ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅ, ಅಲು, ಅಲಿಕೈ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಬರುವವು.

ಭೂತಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.* [ಇವಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ' ತ್ವಾಂತ' ಅನ್ಯಯ ಅಥವಾ ' ಲ್ಯಬಂತ' ಅನ್ಯಯವೆನ್ನುವರು.]

(೧) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇऊಣ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುವದು. ಉದಾ--
ಪಾಸ + ಇऊಣ = ಪಾಸಿऊಣ. ಹಸಿऊಣ. ಗಾಞ್ಞಿऊಣ ಮುಂ.

(೨) ಆ ಕಾರಾಂತೇತರ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಁಣ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಉದಾ- ಗಾ+
ಁಣ=ಗಾಁಣ, ನೇಁಣ. ಹೋಁಣ ಮುಂ.

(೩) ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇತ್ತಾ, ಏತ್ತಾ ಹಚ್ಚಬೇಕು :- ಪಾಸ+ಇತ್ತಾ=ಪಾಸಿತ್ತಾ,
ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಪಾಸೇತ್ತಾ, ಗಾಇತ್ತಾ, ನೇಇತ್ತಾ. ಹೋಇತ್ತಾ.

(೪) ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇತ್ತಾಣ, ಏತ್ತಾಣ ಹಚ್ಚಬೇಕು :- ಹಸ+ಇತ್ತಾಣ=
ಹಸಿತ್ತಾಣ, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಹಸೇತ್ತಾಣ, ಕರೇತ್ತಾಣ, ಲಹೇತ್ತಾಣ

(೫) ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇತ್ತು, ಏತ್ತು ಹಚ್ಚಬೇಕು :- ಸಾಹ + ಇತ್ತು = ಸಾಹಿತ್ತು,
ಸಾಹೇತ್ತು, ಜಾಣೇತ್ತು, ಹಸಿತ್ತು.

(೬) ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಏ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದು. ಉದಾ- ತಡ್ಘಾಏ,
ಸಮಾಏಏ, ಪರಿಣಾಏ ಮುಂ.

* ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬರುವವು. ಏ ಮತ್ತೆ
ಕೃ ಪ್ರತಯ ಹೊಂದಿದ ರೂಪಗಳೂ ಅಪವಾದಾತ್ಮಕ ರೂಪಗಳೆಂದೇ ಎಣಿಸಬಹುದು.
ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಕೆಲವು ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಅನಿಯಮಿತ ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಯಗಳು —

ಶ್ರುತ್ವಾ > ಸೌಚ್ಛಾ	ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ > ಚಿತ್ತ್ವಾ	ಭುಕ್ತ್ವಾ < ಭೋಚ್ಛಾ
ಹಿತ್ವಾ > ಹಿಚ್ಛಾ	ಕೃತ್ವಾ > ಕಿಚ್ಛಾ	ದೃಢ್ವಾ > ಪೇಞ್ಞಿ
ಜ್ಞಾತ್ವಾ > ನಚ್ಛಾ	ಗೃಹೀತ್ವಾ > ಗಹಾಯ, ಗಹಿಯ	ಸ್ಥಿತ್ವಾ > ಠಿಚ್ಛಾ
ಅಭಿಗಮ್ಯ > ಅಭಿಗಮ್ಮ	ನಿಶಮ್ಯ > ನಿಸಮ್ಮ	ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಯ > ಪಡಿಜ್ಞಾಯ

ಇವಲ್ಲದೆ ದೃಢ್ಣ, ಇನ್ತೂಣ, ಗನ್ತೂಣ, ಲಙ್ತೂಣ, ಮೌತೂಣ, ಭೌತೂಣ, ಧೇತೂಣ, ಸೌಁಣ
ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳೂ ಇರುವವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಁಣ ಪ್ರತ್ಯಯವಿದ್ದರೂ ಮೂಲ
ಧಾತುವಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳೆನ್ನಬಹುದು.

[ಡಾ. ಭಾಟಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ. ಪ್ರ. ಅ. ಪುಟ. ೭೬]

(೭) ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಕೃ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದು. (ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇವೆ) :- ಸಾಹೃಡ, ಅವಹೃಡ, ಕಡ್ಡ ಮುಂ.

ಅನೇಕಸಲ ಇಯ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೆಚ್ಚುವದರಿಂದಲೂ ಭೂತಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾ- ಪಾಸ+ಇಯ=ಪಾಸಿಯ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣದ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ ಇಯ ಇರುವದು. ಉದಾ- ಪಾಸ+ಇಯ=ಪಾಸಿಯ ಎರಡೂ ರೂಪಗಳು ಒಂದೇಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮೊದಲನೆಯದು ಅವಿಕಾರಿ ಎಂದರೆ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪ್ರತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದದ ಅನ್ಯಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದು ವಿಕಾರಿ ಎಂದರೆ ನಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೇವಲ ಪಾಸಿಯ ಎಂದು ಉಪಯೋಗವಾದಾಗ ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಯವೆಂದೂ, ಪಾಸಿಯ, ಪಾಸಿಯಾ, ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳು ಬಂದಾಗ ಭೂ.ಕ.ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವೆಂದೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಪದಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಙ, ಚಾ, ಇಯ, ಯ, ಕೃ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಭೂತಕೃದಂತ ಅನ್ಯಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಉಪಯೋಗ-

(೧) ಒಂದೇ ಕರ್ತೃವಿನಿಂದ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಯಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವದು.

ಉದಾ- [ಅ] ಸಾಲಾಘ ಗಾಚ್ಛಿಙ್ಗ ಕುಮಾರಾ ಸಿಲೋಗಾಣಿ ಪಠಂತಿ । ಸಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಲಕರು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

[ಆ] ಸೋ ಕಸ್ಸ ವಿ ಅಮ್ಬವಚ್ಛಸ್ಸ ಡಾಪಾಘ ಗನ್ತುಣ ಸುತೋ । ಅವನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೂವಿನ ಗಿಡದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದನು.

[ಇ] ಭೋಗೋ ಭೋಜಾ ವಮಿತ್ತಾ ಯ ಲ್ಹುಭುಯವಿಹಾರಿಣೋ ।

ಆಮೋಯಮಾಣಾ ಗಾಚ್ಛಂತಿ ದಿಯಾ ಕಾಮಕಮಾ ಇವ ॥

(೨) ಕೃಚಿತ್ತಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು.

ಉದಾ- ತಂ ವಿಜ್ಞಂ ಪರಿಜ್ಞಾಣಿಯ । — ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವರು.

ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಕೃದಂತ ಅವ್ಯಯ- [ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ 'ತುಮಂತ' ಅವ್ಯಯವೆನ್ನುವರು.]

(೧) ಆ ಕಾರಾಂತ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಇತೆ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ, ಆ ಕಾರಾಂತೇತರ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ತೆ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ ಹತ್ತುವವು. ಉದಾ- ಪಾಸ + ಇತೆ = ಪಾಸಿತೆ, ಕರಿತೆ; ಗಾ + ತೆ = ಗಾತೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ, ನೇತೆ, ಹೊತೆ ಮುಂ.

(೨) ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಇತ್ತಱ, ಱ್ತಱ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಬರುವವು. ಉದಾ- ಕರ + ಇತ್ತಱ = ಕರಿತ್ತಱ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗಚ್ಛಿತ್ತಱ, ನೇಇತ್ತಱ, ಪಾಸೆತ್ತಱ ಮುಂ.

* ಭೂ. ಕೃ. ಅಪ್ಯಯದ ಇತ್ತಾ, ಱ್ತಾ, ಇತ್ತಾಣ, ಱ್ತಾಣ, ಇತ್ತು, ಱ್ತು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಗೂ, ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯದ ಇತ್ತಱ, ಱ್ತಱ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಉಪಯೋಗ-

(೧) ಕ್ರಿಯೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಕೃದಂತ ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ-

[ಅ] ಸೋ ಗಚ್ಛಿತೆ ಇಚ್ಛಿ. ಅವನು ಹೋಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ.

[ಆ] ಚೋರೋ ಧನಂ ಹರಿತ್ತಱ ನಯರೆ ಪವಿತ್ರೋ. ಕಳ್ಳನು ಧನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

[ಇ] ವಂತೆ ಇಚ್ಛಸಿ ಆವಾತೆ ಸೇಯೆ ತೇ ಮರಣೆ ಭವೇ. ಕಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ ನಿನಗೆ ಮರಣವು ಪ್ರಿಯಸ್ಕರವು.

ಅನಿಯಮಿತ ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯಗಳು- (ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ. ವ್ಯಾಕರಣ ಪು. ೮೦)

ದೇ > ದಾತೆ	ವಹ > ವೊಡು	ನೇ > ನೇತೆ
ಛಿನ್ದ > ಛೇತು	ಪಿವ > ಪಾತೆ, ಪಾಯಱ	ಮಿನ್ದ > ಮೇತು,
ಭುಂಜ > ಭೋತು, ಭೋತ್ತಱ	ಪಿವಿತ್ತಱ	ಕರ > ಕಾತೆ
ಮುಂಚ > ಮೊಡು	ಸುಣ > ಸೊತೆ	ಋವ > ರೊತು
ಜಿಣ > ಜೇತೆ	ಸುವ > ಸೊತು	ಹುಣ > ಹಂತು
ಖಣ > ಖಂತು	ಗಚ್ಛ > ಗಂತು	ಲಹ > ಲಡು
ಜಾಣ > ಜಾತೆ	ಗೋಹ > ಗೇತು	ವಸ > ವತ್ಥಱ
	ವಯ > ವೊತು	

(೨) ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭೂ. ಕೃ. ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅನ್ಯಾಯ ದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ—

[ಅ] ನ ತುಙ್ಗ ಭೋಗೇ ಚಙ್ಕುಣ ತುಙ್ಗಿ । ನಿನಗೆ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಬಿಡಲು ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ.

[ಆ] ಥೋವ್ ಲಡ್ಡು ನ ಖಿಸಱ್ । ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಗಲು ನಿಂದೆಮಾಡಬಾರದು.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಖಿಲತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆಕರ್ಷಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಅಂಗ (ಪು.ನ.) ಶರೀರ

ಅಂಗಾ (ವಿ.) ಶರೀರ ಧರಿಸಿದ

ಅಂಗುಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೆರಳು

ಅಜ್ಞಯ (ವಿ.) ಪೂಜಾರಿ

ಅಡವಿ (ಪ್ರೀ.) ಅರಣ್ಯ, ಅಡವಿ

ಅದ್ವಿಡ್ (ಪ್ರೀ.) ಅಧೈರ್ಯ, ಗಾಬರಿ

ಅನ್ವಭವ (ಪು.) ಬೇರೆ ಜನ್ಮ

ಅಪ್ಪ (ಪು.) ಸ್ವಂತ

ಅಭಿಗವ (ವಿ.) ಹೊಸ

ಅಭಿಭೂಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸೀಡಿತ

ಅವತಾ (ಪ್ರೀ.) ಅವಸ್ಥೆ

ಅವಯರ (ಧಾ.) ಇಳಿ

ಅವಸಾಣ (ನ.) ಕೊನೆ, ಮರಣ

ಅಹಿವ (ಪು.) ರಾಜ, ಅಧಿಪತಿ

ಅಹೋ (ಅ.) ಅಶ್ಚರ್ಯ, ದುಃಖ ಮುಂತಾ

ದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅನ್ಯಾಯ

ಆಗಂತೂ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಂದು

ಆಡುತ್ತ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆರಂಭ

ಆರಡ್ಡ } ಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಆಮೋಯ (ಧಾ.) ಆನಂದಪಡು

ಆಸಭ (ಪು.) (ಪು.) ಯುಷಭ
ತೀರ್ಥಂಕರ

ಇತಿಲೋಲಯ } (ವಿ.) ಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟ

(ವಿ.) ಒಂಟಿಯಾದ, ಒಬ್ಬನೆ,
ಒಬ್ಬಳಿ

ಏತೇವ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿಯೆ

ಕಡ್ಡು (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಮಾಡಿ

ಕಂಠ (ಪು.) ಕುತ್ತಿಗೆ

ಕಡಯ (ನ.) ಸೈನ್ಯದ ಬೀಡು, ಶಿಬಿರ

ಕಣ (ಪು.) ಕಿವಿ

ಕಂತಾರ (ನ.) ಅಡವಿ

ಕಾಮಕಮ (ಪು.) ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ

ಸಂಚರಿಸುವ

ಕಾಯವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕರ್ತವ್ಯ

ಕಿಡಕುಡ್ಡಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹುಳ
ತಿಂದ

ಕುಸುಮಸರ (ಪು.) ಕುಸುಮಶರ, ಮದನ

(ವಿ.) ಕುರೂಪಿ, ಕುಬ್ಜ

ಗುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಗುಳಿಗೆ

ವಣ (ವಿ.) ಘನ, ದಟ್ಟ

ಚಂದಾಣ (ಪು.) ಒಬ್ಬ ತೀರ್ಥಂಕರನ
ಹೆಸರು

ಚಿತ್ತಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು

ಚರ (ಧಾ.) ಅಚರಿಸು

ಚಿತ್ತಲಯ (ವಿ.) ಚಿತ್ತಿೃತ

ಚೇಯ (ಪು.) ಚೇತನ, ಜೈತನ್ಯ

ಚೇಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಚೇತನಾ

ಚೋ (ಧಾ.) ನುಗಿಸು, ನಡೆಸು

ಜಗವಯ (ಪು.) ದೇಶ

ಜಂಪ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು

ಜಾಗರ (ಧಾ.) ಎಚ್ಚರಾಗು

ಜೋ } (ವಿ.) ಯೋಗ್ಯ, ಉಚಿತ
ಜೋಗಾ }

ಜೋಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಯೋಜನೆ

ಠವ (ಧಾ.) ಇಡು, ಸ್ಥಾಪಿಸು

ಠಾಡುಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಇಟ್ಟು,

ತರ (ಧಾ.) ಸಮರ್ಥನಾಗು

ತುರಯ (ಪು.) ಕುದುರೆ

ದಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ

ದುಷರ (ವಿ.) ಅಚರಿಸಲು ಕಠಿಣ

ಧರಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ

ಧರಣಿವಡ್ಡ (ನ.) ನೆಲ

ನಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನಷ್ಟ, ಕಳೆದ

ನಂದಿಕುಮಾರ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ನಾಡುಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ತಿಳಿದು

ನಾಣ (ನ.) ಜ್ಞಾನ

ನಿಡ್ಡ (ವಿ.) ಸ್ಥಿಗ್ಧ, ನುಣುಪಾದ

ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ (ಅ.) ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ

ನಿಯಯ (ವಿ.) ತನ್ನ, ಸ್ವಂತದ

ನೆಹಾಲು (ವಿ.) ಸ್ನೇಹದ, ಪ್ರೀತಿಯ

ಪಂಚಸೇಲ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಪಂಚಕವ (ಧಾ.) ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು

ಪಡಿಚ್ಚ (ಧಾ.) ಸ್ವೀಕರಿಸು

ಪಯಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೃತ್ತ,

ನಡೆದ, ಹೊರಟ

ಪಯತ್ತ (ಪು.) ಪ್ರಯತ್ನ

ಪರಿಚಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ತ್ಯಜಿಸು

ಪಲವ (ಧಾ.) ಅಳು, ಪ್ರಲಾಸಿಸು

ಪಲಾವ (ಪು.) ಪ್ರಲಾಪ

ಪವ (ನ.) ಗಂಟು

ಪಸಜ (ಧಾ.) ಆಸಕ್ತನಾಗು

ಪಸತ್ಯ (ವಿ.) ಪ್ರಶಸ್ತ

ಪಹಾರ (ಪು.) ಪ್ರಹಾರ, ಹೊಡೆತ

ಪಹಾವಡ್ಡ, ಪಭಾವಡ್ಡ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಭಾವತಿ,
ಒಂದು ಹೆಸರು

ಪಹಾಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಪೊಲ್ಲಯ (ವಿ.) ಪೊಳ್ಳು

ಭತ್ತ (ಪು.) ಅನ್ನ

ಭೋಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಉಪಭೋಗಿಸಿ

ಮತ್ಯಯ (ನ.) ಮಸ್ತಕ

ಮಣಿಪಮ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಮಹಾಪಡಮ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಮುಕ್ಕ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ

ಮುಚ್ಚಾ (ಪ್ರೀ.) ಮೂರ್ಛೆ

ಮೂಲದೇವ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಮೋತ್ತೂಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು

ರಜ್ಜು (ಪ್ರೀ.) ಹಗ್ಗ
 ರೋ (ಧಾ.) ಸೇರು, ರುಚಿಸು
 ರೋವ (ಧಾ.) ಅಳು
 ಲಕ್ಷಣಗಜುಯ (ವಿ.) ಲಕ್ಷಣಯುತ
 ಲಕ್ಷಿ (ಪ್ರೀ.) ಬಡಿಗೆ, ಲಾಠಿ
 ಲಹುಭೂಯ (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ಲಾಭ, ಲಾಹ (ಪು.) ಲಾಭ
 ವಂಕ (ವಿ.) ವಕ್ರ, ಡೊಂಕ
 ವಜ್ರ (ಧಾ.) ಎಜ್ಜೆಸು, ಬಿಡು
 ವತ್ಸವ (ವಿ.) ವಾಸ್ತವ್ಯ, ಇರ
 ಬೇಕಾದ
 ವಕ್ಷಮಾಣ (ವ. ಕೃ. ವಿ.) ಬೆಳೆ
 ಯುತ್ತಿರುವ
 ವಕ್ಷಮಾಣ (ಪು.) ವರ್ಧಮಾನ, ಮಹಾ
 ವೀರ
 ವತ್ಸವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಕ್ರವ್ಯ, ಹೇಳ
 ತಕ್ಕ
 ವಮ (ಧಾ.) ಕಾರು
 ವರಿಸೇಣ (ಪು.) ಒಬ್ಬ ತೀರ್ಥಂಕರನ
 ಹೆಸರು
 ವಸ (ಧಾ.) ಇರು
 ವಸಂತ } (ವ. ಕೃ. ವಿ.) ಇರುವ
 ವಸಮಾಣ }
 ವಾಯಗ (ವಿ.) ವಾದಕ, ಬಾರಿಸುವವ
 ವಾದನ } (ನ.) ಬಾರಿಸುವದು,
 ವಾಯಣ } ವಾದನ
 ವಾಮ (ವಿ.) ಎಡದ
 ವಾಹನ (ನ.) ವಾಹನ

ವಿಜ್ಜುಮಾಲಿ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ವಿತ್ಥರ (ಧಾ.) ಹಬ್ಬು, ಪಸರಿಸು
 ವಿತ್ಥರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಿಸ್ತರಿಸು
 ಹಬ್ಬಿದ
 ವಿವೇಹ (ಪು.) ವಿದರ್ಭದೇಶ
 ವಿಯಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ
 ವಿಹಲ (ವಿ.) ನಿವ್ವಳ, ದುಃಖಿತ
 ವಿಹಾರಿ (ವಿ.) ವಿಹರಿಸುವವ
 ವುತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅಂದ,
 ಹೇಳಿದ
 (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತಿಳಿಯಲು
 ಯೋಗ್ಯ
 ವೇರಗ (ನ.) ವೈರಾಗ್ಯ
 ಸಕ್ಕ (ಪು.) ಇಂದ್ರ
 ಸಂಜೋಗ } (ಪು.) ಸಂಯೋಗ
 ಸಂಜೋಯ }
 ಸಮತ್ಯ (ವಿ.) ಸಮರ್ಥ
 ಸಮ್ಮಾಣ (ಪು.) ಸನ್ಮಾನ
 ಸಮುಧರ (ಧಾ.) ಉದ್ಧರಿಸು
 ಸರ (ಪು.) ಸ್ವರ
 ಸಾಮಿತ್ತ (ನ.) ಸ್ವಾಮಿತ್ವ
 ಸಿಂಹಾಸನ (ನ.) ಸಿಂಹಾಸನ
 ಸುವಣ್ಣಗುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು
 ಹೆಸರು
 ಸೋಜನ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಕೇಳಿ
 ಸೋಗಾರಿಯ (ವಿ.) ಶೋಕಾಕುಲಿತ,
 ದುಃಖಿತ
 ಹಾಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ :—

ಉವಕಖಡಾಚೇತ್ತಾ, ಕಾಥವ್ವಂ, ಕಡ್ಡು, ವಮಿಚ್ಚಾ, ವಹಣಿಜ್ಜೋ, ನಿಮಿಲಿತ್ತಱ್ಱ, ಕುಜ್ಜಾ, ಠವಿತ್ತಾ, ಆಮೋಱುಱ್ಱ, ಹಸಿಖವ್ವೋ, ದಂಸಣಿಜ್ಜಂ, ಗಂತುಂ, ದಡ್ಡುಣ, ಅವಹಡ್ಡು, ಚಇಱಂ, ಪಿಲಣಿಜ್ಜೋ, ಸೋಚ್ಚಾ, ವೇಯಣಿಜ್ಜಂ, ವಿಯಾಣಿಱ್ಱಗ, ಗಚ್ಛಿತ್ತಱ್ಱ.

(೨) ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ :—

(೧) ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ - ನೇ, ದಂಡ, ಸದಾಚೇ, ಹ್ವ, ಪರಿಖವ, ಜಾಣ, ಗಾ.

(೨) ಭೂತ ಕೃದಂತ ಅಸ್ಯಯ - ವಡ್ಡು, ಜ್ಞಿಯಾ, ನೇ, ಪಖಿಖವ, ಭುಂಜ, ಪಾ, ಮುಣ.

(೩) ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಕೃದಂತ ಅಸ್ಯಯ - ವಹ, ಗಾ. ದೇ, ನಮ, ಕಿಣ, ಮುಚ.

(೪) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ :—

(೧) ಮೇಹೋ ಸಮಗಸ್ಸ ಭಗವಂಃ ಮಾಹಾವೀರಸ್ಸ ಅಂತಿಱ್ಱ ಪವ್ವಇಱಂ ಇಚ್ಛಿಱ್ಱ ।
 (೨) ಮಯಣರೇಹಾಱ್ಱ ನಾಱುಣ ಮರಣಾವತ್ಥಂ ಜುಗವಾಹು-ಕರ್ಣಮೂಲೇ ಠಿಱ್ಱುಱ್ಱ ಭತ್ತುಣೋ
 ಮಹುರಂ ನಿಱುಣಂ ವಯಣಂ ಭಣಿಱಂ ಪಯತ್ತಾ । (೩) ವಂಕಾ, ಕಿಡಿಖವ್ವಇಯಾ, ಚಿತ್ತಲಯಾ,
 ಪೊಲ್ಲಯಾ ಯ ದಡ್ಡಾ ಯ, ಲಡ್ಡಿ ಯ ಉಞ್ಜಮುಕ್ಕಾ ವಜ್ಜೇಯವ್ವಾ ಪಯತ್ತೇಣ । (೪) ಭೋಗೋ ಭೋಚ್ಚಾ
 ವಮಿತ್ತಾ ಯ ಲಹುಭೂವಿಹಾರಿಣೋ, ಆಮೋಯಮಾಣಾ ಗಚ್ಛಂತಿ ದಿಯಾ ಕಾಮಕಮಾ ಇವ ।
 (೫) ಜೇ ಸಮತ್ಥಾ ಸಮುದತ್ತಂ ಪರಮಪಾಣಮೇವ ಯ, ನ ತೇ ತುಮಂ ವಿಯಾಣಾಸಿ, ಅಹ ಜಾಣಾಸಿ
 ತೋ ಭಣ । (೬) ಧಣವದ್ಧಮಾಣಪವ್ವಾ ನಿಡ್ಡಾ ವರ್ಣೇಣ ಁಗವರ್ಣಾ ಯ । ಁಮಾಱ್ಱ
 ಲಖಖಣಜುಯಾ ಪರತ್ಥಲಡ್ಡಿ ಮುಣೇಯವ್ವಾ । (೭) ವಿಮಾಣಾಱೋ ಅವಯರಿಱುಣ ಮಣಿಪ್ಪಮೇಣ
 ಮಯಣರೇಹಾಱ್ಱ ಯ ಕಾಱುಣ ಪೂಯಂ ವಂದಿಯಾಱೋ ಉಸಮ-ವದ್ಧಮಾಣಚಂದಾಣಣ-ವರಿಸೇಣಾ-
 ಭಿಹಾಣಾಱೋ ಜಿಣಿನ್ದಪಡಿಮಾಱೋ । (೮) ' ಁಸಾ ಯ ಕಣ್ಣಮಾಲಾ ಮಮ ವಿರಹೇ
 ಅದ್ವಿಱ್ಱಂ ಕರಿಸ್ಸಾಱ್ಱ । ತಾ ಜಹಾ ಁಕ್ಕಲಿಯಾ ನ ಭವಱ್ಱ ತಹಾ ಕಾಥವ್ವಂ ' ತ್ತಿ ಜಂಪಿಱುಣ
 ಗಾಱೋ ಸುರೋ । (೯) ಅಹ ಚೋಱುಱ್ಱ ತುರಱ್ಱ ರಜ್ಜುಂ ಗಹಿಱುಱ್ಱ ವಾಮಹತ್ಥೇಣಂ, ನೇಹರಿಱಂ
 ನಯರೀಱ್ಱ ಸಂಪತ್ತೋ ನಿಯಯಕಡಯಮಿ । (೧೦) ವಿಜಾಱೋ ಗೀಯಂ ಸೋಱುಣ ಕಞ್ಣಗಂ ಪಾಸಿಱಂ
 ಪಯತ್ತೋ । ಅಖಿಖತ್ತೋ ತೀಱ್ಱ ಖವಸದ್ವೇಹಿ ಮೋತ್ತುಣ ಕುಸುಮಚ್ಚಯಂ ಕುಸುಮಸರಪರವಸೋ ಪವಿಡ್ಡೋ
 ಕಯಲಿ-ಹರಂ । (೧೧) ತೇಣ ಭಣಿಯಂ— । ' ಜೋ ಁಯಂ ದಣ್ಣಗಂ ಗೇಣಿಹಸ್ಸಱ್ಱ, ಸೋ ಸಾಯಾ

ಹೊಹಿಡ್ । ಕಿಂತು ಪಡಿಚ್ಚಿವ್ವಂ ಜಾವ ಅನ್ನಾಣಿ ಚತ್ತಾರಿ ಅಂಗುಲಾಂ ವಡ್ಡೆಡ್ । ತಾಹೆ ಜೊಗೊ ' ತ್ತಿ । (೧೨) ಜಂ ಜೇಗ ಕಯ್ ಕಮ್ಮಂ ಅನ್ನಭವೆ ಇಹಭವೆ ವಸಂತೆಂ ತಂ ತೇಗ ವೆಡ್ಚಿವ್ವಂ ನಿಮಿತ್ತಮೆತ್ತಂ ಪರೊ ಹೊಡ್ । (೧೩) ಸೊಜಗ ಇಮಂ ರಾಯಾ ವಿಜ್ಞುಪಹಾರಹಾಂ ನಡುಚೆಯಣೊ ಸಿಂಹಾಸಣಾಂ ಮುಳ್ಳಾವಿಹಲಂಗಾಂ ನಿವಡಿಂ ಧರಣಿವಿಡ್ । ಮುಳ್ಳಾವಸಾಣೆ ಸೊಗಾರಿಯಮಣೊ ಮುಕ್ಕಕುಂಟೆ ರೊವಿಜಗ ಪಲಾವೆ ಕಾಡಂ ಆಡತ್ತೊ । (೧೪) ಅನ್ನಯಾ ಏಗಾ ಮಹಿಲಾ ಆಗಾಂತೂಣ ಕುಮಾರಸಮೀವಂ ಭಣಿಂ ಪಯತ್ತಾ, ಜಹಾ । ' ಅತ್ತಿ ತಏ ಸಹ ಕಿಂ ಪಿ ವತ್ತವ್ವಂ ' ತೇಗ ವುತ್ತುಂ ' ಭಗ ' । (೧೫) ಅಡವಿಮಂಜೊ ಯ ವಚ್ಚಂತೊ ಭಣಿಯಾ ಯ ತೇಗ ಸಾಡುಣೊ । ' ವಜ್ಜಹ್ ತುಂಜೊ, ವಿತ್ಥರಿಯಂ ಕಂತಾರಂ, ಅಹಯಂ ಮಹಾಡುಕ್ಖೇಗ ಅಭಿ-
ಭೂಂ, ನ ತರಾಮಿ ಗಂತುಂ; ಏಥೆವ ಭತ್ತಂ ಪಚ್ಚವ್ವಾಮಿ ' । (೧೬) ಅಹೊ ಅಸಾರಯಾ ಸಂಸಾರಸ್ಸ, ಅಣಿವ್ವಯಾ ಜೀವಲೋಯಸ್ಸ, ಖಣಭಂಗುರತ್ತಣಂ ಪಿಯಸಂಜೊಗಸ್ಸ, ಧಮ್ಮೊ ಚೇವೆತ್ಥ ಸರಣಂ, ತ್ತಿಂ ಕಡ್ಡು ವೇರಗಾಮವಗಾಂ । (೧೭) ಚಡ್ತಾ ಭಾರಹಂ ವಾಸಂ, ಚಡ್ತಾ ಬಲವಾಹಣಂ, ಚಡ್ತಾ ಉತ್ತಮೆ ಭೋ ಮಹಾಪಠಮೆ ತವಂ ಚರೊ । (೧೮) ತಂ ಬಿಂತಿ ಅಮ್ಮಾಪಿಯರೊ ' ಸಾಮಣ್ಣಂ ಪುತ್ತು ದುಚ್ಚರಂ, ಗುಣಾಣಂ ತು ಸಹಸ್ಸಾಂಧಿ ಧಾರೇಯವಾಂಧಿ ಸಾಡುಣಾ ' । (೧೯) ಮಹಾಪಠಮೊ ರಾಯಾ ಜೀವಲೋಯಸ್ಸ ಅಸಾರತ್ತಂ ಮುಣಿಜಗ ನಂದಿದುಮಾರಂ ವಿಡೆಹ-
ಜಗವಯಸ್ಸ ಸಾಮಿತ್ತೆ ಠಾವಿಜಗ. ಸಂಜಮಸಿರಿಂ ಪಾವಿಜಗ ವರನಾಣದಂಸಣಲಾಭಂ ಚ ಲಡ್ಡುಂ ತಿಲೋಯಮತ್ಥಯಂ ಗಾಂ । (೨೦) ಜಯಾ ಸವ್ವಂ ಪರಿಚ್ಚಜ್ಜ ಗಂತವ್ವಮವಸಸ್ಸ ತೊ । ಅಣಿವ್ವೆ ಜೀವಲೋಗಮಿ ಕಿಂ ರಜ್ಜಮಿ ಪಸಜ್ಜಸಿ ॥

(೩) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ಒಮ್ಮೆ ಇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಪಂಚಸೇಲದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಇಬ್ಬರು ದೇವತೆಗಳು ನಂದೀಸರ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಅವರ ಪತಿಯಾದ ವಿಜ್ಞಾನಾಲಿಯು ಪಂಚಸೇಲಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಚ್ಯುತನಾದನು. ಆಗ ಅವರು ತಾವು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ ನಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಐದುಸೂರು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದರು. ಆ ದೇವತೆಯರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರು-“ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ತ್ರೀಲೋಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನನ್ನೇ ಮೋಹಿಸಿ ನಾವು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.” ಹೀಗೆ

ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರು ಅಸನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಅವರ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡಿ ಕುಮಾರನಂವಿಯು ಬಹಳ ಸಂತಷ್ಟನಾದನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಂದನು-“ ನೀವು ಯಾರು?” ಅವರು ಅಂದರು-“ ನಾವು ಹಾಸಾ ಪಹಾಸಾ ಎಂಬ ದೇವತೆಗಳು. ನಮ್ಮ ಕೂಡ ನಿನಗೆ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೆ ನೀನು ಪಂಚಸೇಲ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ” ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ಅದೃಶ್ಯರಾದರು.

(೨) ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಚಂಪಾನಗರನಲ್ಲಿ ಉದಯನನೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಾಪಸ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾಜಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಳು. ದೇವದತ್ತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಕುಬ್ಜಿಯಾದ ದಾಸಿಯು ಅವಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. “ ನನ್ನ ಮೈಬಣ್ಣವು ಬಂಗಾರದಂತೆಯಾಗಲಿ ” ಎಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿ ದೇವದತ್ತಿಯು ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ತಿಂದಳು. ಆಗ ಅವಳ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಅವಳು ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀಯಾದಳು. ಅವಳ ಗೂನು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ “ ಸುಸರ್ಣಗುಲಿಕಾ ” ಎಂದು ಹೆಸರು ಆಯಿತು.

(೩) ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದ ಒಬ್ಬ ವೇಶ್ಯೆಗೆ ದೇವದತ್ತಿ ಎಂಬ ಬಹು ಸುಂದರ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಭಿರುಚಿಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂಲದೇವನು ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ ಅವಳ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು; ಮತ್ತು ವೀಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಹತ್ತಿದನು. ಅದರ ಸ್ವರಯೋಜನೆಯು ಮಧುರವಾಗಿತ್ತು. ವೀಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವದತ್ತಿ ಇವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ವೀಣಾವಾದನವು ಬಹಳ ರುಚಿಸಿತು ಮತ್ತು ಆಗ ಅವಳು ತನ್ನ ದಾಸಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಮಾಡಿದಳು.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲವಾಚಕ		ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ		ವಿದ್ಯಾರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ
ಕರ್ತರಿ	ಕರ್ಮಣಿ	ಕರ್ಮಣಿ	ಕರ್ತರಿ	
<p>ಅ ಕಾರಾಂತ + ಅನ್ತ, ಮಾಣ ,, ೨ ನೇ ವರ್ಗ + ಅನ್ತ, ಮಾಣ ಆ ಕಾರಾಂತ + ಯನ್ತ ಉ, ಆ ಕಾರಾಂತ + ನ್ತ * ಮಾಣ ಪ್ರತ್ಯಯವು ೨ ನೇವರ್ಗದ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಪುಲ್ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನರ ಶಬ್ದದಂತೆ. ಸಪುಂಸಕದಲ್ಲಿ ಕಮ ಶಬ್ದದಂತೆ. ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಪ್ರತ್ಯಯ ಕೂಡಿಸಿ ಪುಣ್ಯ ಶಬ್ದದಂತೆ. ಧಾತು + ಅನ್ತ ಅಥವಾ ಮಾಣ + ಕ್ಷಿ.</p>	<p>ಧಾತು + ಕ್ಷಿ ಅನ್ತ + ಅನ್ತ ಅಥವಾ ಮಾಣ, ಸಂಸ್ಕೃತ ದಿಂದಾದ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪಕ್ಕೆ ಅನ್ತ ಅಥವಾ ಮಾಣ. ಮೂರೂ ಲಿಂಗ ಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತ. ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ನಡೆಯುವದು. ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕೃಚಿ ತ್ವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸ ಲ್ಪಡುವದು.</p>	<p>ಧಾತು + ಕ್ಷಯ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಕೃದಂತವನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಪು. ನ. ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ. ದಂತೆ ನಡೆಯುವದು. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬದಲಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.</p>	<p>ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು + ಗ್ರೀಷ್ಮ ಅಥವಾ ಕ್ಷಯ ,, ೨ ನೇ ವರ್ಗ ಆ ಕಾರಾಂತೇವರ ೨ ನೇ ವರ್ಗದ + ಯನ್ತ ೨ ನೇಯ ವರ್ಗದ ಧಾತು ಗಳಿಗೆ ಗ್ರೀಷ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಪು. ನ. ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನರ ಮತ್ತು ಕಮ ದಂತೆ. ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚಿ ದೇವಾ ದಂತೆ.</p>	<p>ಮುಖ್ಯ ಉಪಯೋಗ ಗವು ವಿಶೇಷಣದಂತೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸಾ ನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ನಾಗುವದು.</p>

೨ ಕೃದಂತ ಅವ್ಯಯಗಳು (ರೂಪಸಿದ್ಧಿ)

ಭೂತಕೃದಂತ
ಅವ್ಯಯ

ಹೇತುತ್ವರ್ಥಕ
ಅವ್ಯಯ

ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು + ಇತ್ಯು
ಇತರ ಧಾತು + ತು
ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ— ಇತ್ಯಾ, ಉತ್ಯಾ,
ಇತ್ಯಾಣಿ, ಉತ್ಯಾಣಿ, ಇತ್ಯು, ಉತ್ಯು
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ— ಉ, ತು, ತು
ಇದಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿಯೂ
ರೂಪಗಳು ಬರುವವು.

ಅ ಕಾರಾಂತ ಧಾತು + ಇತ್
ಇತರ ಧಾತು + ತು
ಎಲ್ಲ ಧಾತುಗಳಿಗೆ —
ಇತ್ಯು, ಉತ್ಯು

೩ ಕೃದಂತಗಳ ಉಪಯೋಗ

ವಿ ಸೂ. — ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾದಾಗ ವಿಶೇಷ್ಯದ
ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವು. ಆದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದದ
ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾದಾಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣ
ಮತ್ತು ವಿ.ಕ.ಕೃ. ವಿಶೇಷಣಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪ
ಯೋಗವಾಗುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಮುಂದಿನ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

	ಕರ್ತೃ	ಕರ್ಮ	ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ
೧ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದು ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಿದ್ದರೆ	ತೃತೀಯೆ ಯಲ್ಲಿ	ಪ್ರಥಮೆ ಯಲ್ಲಿ	ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮದ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದು.
೨ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾಪದ-ವಿದ್ದು ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ-ಒಂದು ವಾಕ್ಯವೇ ಕರ್ಮವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ.	ತೃತೀಯೆ ಯಲ್ಲಿ		ಕರ್ತೃವಿನ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳು ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ. ವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರು ವದು.

	ಕರ್ತೃ	ಕರ್ಮ	ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣ
ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದರೆ	ಪ್ರಥಮೆಯ	X	ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ತೃವಿನ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದು.
೧ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದರೆ	ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ	ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ	ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ. ವು ಕರ್ಮದ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದು.
೨ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವಿದ್ದು ಒಂದು ನಾಕೃವೇ ಕರ್ಮವಾಗಿ-ದ್ದರೆ	ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ		ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ. ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರು-ವದು.

ಪಾಠ ೧೬

ಅವ್ಯಯಗಳು

ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವ್ಯಯಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ಅವು ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಅವ್ಯಯಗಳು—

ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾವ್ಯಯಗಳು ಮೂಲತಃ ನಾಮಪದಗಳ ವಿಭಕ್ತ್ಯಂತ ರೂಪಗಳೇ ಆಗಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಮೂಲಸ್ವರೂಪವು ಮರೆಯಾಗಿ ಅವ್ಯಯಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವಂತಹವುಗಳಾಗಿರುವವು. ಉದಾ — ತಥ್, ಇಹಿ, ಕಞ್. ಕೆಲವು ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುವವು. ಉದಾ — ಉತ್, ಇಹಿ ಮುಂ. ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳಿಗೆ ಸೌ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಕ್ರಿ. ವಿ. ಅವ್ಯಯಗಳಾಗುವವು. ಉದಾ—ಸಹಸ್ರಸೌ, ಸಯಸೌ ಮುಂ. ಉತ್, ಸಸ, ಆ, ಹೇ, ಹಿ ವೇದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಅವ್ಯಯಗಳೆಂದೆಣಿಸಿ ಕಂಡುಬರುವವು. ಕ್ರಿ. ವಿ. ಅವ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

(ಅ) ಕಾಲವಾಚಕ

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ-ತಾವ, ಯ, ಉತ್ತರೇ
ಅಮೇಲಿ, ಮತ್ತೆ-ತಾ, ತಯಾ, ತಒ.

ತೊ, ತಡಯಾ, ತಾಹೆ

ಇಂದು, ಈಗ-ಅಜ್ಜ, ಉಣ್ಣಿ, ಉತ್ತಾಹೆ.

ಇಯಾಗಿ, ಸಂಪದ

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ-ನವರಿ

ಒಮ್ಮೆಲೆ-ಸಹಸಾ, ಇತ್ತಿ,

ಕೇವಲ-ನವರ

ನಾಳೆ-ಸುವೆ

ನಿನ್ನೆ-ಕಳೆ

ಮತ್ತೆ-ಉಣಿ

ಯಾವಾಗ(ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ)-ಕಯಾ,

ಕಡಯಾ

ಯಾವಾಗ(ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ)-ಜಯಾ,

ಜಡಯಾ, ಜಾಹೆ

ಯಾವಾಗ....ಅವಾಗ ಜಾ....ತಾ,

ಜಾವ....ತಾವ

ಯಾವಾಗಲೂ, ಸದಾ-ನಿಶ್ಚಿಂ, ಸಯಾ,

ಸಡ್, ಸಯಯ

ಹಿಂದಕ್ಕೆ-ಉಚ್ಚಿಂ, ಉರಾ

(ಆ) ಸ್ಥಲವಾಚಕ

ಅಲ್ಲಿ-ತತ್ಥ, ತಹಿ

ಅಲ್ಲಿಂದ-ತಒ, ತತ್ತೊ

ಇಲ್ಲಿ-ಇಹಂ, ಉತ್ಥ

ಇಲ್ಲಿಂದ-ಇಒ, ಉತ್ತೊ

ಎಲ್ಲಿ(ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ)-ಜಹಿ, ಜತ್ಥ

ಎಲ್ಲಿ(ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ)-ಕತ್ಥ, ಕಹಿ

ಎಲ್ಲಿಂದ(ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ)-ಜಒ,

ಜತ್ತೊ

ಎಲ್ಲಿಂದ(ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ)-ಕಒ, ಕುಒ,

ಕತ್ತೊ

ಎಲ್ಲಿ ಡೆಗೆ-ಸವತ್ಥ

ಎಲ್ಲಿಯೂ-ಕತ್ಥಿ, ಕಹಿಂಚಿ, ಕಹಿಂಪಿ

ಒಂದೆಡೆಗೆ-ಉಗತ್ಥ

ದೂರ-ದೂರಒ

ನಡುವೆ-ಅನ್ತರಾ

ಬೇರೆಡೆಗೆ-ಅನ್ತತ್ಥ

ಮುಂದೆ, ಎದುರಿಗೆ-ಅಗಾಒ

ಮೇಲೆ-ಉಚ್ಚಂ

ಹಿಂದೆ, ಹಿಂದಿನಿಂದ-ಪಚ್ಚಾ

ಹೊರಗೆ-ಬಾಹಿಂ, ಬಹಿಯಾ

(ಇ) ರೀತಿನಾಚಕ

ಅಂತೆ-ಇವ, ವಿಯ, ವ್ವ, ಪಿವ

ಅವಶ್ಯವಾಗಿ-ಅವರಸಂ

ಅದ್ದರಿಂದ, ಅದರೂ-ತಹಾ, ಉಂ

ಇಲ್ಲಿ, ಬೇಡ-ನ, ಮಾ

ಒಮ್ಮೆಲೆ, ಕೂಡಲೆ-ಸಿಖಂ, ಲಹುಂ,

ಹವಂ, ತುರಿಯ

ಕ್ರಮೇಣ-ಕ್ರಮೇಣ

ಕಾಳಜಿಯಿಂದ-ಜಯ

ಕೂಡಿ-ಸಮಂ

ಕೇವಲ-ಕೇವಲ

ಚನ್ನಾಗಿ-ಸಮಂ	ಮೆಲ್ಲಗೆ-ಸಣಿಗ
ಚನ್ನಾಗಿ, ಲೇಸು, ಶ್ರೀಯಸ್ಕರ-ಸೇಯ	ಸ್ವಲ್ಪ-ಇಸಿ, ಮಂ
ನೆಟ್ಟಗೆ-ಸುಕ್ಕ	ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ-ಫುಡ
ಬಹಳವಾಗಿ-ಬಾಡ, ಖಣಿಗ	ಹೇಗಾದರೂ-ಕಹಂ ಪಿ

ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾನ್ವಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯ ಸ್ಥಲ, ಕಾಲ, ರೀತಿ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

ಶಬ್ದಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳು.

ಈ ಅವ್ಯಯಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ, ವಿಭಕ್ತಿ ಸಂಬಂಧ, ಮತ್ತು ಉಪಪದಗಳ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಬ್ದಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆಯೇ ಬರುವವು.

[೧] ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ :— ಹೊರತಾಗಿ—ಅಂತರೇಣ; ವರೆಗೆ—ಜಾವ; ಕಡೆಗೆ ಪಡ; ಹೊರತಾಗಿ—ಮೊತ್ತೂಣ; ಒಡನೆ, ಕೂಡಿ—ಆದಾಯ, ಗಹಾಯ.

[೨] ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ :— ಕೂಡಿ, ಒಡನೆ—ಸಹ, ಸಮ, ಸದ್ವಿ ಹೊರತು—ವಿಣಾ.

[೩] ಪಂಚಮೀ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ :— ಇಂದ—ಆರಂಭ.

[೪] ಷಷ್ಠೀ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ :— ಮುಂದೆ—ಪುರೋ; ಮೇಲೆ—ಉರ್ವಿ; ಹತ್ತರ—ಸಮೀಪ; ಸಲುವಾಗಿ—ಕಣ; ಕೆಳಗೆ—ಹೆಡ್ಡಾ; ಹೊರಗೆ—ವಾಹಿ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ—ಪಕ್ಷ್ಯಕ್ಷ.

ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳು :—*

ಆಚೆಗೆ—ಅಡ; ಅಡ್ಡಮ, ಅಡ್ಡಾಳ್.

ಹಿಂದೆ, ಕೂಡಿ ಮುಂ.—ಅಗ್ನು; ಅಗ್ನುಕರ, ಅಗ್ನುಜಾಗ.

ದೂರ—ಅವ, ಅ; ಅವಕ್ಕಮ, ಅಹರ.

ಕಡೆಗೆ—ಅಮಿ; ಅಮಿಗಾಳ್, ಅಮಿಭವ, ಅಮಿವಹ.

ಕೆಳಗೆ—ಅವ, ಅ; ಅವತರ, ಅವಮಾಣ, ಅಗಾಹ.

ವರೆಗೆ, ಮೇಲೆ—ಅ; ಅರುಹ, ಅಗಾಳ್.

ಮೇಲೆ—ಉದ; ಅಗಮ, ಅತರ.

* ಈ ಅವ್ಯಯಗಳು ಧಾತುಗಳೊಡನೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು.

ಸಮೀಪ—ಉ; ಉಗಾಂ, ಉಗಾಂ.

ಕೆಟ್ಟ, ಕೆಡಣ—ಉ; ಉಚರ, ಉಚರ.

ಹೆರಗೆ—ನಿಸ್; ನಿಗಾಂ, ನಿಗಾಂ.

ಒದಿಗೆ—ಪರಿ; ಪರಿಗಾಂ, ಪರಿಗಾಂ.

ಕಡೆಗೆ—ಪಡಿ, ಪರಿ; ಪಡಿವಾಂ, ಪರಿವಾಂ.

ಬೇರೆ, ದೂರ, ವಿಶೇಷ—ವಿ; ವಿಕುಂ, ವಿವರ, ವಿವಿಗಾಂ.

ಕೂಡಿ—ಸಮ್; ಸಂತೋಸ, ಸಂಗಮ.

ನೆಟ್ಟಿಗೆ—ಸು; ಸುಲಭ, ಸುಕರ.

ಪ್ರಕಟ, ಸ್ಪಷ್ಟ—ಪಾಠ; ಪಾಠಕರ, ಪಾಠಭವ.

ಉಭಯಾನ್ವಯೀ ಅವ್ಯಯಗಳು :—

ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅವ್ಯಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ. ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ.ಕೃ. ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಇದೀಗ—ಅಹ; ಮತ್ತು—ಚ, ಯ; ಮತ್ತು ಎನಂದರೆ—ಕಿಂಚ; ಅಥವಾ—
ವಾ, ಅಥವಾ; ಆದರೆ—ಕಿಂಚ; ರೇ—ಜಃ; ಎಂದು—ತಿ, ತಿ, ಇತಿ, ಇತಿ.

ಕೇವಲ ಪ್ರಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳು :—

ಹಾ, ರೇ, ಖೋ ಮೊದಲಾದವು ಕೇವಲಪ್ರಯೋಗೀ ಅವ್ಯಯಗಳೆನಿಸುವವು. ಇವು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರುವವು. ಮನೋವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಇವು ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದಿವೆ.

ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ

ಅಕಿಂಚ (ವಿ.) ದರಿದ್ರ

ಅಚಿತ್ತ (ವಿ.) ನಿರ್ಜೀವ

ಅಜ್ಞ (ನ.) ಗಳಿಕೆ, ಅರ್ಜನ

ಅವಣಿ (ಧಾ.) ದೂರಗೊಳಿಸು, ಸರಿಸು

ಅಸಂಸತ್ತ (ವಿ.) ಅಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ

ಆವನ್ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಾಪ್ತ,
ಹೊಂದಿದ

| ಆವನ್ಸತ್ತಾ (ಪ್ರೀ.) ಗರ್ಭವತ್ತಿಪ್ರೀ

ಆಸನ್ನ (ವಿ.) ಸಮೀಪ

ಅಮ್ಮಗಾ (ಪು.) ಉನ್ಮಾರ್ಗ, ವಿರುದ್ಧ

ಅವಾ (ಪು.) ಉಪಾಯ

ಅಹಹಮವಿ (ಅ.) ಹೇಗೋ, ಬಹುಕಷ್ಟ
ದಿಂದ

ಖರಸುಹಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಂದು ಹೆಸರು
ಗಣ (ಧಾ.) ಎಣಿಸು, ಲಕ್ಷಿಸು
ಗಮಣಾಗಮಣಿ (ನ.) ಹೋಗುವದು,
ಬರುವದು

ಗಾಮಾಂತರ (ನ.) ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮ
ಘಯ (ನ.) ತುಪ್ಪ, ಫೃತ
ಘರ (ನ.) ಮನೆ

ಚಂದ್ರವೇಗ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
ಚಿತ್ತ (ನ.) ಮನ, ಸಜೀವ
ಜಗವಾಚ (ಪು.) ಜನಾಪನಾದ
ತತ್ತ (ನ.) ತತ್ವ

ತಂದೂಲ (ಪು.) ಅಕ್ಕಿ
ತಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ನೀರಡಿಕೆ

ತೇರಿಚ್ಚಿ } (ವಿ.) ಪಶುಪಕ್ಷಿ
ತಿರಿಚ್ಚಿ }

ದಕ್ಷ (ವಿ.) ದಕ್ಷ, ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳ
ದತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ
ದಾರವಾಲ (ಪು.) ದ್ವಾರಪಾಲಕ

ದಾರಿದ್ರ (ನ.) ಬಡತನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ
ದಿಹ (ವಿ.) ದೀರ್ಘ, ಉದ್ದ, ಒಬ್ಬ
ರಾಜನ ಹೆಸರು

ದೇಸ (ಪು.) ದೇಶ

ನವರಂ } (ಅ.) ಕೇವಲ
ನವರಿಂ }

ನಿರುತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನಿಯುಕ್ತ,
ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ನಿಶ್ಚಿಂತ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಿಂತ

ಪತ್ಯಾವ (ಪು.) ಪ್ರಸತ್ತವ, ಪ್ರಸಂಗ

ಪಮುಹ (ವಿ.) ಪ್ರಮುಖ, ಮುಖ್ಯ
ಪಲಾಣ (ವಿ.) ಓಡಿಹೋದ, ಕಳೆದ
ಪವಿತ್ರ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ
ಪಸವಸಮಯ (ಪು.) ಹಡಿಯುವವೇಳೆ

ಪಿಡಿಖ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪೀಡಿತ
ಪಿಡಿಯ }

ಪೇಸ (ಧಾ.) ಕಳಿಸು

ಪೋಮ (ನ.) ಪದ್ಮ, ಕಮಲ

ಬೋಧಿಸತ್ತ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಬಡ (ಪು.) ಸೈನಿಕ, ವೀರ

ಬಹ (ವಿ.) ಭದ್ರ, ಸುಂದರ

ಬಮಣ (ನ.) ಭ್ರಮಣ, ತಿರುಗುವದು

ಬಹ್ವ (ವಿ.) ಭವ್ಯ, ಉತ್ತಮ

ಬಾಣುವೇಗ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಬಿಕ್ಕಲಾವಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಭಿಕ್ಷುಪ್ರಾಪ್ತಿ,

ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉಪಜೀವಿಸುವದು

ಮಹಾಪಿಂಗಲ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ಮುಕ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಮುಕ್ತಿ

ಮುಕ್ತಿಪಹಾರ (ಪು.) ಮುಕ್ತಿಪ್ರಹಾರ,
ಗುದ್ದುವದು

ಮುಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುಳ್ಳು

ಮುಹಾಜೀವಿ (ವಿ.) ಬಿಕ್ಕೆಯಿಂದ ಜೀವಿ
ಸುವನ

ಮೇಡುಣ (ನ.) ಮೈಥುನ, ಕಾಮಕ್ರೀಡೆ

ವಚ್ಚವಿಸಯ (ಪು.) ಒಂದು ದೇಶದ
ಹೆಸರು

ವರವಣ್ಣ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು

ವಿಜ್ಞಾಹರ (ಪು.) ವಿದ್ಯಾಧರ, ದೇವಜಾತಿ

ಸಂಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಂಜ್ಞೆ, ಗುರುತು	ಸವ್ವಾ (ಅ.) ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ
ಸರಣ (ಪು.ಸ.) ಶರಣು, ರಕ್ಷಣೆ	ಸಾಡುಯಗ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು
ಸಲಿಲಾಶ್ರಿ (ವಿ.) ನೀರನ್ನು	ಸುಖ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೇಳಿದ
ಹುಡುಕುವ, ಬೇಡುವ	ಹಮ್ಮಮಾಣ[ವ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.] ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವ

(೧) ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ :—

(೧) ಗಚ್ಛಂತಾ ಪತ್ತಾ ದೂರಂ ಗಾಮಂತರಂ । ತತ್ಥ ಸಲಿಲಾಶ್ರಿ ವರಧಣು ಪವಿತ್ರೋ ।
ಲಹುಮಾಗನ್ತುಣ ಭಗವ ಜಹಾ । ‘ದೀಹರಾಙ್ಗಾ ಬಂಭದತ್ತಸ್ಸ ಸವ್ವಾಂ ಪನ್ಥಾ ಬಂಧಾವಿ
ತಿ ಜಗವಾಂ ಆತ್ಥ ಮಃ ಸುಖೋ । ತಾ ಕುಮಾರ ನಸ್ಸಾಮೋ ’ । ತಾಂ ಪಯದ್ವಾ ಉಮ-
ಗೊಂ । ಪತ್ತಾ ಮಹಾಙ್ಕಂ ತಾಂ ಕುಮಾರಂ ವಡಸ್ಸ ಹೆದ್ದಾ ಠವಿಂ ತಿಸಾಭಿಭೂಯಂ ಗಾಂ
ವರಧಣು ಜಲದ್ವಾ । ತಾವ ಯ ದಿಗಾವಸಾಣೆ ದಿತ್ತೋ ವರಧಣು ಜಮಭೇಹಿಂ ವ ದೀಹನಿಠತ್ತ-
ನರೆಹಿಂ ಹಮ್ಮಮಾಣೋ ದೂರದೇಸಮಾಗಾಂ । ಕುಮಾರಸ್ಸ ಸಜ್ಜಾ ಕಯಾ । ಪಲಣೋ ಬಂಭದತ್ತೋ,
ಪಡಿಂ ಯ ದುಗಮಕಂತಾರಂ ।

(೨) ಅಶ್ರಿ ವಚ್ಚಾವಿಸು ಕೊಸಂಬಿ ನಾಮ ನಯರಿ । ತಹಿಂ ಸಙ್ಕಣಿಂ ನಾಮ
ನರವಹಿಂ । ಸಾಡುಯಗೋ ನಾಮ ಮಾಹಣೋ । ಸೋ ಯ ದಾರಿದ್ರೋವದವಪಿಡಿಂ ಕಹಕಹವಿ
ಭಿಕ್ಷಾವಿತ್ತೀ ಕಾಲಂ ಗಮೇಹಿ । ಅಜ್ಜಯಾ ಅವಜ್ಜಸತ್ತಾಂ ಖರಸುಹಿ ನಾಮಾಂ ಭಜ್ಜಾಂ
ಭಣಿಂ ಆಸೋ—‘ ಬಂಭ ! ಆಸಂವೋ ಪಸವಸಮಾಂ, ನ ಯ ಧರೇ ಧಯತಂದ್ವಾಹಿಂ
ಅಶ್ರಿ, ತಾ ಕೀಸ ನಿಶ್ಚಿಂತೋ ಚಿತ್ತಸಿ ? ’ । ತೇಣಭಣಿಯಂ ‘ ಭೇ, ಪದ್ಧಿಂ ಭಿಕ್ಷಾ-
ಭಮಣೇಣ ನದ್ವಾ ಮೆ ಬುದ್ಧಿ, ತಾ ತುಮಂ ಚೇವ ಸಾಹಸು ಕೋ ಆತ್ಥ ಪತ್ಥಾವೇ ದವ್ವ-ಅಜ್ಜಣ-
ಉವಾಂ ’ ತಿ । ತೀಂ ಭಣಿಯಂ—‘ ಗಚ್ಛ ನಿವಂ ಸವ್ವಾಯೇಣ ಸರಣಂ । ನ ತಂ ವಿಣಾ
ದಾರಿಹಂ ಅವಣಿಜ್ಜಹಿ ’ ಚಿ ಸೋ ವಿ ಪದ್ಧಿಂ ತಹೇವ ಕರೇಹಿ ।

(೬) ಕೋಹಾ ವಾ ಜಹಿ ವಾ ಹಾಸಾ, ಲೋಹಾ ವಾ ಜಹಿ ವಾ ಭಯಾ ।

ಮುಸಂ ನ ವಯಹಿಂ ಜೋ ತಂ ವಯಂ ಬೂಮ ಮಾಹಣಂ ॥ ೧ ॥

ಚಿತ್ತಮಂತಮಚಿತ್ತಂ ವಾ ಅಪ್ಪಂ ವಾ ಜಹಿ ವಾ ಬಹುಂ ।

ನ ಗಿಣಹಿಂ ಅದತ್ತಂ ಜೋ, ತಂ ವಯಂ ಬೂಮ ಮಾಹಣಂ ॥ ೨ ॥

ದಿವ್ವಮಾಣುಸತೇರಿಶ್ಚಿ, ಜೋ ನ ಸೇವಹಿ ಮೇಹುಂ ।

ಮಣಸಾಕಾಯವಕ್ಕೇಣ, ತಂ ವಯಂ ಬೂಮ ಮಾಹಣಂ ॥ ೩ ॥

ಜಹಾ ಪೊಮಂ ಜಲೇ ಜಾಯಂ, ನೋವಲಿಪ್ಪಹಿ ವಾರಿಣಾ ।

एवं अलितं कामेहिं, तं वयं ब्रूम माहणं ॥ ४ ॥

ಅಲೋಲಿತಂ ಮುಹಾಜೀವಿಂ ಅಣಗಾರಂ ಅಕಿಂಚಣಂ ।

ಅಸಂಸತ್ತಂ ಗಿಹತ್ಯೇಸು, ತಂ ವಯಂ ಬ್ರೂಮ ಮಾಹಣಂ ॥ ೪ ॥

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾರಾಣಸೀ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪಿಂಗಲನೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ದುಷ್ಟನಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸಾಯಲು ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ದ್ವಾರಪಾಲಕನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಅವನ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಅಂದನು-“ ಎಲೊ, ಮಹಾ ಪಿಂಗಳನು ಸತ್ತದ್ದಕ್ಕೆ ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗಿದೆ?” ಅವನು ಅಂದನು -“ ಅವನು ರಾಜಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರವಾಗ ಪ್ರತಿಸಲ ನನಗೆ ಹತ್ತು ಏಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಅವನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಮನಿಗೂ ಅವನು ಇದೇ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡ ಹತ್ತಿದರೆ ಯಮನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳಬಹುದು. ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದು ಬಿಡಬಹುದು. ಆ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಪೀಡೆಯು ಮತ್ತೆ ಆರಂಭವಾಗಬಹುದು. ಈ ಭೀತಿಯಿಂದ ನಾನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

(೨) ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸುಧರ್ಮಣನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ವೇಳೆಯನ್ನೂ ಸುಖೋಪಭೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಅರಿವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು ಅವನು ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಸಾಧುವು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಅಂದನು-“ ಮಹಾರಾಜನೆ, ಧರ್ಮವೆಂದರೇನು? ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತುಇದೆಯೇ?” ರಾಜನು ‘ಇಲ್ಲ’ ವೆಂದನು. ಆಗ ಆ ಸಾಧುವು ಧರ್ಮದ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ರಾಜನಿಗೂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಸಾರದ ನಶ್ವರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಬರಹತ್ತಿತು; ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದೇ ಸಾಧುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದನು.

(೩) ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥರ ಕುಮಾರರು ಬಂದರು. ಮತ್ತು ಸಂಕುಮಾರನಿಗೆ ವಿಸುಯಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಂದರು—“ ಮಹಾ ರಾಜನೇ, ಮಗನು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿದಕೂಡಲೆ ಆಸಣೆವೇಗನು ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ನಿಮ್ಮವೇಲೆ ಏರಿಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಚಂಡವೇಗ ಮತ್ತು ಭಾಸುವೇಗರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧದ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಭಾಸುವೇಗ ಚಂಡವೇಗರು ಹೆಚ್ಚು ಬಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕುಮಾರರು ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಚಂಡವೇಗ ಭಾಸುವೇಗರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥರ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದರು.

ಪಾಠ ೧೭

ಪ್ರಯೋಗ ವಿಚಾರ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿರುವವು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ— (೧) ಕರ್ತರಿ (೨) ಕರ್ಮಣಿ (೩) ಭಾವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ಭಾವೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ.

ಕರ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗ:—

ಕರ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಕರ್ತೃವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪುರುಷ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು. ಕರ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ರೀತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಕನ್ನಡದಂತೆ ತೃತೀಯ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಭೇದಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವು ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(i) ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ—ಕರ್ತೃ ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ, ಕರ್ಮ ದ್ವಿತೀಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಕರ್ತೃವಿನ ಪುರುಷ ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವದು

ಉದಾ- ನಿವೋ ರಜ್ಜಿ ಪಾಲೇಹ, ಮೇಹಾ ಜಲಂ ವರಿಸಂತಿ, ಸಾ ದೇವಯಂ ಆರಾಹದ; ಚೇಡಾ ಭಾರಂ
ಗೇಹಂತಿ; ಸಾವಯಾ ಧರ್ಮಂ ಸುಗಂತಿ, ಹರಿಸಂತಿ.

(ii) ಅಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ- ಕರ್ತೃವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಮೇಲಿನಂತೆ ಕರ್ತೃವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾಪದವಿರುವದರಿಂದ ಕರ್ಮವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ- ನರಿಂದೋ ನಯರಂ ಗಚ್ಛಿ. | ಸೋ ಸುಹೇಗ ವಚ್ಛಿ. | ಸಾ ದೇವಲೇ ಅಚ್ಛಿ. | ಕಿಂಕರೋ ಮೂಢೋ ಅತಿಥಿ; ನರಿಂದಸ್ಸ ಕಿಂತಿ ಸುಹೇ ಅತಿಥಿ. |

(iii) ಕರ್ಮ-ಅಧ್ಯಾಹೃತ- ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕವಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕರ್ತೃವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಮೇಲಿನಂತೆ ಕರ್ತೃವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ - ರಾಮೋ ಭವತ್ಸಿ, ಸೋ ಏವಂ ವಯಾಸೀ. | ಮುಂ.

ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ--

ಈ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವು ಪ್ರಥಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಕರ್ಮಪದದ ಪುರುಷ ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಅದರ ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು.

ಉದಾ ನಿವೇಗ ರಜ್ಜಿ ಪಾಲಿಜಿ. | ಸೀಹೇಗ ಮಠೋ ಹೃತ್ಥಿ ಪಾಸಿಜಿ. | ರಾಹುಣಾ ಚಂದೋ ಗಸಿಜಿ. | ಸಮಣೇಹಿ ಧರ್ಮೋ ಸುಗಿಜಿ. | ಲೋಹಿ ಮಹಾವೀರಸ್ಸ ಪಾವಯಂ ಸುಗಿಜಿ. |

ಅನೇಕ ಸಲ ಕರ್ಮಣಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭೂತ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣವು ಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. (ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುವದು.)

ಉದಾ - ಸೀಹೇಗ ಮಠೋ ಹೃತ್ಥಿ ದಿಹ್ತೋ. | ಸಮಣೇಹಿ ಧರ್ಮೋ ಸುಗಿಠೋ. | ಮುಂ.*

ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗ--

ಕರ್ಮಣಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಡುವದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಯೋಗವಾಗು

* ಭೂ.ಕ.ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಉಪಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನದು. ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾಪದದೊಡನೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗದ ಉಪಯೋಗವು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು. ಆದರೂ ಅಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ, ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ ಎಂದು ರೀತಿಗಳು ಇರುವವು.

ಅಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ—ಕರ್ತೃ ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ; ಕ್ರಿಯಾಪದದಕರ್ಮಣಿ ರೂಪವನ್ನು ತೃತೀಯಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

ಉದಾ—**नरिन्देण नयरं गच्छिजइ । तेण सुहेण वच्छिजइ । तीए देउले गच्छिजइ ।** ಮುಂ.*

ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ (ಕರ್ಮ ಅಧ್ಯಾಹೃತ) — ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅಂತರವೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವಿದ್ದು ಅದು ಪ್ರಥಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವದಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಆದರೆ ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಾಗಿರುವದು. ಎಂದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಯಾನಾಗಲೂ ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ ದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ—**रामेण भक्तिजइ । तेण एवं कहिजइ ।** ಮುಂ. †

ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವದು—

ಮೇಲಿನ ಪ್ರಯೋಗ ರೀತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವದು ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭವಾಗುವದು. ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಬದಲಿಸಲು ಬರುವದು. ¶

* ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಂತೆ ಭಾವೇ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲವಾಚಕ ಕರ್ಮಣಿ ಧಾತುಸಾಧಿತ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅಕರ್ಮಕವಿದ್ದಾಗ ಕರ್ತೃವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿರುವದು. ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿರುವದು. ಈ ಭೇದವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

† ಇಲ್ಲಿ ಭೂ.ಕ.ಕೃ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಭೂ.ಕ.ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಪ್ರಥಮಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿಯೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಕರ್ತೃವು ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾಹೃತವಾಗಿರುವದು. (ಕೃದಂತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು.)

ಉದಾ—**रामेण भक्तिजं । तेण एवं कहियं ।** ಮುಂ.

¶ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯು ಆಗುವದಿಲ್ಲ.

(೧) ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ > ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ

(೨) ಅಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ > ಅಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ

(೩) ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ > ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ

(ಕರ್ಮ ಅಧ್ಯಾಹೃತ)

ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವಾಗ ಮುಂದಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. [೧] ಮೂಲ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿಯ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿದ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. [೨] ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ವಿಭಕ್ತಿಗಳೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಶೇಷಣಗಳ ವಿಭಕ್ತಿಗಳೂ ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಗುವವು. ಇತರ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಉದಾ :—

ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ

ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ

(೧) ಜಣಾ ಧರ್ಮಂ ಸುಗಂತ್ರಿ |

ಜಣೇಹಿ ಧರ್ಮೋ ಸುಗಂಜ್ಜಿ |

(೨) ಸಾವಾಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಲಹಿಸ್ಸಿ |

ಸಾವಣ್ಣ ಮೋಕ್ಷೋ ಲಹಿಸ್ಸಿ |

(೩) ಮೇಹಾ ಜಲಂ ವರಿಸಂತು |

ಮೇಹೇಹಿ ಜಲಂ ವರಿಸಿಂಜತ |

ಅಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ

ಅಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ

(೧) ಕಣ್ಣಾಂ ಅಜ್ಞಾಣಂ ಗಚ್ಛಂತಿ |

ಕಣ್ಣಾಹಿ ಅಜ್ಞಾಣಂ ಗಚ್ಛಂಜ್ಜಿ |

(೨) ಸೋ ದೇವಲೋ ಅಚ್ಛಂತಿ |

ತೇಣ ದೇವಲೋ ಅಚ್ಛಂಜ್ಜಿ |

(೩) ದೇವಯಾ ಹಸಂತಿ |

ದೇವಯಾ ಹಸಿಂಜ್ಜಿ |

ಸಕರ್ಮಕ ಕರ್ತರಿ

ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ

(ಕರ್ಮ ಅಧ್ಯಾಹೃತ)

(೧) ರಾಮೋ ಭಕ್ತಂತಿ |

ರಾಮೇಣ ಭಕ್ತಿಂಜ್ಜಿ |

(೨) ಸೋ ಏವಂ ವಯಾಸಿ |

ತೇಣ ಏವಂ ವುಚ್ಛಿಂತಿ |

ಕರ್ಮಣಿ ಮತ್ತು ಸಕರ್ಮಕ ಭಾವೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ. ಕ. ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವಾಗ ಭೂತ ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕರ್ತೃವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಮಣಿ ಕೃದಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕರ್ತರಿ ಕೃದಂತಗಳಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ವಿಧ್ಯರ್ಥ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬದಲಾಗುವವು. ಉದಾ :—

ಸಿಹೇಣ ಮಠೋ ಹತ್ಯಾ ದಿದ್ವೋ ! ಸಿಹೋ ಮಯ ಹತ್ಯಾ ದಿದ್ವವಂತೋ !
 ರಾಮೇಣ ರಾವಣೋ ಹಠೋ ! ರಾಮೋ ರಾವಣಂ ಹವಂತೋ !
 ಸಮಣೇಹಿ ಧಮ್ಮೋ ಕಹಿಯವ್ವೋ ! ಸಮಾಣಾ ಧಮ್ಮಂ ಕಹೇಜ್ಜಾ !
 ಸಾಹುಣಾ ಸಂಜಮೋ ಪಾಲಿಯವ್ವೋ ! ಸಾಹು ಸಂಜಮಂ ಪಾಲೇಜ್ಜಾ !

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅಂಗುಲಿಖ (ನ.) ಉಂಗುರ
 ಅಚ್ಚಾಹಿಯ (ವಿ.) ಅತ್ಯಧಿಕ, ಅತಿಶಯ
 ಅಣಪ (ವಿ.) ಅನಲ್ಪ, ಬಹಳ
 ಅಣವಜ್ಜ (ವಿ.) ದೋಷವಿಲ್ಲದ
 ಅಣುರಜ (ಧಾ.) ಅನುರಕ್ತನಾಗು,
 ಪ್ರೀತಿಸು
 ಅಣ್ಣೇಸ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು, ಶೋಧಿಸು
 ಅಂತರಿಯ (ವಿ.) ಅಂತರಿಕ, ಒಳಗಿರುವ
 ಅದಸಣಿಯ (ವಿ.) ಅದೃಶ್ಯ, ನೋಡಲು
 ಬರದ
 ಅಜ್ಞಾಹ (ಅ.) ಅಸ್ಯಥಾ, ಬೇರೆ
 ಅರಣ್ಯ (ನ.) ಅರಣ್ಯ
 ಅಸಕ್ತ (ವಿ.) ಅಶಕ್ತ
 ಅಹವಾ (ಅ.) ಅಥವಾ
 ಆಣಯಣ (ನ.) ತರುಣರು
 ಆರುಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆರೂಢ,
 ವರದ
 ಆಸಣೇಣ (ಪು.) ಅಶ್ವನೇನ, ಒಂದು
 ಹೆಸರು
 ಇಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಈರ್ಷ್ಯೆ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು
 ಅಚ್ಚುಖಂಡ (ಪು.ನ.) ಕಬ್ಬಿನಗಲ,
 ತುಂಡು

ಅದಯಣ (ಪು.) ಉದಯನ, ಒಂದು
 ಹೆಸರು
 ಅವಜ್ಞಾಯ (ಪು.) ಉಪಾಧ್ಯಾಯ,
 ಆಚಾರ್ಯ
 ಕಡ (ನ.) ಕಟ್ಟಿಗೆ
 ಕಡಮಯ (ವಿ.) ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಕಡ, ಕಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೃತ,
 ಮಾಡಿದ, ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಕಡಪ (ಪು.) ಸಮೂಹ, ಗುಂಪು
 ಕವಡ (ನ.) ಕಪಟ, ಮೋಸ
 ಕಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಥೆ, ಸಂಗತಿ
 ಕಾಣ (ವಿ.) ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನ
 ಕಿರಣ (ಪು.ನ.) ಕಿರಣ
 ಕುರುಜಂಗಲ (ನ.) ಒಂದು ಹೆಸರು
 ಕುಸಲ (ವಿ.) ಕುಶಲ
 ಕೂಡಿಯ (ವಿ.) ಕ್ರೋಧಿತ, ತುದಿಯುಳ್ಳ
 ಖಾಮೇ (ಧಾ.) ಕ್ಷಮಿಸು
 ಖೇಯಿ (ಪ್ರೀ.) ಖೇಚರಿ, ವಿದ್ಯಾಧರ ಪ್ರೀ
 ಗಂಧವ (ಪು.) ಗಂಧರ್ವ, ದೇವಜಾತಿ
 ವಿಶೇಷ
 ಗಂಧವಕಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಗಂಧರ್ವಕಲೆ,
 ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಹೆಸರು

ಗಾರವ (ನ.) ಗೌರವ	ಪಂಕ (ಪು.) ಕೆಸರು
ಗುರು (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ	ಪಂಕಯ (ನ.) ಪಂಕಜ, ಕಮಲ
ಚಂದಪಂಜಾಯ (ಪು.) ಚಂದಪ್ರದ್ಯೋತ, ಒಂದು ಹೆಸರು	ಪಂಜಾತಲ (ವಿ.) ಪರ್ಯಾಕುಲ, ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳ
ಚತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ	ಪಂಜಾಯ (ಪು.) ಪ್ರದ್ಯೋತ, ಒಂದು ಹೆಸರು
ಚುರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಚೂರಿ	ಪಂಥ (ಪು.) ಪಾಂಡನ
ಜಂತ (ನ.) ಯಂತ್ರ	ಪತ್ತಿಯಾವೆ (ಧಾ.) ನಂಬು
ಜಂತಮಯ (ವಿ.) ಯಂತ್ರದಿಂದಮಾಡಿದ	ಪರವಸ (ವಿ.) ಪರವಶ, ಪರಾಧೀನ
ಜಂಪಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಿದ	ಪರಾಡ್ಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಸೋತ, ಪರಾಜಿತ
ಜಲಾಸಯ (ಪು.) ಜಲಾಶಯ, ಸರೋವರ	ಪರಿಮಾಣ (ನ.) ಅಳತೆ
ಜವಣಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಯವನಿಕಾ, ತೆರೆ, ಪರದೆ	ಪಲಯ (ಧಾ.) ನೋಡು
ಜ್ಯ (ನ.) ದ್ಯೂತ, ಜೂಜು	ಪವತ್ತ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೃತ್ತ, ಉಂಟಾದ
ಜುಹ (ನ.) ಯೂಥ, ಸಮೂಹ	ಪಹಾಯ (ಪು.ನ.) ಪ್ರಭಾತ, ಬೆಳಗಿನ ಸಮಯ
ಠಾವೆ (ಧಾ.) ಇರಿಸು	ಪಾಣನಾಹ (ಪು.) ಪ್ರಾಣನಾಥ, ಪತಿ
ತಗ್ಗು (ಪ್ರೀ.) ಶರೀರ	ಪಾವತ್ತಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪವಿತ್ರ ಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ತುಣಿಹಕ್ಕ (ವಿ.) ಶಾಂತ, ಸುಮ್ಮನಿರುವ	ಪುಣ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ
ದಂಸ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು	ಬಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ದಿನ್ಹ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ	ಬಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಭ್ರಷ್ಟ, ಕೆಟ್ಟ ಹೋದ
ದೀಸ (ಧಾ.) ಕಾಣಿಸು	ಭಾರಕರಿ (ವಿ.) ಭಾರವಾಗುವ
ನಲ (ಪು.) ನಲರಾಜ, ಒಂದು ಹೆಸರು	ಭೀಯ (ವಿ.) ಅಂಜಿದ, ಭೀತ
ನಿಚ್ಚಲ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಲ	ಮಚ್ಚರ (ಪು.ನ.) ಮಾತ್ಸರ್ಯ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು
ನಿಡ್ಡರ (ವಿ.) ನಿಷ್ಕರ	
ನಿಖ (ಪು.) ಬೇವಿನ ಗಿಡ	
ನಿಖಿಡ (ವಿ.) ದಟ್ಟ	
ನಿರಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ನಿರತ, ಆಸಕ್ತ	
ನಿಖ್ವಮ (ವಿ.) ನಿರುಪಮ, ಉಪಮೆ ಇಲ್ಲದ	

ಮಹಿದಸಿಹ (ಪು.) ಮಹೇಂದ್ರಸಿಂಹ,	ವಿವರೀಯ (ವಿ.) ವಿಸರ್ವೀತ, ವಿರುದ್ಧ
ಒಂದು ಹೆಸರು	ವಿಸೇಸ (ಧಾ.) ವಿಶೇಷಿಸು
ಮಹಿಲಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಮಹಿಳೆ, ಸ್ತ್ರೀ	ಸಕ್ಕರಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಸಕ್ಕರೆ
ಯಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ	ಸಗಾಸಂ (ಅ) ಸಮೀಪ
ರಮಣತ್ಯಂ (ಅ.) ಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ	ಸಮಸರಿಸ (ವಿ.) ಸಮಾನ, ಒಂದೇ
ರಮ್ಮ (ವಿ.) ರಮ್ಯ, ಸುಂದರ	ಬಗೆಯ
ರಾಗ (ಪು.) ರಾಗ, ಪ್ರೇಮ	ಸಮಾಸನ್ನ (ವಿ.) ಸಮೀಪದ
ಝಾಕಾ (ಧಾ.) ಅಳಿಸು	ಸರಿಚ್ಛ (ವಿ.) ಒಂದೇ ತರದ
ಛುಡ್ಡ (ವಿ.) ಉಬ್ಬ, ಅಶೆಯುಳ್ಳ	ಸಹದೇವಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಸಹದೇವಿ, ಒಂದು
ವಣದೇವಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ವಸದೇವತೆ	ಹೆಸರು
ವತ್ಸು (ನ.) ವಸ್ತು, ಪದಾರ್ಥ	ಸಿಕ್ಕಣ (ನ.) ಶಿಕ್ಷಣ, ಅಭ್ಯಾಸ
ವಾಲ್ಮುಕಾ } (ಸ್ತ್ರೀ.) ಉಸುಕು	ಸಿಕ್ಕಾಕಾ (ಧಾ.) ಕಲಿಸು
ವಾಲ್ಮುಕಾ }	ಸಿಣೇಹ (ಪು.) ಸ್ನೇಹ
ವಾಸವದತ್ತಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ವಾಸವದತ್ತೆ,	ಸಿಹಕುಮಾರ (ಪು.) ಸಿಂಹಕುಮಾರ
ಒಂದು ಹೆಸರು	(ಸ್ತ್ರೀ.) ಶುದ್ಧಿ, ಶುದ್ಧತೆ
ವಾಹಿಯಾಲಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಕುದುರೆ ಎರಾಟದ	ಸುರಸ (ವಿ.) ಸುರಸ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ
ಬೈಲು	ಸೇನಿಗಾ { (ಪು.) ಸೈನಿಕ
ವಿಚ್ಛುರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಖಚಿತ,	ಸೇನಿಯ {
ಕೆಚ್ಚಿದ	ಹರಿಣಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಹೆಣ್ಣು ಚಿಗರೆ
ವಿಯಪ್ಪ (ಪು.) ವಿಕಲ್ಪ, ಸಂಶಯ	ಹರಿಹಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಹರಿದ್ರಾ, ಅರಿಷಣ
ವಿರಜ್ಜ (ಧಾ.) ವಿರಕ್ತನಾಗು	ಹಿಮ (ನ.) ಹಿಮ, ಬರ್ಫ
ವಿರತ್ತ (ವಿ.) ವಿರಕ್ತ	ಹಿಮವಯ (ಪು.) ಹಿಮಾಲಯ

ಅಭ್ಯಾಸ

(೧) ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸಿರಿ :—

- (೧) ಮಹಾವೀರೋ ನಿವೇಹಿ ವಿ ವಂದಿಜ್ಜಙ್ಗ । (೨) ಕುಮಾರೇಣ ಭಣ್ಣಙ್ಗ । (೩) ಕಹಮಹಂ ಸಿಯಾಲೇಣ ಮಾರಿಯಂ ಹರ್ಥಿ ಭಕ್ಖಾಮಿ । (೪) ದೇವಯಾಁ ವಿಸಂ ದಿಙ್ಗ । (೫) ಸಿಹಕುಮಾರೇಣ ಚಿಂತಿಯಂ । (೬) ಕಮಲಂ ಪಂಕೇಣ ನ ಉವಲಿಪ್ಪಙ್ಗ । (೭) ಪುತ್ತೋ ಭಾಯರಿಯಂ ಪಸಿಣೇ ಪುಚ್ಛಙ್ಗ । (೮) ಜುಲ ಪರಾಙ್ಕಾ ಪಣ್ಣವಾ ವಣಂ ಗಾಙ್ಕಿಸ್ಸ । (೯)

चन्द्रस्स किरणा अमयं मुंचति । (१०) समणेण य अणवज्जा कहा कहेयच्चा ।
 (११) कज्जे मणो दिज्जउ । (१२) सियालेण मओ हत्थी दिट्ठो । (१३) मुसा
 भासा पण्डिण्हिं न भासियच्चा । (१४) अरहन्ते वन्दिमो सिरसा । (१५)
 दारयं आणेहि ममं वा तत्थ नेहि । (१६) राया गामं गओ । (१७) कणय-
 मालाए सुरसाहियवुत्तन्तं रत्तो कहियं । (१८) ता खामियच्चं तुमए इमं ।
 (१९) जीव, मा करेसु गारवं । (२०) राया तुण्हिक्को ठिओ ।

(९) कर्त्तुं छत्तुं, परिमर्शितः—

[१] अत्थि पज्जोयस्स धूया वासकदत्ता नाम । ‘गंधव्वकलाकुसलो
 उदयणो मम कन्नं गंधव्वकलं सिक्खावेइ’ ति चिंततेण पज्जोएण सुयं जहा-
 ‘उदयणो जत्थ हत्थिं पेच्छइ तत्थ गायइ, जाव बद्धं पि अप्पाणं न जाणइ’ ।
 तयो रत्ता जंतमओ हत्थी कारिओ नीओ कोसंबी-समासन्ने रत्ते । ठाविया
 तस्स मज्झे सेणिगा । तं हत्थिं दट्ठूण उदयणो गाइउं पवत्तो । हत्थी गीय-
 परव्वसो व्व ठिओ निच्चलो । तत्थेव उदयणो हत्थिमज्झट्ठियपुरिसेहिं बद्धो
 पज्जोयसगासं आणिओ य । भणिओ रत्ता-‘मम धूया काणा; तं सिक्खवेहि
 गीयकलं । तं च मा पेच्छसु । सा तुम दट्ठूण लज्जिस्सइ’ । तीए वि
 कहियं-‘उवज्झाओ कोडिओ । मा दच्छिहिसि’ ति । सो जवणियंतरिओ
 तं सिक्खावेइ । अन्नया सा अन्नहा पढइ । तेण भणिया-‘काणे ! विणासेहि’ ।
 तीए भणियं-‘कोडिया ! अप्पाणं न याणसि’ तेण जवणिया अवणीया ।
 जाओ तेसिं निबिडो सिणेहो ।

[२] तओ दमयंती नलं अपेच्छिऊण जूह्वभट्टा हरिणि व्व दिसाओ
 पलोयंती चितिउं पवत्ता-‘हा अच्चाहियं पडियं । जं अरण्णे असरणा पिण्ण
 विमुक्क मिह । अहवा पहाए मह वयणसुद्धिसल्लिणायणत्थं कत्थ वि जलासए
 गओ भविस्सइ पिययमो । अहवा निरुवम-रूव-लुद्धाए कीए वि खेयरीए
 रमणत्थं नीओ भविस्सइ नलो । ते दुमा ते पव्वया तं च अरण्णं एक्को चेव
 चंदसुंदरमुहो न दीसइ नलो’ । एवं अणप्पवियप्पपज्जाउलमणा कयदिसालोया
 नलं अपेच्छंती भीया सा भणइ-‘भो वणदेवयाओ, पत्थेमि तुब्भे दंसेह मे
 षाणनाहं तस्स पयपंकण्हिं पावित्थियं पहं वा’ ।

हा नाह ! किं तएऽहं चत्ता ? किं तुज्झ होमि भारकरी ।
न हि भोगिणो कया वि हू नियकंचुलिया कुणइ भारं ॥

[३] गंगाए वालुयं सायरे जलं हिमवओ य परिमाणं ।

जाणन्ति बुद्धिमन्ता महिलाहियं न याणन्ति ॥ ६ ॥

रोवन्ति रुधावन्ति अलियं जम्पन्ति पत्तियावन्ति ।

कवडेण य खन्ति विसं मरन्ति न य जन्ति सब्भावं ॥ २ ॥

महिला ह रत्तमेत्ता उच्छ्वक्खण्डं व सक्खरा चेव ।

स च्चिय विरत्तमेत्ता निम्बकूरे विसेसेइ ॥ ३ ॥

अणुरज्जन्ति स्वणेण जुवईउ स्वणेण पुण विरज्जन्ति ।

अन्नन्नरागनिरया हरिहरागो व्व चलपेमा ॥ ४ ॥

हिययम्मि निट्ठराओ तणुजम्पियया पण्हि रम्माओ ।

जुवईउ सरिच्छाओ सुवण्णविच्छुरियच्छुरियाओ ॥ ५ ॥

(2) ಅರ್ಧಸಾಗರಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ :-

(೧) ಕುರುಜಂಗಲವೆಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆಂಬ ನಗರವಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಿ ಕುರುವಂಶದ ರಾಜನಾದ ಅಶ್ವಸೇನನೆಂಬವನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಹದೇವಿಯು ಗರ್ಭವತಿಯಾದಳು. ಅವಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡುಮಗುವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಸಣಂಕುಮಾರನೆಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಸರು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಂದ್ರಸಿಂಹನೆಂಬ ಬಾಲಕನ ಕೂಡ ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಹಿಂದ್ರಸಿಂಹನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಸಣಂಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಏರಾಟದ ಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೋದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇರಿದರು. ಆಗ ಸಣಂಕುಮಾರನ ಕುದುರೆ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದು ಬೆದರಿತು. ಮತ್ತು ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ಏರಾಟದ ಬೈಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಮತ್ತು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಮಹಿಂದ್ರಸಿಂಹನು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಒಂದು ವರ್ಷ ತಿರುಗಿದನು. ಆದರೂ ಕುಮಾರನ ಶೋಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಕಾರಂಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಸಣಂಕುಮಾರ ನನ್ನು ಕಂಡನು.

(೨) ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂರು ಸೇವಕರ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಡುಕಲು ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಮೂವರನ್ನೂ ಕರೆದನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾನ ಉದ್ದಳತೆಯ ಒಂದೊಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಅಂದನು—“ ಈಗ ಈ ಮೂರು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಒಂದೇ ಅಳತೆಯವಿದ್ದರೂ ಕಳವು ಮಾಡಿದವನ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ನಾಳೆ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಉದ್ದವಾಗುವದು. ನಾಳೆ ಇದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನನಗೆ ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳನು ಯಾರೆಂಬದು ತಿಳಿಯುವದು.” ಮೂವರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಕಳ್ಳನು ಆಲೋಚಿಸಿದನು—“ ನಾನು ಈಗ ನನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕತ್ತರಿಸಿದರೆ ನಾಳೆ ಅದು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಬೆಳೆಯುವದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸರಿಯಾಗುವದು. ಆಗ ನನ್ನ ಕಳ್ಳತನವು ಬೈಲಿಗೆ ಬರುವದೇ ಇಲ್ಲ.” ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಮರುದಿನ ಕಳ್ಳನು ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದನು.

(೩) ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನು ತನ್ನ ಏಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಬಹಳ ಗರ್ವಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನು. ಕೌಶಾಂಬಿಯ ಉದಯನ ರಾಜನ ವೈಭವದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ಸರವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ವೈಭವವನ್ನು ಅಪಹರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ಎದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಉದಯನನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವದು ಅವನಿಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನು ಉದಯನನ ದೋಷ(ಛಿದ್ರ)ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕ ಹತ್ತಿದನು. ಉದಯನನಿಗೆ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನು ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಆನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಉದಯನನು ಬಹಳ ಆನಂದಬಟ್ಟನು. ಅವನು ಅದರಿಂದ ಮೋಹಿತನಾಗಿರುವಾಗ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನ ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು.

ಪಾಠ ೧೮

ಸಮಾಸ-ವಿಚಾರ

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಅವಕಾಶ ವನ್ನುಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪರಸ್ಪರ ಅರ್ಥ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಪದಗಳನ್ನು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ಕೂಡಿಸುವದು ಸಮಾಸವೆನಿಸುವದು. ಹೀಗೆ ಕೂಡಿ ಆದ ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದದ ಅರ್ಥವು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಪದಗಳ ಅರ್ಥದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವದು. ಕೂಡಿದ ಪದಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಸಾಮಾಸಿಕ ಪದವನ್ನು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಬರೆಯುವದು ಅದರ ವಿಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಸಮಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದು ಎಸಿಸುವದು. ವಿಗ್ರಹ ಮಾಡುವಾಗ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದುಂಟು. ಅರ್ಥ ಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಸದ ರೀತಿಯು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಎಲ್ಲ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು.

द्वन्द्वो द्विगुरपि चाहं मद्देहे नित्यमव्ययीभावः ।

तत्पुरुष कर्म धारय येनाहं स्यां बहुव्रीहिः ॥

ಮೇಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸಮಾಸಗಳ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದಿವೆ.

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡನೆಯದು ಗೌಣ (ಅಮುಖ್ಯ) ವಾಗಿರುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಮಾಸದ ಎರಡೂ ಪದಗಳು ಗೌಣವಾಗಿದ್ದು ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಆ ಮೂರನೆಯ ಪದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಭೇದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ —

(೧) ಉಭಯ ಪದ ಪ್ರಧಾನ.(ದ್ವಂದ್ವ)

(೨) ಪೂರ್ವಪದ ಗೌಣ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಪದ ಮುಖ್ಯ — ಉತ್ತರಪದ ಪ್ರಧಾನ (ತತ್ಪುರುಷ)

(೩) ಎರಡೂ ಪದಗಳು ಗೌಣವಾಗಿದ್ದು ಜೇರೊಂದು ಪದದ ಅರ್ಥವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದು - ಅನ್ಯಪದ ಪ್ರಧಾನ (ಬಹುವ್ರೀಹಿ)

(೪) ಪೂರ್ವಪದವು ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪದವು ಗೌಣವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯಿಕ ಪದವು ಅನ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಧಾನ (ಅನ್ಯಯೀಭಾವ) ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡುವಾ.*

(೧) ದ್ವಂದ್ವ (ಉಭಯಪದ ಪ್ರಧಾನ)

ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ನಾಮಪದಗಳು 'ಮತ್ತು' ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲು ದ್ವಂದ್ವಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಸಮಾಸವು ಒಂದುಪದದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಂತ್ಯಪದದ ಲಿಂಗವೇ ಸಮಾಸದ ಲಿಂಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇತರೇತರ ದ್ವಂದ್ವವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ :-

ಬಂಭಿವಿಡುಮಹೇಸಾ-ಬಂಭಿ ಯ ವಿಣ್ಹು ಯ ಮಹೇಸೋ ಯ (ಪುಲ್ಲಿಂಗ)

ಜಿವಾಜಿವಾ-ಜಿವಾ ಯ ಅಜಿವಾ ಯ (ಪುಲ್ಲಿಂಗ)

ನರನಾರಿओ-ನರಾ ಯ ನಾರಿओ ಯ (ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ)

ಬಿಳಿಹರಿಯಾಙ್-ಬಿಳಿಯಾಙ್ ಹರಿಯಾಙ್ ಯ (ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ)

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು— ಗಾಮಾಗರನಗರಸರಗಿಗಿರಿನಗರಕಾಣಾಙ್, ಕುವ-
ಲಾವಣಜಿವವಣಾಣಿ, ಚಕ್ಷರಚತುಹೃಹೃತಸಾಲಾಸು, ರಾಙ್ಸರತಲವರಮಾಡನ್ವಿಬಿಖೋಡುಬಿ-
ಖಸೇಡಿಸ್ತವಾಹ್ನಂ ಮುಂ.

ದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದವು ಮುಖ್ಯವಾಗದೆ ಇಡೀ ಸಮಾಸವು ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಸಮಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಾಹಾರದ್ವಂದ್ವವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ 'ಏಯಾಂ ಸಮಾಹಾರೋ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಸಮಾಹಾರದ್ವಂದ್ವವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ :-

* ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಮಾಸದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಇದ್ದಂತೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ತದ್ಭವ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಹೇಗಂದರೆ—

ದ್ವ > ದಂದ; ದ್ವಿಗು > ದಿಗು; अव्ययीभाव > अव्ययीभाव; तत्पुरुष > तत्पुरुष;
बहुव्रीहि > बहुव्रीहि ಮುಂ.

ಅನ್ನಪಾಣಿ- ಅನ್ನಂ ಚ ಪಾಣಿಂ ಚ, ಆಯಾಣಿ ಸಮಾಹಾರೋ.

ಮಂಸಸೋಣಿಯ- ಮಂಸಂ ಚ, ಸೋಣಿಯಂ ಚ, ಆಯಾಣಿ ಸಮಾಹಾರೋ.

ಧ್ರುವಪುಷ್ಪಗಂಧವತ್ಯ- ಧ್ರುವಂ ಚ ಪುಷ್ಪಂ ಚ ಗಂಧಂ ಚ ವತ್ಯಂ ಚ, ಆಯಾಣಿ ಸಮಾಹಾರೋ.

ಮೂಕಮಜ್ಜಾರಿ- ಮೂಕೋ ಯ ಮಜ್ಜಾರೋ ಯ, ಆಯಾಣಿ ಸಮಾಹಾರೋ.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು :- ಅಹಿನುಲಂ, ಸಯಣಾವತ್ಯ, ಸುಹದುಕಲಂ, ಆಹಾರನಿಧಿಭಯಂ, ಅಸಣಪಾಣಿಪಾಡ್ಯಮ್ ಸಾಡ್ಯಮ್, ಆಭರಣಮಲ್ಲಾಲಂಕಾರಂ ಮುಂ.*

ದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೇಲ್ಮುಖ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಬಹುದು. ಉದಾ :-

ಉಚ್ಚನೀಚಂ - ಉಚ್ಚಂ ಚ ನೀಯಂ ಚ; ಕಲ್ಹಾಣಪಾವಗಂ - ಕಲ್ಹಾಣಂ ವಾ ಪಾವಗಂ ವಾ ಮುಂ.

ಕೆಲವು ದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ 'ವಾ' ಎಂಬ ವಿಕಲ್ಪವರ್ಧದ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದುಂಟು. ಉದಾ :-

ನಿಂದಾ ಪಸಂಸಾಸು - ನಿಂದಾಽ ವಾ ಪಸಂಸಾಽ ವಾ. ಜಯಾಜಞ - ಜಯೋ ವಾ ಅಜಯೋ ವಾ. ಲಾಭಾಲಾಭೇ - ಲಾಭೇ ವಾ ಅಲಾಭೇ ವಾ ಮುಂ.

[೨] ತತ್ಪುರುಷ (ಉತ್ತರಪದ ಪ್ರಧಾನ)

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಎರಡುಪದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಎರಡೂ ಪದಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಪೂರ್ವಪದದ ವಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರಲು ಆಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ ತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸಗಳಾಗುವವು. ದ್ವಿತೀಯಾದಿಂದ ಸಪ್ತಮಿ ವರೆಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸಗಳಾಗುವವು. ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಮಾನೋಪಮೇಯ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣ ವಿಶೇಷ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿಸಲು ಪ್ರಥಮಾ ತತ್ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಸಂಭೋಧನ ವಿಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಸಮಾಸವಿಲ್ಲ.

(ಅ) ವಿಭಕ್ತಿ ತತ್ಪುರುಷ-

(೧) ದ್ವಿತೀಯಾ ಆಸಗತೋ - ಆಸಂ ಗತೋ. ಅಂತೇರಗಾಽ - ಅಂತೇರಂ ಗಾಽ. ವಿರಾಗಸಮಾವೃತೋ - ವಿರಾಗಂ ಸಮಾವೃತೋ.

* ಸಮಾಹಾರದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹುತರವಾಗಿ ಶರೀರದ ಅವಯವಗಳು, ಕ್ರಿಯಾಕೀಟಕಗಳು, ಸ್ವಭಾವ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಸೈನ್ಯದ ಭಾಗಗಳು ಮುಂತಾದವು ಬರುತ್ತವೆ.

- (೨) ತೃತೀಯಾ ವಿಣಯಸಂಪನ್ನೋ-ವಿಣಯ ಸಂಪನ್ನೋ. ಸಾಹುಪೂಜ್ಯ-
ಸಾಹುಣಾ ಪೂಜ್ಯ. ಸುರವಂದಿ-ಸುರೇಹಿ ವಂದಿ.
- (೩) ಚತುರ್ಥಿ ಭಿಕ್ಷಾಯರಿಯಾ ಭಿಕ್ಷವಾ ಚರಿಯಾ. ಮುಂ. *
- (೪) ಪಂಚಮೀ ಚೋರಭಯಂ-ಚೋರಾಂ ಭಯಂ. ಮರಣಭಯಂ-ಮರಣಾಂ ಭಯಂ.
ಸಂಸಾರಮುಕ್ತೋ-ಸಂಸಾರಾಂ ಮುಕ್ತೋ.
- (೫) ಷಷ್ಠೀ ರಾಯಸಂದಂ-ರಾಯಸ್ಸ ಸಂದಂ. ನರಿಂದೋ-ನರಾಣಾಂ ಇಂದೋ.
ರೂಪಮೂಲೇ-ರೂಪಸ್ಸ ಮೂಲೇ.
- (೬) ಸಪ್ತಮಿ ಕಾಮಗಿಡ್ಡೆ-ಕಾಮೇಸು ಗಿಡ್ಡೆ. ವಣವಾಸೋ-ವಣೇ ವಾಸೋ.
ಪುರಿಸುತ್ತುಮೋ-ಪುರಿಸೇಸು ಉತ್ತುಮೋ.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು- ಅತ್ಯಸಂಜ್ಞತಂ, ನರಾಹಮೋ, ಜಲವಿರಹಿಯಂ, ವಿಹಾರ-
ನಿಗಮೋ, ರಾಯಧರ್ಮೋ, ಮಚ್ಚುಮುಹಂ, ಸಿದ್ಧಿಮಗ್ಗಂ, ಜಿಣಿಮವಣಂ, ಸೋಗಾಠರೋ, ಸಮಾಗ-
ಮುಸ್ಸುಮೋ, ಭಮ್ಮಮದ್ವೋ, ಗಿರಿವಸೇ, ಗಂಗಾಜಲಂ, ನಾಣದಂಸಣಮಪ್ಪಂ, ಸಂದೇಹಾಕುಲಿಮೋ,
ಜಿಣಿಸಾಸಣಂ, ಆರಾಮಗಮೋ, ಸಮಣೋವಾಗ್ಗಮೋ, ಪಾಯವಡಿಮೋ, ದೇವಲೋಗೋ, ಪಾಣಾಹಿವಡ್ಡೆ,
ಕಮ್ಮವಂಧೋ, ಹಾರವಿಮುಸಿಮೋ, ನಾಣಾರಯಣಪಡಿಪುಣ್ಣೋ, ತವ್ವಯಣಂ. |

(೭) ಉಪಪದ ತತ್ಪರುಷ

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತರ ಪದವು ಕೃದಂತ (ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಅವಶಿಷ್ಟ ರೂಪ) ವಾಗಿರಲು ಅದು ಉಪಪದ ತತ್ಪರುಷ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಈ ಅವಶಿಷ್ಟ ರೂಪವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ರೂಪದ ಮುಂದೆ 'ತಿ' ಎಂಬ ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಡಬ್ಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಉದಾ-

ಕುಂಭಾರೋ-ಕುಂಭ ಕರೇಹಿ ತಿ, ಸುವರ್ಣಾರೋ-ಸುವರ್ಣ ಕರೇಹಿ ತಿ, ಸುಹೃದೋ-ಸುಹೃದೇಹಿ ತಿ, ಉರಗೋ-ಉರೇಣ ಗಚ್ಛೇಹಿ ತಿ.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು- ತಿತ್ಥಯರೋ, ನಿಸಾಯರೋ, ಸಾಗರಂಗಮಾ, ಪಾವಕಾರಿ, ಬಂಧುಯಾರಿ, ಜಲಧರೋ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಾ, ಗಣಧರೋ, ಕಯನ್ತು ಸವನ್ತು, ಮುಂ.

* ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಥಿ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಚತುರ್ಥಿ ತತ್ಪರುಷವು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಚತುರ್ಥಿ ತತ್ಪರುಷದಂತೆ ಇರುವ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.

‡ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತತ್ಪರುಷ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ವಪದವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದುಂಟು. ಉದಾ :- ಅಮಾಹುತೋ-ಹುತಸ್ಸ ಅಗ್ನೋ; ರಾಯಹಂಸೋ-ಹಂಸಾಣಾಂ ರಾಯಾ; ರಾಯಮಗ್ನೋ-ಮಗ್ನಾಣಾಂ ರಾಯಾ ಮುಂ.

(ಇ) ಅಲುಕ್ ತತ್ಪರುಷ

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿಯ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಲೋಪವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ತತ್ಪರುಷ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಪದದ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಲೋಪವಾಗದೆ ಉಳಿಯುವದುಂಟು. ಅಂಥ ಸಮಾಸಗಳಿಗೆ ಅಲುಕ್ ತತ್ಪರುಷ ಸಮಾಸವೆನ್ನುವರು. ಕೆಲವು ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪದವು ಕೃದಂತವಾಗಿರುವದು. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಪದಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಬರೆಯುವದರಿಂದ ವಿಗ್ರಹವಾಗುವದು. ಉದಾ :—

ಅಂತೆವಾಸಿ-ಅಂತೆ ವಸಹ. ಖೇಯಿ-ಖೇ ಚರಹ. ಪಂಕೇಹ, ದೇವಾಣುಪಿಪಾ ಮುಂ.

(ಈ) ನಇಃ ತತ್ಪರುಷ

ಪೂರ್ವಪದವು ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಅಪ್ಯಯವಿರುವ ಸಮಾಸವು ನಇಃ ತತ್ಪರುಷವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತರ ಪದದ ಮೊದಲ ನೆಯ ಅಕ್ಷರವು ಸ್ವರವಿದ್ದರೆ ಅಣ, ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನವಿದ್ದರೆ ಅ ನಿಷೇಧಾರ್ಥದಲ್ಲಿ 'ನ' ಕೈ ಆದೇಶವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಉದಾ :—

ಅಣಸೋ - ನ ಅಲಸೋ, ಅಣಾರಂಭೋ-ನ ಆರಂಭೋ; ಅಕಜ್ಜಂ-ನ ಕಜ್ಜಂ; ಅಪಂಢಿओ-ನ ಪಂಢಿओ ಮುಂ.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು - ಅಣಾಗಯಂ, ಅಣವಜ್ಜಂ, ಅಲೋಹೋ, ಅವಿಣೀಣ, ಅಸಂಸತ್ತಂ, ಅಣಿಚ್ಛೋ, ಅಣಸಣಂ, ಅಣಾಯಾರೋ, ಅಜ್ಞಾಣಂ.

[೩] ಕರ್ಮಧಾರಯ

ತತ್ಪರುಷ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ವಪದ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪದ ಒಂದೇ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ (ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ) ಆ ಸಮಾಸವು ಕರ್ಮಧಾರಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣ-ವಿಶೇಷ್ಯ, ಉಪಮೇಯ-ಉಪಮಾನ ಹೀಗೆ ಕೂಡಿರುವವು. ಎರಡೂ ಪದಗಳು ವಿಶೇಷಣಗಳಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸವಾಗಬಹುದು. ಈ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರಪದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ :—

(ಅ) ವಿಶೇಷಣ-ವಿಶೇಷ್ಯ

ಸಿಂಧೋದಗಂ-ಸಿಂಧು ಉದಗಂ, ನಿಲೋಪಲಂ-ನೀಲಂ ಉಪಲಂ, ಪುಷ್ಪಕಮಾಹಂ-ಪುಷ್ಪಾಹಂ ಕಮಾಹಂ ಮುಂ.

॥ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲ ಪದವೇ ವಿಶೇಷ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ಪದವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ — ಧಮ್ಮಣುತ್ತರಂ-ಅಣುತ್ತರಂ ಧಮ್ಮಂ.

(ಅ) ಉಪಮೇಯೋಪಮಾನ

ಚರಣಕಮಲಂ-ಚರಣಂ ಕಮಲಂ ಇವ, ಮುಹಚಂದೋ-ಮುಹಂ ಚಂದೋ ಇವ, ಭವಸಾಗರೋ-ಭವೋ ಉಪ ಸಾಗರೋ ಮುಂ.

॥ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪೂರ್ವಪದವು ಉಪಮಾನವೂ ಉತ್ತರ ಪದವು ಉಪಮೇಯವೂ ಆಗಿರುವದುಂಟು. ಉದಾ —

ಹಿಮಧವಲಂ-ಹಿಮಂ ಧವಲಂ ಇವ; ಧಣನೀಲೋ-ಧಣೋ ಇವ ನೀಲೋ.

(ಇ) ಎರಡು ವಿಶೇಷಣಗಳು

ಸೀತಠಂ-ಸೀಯಂ ಚ ಠಂ ಚ, ದುಸ್ಸೀಲಪಡಣೀಣ-ದುಸ್ಸೀಲೇ ಯ ಪಡಣೀಣ ಯ.

(ಈ) ಪೂರ್ವಪದ-ಅವ್ಯಯ

ಕೆಲವು ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸಗಳ ಮೊದಲಪದವು ಅವ್ಯಯವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ—

ಅಙ್ಗದೂರಂ-ಅಙ್ಗ ದೂರಂ, ದ್ವಜಜನೋ-ದ್ವಜೋ ಜನೋ, ಸುಗುರು-ಸಾಹು ಗುರು ಮುಂ.

(ಉ) ಎರಡು ಕೃದಂತಗಳು

ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜರುಗಿತೆಂದು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭೂತ ಕೃದಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಸಮಾಸನುಡುಬಹುದು. ಉದಾ—

ಪೀಯಪಡಿಬಿಬ್ಬದೋ-ಪುಷ್ಪಂ ಪೀಠೋ ಪಕ್ಷಾ ಪಡಿಬಿಬ್ಬದೋ. ಷಾಣಾಣುಲಿತ್ತೋ-ಪುಷ್ಪಂ ಷಾಠೋ ಪಕ್ಷಾ ಅಣುಲಿತ್ತೋ.

(ಊ) ಎರಡು ನಾಮಪದಗಳು

ಉದಾ— ದಸರಹರಾಯಾ-ದಸರಹೋ ರಾಯಾ; ವಡಕುಖೋ-ವಡೋ ಕುಖೋ.

ದ್ವಿಗು ಸಮಾಸ—

ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸದ ಮೊದಲ ಪದವು ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕವಿದ್ದರೆ ದ್ವಿಗು ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ದ್ವಿಗು ಸಮಾಸವು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಏಕವಚನವಿರುವದು. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸಮುದಾಯದ ಅರ್ಥವಾಗುವದು. ಉದಾ—

ತಿಹುಯಣಂ-ತಿಠಂ ಭುವಣಾಣಂ ಸಮಾಹಾರೋ, ಚತುಃಸುಮಿಣಿಂ-ಚತುಃಸಠಂ ಸುಮಿಣಾಣಂ ಸಮಾಹಾರೋ, ದೋಮಾಸೋ-ದೋಠಂ ಮಾಸಾಣಂ ಸಮಾಹಾರೋ ಮುಂ.

ಮಧ್ಯಪದ ಲೋಪೀ ಕರ್ಮಧಾರಯ

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಎರಡು ಪದಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬೇರೊಂದು ಪದವನ್ನು ನಡುವೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಿಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಸಮಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಪದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರು. ಇಂತಹ ಸಮಾಸಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯಪದ ಲೋಪಿ ಸಮಾಸವೆನ್ನುವರು. ಈ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ವಪದವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತರ ಪದವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ಉಪ್ಪುಪದವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ :—

ಚಿಂತಾಮಣಿ-ಚಿಂತಾಪೂರಗೊ ಮಣಿ. ಗಂಧಹೃತ್ಯಿ-ಗಂಧವಿಸಿಡ್ತೊ ಹೃತ್ಯಿ. ಗಂಧತೇಷ್ಠಿ-ಗಂಧಮಿಸ್ಸಿಷ್ಯಂ ತೇಷ್ಠಿ ಮುಂ.

ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸದ ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು—

ಛಿನ್ನದ್ರೂಮೋ, ಗಾಮಕಂಠಯಾ, ನವರಕ್ತ, ಪರಮದುತ್ತರ, ಛಜಿವಣಿಕಾಯಾ, ಸಂಸಾರಕಂತಾರೋ, ಷಹವಿಯಪಸಾಹಿಔ, ತಿಲೋಗಂ, ಚಂಡಭಾಣು, ಆರತ್ತಂ, ಸಂಸಾರ-ಸಾಗರೋ, ದಸದಿಗಂ, ಸುರಭಿವಣಂ, ಮಹುರವಾಣಿ.

[೪] ಬಹುವ್ರೀಹಿ (ಅನ್ಯಪದ ಪ್ರಧಾನ)

ಸಮಾಸದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಹೊಸದೊಂದು ಅರ್ಥದೊಡನೆ ಮೂರನೆಯ ಪದವನ್ನೇ ವಿಶೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸವಾಗುವದು. ಈ ಸಮಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ 'ಜ' (ಯಾರು) ಎಂಬ ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಭಕ್ತಿಯಂತೆ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸದ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವದು. ಅದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿ ತತ್ಪರುಷದಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಐದು ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗುವವು.

ವಿಭಕ್ತಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿ

(೧) ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವ್ರೀಹಿ :- ಪತ್ತಗಗೋ-ಪತ್ತಾ ಗಂಗಾ ಜಂ ಸೋ, ಪತ್ತೋದಗೋ-ಪತ್ತಂ ತದಗಂ ಜಂ ಸೋ.

(೨) ತೃತೀಯಾ ಬಹುವ್ರೀಹಿ :- ಜಿಹ್ವಿನ್ದಿಔ-ಜಿಯಾಣಿ ಇನ್ದಿಯಾಣಿ ಜೇಣ ಸೋ, ಜಿಹ್ವಸತ್ತ್ವ-ಜಿಔ ಸತ್ತ್ವ ಜೇಣ ಸೋ, ಗಾಹಿಯಗಾಣಿಔ-ಗಾಹಿಔ ಗಾಣಿಔ ಜೇಣ ಸೋ.

(೩) ಪಂಚಮೀ :- ಗಯರಾಗೋ-ಗಾಂ ರಾಗೋ ಜಾಂ ಸೋ, ಗಯಭಯಂ-ಗಯಂ ಭಯಂ ಜಾಂ ಸೋ.

(೪) ಷಷ್ಠೀ :- ಮರಣಂತಿಯಾ-ಮರಣಂ ಅಂತೇ ಜೀಃ ಸಾ, § ಮಂದಪುಣ್ಣೋ-ಮಂದಂ ಪುಣ್ಣಂ ಜಸ್ಸ ಸೋ, ಸುಣ್ಣದಾಭಿಹಾಣಾ-ಸುಣ್ಣದಾ ಅಭಿಹಾಣಾ ಜೀಃ ಸಾ, ಸುಸೀಲಾ-ಸೋಹಂ ಸೀಲಂ ಜೀಸೇ ಸಾ.

(೫) ಸಪ್ತಮೀ :- ಬಹುಧನಂ-ಬಹುಂ ಧನಂ ಜಮಿ ತಂ, ಅಣೇಗಜೀವಾ-ಅಣೇಗೇ ಜೀವಾ ಜೀಃ ಸಾ.

ವಿಭಕ್ತಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿಯ ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು-

ಪೃಥ್ವಿ, ಸುಧ್ರಸಹಾವೋ, ಜಿಯಕೋಹೆ, ಸಮದಿಹಿ, ಮಾಯಸೋ, ಪಂಚಿನ್ದೀ, ಪಿಹಿ-ಯಾಸವಾ, ಸಪುತೇ ಅಣಗಾರೆ, ಭಗಾಚಿತ್ತೋ, ಕಯಂಜಲಿ, ಜಿಹ್ವದಿಹಿ, ಉಗಾತವೋ.

ಕೆಲವು ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಪದವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವುದು. ಉದಾ-— ದೇವಪುಣ್ಯೋ-ಪುಣ್ಯೋ ದೇವೋ ಜತ್ಯ, ಆಯರಖಿಲೀ-ರಖಿಲೋ ಆಯಾ ಜೇಣ ಮುಂ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕ, ಅಡ್ಡ, ಪಮಿಡ್ಡ, ವಿಹ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಉತ್ತರಪದವಾಗುವವು. ಉದಾ — ಜಣಕಾಣ್ಣೋ-ಜಣಕೋ ಅಡ್ಡೆ ಜೇಸಿಂ ತೇ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲಪದವು ಅವ್ಯಯವಾಗಿರುವುದು. ಉದಾ-— ಅಸುಪನ್ನೋ ಮುಂ. ಎರಡು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ನಾಮಗಳು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಸೇರಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸವಾಗುವುದು. ಉದಾ — ಉತ್ತರಪಕ್ಷಿಮಾ, ಉತ್ತರಪುರಿತ್ಥಿಮಾ ಮುಂ. ಕೆಲವು ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು 'ಸ' ಇದ್ದು ಅದರ ಅರ್ಥವು ಸಹ ಅಥವಾ ಸಮಾನ ಎಂದಾಗುವುದು. ಉದಾ-— ಸಸುಂ-ಸುಂಹಿಂ ಸಹಿಂ, ಸಪರಿವಾರೋ-ಪರಿವಾರೇಣ-ಸಹಿಂ, ಸಹೋಯರೋ-ಸಮಾಣಂ ಉಯಂ ಜಸ್ಸ ಸೋ, ಸವಣ್ಣೋ-ಸಮಾಣೋ ಜಸ್ಸ ಸೋ.

* ದಿವ್ಯಾಹಾರೋ, ದತ್ತಮಾಣೋ ಮೊದಲಾದ ಚತುರ್ಥೀ ಬಹುವ್ರೀಹಿಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುವವು. ಅದರ ಅರ್ಥವು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ.

§ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾಧಿಕರಣ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಕರಣ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಎಂದೂ, ಪ್ರಾದಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿ, ಸಂಖ್ಯಾ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ದ್ವಿಗುಬಹುವ್ರೀಹಿ ಮೊದಲಾದ ಬಹುವ್ರೀಹಿಯ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ ವ್ಯಾಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಾಗಿಲ್ಲ.

ನೞ್ ಬಹುವ್ರೀಹಿ

ಈ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದವು ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯವಿರುವದು. ಆದರೆ ನೞ್ ತತ್ಪುರುಷಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಭೇದವೆಂದರೆ ಇದು ಮುಂದಿನ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಬಿಡಿಸುವಾಗ 'ಜ' ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವದು. ಉದಾ—

ಅನಂತೋ-ಅವಿಜ್ಜಮಾಣೋ ಅಂತೋ ಜಸ್ಸ ಸೋ.

ಅಪುತ್ತೋ-ನ ಪುತ್ತೋ ಜಸ್ಸ ಸೋ, ಅಣುತ್ತರಂ-ನ ಉತ್ತರ ಜಸ್ಸ ತಂ.

ಅಣಾಗಾರೋ, ಅಧಿಣೋ, ಅಣಿಣೋ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹೀಗೆಯೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕು.

[೫] ಅವ್ಯಯೀಭಾವ ಸಮಾಸ-

ನೋದಲಪದ ಅವ್ಯಯವಾಗಿಯೂ, ಉತ್ತರಪದವು ನಾಮಪದವಾಗಿಯೂ ಇರುವವು. ಇಡೀ ಸಮಾಸವು ಅವ್ಯಯವಾಗುವದು. ಅಂತ್ಯಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಿದ್ದರೆ ದ್ರಷ್ಟವಾಗುವದು. ಸಮಾಸದ ರೂಪವು ನಪುಂ. ಪ್ರ. ಏಕವಚನದಂತೆ ಕೊನೆಗೆ ಅನುಸ್ವಾರಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ—

ಅಣುರೂವಂ-ರೂವಂ ಅಣು; ಅಣುದಿಣಂ-ದಿಣೋ ದಿಣೋ.

ಜಾವಜ್ಜಿವಂ-ಜಾವ ಜೀವೋ ತಾವ; ಜಹಾಸುಹಂ-ಸುಹಂ ಅಣಿವಕಮ್.

ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು :—

ಅಭಿಮುಹಂ, ಆಸರಣಂ, ಪದಿದಿಯಹಂ, ಜಹಕಮ್, ಜಹಾರಿಹಂ, ಅಣವರಾಹಂ, ಜಹಾಭಾಗಂ, ಅಹಾಸುಯಂ, ಜಹೋವಿಹಂ, ಅಹಾತಯಂ ಮುಂ.

ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ

ಅತಲ (ವಿ.) ಅತುಲ, ಅಸಮಾನ

ಅಗಿಗಾಹೋತ (ನ.) ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ

ಅಜ್ಜಾವಿ (ಅ.) ಇಂದಿಗೂ

ಅಜ್ಜತತ } (ಪು.) ಆರ್ಯಪುತ್ರ, ಪತಿ

ಅಜ್ಜಪುತ }
ಅಜಿಯಬಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಜಿತಬಲಾ
ಒಂದು ಹೆಸರು

ಅಜಿಯಸೇಣ (ಪು.) ಅಜಿತಸೇನ, ಒಂದು ಹೆಸರು

ಅಣುರೂವ (ವಿ.) ಅನುರೂಪ, ಯೋಗ್ಯ

ಅಣದಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಆನಂದ ಕೊಡುವವಳು

ಅರಂಭ (ಪು.) ಆರಂಭ

ಆವಾಸ (ಪು.) ವಸತಿ, ನಿವಾಸಸ್ಥಳ

ಇಂಥ (ನ.) ಉರುವಲ

ತಜ್ಜು } (ವಿ.) ಸರಳ
ತಜ್ಜುಖ }

ತತ್ಪ್ರಭ (ವಿ.) ಉದ್ಯುಕ್ತ, ತೊಡಗಿದ
 ತವಭುಂಜ (ಧಾ.) ಉಪಭೋಗಿಸು
 ಆಸಹ (ನ.) ಔಷಧ
 ಕಯಂಜಲಿ (ಪು. ಸ್ತ್ರೀ.) ಕೃತಾಂಜಲಿ,
 ಕೈಮುಗಿದ
 ಕಲ್ಲ (ಅ.) ನಿನ್ನೆ, ನಾಳೆ
 ಕಲಾಪ (ಪು.) ಕಲಾಪ, ಸಮೂಹ
 ಕಾತಂ (ಹೇ. ಅ.) ಮಾದಲು
 ಕಾರಣ (ನ.) ಕಾರಣ, ಉದ್ದೇಶ
 ಕುಂಭಾರ (ಪು.) ಕುಂಬಾರ
 ಕೆಸವ (ಪು.) ಕೇಶವ
 ಕುಂಬ (ಪು.) ಕಂಬ
 ಕುಯ (ಪು.) ಕ್ಷಯ
 ಕುರ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ಗದ್ಗದ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ಚಕ್ರ (ಪು. ನ.) ಕಣ್ಣು
 ಚಿಂತಾತರ (ವಿ.) ಚಿಂತಾತರು
 ಜಹಾಜೋಗಂ (ಅ.) ಯಥಾಯೋಗ್ಯ
 ಜಾವಜ್ಜಿವಂ (ಅ.) ಜೀವವಿರುದ್ಧವೆಗೆ
 ತಾಣ (ನ.) ತ್ರಾಣ, ರಕ್ಷಣೆ
 ತಾರುಣ (ನ.) ತಾರುಣ್ಯ, ಯೌವನ
 ತೋವ (ವಿ.) ಸ್ವಲ್ಪ
 ದಕ್ಷಿಣ (ಭೂ. ಕೃ. ಅ.) ನೋಡಿ
 ದಮ (ಧಾ.) ನಿಯಂತ್ರಿಸು, ನಿಗ್ರಹಿಸು
 ದುಕಯ (ನ.) ದುಷ್ಟತ್ವ, ಪಾಪ
 ದುಕಲಿ (ವಿ.) ದುಃಖ, ಸಂಕಟದಲ್ಲಿರುವ
 ದುಃಖ (ವಿ.) ದುಃಖ
 ದುವಾರ (ನ.) ದ್ವಾರ, ಬಾಗಿಲು

ದುಹ (ಧಾ.) ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳು
 ನಿಬ್ಬಮ್ತ (ವಿ.) ಭ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದ
 ಪಕ್ಷ (ಪು.) ಪಕ್ಷ, ತಿಂಗಳ ಅರ್ಧಭಾಗ
 ಪಡ್ವೆಸ (ಪು.) ನೆರೆಯುವ
 ಪರಿವಾರಿಯ (ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಪರಿವಾರಿತ
 ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ಪರಿಸಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪರಿಷತ್, ಸಭೆ
 ಪರ್ಣಿಣ (ವಿ.) ಕಳೆದ, ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಪಾಡ್ಕ (ಪು.) ಕಾಲಾಳು
 ಪಾಯಪಹಾರ (ಪು.) ಒದೆತ
 ಪುವ (ವಿ.) ಪೂರ್ವ, ಮೊದಲಿನ
 ಪುಹವಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪೃಥ್ವೀ
 ಮಿತ್ರಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಭಿನ್ನತೆ, ಭೇದ
 ಮಗಾ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು
 ಮಂಡಣ (ನ.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ
 ಮಂಡಪ (ಪು.) ಮಂಟಪ
 ಮಂಡಿತ (ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಮಂಡಿತ,
 ಶೋಭಿತ
 ಮಣೋರಹ (ಪು.) ಮನೋರಥ
 ಮಯಣ (ಪು.) ಮದನ
 ಮಹಾಣುಭಾಗ (ಪು.) ಮಹಾನುಭಾಗ,
 ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ರಾಸಹ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ರೋಗ } (ಪು.) ರೋಗ, ಬೇನೆ
 ರೋಯ }
 ಲತ್ತಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಒದೆತ, ಹೊಡೆತ
 ಲಡುಖ (ವಿ.) ಚಿಕ್ಕ
 ಲೆಹಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ರೇಖಾ, ಗೆರೆ

ವಸುಭೂತ (ಪು.) ಒಂದು ಹೆಸರು	ಸಮುದ್ರದತ್ತ (ಪು.) ಸಮುದ್ರದತ್ತ,
ವಿಜಯ (ಪು.) ವಿಯೋಗ, ಅಗಲಿಕೆ	ಒಂದು ಹೆಸರು
ವಿತ್ತ (ನ.) ದುಡ್ಡು, ಹಣ	ಸಹಾಯ (ಪು.) ಗೆಳೆಯ, ಮಿತ್ರ
ವಿವಜ್ಜಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಿವರ್ಜಿತ,	ಸಹಾಯರ (ಪು.) ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ, ಬಂಧು
ವಿಜಯ (ಪು.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ	ಸಾಗರದತ್ತ (ಪು.) ಸಾಗರದತ್ತ,
ಸಂಜ್ಞಿತ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸಂಯುಕ್ತ,	ಒಂದು ಹೆಸರು
ಸಂಜ್ಞಿತ } ಕೂಡಿದ	ಸಿಖಿಖ್ಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಶಿಕ್ಷಿತ,
ಸತ್ತ (ಪು.) ಸತ್ತು, ಜೀವ, ಗರ್ಭ	ಕಲಿತ
ಸಮಜ್ಜಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಗಳಿಸಿದ	ಸುಖ (ನ.) ಪುಣ್ಯ, ಸುಕೃತ
ಸಮ್ಮತ್ತ (ನ.) ಸಮ್ಮುಕ್ತ	ಸುವರ್ಣಾರ (ಪು.) ಸುವರ್ಣಕಾರ,
ಸಮಾನ (ವಿ.) ಸಮಾನ	ಪತ್ರಾರ.

ಅಭ್ಯಾಸ-

ಕೆಳಗಿನ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಬಿಡಿಸಿರಿ:—

ದ್ವುಭಾವ, ಸಹಾಯರ, ಜಹಾಜೋಗ, ಥೋವಸಹಾ, ಕಜಾಕಜ್ಜ, ಗುಣದೊಸ, ಅಣುಜತ್ತ, ಪಹೀಣಪುತ್ತು, ಸಮ್ಮತ್ತಸಂಜ್ಞಯಾ, ಇಂದಿಯಗೋಜ್ಜ, ಸಂಗಕರ, ವಿರತ್ತಕಾಮೋ, ಮಾಣುಭಾಗೋ, ದೇವಾಣುಪಿಯಾ, ದುಸ್ತುಹೋ, ಕಯಜಲಿ, ಸಪರಿಸೋ, ಜನ್ಮದಿ, ಮಗಾಗಾಮಿ, ಸಮ್ಮತ್ತಮೂಲ, ಛುಹಾತಪ್ಪಾವಿವಜ್ಜಿಯೋ, ರಾಮಕೇಸವಾ, ಗಾಂಧಹತ್ಯಾ, ಪುಂವಕಯಪರಿಪಾಲಣ, ಅಗಿಗಹೋತ್ತಮುಹಾ, ಅಭಯದಾಯಾ, ಜಾವಜ್ಜಿವ, ತಿತ್ಥಯರೋ, ಮುಹಕಮಲ, ಪಂಚಾಣಣೋ.

ಭಾಷಾಂತರ

(೧) ಕೆನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ:—

[೧] ಇಒ ಯ ವಿದವ್ವ-ದೇಸ-ಮಣ್ಣಂ ಕುಣಿಡಂ ನಯರಂ । ತತ್ಥ ಅರಿ-ಮಿಗ-ಸಿಂಹೋ ಭೀಮರಹೋ ರಾಯಾ । ತಸ್ಸ ಸಯಲತೇಠ-ತರು-ಪುಫ್ಫಂ ಪುಫ್ಫದಂತಿ ದೇವಿ । ತಾಣಂ ವಿಸಯಸುಹಮಣುಹವಂತಾಣಂ ಸಮುಪ್ಪಜ್ಜಾ ಸಯಲತೆಲೊಕ್ಕಾಲಂಕಾರಭೂಯಾ ಭೂಯಾ । ‘ಜಗಣಿ-ಗಾಂಭ-ಗಯಾಃ ಇಮೀಃ, ಮಘ ಸಂವೇ ವೇರಿಣೋ ದಮಿಯ’ ತ್ತಿ ಪಿಠಣಾ ಕಯಂ ತೀಃ ನಾಮಂ ‘ದಮಯಂತಿ’ ತ್ತಿ । ಸುಢ-ಪಕ್ಖ-ಚಂದ-ಲೇಹಾ ಇವ ಸಂವ-ಜಗ-ನಯಣಾಣಂದಿಣಿ ಪತ್ತಾ ಸಾ ಜೋವ್ವಣಂ । ತಂ ದದ್ಧುಣ ಚಿಂತಿಯಂ ಜಗಣಿಜಗಣುಹಿ ‘ನತ್ಥಿ ಇಮೀಃ ಸಮಾ-ಗಣುಬೋ ಧರೋ । ಜಙ್ಗ ವಿ ಅತ್ಥಿ ತಹ ವಿ ನ ಜಾಣಾಮೋ । ಅಒ ಸಯವರಂ ಕಾಠಂ ಜುತಂ’ ।

ತಅಂ ಪೆಸಿಜ್ಜಣ ದ್ವೇ ಸದ್ವಾವಿಯಾ ಸಾಯಾಣಂ ಸಾಯಪುತ್ತಾ ಯ । ಆಗಯಾ ಗಯ-ತುರಗ-ರಹ-
ಪಾಡ್ವ-ಪರಿವಾರಿಯಾ ತೇ । ನಲೋ ವಿ ನಿರ್ದಮ-ಸತ್ತೋ ಪತ್ತೋ ತತ್ಥ । ಭೀಮನರವಜ್ಜಣಾ
ಕಯಸಮ್ಮಾಣಾ ಠಿಯಾ ತೇ ಪವರಾವಾಸೆಸು । ಕಾರಾವಿಅಂ ಕಣಯಮಯ-ಖಂಭ-ಮಣಿಡಾಂ
ಸಯವರಮಂಡವೋ ।

[೨] ಅಜ್ಜಯಾ ಭಜ್ಜಾಪ್ ಭಗಿಂಠೋ-^೪ ಅಜ್ಜತತ್ತ, ಇತ್ಥೇವ ನಯಜ್ಜಾಣೇ ಅಜಿಯ-
ಜಿಣಿಂಧ-ಮಂದಿರ-ದುವಾರ ದೇಸೇ ಅಜಿಯಬಾಲಾ ನಾಮ ದೇವಯಾ । ಅಪುತ್ತಾಣಂ ಪುತ್ತಂ, ಅವಿ-
ತ್ತಾಣಂ ವित्तಂ, ಅರಜ್ಜಾಣಂ ರಜ್ಜಂ. ಅವಿಜ್ಜಾಣಂ ವಿಜ್ಜಂ, ಅಸುಖಾಣಂ ಸುಖಂ, ಅಚಕ್ಷುಣ್ಣಂ
ಚಕ್ಷುಂ, ಸರೋಯಾಣಂ ರೋಗಕ್ಷಯಂ ಏಸಾ ದೇವ್ । ಸೇಠ್ಠಿಣಾ ತೀಪ್ ಪುತ್ತೋ ಮಗ್ಗಿಂಠೋ । ಕಾಲೇಣ
ತಸ್ಸ ಪುತ್ತೋ ಜಾಂಠೋ । ತಸ್ಸ 'ಅಜಿಯಸೇಣೋ' ತ್ತಿ ನಾಮಂ ಕಯಂ । ಜಿಣಿಧಮ್ಪಜ್ಜುಂಠೋ
ಸೇಠ್ಠಿ ಜಾಂಠೋ । ಅಜಿಯಸೇಣೋ ಜಣಯಮಗೋರಹೇಹಿಂ ಸಹ ವಡ್ಡಿಂಠೋ । ಸಿಖಿಯಕಲಾಕ-
ಲಾಂಠೋ ಲಾವಣ್ಣಲಕ್ಷಿಪುಣ್ಣಂ ತಾರುಣ್ಣಂ ಪತ್ತೋ । ತಸ್ಸ ಯ ಸಯಲಜ್ಜಾಣಾಹಿಂಠೇ ರುವಾಡ್ವಗುಣೇ
ಪೇಚ್ಚಿಜ್ಜಣ ಸೇಠ್ಠಿಣಾ ಚಿತ್ತಿಯಂ । 'ಜಡ್ವ ಏಸ ಮಹ ನಂದಣೋ ನಿವಗುಣಾಣುರೂಪಂ ಭಾರಿಯಂ ನ
ಲಹಡ್ವ, ತಾ ಇಮಸ್ಸ ಗುಣಾ ವಿಹಲಾ ಹೊಹಿಂತಿ' ।

[೩] ಜಮ್ಮಂ ದುಕ್ಕಂ ಜರಾ ದುಕ್ಕಂ ರೋಗಾಣಿ ಮರಣಾಣಿ ಯ ।

ಅಹೊ ದುಕ್ಕೋ ದು ಸಂಸಾರೋ ಜತ್ಥ ಸವ್ವೇ ವಿ ದುಕ್ಕಿಂಠೋ ॥ ೧ ॥

ಪುಂವಕಯಂ ಸುಕಯಂ ಚಿಯ ಜೀವಾಣಂ ಸುಖಕಾರಣಂ ಹೊಡ್ವ ।

ದುಕ್ಕಯಂ ಚ ಕಯಂ ದುಕ್ಕಾಣಂ ಕಾರಣಂ ಹೊಡ್ವ ನಿಬ್ಬಂಠಂ ॥ ೨ ॥

ನೊ ದೇವ್ ಕೊಡ್ವ ಕಸ್ಸ ವಿ ಸುಹಂ ದುಕ್ಕಂ ಚ ನಿಚ್ಚಿಂಠೋ ಏಸೋ ।

ನಿಅಯಂ ಚೇವ ಸಮಜ್ಜಿಯಂ ತವಮುಜ್ಜಿವ್ವ ಜಂತುಣಾ ಕಮ್ಮಂ ॥ ೩ ॥

ಜಸ್ಸತಥೋ ತಸ್ಸ ಸುಹ, ಜಸ್ಸತಥೋ ಪಣಿಡಾಂ ಯ ಸೊ ಲೋಪ್ ।

ಜಸ್ಸತಥೋ ಸೊ ಗುರುಂಠೋ, ಅತ್ಥವಿಹೀಣೋ ಯ ಲಹುಂಠೋ ಯ ॥ ೪ ॥

ಧಮ್ಮೋ ಮಂಗಲಂ ಅತಲೋ, ಅಸಹಂ ಅತಲಂ ಚ ಸವ್ವದುಕ್ಕಾಣಂ ।

ಧಮ್ಮೋ ಬಲಂ ಅವಿ ವಿತಲಂ, ಧಮ್ಮೋ ತಾಣಂ ಚ ಸರಣಂ ಚ ॥ ೫ ॥

(೨) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರಿ:—

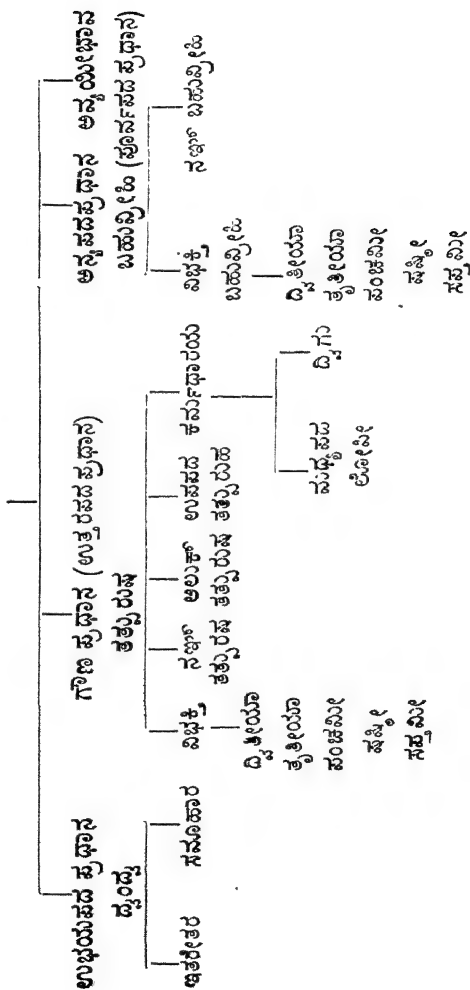
(i) ಗೋಪಾಳನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಆಕಳನ್ನು ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತಪ್ಪದೆ ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಕತ್ತಿಯು ದೊಡ್ಡದನಿಯಿಂದ ಒದರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಆಕಳು ಬೆದರುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಒದೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹಾಲು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ನೆರೆಮನೆಯವನ ಕತ್ತಿಯು ಸಾಯಲಿ' ಎಂದು ಗೋಪಾಳನು ದಿನಾಲು ದೇವರಿಗೆ

ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲನ ಆಕಳು ಸತ್ತಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು; ಮತ್ತು ಅವನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಅಂದನು-“ ದೇವನೇ, ನೀನು ನಿಷ್ಕುರನಾಗಿರುವಿ. ನೀನು ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಆಕಳು ಮತ್ತು ಕತ್ತಿ ಇವುಗಳ ಅಂತರವೇ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

(೨) ರಾಜಗೃಹನಗರದಲ್ಲಿ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಧಾರಣೆ ಎಂಬ ರಾಣಿಯು ಇದ್ದಳು. ಅವರಿಗೆ ಮದನನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಸುಖಲೋಲುಪನಾಗಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಅನಗಮನೀಯ ಅವನಿಗೆ ಅಸಹ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಅರಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಮತ್ತು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಾಯಿತಂದೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಯುಕ್ತಿಯು ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೆ ತಾಯಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂದನು-“ತಾಯಿಯೇ, ನಾನು ಇಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅವಳೊಡನೆ ನನ್ನ ಲಗ್ನವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವೆನು.” ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕನ್ಯೆಯೊಡನೆ ರಾಜಪುತ್ರನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು.

(೩) ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಾಗರಚಂದನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಪತ್ತಾರನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಮುದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ಸಹೋದರನಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕುಳಿತ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ಅವನಿಗೆ: ಅಂದನು- ‘ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯನೇ, ನೀನು ಯಾರು ? ಮತ್ತು ವಿಚಾರಮಗ್ನನಾಗಿ ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕುಳಿತಿರುವಿ ?’ ಸಮುದ್ರದತ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಅಂದನು-“ ನನ್ನ ಹೆಸರು ವಸುಭೂತಿ ಎಂದು; ನಾನು ಕುಂಬಾರನು. ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಮಗನು ಉರವಲನ್ನು ತರಲು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿರಲು ಹುಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದಿತು. ಪುತ್ರವಿಯೋಗದಿಂದ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಮಾಸಗಳು

೪ ವಾಕ್ಯವಿಚಾರ

ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ

ಅಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದವೇಳೆ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಾ. ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಗಿನ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃ, ಕರ್ಮ, ಕ್ರಿಯಾಪದ, ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ, ವಿಶೇಷಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯು ಪ್ರಚಲಿತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಕನ್ನಡಗಳಂತೆ ವಾಕ್ಯವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಪರಿಪಾಠವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಲ, ಸಂಯುಕ್ತ, ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರವೆಂದು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಮಾಗದಿ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ವಾಕ್ಯರಚನೆ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ತೃವು ವಾಕ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ, ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬರಬಹುದಾದರೂ ಪದಗಳ ಕ್ರಮವು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸಕರ್ಮಕ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಹಿಂದೆಯೂ, ವಿಶೇಷಣಗಳು ವಿಶೇಷ್ಯ ಪದಗಳ ಹಿಂದೆಯೂ ಬರುವವು. ಸಂಬೋಧನವೂ, ಸರ್ವನಾಮಗಳೂ, ಸ್ಥಲ ಮತ್ತು ಕಾಲ ದರ್ಶಕ ಸಪ್ತಮೀ ವಿಭಕ್ತ್ಯಂತ ಪದಗಳೂ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಾ ವ್ಯಯಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಕ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರುವವು. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಧಾತುಸಾಧಿತಗಳು ವಾಕ್ಯಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವವು. ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಮೊದಲು ಬರುವವು. ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವ

ನಾಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೌಣವಾಕ್ಯಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಕ್ಯದ ಮೊದಲು ಬರುವವು.

* ಮೇಲಿನ ರೀತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿರುವದು. ಅದಕ್ಕೂ ಅಪವಾದಗಳಂತೂ ಹೇರಳವಾಗಿರುವವು. ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಾನ್ವಯವು ಬಹಳ ಶಿಥಿಲವಾಗಿರುವದು.

ಕೆಲವು ನೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು—

(೧) ಇಂಗ್ಲೀಷದಂತೆ ಉಪಪದಗಳು (ನಿಶ್ಚಿತ ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಿತ— definite & indefinite articles) ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತ (ತ್) ದರ್ಶಕ ಸರ್ವನಾಮವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿತದ ಅರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ— ಸೌ ದೇವೋ, ಸಾ ದೇವಯಾ, ತಂ ವಣಂ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಏಗ ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣದ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಅನಿಶ್ಚಿತದ ಅರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ— ಏಗೌ ವಣೌ, ಏಗಾ ಕಣಾ, ಏಗಂ ಪುಷ್ಪಂ.

(೨) 'ಯ'—ಮತ್ತು—ಎಂಬ ಸಮುಚ್ಚಾಯಕಾನ್ವಯದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಕರ್ತೃಪದಗಳಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ—
ರಾಯಾ ರಾಯಕಣಾ ಯ ಗಚ್ಛಂತಿ | ದೇವಾ ಯ ದಾಣವಾ ಯ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಂತಿ | ಆದರೆ 'ಅಥವಾ' ಎಂಬರ್ಥದ ಅನ್ವಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಏಕವಚನವಾಗುವದು. ಉದಾ—
ನಸ್ಥಿ ಅಥವಾ ಪಾಣಿ ವಾ |

(೩) ಕರ್ತೃಪದಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ಪುರುಷದವಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ ಅಥವಾ ದ್ವಿತೀಯ, ತೃತೀಯ ಪುರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಇಡುವಾಗ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವದು. ಉದಾ—
ಅಹಂ ಚ ತುಮಂ ಚ ಗಚ್ಛಾಮಿ | (ಅಹಂ ಇರುವದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿರುವದು.) ತುಮಂ ಚ ತವ ಕಣಾ ಯ ಜಿಣಿಂ ವಂದಹ | (ತುಮಂ ಇರುವದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ದ್ವಿ. ಪು. ಬಹುವಚನವಾಗಿರುವದು.)

(೪) ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುರುಷದ ಕರ್ತೃಪದಗಳಿರಲು, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಹತ್ತಿರದ ಕರ್ತೃಪದವನ್ನು ನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ—
ತುಜ್ಞ ಕಏ ನಯಂ ಗೌಹಂ ಚ ಮಏ ತಜ್ಞಿಷ್ಯಂ |

* ಡಾ. ವೈದ್ಯ-ನ್ಯಾಕರಣ ೩ ನೇ ಅನುಕ್ರ. ಪು. ೬೨-೬೩. ಡಾ. ಘಾಟಿಗೆ ೩ ನೇ ಅನುಕ್ರ. ಪು. ೧೫೯-೧೬೭.

(೫) ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಿಂಗದ ಕರ್ತೃಪದಗಳಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯಾಪದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿಶೇಷಣವು ಸಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುವದು. ಉದಾ—
ರಾಮೋ ಸೀಯಾ ಯ ಸಿವಿಯಾಽಽ ಉವಿಹ್ನಾಽಽ ।

(೬) ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮವು ಮುಂದೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ವಾಗಿರುವದೋ ಅದರ ಲಿಂಗ ವಚನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಉದಾ— ಜೋ ಂಯಗಂ ಧೃಷ್ಣಗಂ ಗೋಹಿಸ್ಸಽಽ, ಸೋ ರಾಯಾ ಹೋಹಿಸ್ಸಽಽ ।

(೭) ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮವೂ ಅದರ ಪೂರಕ ವಾದ ದರ್ಶಕ ಸರ್ವನಾಮವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವದುಂಟು. ಉದಾ— ಜೇ ಮಾಹಣಾ ಜಾಽಽ ವಿಜೋವಿವೇಯಾ, ತಾಽಽ ತು ಖೇತ್ತಾಽಽ ಸುಪೇಸಲಾಽಽ ।

(೮) ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳೇ ಲೋಪವಾಗಿರುವವು. ಉದಾ—
ಅಂತೇರಪರಿಯಾಲ ಸಕ್ಷಿ ಸಂಪರಿವುಡೇ । ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಯಾಲೇಣ ಎಂದು ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಿರಬೇಕು.

(೯) ಅರ್ಥವಾಗದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಅರ್ಥದ ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವದು ಬಹಳ. ಉದಾ— [ಅ] ಅಜ್ಞಾತೀಽಽ, ಚಿಂತೀಽಽ, ಪತೀಽಽ, ಮಣೋಗೀಽಽ, ಸಂಕಾಪೇಃ; [ಆ] ಲಡ್ಧೇ, ಪತ್ತೇ, ಅಭಿಸಮಾಚಾರೀಽಽ; [ಇ] ಆಸುರೀಽಽ, ಕುಡ್ಡೇ, ಕುವೀಽಽ, ಚಿಂತೀಽಽ, ಮಿಸಿಮಿಸೇಮಾಣೇಃ; [ಈ] ಆಹ್ವಾಹೀಽಽ, ಭಾಸೀಽಽ, ಪತ್ರವೇಽಽ, ಪರವೇಽಽ; [ಉ] ಅದ್ವರತ್ತಕಾಲಸಮಯಸಿಃ; [ಊ] ಅಮ್ಬಾವತನಿಯತೀಽಽ; [ಋ] ಸೋಚ್ಚಾ, ನಿಸಮ್ ಮುಂ.

(೧೦) ವೃಣ್ಣಾಽಽ. ಹಲವು ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ವರ್ಣನೆಯ ವ್ಯಾಕೃತಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳದೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವೃಣ್ಣಾಽಽ ಎಂಬ ಪದ ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ— ತೇಣ ಕಾಲೇಣ ತೇಣ ಸಮಾಽಽ ಚರಾ ನಾಮ ನಯರೀ ಹೋತ್ಥಾ ವೃಣ್ಣಾಽಽ । ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಚಂಪಾನಗರದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೧೧) 'ಜಾವ' ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಮಾತಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯ ವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವರು. ಉದಾ— ತಥಾ ಜಾಗಂ ಜಾವ ನಿತುಣಿಸಿಂಪೋವಗಾಽಽ ।

(೧೨) ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ೨ ರಿಂದ ೬ ರ ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು

ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಉದಾ— [ಅ] ವಂದಿ ನಮಸ್ಕರ ೨ । ವಂದಿತಾ ನಮ
 ಸಿತಾ । [ಆ] ಮಹಯಾ ೨ ಸದೇಗ । ಮಹಯಾ ಮಹಯಾ ಸದೇಗ । [ಇ] ತೇಗ ಕಾಲೇಗ ೨ ।
 ತೇಗ ಕಾಲೇಗ ತೇಗ ಸಮೇಗ । [ಈ] ಲದ್ವಾ ೩; ಲದ್ವಾ, ಪತ್ತಾ, ಅಭಿಸಮನ್ವಾಗಯಾ ।
 ಸಂತಾ ೩; ಸಂತಾ, ತಂತಾ, ಪರಿತಂತಾ । [ಉ] ಉಮಾಙ್ಕವಿಙ್ ೪; ಉಮಾಙ್ಕವಿಙ್,
 ಉಂ ಭಾಸಿಙ್, ಉಂ ಪನ್ನವಿಙ್ ಉಂ ಪನ್ನವಿಙ್ । ಅಸಗ ೪; ಅಸಗ, ಪಾಣ, ಖಾಙ್ಕಮ್, ಸಾಙ್ಕಮ್ ।
 [ಊ] ಸಿಙ್ಕಿಙ್ಕಿಙ್ ೫; ಸಿಙ್ಕಿಙ್ಕಿಙ್, ಉಙ್ಕಿಙ್ಕಿಙ್, ಮುಙ್ಕಿಙ್ಕಿಙ್ ಪರಿನಿವ್ವಿಙ್ಕಿಙ್,
 ಸವ್ವದ್ವುಖಾಣಂ ಅಂತಂ ಕರೇಙ್ಕಿಙ್ । ಉಫ ೫; ಉಫ, ವತ್ಯ, ಗಾಙ್ಕ, ಮಙ್ಕ, ಅಲಂಕಾರ ।
 [ಋ] ಙ್ಕಿಙ್ ೬; ಙ್ಕಿಙ್, ಙ್ಕಿಙ್, ಜಸಿ, ಬಲಂ, ವೀರಿಯಂ, ಪುರಿಸಕಾರಪರಕ್ರಮೇ । ಸುರಂ ೬;
 ಸುರಂ, ಮಙ್ಕ, ಮೇರಯ್, ಮೇಙ್ಕ, ಸಿಙ್ಕಿಙ್, ಪಸಙ್ಕ ।

ಶಬ್ದಗಳ ವಿವಿಧ ಉಪಯೋಗದ ರೀತಿಗಳು ಶಬ್ದವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ವಿಭಕ್ತಿವಿಚಾರ

ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಗಳ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಮಹತ್ವವಾದ ಉಪಯೋಗಗಳು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿವರಣೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರದೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

೧. ಪ್ರಥಮಾ

[ಅ] ಕರ್ತರೇ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವಿಗೆ— ಕುಮಾರೋ ದೇವಲಂ ಗಚ್ಛತಿ ।

[ಆ] ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ— ನಿವೇಣ ರಙ್ಕಂ ಪಾಲಿಯಂ ।

[ಇ] ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಅಕರ್ಮಕವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕ ಶಬ್ದವು ಅನಶ್ಯಕವಿರಲು ಆ ಪೂರಕ ಶಬ್ದವು ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಉದಾ—
 ಸಿಙ್ಕಿಙ್ಕಿಙ್ ವಾ ಭವತಿ ಸಾಸಣ್.

* ಡಾ. ಘಾಟಗಿಯವರ ವ್ಯಾಕರಣ ೩ ನೆಯ ಅವ್ಯಕ್ತಿ ಪುಟ ೧೬೭ ರಿಂದ ೧೮೧.

೨. ದ್ವಿತೀಯಾ

[ಅ] ಕರ್ತೃ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ- ಸೌ ಅಮ್ಬಸ್ಯಸ್ಯ ವಾಸಃ ।

[ಆ] ಗತೃರ್ಧಧಾತುಗಳಿರಲು ಸ್ಥಲನಾಚಕ ಪದಕ್ಕೆ-ಏಹಿ ವಯಸ, ಪಾಡಸಾಲೆ
ಗಚ್ಛಾಮಿ !

[ಇ] ಕ್ರಿಯಾಪದದೊಡನೆ ಅದೇ ಧಾತುನಿಷಿಂವಾದ ನಾನು ಅಥವಾ
ಧಾತುಸಾಧಿತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ನಾನು ಅಥವಾ ಧಾತು
ಸಾಧಿತಕ್ಕೆ- ಕಿಂ ಪಿ ತಹಾವಿಹಂ ಜ್ಞಾಣಂ ಜ್ಞಾನಂತಾ ।

[ಈ] ಸ್ಥಲ, ಕಾಲದರ್ಶಕ ಪದಗಳಿಗೆ- ಠಿಆ ಯ ಕಂಚಿ ಕಾಲಂ ತೀಃ ಸಹ ।

೩. ತೃತೀಯಾ

[ಅ] ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವಿಗೆ- ಜಙ್ಗಲೇನ ಫಲಾಃ ನಿಯಾಃ ।

[ಆ] ಸಹ, ಸಮ, ಸದ್ವಿ ವಿಣಾ, ಅಲಂ ಈ ಅವ್ಯಯಗಳ ಉಪಯೋಗವಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಪದಗಳಿಗೆ- ತೀಃ ಸಹ ಗಮೇಃ ಕಾಲಂ ।

[ಇ] ಕರಣ ಅಥವಾ ಸಾಧನವಾಗಿರುವ ಪದಕ್ಕೆ- ಮಣಸಾ ವಯಸಾ ಕಾಯಸಾ
ನ ಕರೇಮಿ, ನ ಕಾರಾವೇಮಿ ।

[ಈ] ಕಾರಣ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪದಕ್ಕೆ- ಮಮ ಹತ್ಯಾಽಽ
ಖಗಾಂ ಪಮಾಣು ನಿವೃತ್ತಿಃ ।

[ಉ] ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪದಕ್ಕೆ- ವೀಣಾಣ ವಯಂ ಪಡಿಸುಣಂತಿ ।

೪. ಚತುರ್ಥೀ

ಅರ್ಥಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಚತುರ್ಥೀ ಅರ್ಥವಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಷಷ್ಠೀ ವಿಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಮತ್ತು-ಸಲುವಾಗಿ-ಎಂಬ
ಅರ್ಥವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಕ್ತ ಅಕ್ಷಾ, ಅಕ್ಷಾ ಎಂಬ ಅವ್ಯಯಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.
ಉದಾ-ಅಕ್ಷಾವಯಸ್ಸ ರಕ್ಷಣಾಕ್ಷಾ ಆಯಂ ಜಲೇನ ಪೂರೈತು ।

೫. ಪಂಚಮೀ

[ಅ] ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವಾಗ ಆಯಿತು
ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ- ನಿವಸ್ತ ಸೇನಾ ನಯರಾಽಽ ಪಶ್ಯತಾ ।

[ಆ] ತುಲನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳುವ ಪದಕ್ಕೆ-
ಸಣ್ಣಕುಮಾರಸ್ತ ಸಹವರ್ಣಿಯಸ್ಯಸಿರೀಽಽ ಅಹಿಯಯಂ ಸ್ವಸಂಪದಂ ದತ್ತಂ ತೇ
ದೇವಾ ವಿಮಿಶ್ರತಾ ।

[ಇ] ಕೆಲವು ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಯೋಗಿ ಅಪ್ಯಯಗಳೊಡನೆ
ಬಾಲಭಾವಾಂ ಆರಂಭ ।

೧. ಷಷ್ಠೀ *

[ಅ] ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ- ಸೋಹ್ಮಸ್ಸಂ ಮಾಹಣಸ್ಸ ಕನ್ನಾ ।

[ಆ] ಕೃಚಿತ್ತಾಗಿ ಕರ್ತೃವಾಚಕ ಪದಕ್ಕೆ- ದೇವಾಣ ಮಣುಯಾಣಂ ಚ ಬ್ರೂಗಾಹೇ ।

[ಇ] ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕರ್ಮವಾಚಕ ಪದಕ್ಕೆ- ಅಹೋ ದುಜ್ಜಯತ್ತಂ ಮೋಹಸ್ಸ ।

[ಈ] ಸತ್-ಷಷ್ಠೀ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ- 'ರಾಙ್ಗೋ ನಿವಣ್ಣಸ್ಸ ಅಹಂ ತಏ ಅಕ್ಷಾ-
ಗಯಂ ಪುಚ್ಛಿಖ್ವಂ' ತಿ ಕಣಯಮಂಜರೀ ಮಯಣರೇಹಾ ಭಾಸಿಯಾ ।

೨. ಸಪ್ತಮೀ

ಕ್ರಿಯೆಯ ಸ್ಥಲ ಅಥವಾ ಕಾಲವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಪ್ತಮೀ ವಿಭಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

[ಅ] ಕೊಸಮ್ಮೀ ನಯರೀ ಜಿಯಸತ್ತ ರಾಯಾ ।

[ಆ] ಸತಿ-ಸಪ್ತಮೀ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ- ನ ಚರೇಜ್ಜ ವಾಸೇ ವಾಸಂತೆ ।

೩. ಸಂಭೋಧನ

ಸಂಭೋಧನ ವಿಭಕ್ತಿಯು ಕೇವಲ ಸಂಭೋಧನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪ
ಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.

* ಮೇಲಿನವಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷಣ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಷಷ್ಠೀ ವಿಭಕ್ತಿ
ಯೊಡನೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೧.

ಕೆಲವು ರೂಢಿಯ ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ
ಈ ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ
ಹೀಗೆ ಅಂದಕೂಡಲೆ
ಕೊನೆಗೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿ
ಸಂತುಷ್ಟ
ಒಮ್ಮೆಲೆ
ಒಮ್ಮೆ, ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ
ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ
ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು
ಊರಿದೂರಿಗೆ
ಕೂಡಲೆ, ತೀವ್ರ
ಹುಟ್ಟಿದನು-ಹುಟ್ಟಿದಳು-ಹುಟ್ಟಿತು
ಹಾಗಿದ್ದರೆ
ಹತ್ತಿರ, ಸಮೀಪ
ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ, ಒಳ್ಳೆದು
ಅದೇ ದಿವಸ
ಆ ವೇಳೆಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ
ಪ್ರತಿದಿನ
ಮತ್ತೊಂದುದಿನ
ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ
ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಕಾಲಾನುಸಾರವಾಗಿ
ಸುಖದಿಂದ
ಈಗ, ಇದೀಗ
ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ

ಏವ, ಏವಮಾಙ್, ಏಮಾಙ್
ತಿ ಕಠ್ಠ, ತಿ ಕಿಚ್ಛಾ
ಇಮೀಸೇ ಕಹಾಁ ಲಢ್ಠಠೇ ಸಮಾಣೇ
ಏವಂ ವುತ್ತೇ ಸಮಾಣೇ
ಕಾಲಮಾಸೇ ಕಾಲಂ ಕಿಚ್ಛಾ

ಏಗಯಾ, ಅನ್ನಯಾ, ಅನ್ನಯಾ ಕಯಾಙ್
ಅನ್ನಮನ್ನಂ, ಪರೋಪ್ಪರಂ
ಅಙ್ಕಂತೋ ಕೋಙ್ ಕಾಲೋ
ಗಾಮಾಞ್ಞಾಗಾಮ
ಲಹಂ, ಹವ್ವಂ, ಸಿಗ್ಗಂ, ಖಿಪ್ಪಂ
ಉವವನ್ನೋ, ಉವವನ್ನಾ, ಉವವನ್ನಂ
ಜಙ್ಘ ಏವಂ ತಾ
ಸಮೀವಿಂ, ಪಾಸೇ, ಸಗಾಸೇ, ಅಂತಿತ್ಯಂ
“ ಏವಂ ಹೊಠ ” ತಿ, “ ತಹ ” ತಿ
ತಮ್ಮಿ ಚೇವ ದಿಯಹೇ
ತೇಣಂ ಕಾಲೇಣಂ, ತೇಣಂ ಸಮಘ್ಠಂ
ತೇವವೇಲಾಁ, ತೇವಕಾಲೇಣ
ದಿಣೇ ದಿಣೇ, ಪಙ್ಗದಿಣೇ
ಅನ್ನಮಿ ದಿಣೇ
ಪಭಾಯಸಮಘ್ಠ
ಇಹೇವ ಭಾರಹೇ ವಾಸೇ
ಉತ್ಥಂತರೇ, ಉತ್ಥಂತರಮಿ, ತಾವ ಯ
ಕಾಲೇಣ, ಕಾಲಕ್ಕಮೇಣ
ಸುಹೇಣ, ಸುಹಂಸುಹೇಣ
ಸಂಪಙ್ಗ, ಸಂಪಯಂ
ಖಣಮೇತ್ತೇಣ

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೨.

ನ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲೀಷು ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳು

ಅನಾದಿ-Non-initial	ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ-Accusative,
ಅನುನಾಸಿಕ-Nasal	objective
ಬಹುವಚನ-Plural	ದೀರ್ಘ-Long
ಅಂತಸ್ಥ ವರ್ಣ-Semi-vowel &	ಧಾತುಸಾಧಿತ, ಕೃದಂತ-Participle
liquid	ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ-Neuter
ಅಂತ್ಯ-Final	ನಾಮ-Noun
ಅವ್ಯಯ-Indeclinable	ನಾಮಧಾತು-Denominative
ಅಸಂಯುಕ್ತ-Single	verb
ಅಖ್ಯಾತ ವಿಕಾರ (ಧಾತುಗಳನ್ನು	ಪೂರ್ವಗಾಮೀ ಶಬ್ದ-Antecedent
ನಡೆಸುವದು)-Conjugation	ಪುಲ್ಲಿಂಗ-Masculine
ಅವಿವರ್ಣಗಮ-Prothesis	ಪಂಚಮೀ-Ablative
ಆದಿ-Initial	ಪ್ರತ್ಯಯ-Termination
ಆಜ್ಞಾರ್ಥ-Imperative mood	ಪ್ರತಿಶಬ್ದ-Equivalent
ಉಪಾಂತ್ಯ-Penultimate	ಪ್ರಥಮ(ಉತ್ತಮ)ಪುರುಷ-First-
ಉಷ್ಮವರ್ಣ-Sibilant	Person
ಉದ್ಗಾರನಾಚಕ ಅವ್ಯಯ-Inter-	ಪ್ರಥಮಾ-Nominative
jection	ಪ್ರಯೋಗ-Voice
ಏಕವಚನ-Singular	ಪ್ರಯೋಗ ಬದಲಿಸುವದು-Change
ಕರ್ತರಿ-Active	of voice
ಕರ್ಮಣಿ-Passive	ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ಅಂಗ-Causal Base
ಕರ್ಮಣಿ ಅಂಗ-Passive Base	ಬದಲಿಸುವದು To Convert
ಕ್ರಿಯಾಪದ-Verb	ಭೂತಕಾಲ-Past Tense
ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ-Adverb	ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ-Future Tense
ಚತುರ್ಥೀ-Dative	ಮಧ್ಯ(ಎರಡು ಸ್ವರಗಳ ನಡುವಿನ)
ತೃತೀಯ ಪುರುಷ-Third Person	Medial
ತೃತೀಯಾ-Instrumental	ಮಹಾಪ್ರಾಣ-Aspirate
ತುಮಂತ(ಹೇತ್ವರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯ)	ಲ್ಯಬಂತ(ಭೂ. ಕೃ. ಅವ್ಯಯ)-
Infinitive	Gerund, Absolutive
ದ್ವಿತೀಯಪುರುಷ-Second Person	ವರ್ತಮಾನಕಾಲ-Present Tense

ವರ್ಣಲೋಪ-Syncope	ಸಪ್ತ ಮೀ-Locative
ವರ್ಣವಿಚಾರ-Phonology	ಸಮಾಸ-Compound
ವರ್ಣವಿಪರ್ಯಯ-Metathesis	ಸಂಕೇತಾರ್ಥ-Conditional
ವಾಕ್ಯರಚನೆ-Syntax	mood
ವಿಧ್ಯರ್ಥ-Potential Mood	ಸಂಧಿ-Coalescence, Sandhi
ವಿಭಕ್ತಿ-Case	ಸಂಬೋಧನ-Vocative
ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹಚ್ಚುವದು-	ಸಂಯುಕ್ತ-Conjunct
(ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವದು)-Declen-	ಸಮುಚ್ಚಾಯಕಾವ್ಯಯ-Conjunc-
sion	tion
ವ್ಯಂಜನ-Consonant	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ-Feminine
ವಿಶೇಷಣ-Adjective	ಸ್ವರ್ಶ-Mute
ಶಬ್ದ ವಿಚಾರ-Morphology	ಸ್ವರ-Vowel
ಷಷ್ಠೀ-Genitive	ಸ್ವರಭಕ್ತಿ-Anaptyxis
ಸಮಾನೀಕರಣ-Assimilation	ಹ್ರಸ್ವ-Short.

ಶಬ್ದ-ಕೋಶ

ಅ

ಅಙ್ (ಅ.) ಅತಿ, ಬಹು
 ಅಙ್ (ಉಪಸರ್ಗ.) ಆಜೆಗೆ
 ಅಙ್ಹಿ (ಪು.) ಅತಿಥಿ
 ಅಙ್ವ (ಅ.) ಅತಿಶಯ
 ಅಙ್ಗತೀಸ(ವಿ.) ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತು
 ಅಙ್ಗಲ (ವಿ.) ಅತುಲ, ಬಹಳ
 ಅಙ್ಗ (ಅ.) ಆದ್ದರಿಂದ
 ಅಙ್ಗ (ಪು.) ಅರ್ಕ, ಸೂರ್ಯ
 ಅಙ್ಗಮ (ಧಾ.) ಆಕ್ರಮಿಸು
 ಅಙ್ಗಖಾಣಯ (ನ.) ಆಖ್ಯಾನಕ, ಕತೆ
 ಅಙ್ಗಖಾಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಿದ
 ಅಙ್ಗಿಕಿಣ (ವಿ.) ದರಿದ್ರ, ಧನವಿಲ್ಲದ
 ಅಙ್ಗಿಖತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಅಙ್ಗ (ನ.) ಶರೀರ
 ಅಙ್ಗಾ (ವಿ.) ಶರೀರ ಧರಿಸಿದ
 ಅಙ್ಗಾ (ಅ.) ಮುಂದೆ
 ಅಙ್ಗಮಾಹಿಸಿ (ಪ್ರೀ) ಪಟ್ಟರಾಣಿ
 ಅಙ್ಗಿಹೋತ (ನ.) ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರ
 ಅಙ್ಗುಲ (ನ.) } ಬೆರಳು
 ಅಙ್ಗುಲಿ (ಪ್ರೀ.) }
 ಅಙ್ಗುಲಿ (ನ.) ಉಂಗುರ
 ಅಙ್ಗಯ (ಪು.) ಪೂಜಕ
 ಅಙ್ಗಾಹಿಯ (ವಿ.) ಆತ್ಮಾಧಿಕ, ಬಹಳ
 ಅಙ್ಗಿತ್ತ (ನ.) ಚಿತ್ತರಹಿತ, ನಿರ್ಜೀವ

ಅಙ್ಗಮುಯ (ವಿ.) ಅತ್ಯದ್ಭುತ
 ಅಙ್ಗ (ಧಾ.) ಇರು
 ಅಙ್ಗರಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಪ್ಸರೆ
 ಅಙ್ಗಿ (ಪು.ಪ್ರೀ.ನ.) ಕಣ್ಣು
 ಅಙ್ಗ (ಅ.) ಇಂದು
 ಅಙ್ಗ ವಿ (ಅ.) ಇಂದಿಗೂ
 ಅಙ್ಗುತ್ತ } (ಪು.) ಆರ್ಯಪುತ್ರ, ಪತಿ
 ಅಙ್ಗುತ }
 ಅಙ್ಗಣ (ನ.) ಗಳಿಕೆ
 ಅಙ್ಗ (ಪ್ರೀ.) ಅತ್ತೆ
 ಅಙ್ಗಾಹಿಯ (ವಿ.) ಬಹಳ, ಅಭ್ಯಧಿಕ
 ಅಙ್ಗಾವಯ (ಪು.) ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಶಿಕ್ಷಕ
 ಅಙ್ಗ (ವಿ.) ಎಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಙ್ಗ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು
 ಅಙ್ಗಾಙ್ಗ }
 ಅಙ್ಗತೀಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಲ
 ಅಙ್ಗಾಲಿಸ } (ವಿ.) ನಾಲ್ಪತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಚ್ಚಾಲಿಸ }
 ಅಙ್ಗಾಙ್ಗಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಙ್ಗಿ }
 ಅಙ್ಗಾಙ್ಗಿ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾ (ಅ.) ಸಲುವಾಗಿ
 ಅಙ್ಗಾರಸ (ವಿ.) ಹದಿನೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾವನ (ವಿ.) ಐವತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು
 ಅಙ್ಗಾಸೀಙ್ಗ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೆಂಟು

ಅಡವಿ (ಪ್ರೀ.) ಅಡವಿ, ಅರಣ್ಯ
 ಅಣಗಾರ (ಪು.) ಸನ್ಯಾಸಿ, ಸಾಧು
 ಅಣಪ (ವಿ.) ಅನಲ್ಪ, ಬಹಳ
 ಅಣವಜ್ಜ (ವಿ.) ಅನವದ್ಯ, ನಿರ್ದೋಷ
 ಅಣಸಣ (ನ.) ಅನಶನ, ಉಪವಾಸ
 ಅಣಾಙ್ಕ (ವಿ.) ಅನಾದಿಯಾದ
 ಅಣಾಹ (ವಿ.) ಅನಾಥ
 ಅಣಿಚ್ಚಯ (ಪ್ರೀ.) ಅನಿತ್ಯತೆ
 ಅಣು (ಉಪಸರ್ಗ) ನಂತರ, ಸಂಗಡ
 ಅಣುಜಾ (ಧಾ.) ಅನುಸರಿಸು, ಹಿಂಬಾ

ಲಿಸು

ಅಣುದಿಯಹಂ (ಅ.) ಪ್ರತಿ ದಿವಸ
 ಅಣುಪಾಲ (ಧಾ.) ಪಾಲಿಸು
 ಅಣುಪಾಲಣ (ನ.) ರಕ್ಷಣೆ, ಪಾಲಿಸುವದು
 ಅಣುಮಜ್ಜ (ಧಾ.) ಒಪ್ಪು, ಸಮ್ಮತಿಸು
 ಅಣುರಜ್ಜ (ಧಾ.) ಆಸಕ್ತನಾಗು
 ಅಣುರಾಗ (ಪು.) ಪ್ರೇಮ, ಅನುರಾಗ
 ಅಣುರೂಪ (ವಿ.) ಅನುರೂಪ, ಯೋಗ್ಯ
 ಅಣುವ್ಯಯ (ನ.) ಅನುವ್ರತ
 ಅಣುಸಂಕಮ (ಧಾ.) ಅನುಸರಿಸು,
 ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು

ಅಣುಸರ (ಧಾ.) ಹಿಂಬಾಲಿಸು
 ಅಣುಸಾಸ (ಧಾ.) ಉಪದೇಶಿಸು
 ಅಣುಹವ (ಧಾ.) ಅನುಭವ ತೆಗದು
 ಕೊಳ್ಳು

ಅಣೇಗ (ವಿ.) ಅನೇಕ, ಬಹಳ
 ಅಣೇಸ (ಧಾ.) ಶೋಧಿಸು, ಹುಡುಕು
 ತರಾ (ಅ.) ನಡುವೆ

ಅಂತರಿಯ (ವಿ.) ಅಂತರಿಕ, ಒಳಗಿನ
 ಅಂತರಣ (ಅ) ಬಿಟ್ಟು, ಹೊರ್ತು
 ಅತ್ತಯ (ಪು.) ಆತ್ಮಜ, ಮಗ
 ಅತ್ಯ (ಪು.) ಅರ್ಥ, ದುಡ್ಡು
 ಅತ್ಯಗಿರಿ (ಪು.) ಅಸ್ತಗಿರಿ, ಪಶ್ಚಿಮ
 ದಿಕ್ಕಿನ ಪರ್ವತ
 ಅಂತಿಯ (ವಿ.) ಹತ್ತಿರ, ಸಮೀಪ
 ಅಥಿರ (ವಿ.) ಅಸ್ಥಿರ, ಚಂಚಲ
 ಅದಂಸಣೀಯ (ವಿ.) ಅದರ್ಶನೀಯ,
 ಕಾಣಲಾಗದ
 ಅದಾಣಮಯ (ನ.) ಕೊಡದಿರುವ
 ಅಂಜಿಕೆ

ಅದ್ವಯ (ಪು.) ಕನ್ನಡಿ
 ಅದ್ವಾಣ (ನ.) ಮಾರ್ಗ, ಬೀದಿ
 ಅಧಮ್ಮ (ಪು.) ಅಧರ್ಮ
 ಅಂಧ (ವಿ.) ಕುರುಡ
 ಅಂತೇರ (ನ.) ಅಂತಃಪುರ
 ಅದ್ವಿಙ್ಗ (ಪ್ರೀ.) ಅಧೈರ್ಯ, ಗಾಬರಿ
 ಅನ್ಯ (ವಿ.) ಬೇರೆಯ
 ಅನ್ಯ (ನ.) ಅನ್ನ
 ಅನ್ಯಭವ (ಪು.) ಬೇರೆ ಜನ್ಮ
 ಅನ್ಯತ (ಅ.) ಬೇರೆಡೆಗೆ
 ಅನ್ಯಥಾ ಒಮ್ಮೆ
 ಅನ್ಯಹಾ (ಅ.) ಇಲ್ಲವಾದರೆ
 ಅನ್ಯ (ಧಾ.) ಅರ್ಪಿಸು
 ಅನ್ಯ (ಪು.) ಆತ್ಮ, ಸ್ವತಃ
 ಅನ್ಯ (ವಿ.) ಅಲ್ಪ
 ಅನ್ಯಾಯ (ಪು.) ಆತ್ಮಭಾತ, ಆತ್ಮಹತೆ

ಅಪಮತ್ತ (ವಿ.) ಅಪ್ರಮತ್ತ, ಜಾಗ
ರೂಕ

ಅಪಮಾಯ (ಪು.) ಅಪ್ರಮಾದ, ತಪ್ಪು
ದಿರುವಿಕೆ

ಅಪುತ್ತ (ವಿ.) ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ

ಅಫಲ (ವಿ.) ಫಲವಿಲ್ಲದ, ವ್ಯರ್ಥ

ಅಭಯ (ನ.) ಅಭಯ, ಭಯವಿಲ್ಲ
ದಿರುವಿಕೆ

ಅಭಿ (ಉಪಸರ್ಗ) ಕಡೆಗೆ

ಅಭಿಗಾಂಕ್ಷ (ಧಾ.) ಏರಿಹೋಗು,
ಎದುರಿಸು, ತೊಂದರೆಕೊಡು

ಅಭಿಗಮ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಏರಿಹೋಗಿ,
ಸಮೀಪಿಸಿ

ಅಭಿಣ (ವಿ.) ಬೇರೆಯಾಗದ, ಅಭಿನ್ನ

ಅಭಿಭವ (ಧಾ.) ಪೀಡಿಸು, ಸೋಲಿಸು

ಅಭಿಭೂಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸೋಲಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಅಭಿವಾಯ (ಧಾ.) ಅಭಿವಂದಿಸು,
ನಮಸ್ಕರಿಸು

ಅಭಿಷೇಯ (ಪು.) ಅಭಿಷೇಕ

ಅಭಿಹಾಣ (ನ.) ಹೆಸರು

ಅಮಚ್ಚ (ಪು.) ಅಮಾತ್ಯ, ಮಂತ್ರಿ

ಅಮಯ (ನ.) ಅಮೃತ

ಅಮರ (ಪು.) ದೇವ

ಅಮರಾಯ (ಧಾ.) ದೇವನಂತೆವರ್ತಿಸು,
ನಟಿಸು

ಅಮ್ಮಾಧಾಙ್ (ಪ್ರೀ.) ದಾಯಿ, ತೊತ್ತು

ಅಮ್ಮಾ (ಪ್ರೀ.) ತಾಯಿ

ಅಮ್ಮಾಪಿಯಾ (ನ.) ತಾಯಿತಂದೆ

ಅಮೋಹ (ವಿ.) ವ್ಯರ್ಥವಾಗದ

ಅಯ (ಪು.) ಆಡು

ಅರಣ್ಯ (ನ.) ಅರಣ್ಯ

ಅರಹಂತ (ಪು.) ತೀರ್ಥಂಕರ

ಅಲಂ (ಅ.) ಸಾಕು

ಅಲಂಕಾರ (ಪು.) ಅಭರಣ

ಅಲಾಡ (ಪು.) ಕುಂಬಳ

ಅಲಿತ್ತ (ವಿ.) ಅಲಿಪ್ತ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ಅಲಿಯ (ವಿ.) ಸುಳ್ಳಾದ

ಅವ (ಉಪಸರ್ಗ) ಕೆಳಗೆ

ಅವಗಿ (ಧಾ.) ದೂರವಾಡು,
ದೂರವಯ್ಯ

ಅವತಾ (ಪ್ರೀ.) ಅವಸ್ಥೆ

ಅವಯರ (ಧಾ.) ಇಳಿ

ಅವರಾಹ (ಪು.) ಅಪರಾಧ

ಅವರಾಹಿ (ಪು.) ಅಪರಾಧಿ

ಅವಲಯ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಅವಸ (ವಿ.) ಅನಶ, ಅಸ್ತಂತ

ಅವಸಂ (ಅ.) ಅನಶ್ಯವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಗಿ

ಅವಸಾಣ (ನ.) ಕೊನೆ, ಮರಣ

ಅಸಕ್ತ (ವಿ.) ಅಶಕ್ತ

ಅಸಚ್ಚ (ನ.) ಅಸತ್ಯ

ಅಸಣ (ನ.) ಅಶನ, ಅನ್ನ

ಅಸರಣ (ವಿ.) ಅಶರಣ, ರಕ್ಷಕರಿಲ್ಲದ

ಅಸಂಸತ್ತ (ವಿ.) ಅನಾಸಕ್ತ

ಅಸಾರ (ವಿ.) ಅಸಾರ

ಅಸಾರಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಸಾರತೆ

ಅಸಾಹು (ವಿ.) ಅಸಾಧು
 ಅಸಿ (ಪು.) ಖಡ್ಗ
 ಅಸೀಡ್ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತು
 ಅಹ (ಅ.) ಈಗ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ
 ಅಹ (ನ.) ದಿವಸ
 ಅಹಮ್ಮಿಯ (ವಿ.) ಅಧಾರ್ಮಿಕ
 ಅಹವಾ (ಅ.) ಅಥವಾ
 ಅಹಿ (ಪು.) ಸರ್ಪ
 ಅಹಿಣವ (ವಿ.) ಅಭಿನವ, ಹೊಸ
 ಅಹಿಯ (ಅ.) ಬಡಕವಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
 ಅಹಿಲಸ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು
 ಅಹಿವ (ಪು.) ಅಧಿಪ, ರಾಜ, ಒಡೆಯ
 ಅಹಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಹಿಂಸೆ
 ಅಹಿಸರ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ
 ಅಹೇ (ಅ.) ಕೆಳಗೆ
 ಅಹೋ (ಅ.) ಅಶ್ಚರ್ಯಸೂಚಕ ಉದ್ಗಾರ

ಆ

ಆ (ಉಪಸರ್ಗ) ವರೆಗೆ, ತನಕ
 ಆಡ್ (ವಿ.) ಆದಿ, ಮೊದಲು
 ಆಡ್ಚ (ಪು.) ಸೂರ್ಯ
 ಆತ (ನ.) ಆಯುಷ್ಯ
 ಆತಲ (ವಿ.) ವ್ಯಾಕುಲ, ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳ
 ಆತಲಿಹ್ಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಗಾಬರಿಯಾದ
 ಆಗಚ್ಚ (ಧಾ.) ಬರು
 ಆಗತ್ಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ಅ.) ಬಂದು
 ಆಗಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ
 ಆಗಾರ (ನ.) ಮನೆ
 ಆಗಿಡ್ (ಪ್ರೀ.) ಆಕೃತಿ

ಆಡತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಆಣ (ಧಾ.) ತರು
 ಆಣಣ (ನ.) ಮುಖ
 ಆಣದಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಆನಂದಕೊಡುವವಳು
 ಆಣಪ್ಪ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
 ಆಣಯಣ (ನ.) ತರುವದು
 ಆಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಆಜ್ಞೆ
 ಆಣಾವೆ (ಧಾ.) ತರಿಸು
 ಆಮೋಯ (ಧಾ.) ಆನಂದಬಡು
 ಆಯಂಕ (ಪು.) ರೋಗ
 ಆಯಣ್ಣ (ಧಾ.) ಕೇಳು
 ಆಯರ (ಧಾ.) ಆಚರಿಸು
 ಆಯರ (ಪು.) ಅದರ
 ಆಯರಣ (ನ.) ಆಚರಣ
 ಆಯರಿಯ (ಪು.) ಅರ್ಜಾರ್ಯ
 ಆಯಾಹಿಣ } (ನ.) ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
 ಪಯಾಹಿಣ }
 ಆರಕ್ಷಗ (ಪು.) ಅರಕ್ಷಕ, ಪೋಲೀಸ
 ಆರಡ್ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಆರೇಂಭ (ಪು.) ಆರಂಭ
 ಆರುಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಎರಡು, ಹತ್ತಿರ
 ಆಲಸ್ಸ (ನ.) ಆಲಸ್ಯ
 ಆಲೋಗ } (ಧಾ.) ನೋಡು
 ಆಲೋಯ }

ಆವೃ (ಪು.) ತಿರುಗಣಿಮಡು
 ಆವೃ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೊಂದಿದ
 ಆವೃತ್ತ (ಪ್ರೀ.) ಗರ್ಭವತಿ ಪ್ರೀ
 ಆವಾಸ (ಪು.) ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ
 ಆವೇಕ್ಷ (ಧಾ.) ನಿರೀಕ್ಷಿಸು, ಕಾಳಜಿ
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು

ಆಸ (ಪು.) ಕುದುರೆ
 ಆಸಂದಯ (ಪು.) ಮಂಚ
 ಆಸನ್ನ (ವಿ.) ಸಮೀಪ, ಬಳಿಯ
 ಆಸಮ (ಪು.) ಆಶ್ರಮ
 ಆಸಾಯ (ಧಾ.) ಆಸ್ವಾದಿಸು, ರುಚಿ
 ನೋಡು

ಆಸೀಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಆಶೀರ್ವಾದ
 ಆಹಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೊಡೆ
 ಯಲ್ಪಟ್ಟ, ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ
 ಆಹರ (ಧಾ.) ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು,
 ಊಟಮಾಡು

ಇ

ಇಒ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿಂದ
 ಇಞ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು
 ಇಞ್ಞ (ಪ್ರೀ.) ಇಚ್ಛೆ
 ಇಂ (ಅ.) ಅವನೇ, ಅವಳೇ, ಅದೇ
 ಇಥಿ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರೀ.
 ಇಥಿಲೋಲ } (ವಿ.) ಪ್ರೀಲಂಪಟ
 ಇಥಿಲೋಲಯ }
 ಇದಾಣಿ (ಅ.) ಈಗ
 ಇದಿಯ (ನ.) ಇಂದ್ರಿಯ, ಅವಯವ
 ಇಂಥ (ನ.) ಉರವಲು

ಇಋ (ಪು.) ವ್ಯಾಪಾರಿ
 ಇವ (ಅ.) ಅಂತೆ
 ಇಸು (ಪು.) ಬಾಣ
 ಇಹ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿ
 ಇಹಲೋಯ (ಪು.) ಈ ಲೋಕ
 ಇ

ಇಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಈರ್ಷ್ಯೆ, ಮತ್ಸರ
 ಇಸಿ (ಅ.) ಸ್ವಲ್ಪ

ಊ

ಊ (ಅ.) ಪರಂತು, ಆದರೆ
 ಊ (ಉಪಸರ್ಗ.) ಮೇಲೆ
 ಊರ್ವಾಕು (ಧಾ.) ನಡುಗು
 ಊರ್ವಾಕು (ವಿ.) ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
 ಊರ್ವಾಕು (ಪ್ರೀ.) ತಿಪ್ಪೆ
 ಊರ್ವಾ (ವಿ.) ಉಗ್ರ
 ಊರ್ವಾ (ಧಾ.) ಮೂಡು, ಹುಟ್ಟು
 ಊರ್ವಾಕು (ಪು.ನ.) ಕಬ್ಬಿನ ಗಣಿಕೆ
 ಊರ್ವಾಕು (ನ.) ಉದ್ಯಾನ, ತೋಟ
 ಊರ್ವಾ } (ವಿ.) ಸರಳ
 ಊರ್ವಾ }
 ಊರ್ವಾ (ವಿ.) ಉದ್ಯುಕ್ತ
 ಊರ್ವಾ (ಧಾ.) ಒಗೆ, ಬಿಡು
 ಊರ್ವಾ (ಧಾ.) ಹಾರು
 ಊರ್ವಾ (ಅ.) ಮೇಲೆ
 ಊರ್ವಾ (ವಿ.) ಉತ್ತಮ
 ಊರ್ವಾ (ನ.) ಉತ್ತರ
 ಊರ್ವಾ (ಧಾ.) ಅಗಿ, ತೋಡು

ಉದೇ (ಧಾ.) ಮೂಡು

ಉದೇಶ (ಪು.) ಉದ್ದೇಶ, ಪ್ರದೇಶ

ಉಪೀಲ (ಪು.) ನೆರೆ, ನೀರಿನ ಪೂರ

ಉಮಗ (ಪು.) ಉನ್ಮಾರ್ಗ, ವಿರುದ್ಧ
ಮಾರ್ಗ

ಉಮಂತ (ವಿ.) ಉದ್ಭ್ರಾಂತ,
ಚಿಂತಾಕುಲಿ

ಉಮತ (ವಿ.) ಉನ್ಮತ್ತ, ಹುಚ್ಚು

ಉಗ (ಪು.) ಸರ್ಪ

ಉಗಲ (ವಿ.) ಉದಾರ

ಉಲ್ಲಸ (ಧಾ.) ಆನಂದಬಡು

ಉವ (ಉಪಸರ್ಗ.) ಹತ್ತಿರ, ಸಮೀಪ

ಉವಗಮ (ಧಾ.) ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗು

ಉವಚಿಡ್ಡ (ಧಾ.) ಸಮೀಪ ಇರು

ಉವಜ್ಞಾಯ (ಪು.) ಉಪಾಧ್ಯಾಯ,
ಶಿಕ್ಷಕ

ಉವಡ್ಡ (ಧಾ.) ಸೇವೆಮಾಡು

ಉವಣಿ (ಧಾ.) ಅರ್ಪಿಸು

ಉವಹವ (ಪು.) ತೊಂದರೆ, ಸೀಡೆ

ಉವಹವ (ಧಾ.) ತೊಂದರೆ ಕೊಡು

ಉವಶುಂಜ (ಧಾ.) ಉಪಭೋಗಿಸು

ಉವರಿ } (ಅ.) ಮೇಲೆ

ಉವರಿ }

ಉವಲಿಪ್ಯ } (ಧಾ.) ಅಂಟು, ಹತ್ತು

ಉವಲಿವ }

ಉವಸಂಹರ (ಧಾ.) ಉಪಸಂಹರಿಸು

ಉವಾಯ (ಪು.) ಉಪಾಯ

ಉಸಮ (ಪು.) ಋಷಭ, ಮೊದಲ
ತೀರ್ಥಂಕರ

ಉ

ಉ (ಧಾ.) ಬರು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ (ವಿ.) ಒಬ್ಬನೆ, ಒಂಟಿಯಾದ

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ಐವತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ನಲವತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೊಂದು

ಉಕ್ತಲಿಪಿ }

ಉಕ್ತಲಿಪಿ } (ವಿ.) ನಾಲ್ಕತ್ತೊಂದು

ಉಗುಣವೀಸ
 ಅಙುಣವೀಸ (ವಿ.) ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು
 ಅಙುಣವೀಸಹ
 ಉಗುಣಸದ್ಧಿ (ವಿ.) ಐವತ್ತೊಂಬತ್ತು
 ಉಗುಣಸತ್ತರಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತು
 ಅಙುಣಸತ್ತರಿ } ರೊಂಬತ್ತು
 ಉಗುಣಾಸೀಡ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು
 ಉತ್ಥ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿ
 ಉತ್ಥಂತರಮಿ } (ಅ.) ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಉತ್ಥಂತರೆ }
 ಉತ್ಥೇವ (ಅ.) ಇಲ್ಲಿಯೆ
 ಉರಿಸ (ವಿ.) ಈ ಪ್ರಕಾರದ
 ಉವ (ಅ.) 'ಎ' ಎಂಬ ಅವಧಾರ
 ಣಾರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ
 ಉವ (ಅ.) ಈ ಪ್ರಕಾರ
 ಉವಮಾಡು } (ಅ.) ಈ ಮೊದಲಾಗಿ
 ಉಮಾಡು }

ಆ

ಆ [ಅವ] (ಅ.) ದೂರ
 ಆಡುಣ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅವತೀರ್ಣ,
 ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದ
 ಆಜ್ಞಾ (ಧಾ.) ತೊಂದರೆ ಕೊಡು
 ಆಸಹ (ನ.) ಔಷಧ

ಕ

ಕಹ (ಪು.) ಮಂಗ
 ಕಹವಯ (ವಿ.) ಕೆಲವು
 ಕಘ (ಅ.) ಸಲುವಾಗಿ
 ಕಱಿ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಂದ

ಕಂಖ (ಧಾ.) ಇಚ್ಛಿಸು
 ಕುಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) [ಹಾವಿನ] ಸರೆ
 ಕಜ್ಜ (ನ.) ಕಾರ್ಯ
 ಕಡ್ಡ (ನ.) ಕಟ್ಟಿಗೆ
 ಕಂಠ (ಪು.) ಕುತ್ತಿಗೆ
 ಕಡ್ಡ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಮಾಡಿ
 ಕಡ್ಡಮಯ (ವಿ.) ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಕಡ, ಕಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೃತ,
 ಮಾಡಿದ, ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಕಡಪ (ಪು.) ಸಮೂಹ
 ಕಡಯ (ನ.) ಸೈನ್ಯದ ವಿಭಾಗ, ಶಿಬಿರ
 ಕಣ (ಪು.) ಕೆವಿ
 ಕಣಿಡ (ವಿ.) ಕನಿಷ್ಟ
 ಕಂತಾರ (ನ.) ಅಡವಿ
 ಕತ್ತಾರ (ವಿ.) ಮಾಡುವವ-ಳು
 ಕಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕಾಂತಿ
 ಕತ್ತಿ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಂದ
 ಕತ್ಥ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿ
 ಕತ್ಥಿ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿಯೂ
 ಕಂದ (ಪು.) ಅಕ್ರಂದನ, ಅಳುವದು
 ಕಹಮ (ಪು.) ಕೆಸರು
 ಕಣ್ಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಕನ್ಯೆ
 ಕಂಬಲ (ನ.) ಕಂಬಳ
 ಕಮಲ (ನ.) ಕಮಲ
 ಕಮ್ಮ (ನ.) ಕರ್ಮ
 ಕಮಣ (ಅ.) ಕ್ರಮವಾಗಿ
 ಕಯಜಲಿ (ಪು.ಪ್ರೀ.) ಕೈಮುಗಿದ
 ಕಯಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬಾಳೆ

ಕಯವಿಕ್ರಯ (ಪು.) ಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮಾರುವುದು
 ಕಯಾವಿ (ಅ.) ಒಮ್ಮೆ, ಯಾವಾಗಲೂ
 ಕರ (ಧಾ.) ಮಾಡು
 ಕರಿ (ಪು.) ಆನೆ
 ಕಣ್ಣ (ಅ.) ನಿನ್ನೆ, ನಾಳೆ
 ಕಲಸ (ಪು.) ಕಲಶ, ಪಾತ್ರೆ
 ಕಲಹ (ಪು.) ಜಗಳ
 ಕಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಲೆ
 ಕಲಾವ (ಪು.) ಸಮೂಹ
 ಕಲಸ (ಧಾ.) ಕೆಟ್ಟುಹೋಗು. ದೂಷಿತವಾಗು
 ಕವಡ (ನ.) ಕಪಟ
 ಕಸಿಣ (ವಿ.) ಕೃಷ್ಣ, ಕಪ್ಪಾದ
 ಕಹ (ಧಾ.) ಹೇಳು
 ಕಹ (ಅ.) ಹೇಗೆ
 ಕಹ ವಿ (ಅ.) ಹೇಗಾದರೂ
 ಕಹಕಹವಿ (ಅ.) ಹೇಗೋ, ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ
 ಕಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಥಾ, ಸಂಗತಿ
 ಕಹಿ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿ
 ಕಾ (ಧಾ.) ಮಾಡು
 ಕಾತಂ (ಹೇ.ಅ.) ಮಾಡಲು
 ಕಾಣ (ವಿ.) ಒಂಟಿಗಣ್ಣಿನ
 ಕಾಮಾ (ಪು.) ಕಾಮ, ಇಚ್ಛೆ, ವಿಷಯಸುಖ
 ಕಾಮಕಮ (ಪು.) ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತಿರುಗುವ
 ಕಾಯ (ಪು.) ದೇಹ

| ಕಾಯಮಣಿ (ಪು.) ಕಾಜಿನ ಹರಳು
 ಕಾಯವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕರ್ತವ್ಯ, ಮಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕ
 ಕಾರಣ (ನ.) ಕಾರಣ, ಉದ್ದೇಶ
 ಕಾಣ್ಣ (ನ.) ಕಂಠಾಣ್ಣ
 ಕಾರೆ (ಧಾ.) ಮಾಡಿಸು
 ಕಾಲ (ಪು.) ವೇಳೆ, ಸಮಯ
 ಕಿಚ್ಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಕ.) ಮಾಡಿ
 ಕಿಂಚಿ (ಅ.) ಸ್ವಲ್ಪ, ಏನಾದರೂ
 ಕಿಜ್ಜ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಮಾಡಲ್ಪಡು
 ಕಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕೀರ್ತಿ
 ಕಿನ್ನು (ಅ.) ಆದರೆ
 ಕಿಣ (ಪು.ನ.) ಕಿರಣ
 ಕಿಸಿವಲ (ಪು.) ಒಕ್ಕಲಿಗ
 ಕಿಡಕಖಡ್ಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹುಳ ತಿವ
 ಕಿಣ (ಧಾ.) ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು
 ಕಿಲ (ಧಾ.) ಆಡು
 ಕಿಸ (ಅ.) ಏಕೆ
 ಕುಣ್ಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಹೊಟ್ಟೆ
 ಕುಡಾಗಾರಸಾಲ್ವಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಿಖರದ ಅಕಾರದ ಮನೆ
 ಕುಣ (ಧಾ.) ಮಾಡು
 ಕುಬೇರ (ಪು.) ಕುಬೇರ, ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ
 ಕುಮ (ಪು.) ಕೊಡ
 ಕುಮಾರ (ಪು.) ಕುಂಬಾರ
 ಕುಮಾರ (ಪು.) ಹುಡುಗ

ಕುಮಾರ (ನ.) ಬಾಲ್ಯ
 ಕುಮಾಸ (ಪು.) ಉದ್ದು
 ಕುಲ (ನ.) ಕುಲ
 ಕುಲವಂತ (ವಿ.) ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ
 ಹುಟ್ಟಿದ
 ಕುಲಾಲ (ಪು.) ಕುಂಬಾರ, ಜಿಕ್ಕು
 ಕುಲಯ (ನ.) ಕಮಲ
 ಕುಸಲ (ವಿ.) ಕುಶಲ
 ಕುಸುಮ (ನ.) ಹೂ.
 ಕುಸುಮಸರ (ಪು.) ಕಾಮ, ಮದನ
 ಕುವ (ಪು.) ಬಾವಿ
 ಕೇವಲ (ಅ.) ಕೇವಲ
 ಕೇಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಕ್ರೀಡೆ, ಆಟ
 ಕೇಸ (ಪು.) ಕೂದಲು
 ಕೊಡಹಲ (ನ.) ಕುತೂಹಲ
 ಕೊಡಾಕೊಡಿ (ವಿ.) ಕೋಟ್ಯಾಧಿ
 ಕೊಡಿ (ವಿ.) ಒಂದು ಕೋಟಿ
 ಕೊಡಿಯ (ವಿ.) ಕೊನೆಯುಳ್ಳ, ತುದಿ
 ಯುಳ್ಳ
 ಕೊಡೆ (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು
 ಕೊಮುಡ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು
 ಕೊವ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು, ಕೋಪ
 ಕೊಹ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು, ಕ್ರೋಧ

ಖ

ಖಜ (ನ.) ಖಾದ್ಯ, ತಿನಿಸು
 ಖಜ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ತಿನ್ನಲ್ಪಡು
 ಖಜ್ಜ (ಪ್ರೀ.) ಹುರುಕು
 ಖಡ (ಪು.) ಭಾಗ, ತುಣುಕು

ಖಣ (ಪು.) ಕ್ಷಣ
 ಖಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಕ್ಷಮೆ, ಸಹನೆ
 ಖಂತು (ಹೇ ಅ.) ಅಗಿಯಲು
 ಖಂಬ (ಪು.) ಕಂಬ
 ಖಮ (ಧಾ.) ಕ್ಷಮಿಸು
 ಖಯ (ಪು.) ಕ್ಷಯ, ನಾಶ
 ಖರ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ಖಲ (ಪು.) ದುಷ್ಟಮನುಷ್ಯ
 ಖಾ (ಧಾ.) ತಿನ್ನು
 ಖಾಮೆ (ಧಾ.) ಕ್ಷಮಿಸು
 ಖಾಯ (ಧಾ.) ತಿನ್ನು
 ಖಿಜ್ಜ (ಧಾ.) ಬಳಲು
 ಖಿತ್ತ (ಭೂ.ಕ ಕೃ.ವಿ.) ಒಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ಖಿಪ್ಪ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಒಗೆಯಲ್ಪಡು
 ಖಿಪ್ಪ (ಅ.) ತೀವ್ರ
 ಖಿವ (ಧಾ.) ಒಗೆ
 ಖೀರ (ನ.) ಹಾಲು
 ಖುಜ್ಜ (ವಿ.) ಕುಬ್ಜ, ಗೂನ, ಕುರೂಪಿ
 ಖೆಡ (ನ.) ಹಳ್ಳ
 ಖೇತ (ನ.) ಹೊಲ
 ಖೇಯಿ (ಪ್ರೀ.) ಖೇಚರಿ, ವಿದ್ಯಾಧರ ಪ್ರೀ

೪

ಗಡ (ಪ್ರೀ.) ಗತಿ, ವೇಗ
 ಗಗಣ (ನ.) ಆಕಾಶ
 ಗಂಗಾ (ಪ್ರೀ.) ಗಂಗಾನದಿ
 ಗಣ (ಧಾ.) ಎಣಿಸು, ಲಕ್ಷಿಸು
 ಗಣಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಗಣಿಕೆ, ವೇಶ್ಯೆ

ಗಾಂತ್ವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೋಗತಕ್ಕ
 ಗಾಂತ್ರು (ಹೇ.ಅ.) ಹೋಗಲು
 ಗಾಹ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ಗಾಂಧ (ಪು.) ಸುವಾಸನೆ
 ಗಾಂಧವ್ವ (ಪು.) ಗಂಧರ್ವ, ದೇವ
 ವಿಶೇಷ

ಗಾಂಭ (ಪು.) ಗರ್ಭ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಜೀವ
 ಗಾಂಭಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಗರ್ಭಿಣೀ ಪ್ರೀ
 ಗಾಂ [ಗಾಂಚ್ಚ] (ಧಾ.) ಹೋಗು
 ಗಾಂನಾಗಾಂನ (ನ.) ಹೋಗುವದು
 ಬರುವದು, ಗಮನಾಗಮನ

ಗಾಯ (ಪು.) ಆನೆ
 ಗಾಯ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೋದ
 ಗಾರ್ಹ (ಧಾ.) ನಿಂದಿಸು
 ಗಾಂವ್ಯ (ವಿ.) ಗರ್ವಿತ, ಸೊಕ್ಕಿದ
 ಗಾಂವ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು
 ಗಾಂ (ಧಾ.) ನುಂಗು, ತಿನ್ನು
 ಗಾಹ (ಪು.) ಚಿಕ್ಕ, ಗ್ರಹ
 ಗಾಹಾಯ } (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ತೆಗೆದು
 ಗಾಹಿಯ } ಕೊಂಡು

ಗಾ (ಧಾ.) ಹಾಡು

ಗಾಂ (ಪು.) ಹಳ್ಳಿ

ಗಾಂನಾಗಾಂನ (ಅ.) ಉರಿದೂರಿಗೆ

ಗಾರವ (ನ.) ಗೌರವ, ಗರ್ವ

ಗಾಂಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಬೈಗಳು

ಗಾಂವೆ (ಧಾ.) ಹಾಡಿಸು

ಗಾಂವಾಡ್ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ

ಗಾಹ (ನ.) ಮನೆ

ಗಾಹಿತ್ಯ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥ
 ಗಾಹಿಧರ್ಮ (ಪು.) ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮ
 ಗಾಂ (ನ.) ಹಾಡು, ಗೀತ
 ಗಾಂ (ಭೂ.ಕೃ.ವಿ.) ಹಾಡಿದ
 ಗಾಂಚ್ಚ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಗುಡ್ಡ, ಗೂಡ
 ವಾಗಾಡ್ಪಿಡತಕ್ಕ

ಗಾಂ (ಪು.) ಗುಣ

ಗಾಂವಂತ (ವಿ.) ಗುಣವುಳ್ಳ

ಗಾಂ (ಪು.) ಗುರು

ಗಾಂ (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ

ಗಾಂಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಗುಳಿಗೆ

ಗಾಂಚ್ಚ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕ

ಗಾಂಹ (ಧಾ.) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು

ಗಾಂ (ಪ್ರೀ.) ಆಕಳು

ಗಾಂಮ (ಪು.) ಗೌತಮ

ಗಾಂಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಗಾಂ

ಗಾಂ } (ಪು.) ಗೋಪ, ದನಗಾಹಿ

ಗಾಂಸ (ಪು.) ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ

ಘ

ಘಡ (ಪು.) ಕೊಡ, ಪಾತ್ರೆ

ಘಂ (ವಿ.) ದಟ್ಟ

ಘಂ (ನ.) ತುಪ್ಪ

ಘಂ (ನ.) ಮನೆ

ಘಿಣಾ (ಪ್ರೀ.) ದಯೆ

ಘೇತ್ತವ್ವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕ

ಘೇಲು (ಹೇ.ಅ.) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು

ಘೋರ (ವಿ.) ಘೋರ

ಚ

ಚ (ಅ.) ಮತ್ತು

ಚಹತ್ತಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು

ಚಡ (ವಿ.) ನಾಲ್ಕು

ಚಡಣ್ಣ (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತಾಲ್ಕು

ಚಡಹಸ } (ವಿ.) ಹದಿನಾಲ್ಕು
ಚಡಹಸ }

ಚಡಾಲಿಸ } (ವಿ.) ನಾಲ್ವತ್ತಾಲ್ಕು
ಚೋಾಲಿಸ }

ಚಡರಾಸಿಡ್ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತಾಲ್ಕು
ಚೋರಾಸಿ }

ಚಡವಣ್ಣ (ವಿ.) ಐವತ್ತಾಲ್ಕು

ಚಡವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು

ಚಡಸಡ್ಡಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತಾಲ್ಕು
ಚಡವಡ್ಡಿ }

ಚಕ್ರವರ್ತಿ (ಪು.) ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ಚಕ್ರವರ್ತಿ (ನ.) ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವ

ಚಕ್ರ (ಪು.ನ.) ಕಣ್ಣು

ಚಜ್ಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲು ಯೋಗ್ಯ

ಚಡಪಡ (ಧಾ.) ಚಡಪಡಿಸು

ಚತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು

ಚತ್ತಾಲಿಸ (ವಿ.) ನಾಲ್ವತ್ತು

ಚಂದ ಚಂದ್ರ

ಚಂದಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು

ಚಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು

ಚರ (ಧಾ.) ಚರಿಸು, ನಡೆ

ಚರಿಯ (ನ.) ಚರಿತ, ನಡತೆ

ಚರಣ (ಪು.ನ.) ಚರಣ, ಪಾದ
ಚಲಣ

ಚವ (ಧಾ.) ಸಾಯು, ಮಾತಾಡು

ಚಾರ (ವಿ.) ಸುಂದರ

ಚಾವ (ಪು.) ಬಿಲ್ಲು

ಚಿಕ್ಕಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು

ಚಿಕ್ಕ (ಧಾ.) ಎದ್ದುನಿಲ್ಲು, ಇರು

ಚಿತ್ತ (ಧಾ.) ವಿಚಾರಿಸು, ಚಿಂತಿಸು

ಚಿತ್ತಾತರ (ವಿ.) ಚಿಂತಾತುರ

ಚಿತ್ತ (ನ.) ಚಿತ್ತ, ಮನಸ್ಸು

ಚಿತ್ತ (ಧಾ.) ಚಿತ್ರತೆಗೆ, ಚಿತ್ರಿಸು

ಚಿತ್ತಲಯ (ವಿ.) ಚಿತ್ತಿೃತ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ

ಚಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಚಿತಿ

ಚಿರ (ಅ.) ಚಿರಕಾಲ, ದೀರ್ಘಕಾಲ

ಚಿರಂಜೀವ (ವಿ.) ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದ

ಚುಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಚ್ಯುತ, ಬಿದ್ದ

ಚೇದ್ಯ (ನ.) ಚೈತ್ಯ, ಜಿನಮಂದಿರ

(ಪು.) ಸೇವಕ

ಚೇಡಿ (ಪ್ರೀ.) ದಾಸಿ

ಚೇಯಣ } (ನ.) ಚೈತನ್ಯ, ಚಿತ್ತನಾ

ಚೇಯಣಾ } (ಪ್ರೀ.)

ಚೊತ್ತಿಸ } (ವಿ.) ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು
ಚತ್ತಿಸ }

ಚೊಯ (ಧಾ.) ನುಗಿಸು, ಹೊಡೆ

ಚೊರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ

ಚೋರೆ (ಧಾ.) ತುಡುಗುಮಾಡು

ಚೊವತ್ತರಿ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು

ಛ

ಛ (ವಿ.) ಆರು

ಛಡ್ವ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ಒಗೆ

ಛಣ್ಣುಡ್ವ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತಾರು

ಛತ್ತ (ನ.) ಭತ್ಯ

ಛತ್ತೀಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತಾರು

ಛಂದ (ಪು.ನ.) ಅಭಿರುಚಿ, ಛಂದ

ಛಲಸೀಖ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತಾರು

ಛವ್ವನ (ವಿ.) ಐವತ್ತಾರು

ಛವ್ವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತಾರು

ಛಾಯ (ಧಾ.) ಮುಚ್ಚು

ಛಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನೆರಳು

ಛಾಯಾಲೀಸ (ವಿ.) ನಾಲ್ಕತ್ತಾರು

ಛಾವಡಿ (ವಿ.) ಅರವತ್ತಾರು

ಛಾವತ್ತರೀ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತಾರು

ಛಿದ್ವ (ಧಾ.) ಹರಿ

ಛಿದ್ವ (ನ.) ಛಿದ್ರ, ಹುಳಕು

ಛಿನ್ನ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಛಿಷ್ಯ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಮುಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು

ಛಿವ (ಧಾ.) ಮುಟ್ಟು

ಛುರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಚೂರಿ

ಛೇತು (ಹೇ.ಅ.) ಕತ್ತರಿಸಲು

ಜ

ಜಹ್ವ (ಅ.) ರಿ ಎಂಬರ್ಥದ ಅನ್ವಯ

ಜಠಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಯುನುನಾ

ಜಞಿ (ಅ.) ಯಾಕಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿಂದ

ಜಹ್ವ (ಪು.) ಯಕ್ಷ

ಜಣ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ

ಜಣಣಿ (ಪ್ರೀ.) ತಾಯಿ

ಜಣಯ (ಪು.) ತಂದೆ

ಜಣವಯ (ನ.) ದೇಶ, ಪ್ರಾಂತ

ಜಣವಾಯ (ಪು.) ಜನಾಪವಾದ

ಜಂತ (ನ.) ಯಂತ್ರ

ಜಂತಮಯ (ವಿ.) ಯಂತ್ರಮಯ,

ಯಂತ್ರದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ

ಜಂತು (ಪು.) ಜಂತು, ಕ್ರಿಮಿ

ಜತ್ಯ (ಅ.) ಎಲ್ಲಿ [ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ]

ಜನ್ಮ (ಪು.) ಯಜ್ಞ

ಜಂಪ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು

ಜಂಪಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಿದ,

ಮಾತಾಡಿದ

ಜಂಖ್ಯ (ಪು.) ನರಿ

ಜಮ (ಪು.) ಯಮ

ಜಮಲ (ನ.) ಯಮಲ, ಅವಳಿ

ಜಮ್ಮ (ನ.) ಜನ್ಮ

ಜಯ (ಧಾ.) ಯಜ್ಞಮಾಡು

ಜಯ (ನ.) ಜಗ

ಜಯ (ಅ.) ಕಾಳಜಿಯಿಂದ

ಜಯಾ (ಅ.) ಯಾವಾಗ [ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ]

ಜರಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುಪ್ಪು

ಜಲ (ನ.) ನೀರು

ಜಲಕೇಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಜಲಕ್ರೀಡೆ

ಜಲಣ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ

ಜಲಹರ (ಪು.) ಮೋಡ

ಜಲಾಸಯ (ಪು.) ಜಲಾಶಯ, ಕೆರೆ

ಜವಣಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಯುವನಿಕಾ, ಪರಡೆ

ಜಹಾ (ಅ.) ಹೇಗೆ [ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ]

ಜಾಹಜೋಗ್ (ಅ.) ಯಥಾಯೋಗ್ಯ

ಜಹಾತಹಾ (ಅ.) ಹೇಗೆ ಹಾಗೆ

ಜಾ (ಧಾ.) ಹೋಗು

ಜಾ-ತಾ } (ಅ.) ಯಾವಾಗ, ಅವಾಗ
ಜಾವ-ತಾವ }

ಜಾಙ್‌ಖ (ವಿ.) ಹುಟ್ಟುಗುರುಡ

ಜಾಗರ (ಧಾ.) ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರು. ಎಳು

ಜಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ

ಜಾಣಾವೆ (ಧಾ.) ತಿಳಿಸು

ಜಾಣು (ನ.) ಮೊಳಕಾಲು

ಜಾಮತಯ } (ಪು.) ಅಳಿಯ
ಜಾಮಯಾ }

ಜಾಯ (ಧಾ.) ಬೇಡು

ಜಾಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃವಿ.) ಜಾತ,
ಹುಟ್ಟಿದ

ಜಾಯಗ (ಪು.) ಯಾಚಕ, ಭಿಕ್ಷು,
ತಿರುಕ

ಜಾವ (ಅ.) ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿಯ
ವರೆಗೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ

ಜಾವಜಿವಿಂ (ಅ.) ಯಾವಜೀವನ,
ಜೀವನವಿರುವವರೆಗೆ

ಜಿಣ (ಪು.) ಜಿನ, ತೀರ್ಥಂಕರ

ಜಿಣವರ (ನ.) ಜಿನಮಂದಿರ

ಜಿಣಿಂ (ಪು.) ಜಿನೇಂದ್ರ,

ತೀರ್ಥಂಕರ

ಜಿವ (ಪು.) ಜೀವ, ಪ್ರಾಣಿ

ಜಿವಲೋಕ (ಪು.) ಜೀವಲೋಕ,
ಜಿವಲೋಯ } ಮೃತ್ಯುಲೋಕ

ಜಿವಾವೆ (ಧಾ.) ಬದುಕಿಸು

ಜಿವಿಯ (ನ.) ಜೀವಿತ, ಬದುಕು,
ಆಯುಷ್ಯ

ಜುಜ (ಧಾ.) ಹೂಡು

ಜುಜ್ಜ (ಧಾ.) ಯುದ್ಧಮಾಡು

ಜುತ್ತ (ವಿ.) ಯುಕ್ತ

ಜುವೆ (ಪ್ರೀ.) ಯುವತಿ, ತರುಣಿ

ಜುರಾಯ (ಪು.) ಯುವರಾಜ

ಜಯ (ನ.) ದೂತ್ಯ, ಜೂಜು

ಜಯದ್ವಾಣ (ನ.) ಜೂಜಾಟದ ಸ್ಥಳ

ಜುಹ (ನ.) ಯೂಧ, ಗುಂಪು, ಹಿಂಡು

ಜೆತ (ಹೇ.ಅ.) ಗೆಲ್ಲಲು

ಜೆಡ್ (ವಿ.) ಜೈಷ್ಠ್ಯ, ಹಿರಿಯ

ಜೋಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಬೆಳದಿಂಗಳು

ಜೋಣಿ (ಪು.ನ.) ಯೋನಿ, ಹುಟ್ಟು

ಜೋಗ, ಜೋಗಾ (ವಿ.) ಯೋಗ್ಯ, ಉಚಿತ

ಜೋಯಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಯೋಜನೆ

ಜೋವಣ (ನ.) ಯೌವನ, ತಾರುಣ್ಯ

ಜೋಹ (ಪು.) ಯೋಧ, ಸೈನಿಕ

ಞ

ಞ್ಜಿ (ಅ.) ಕೂಡಲೆ, ತೀವ್ರ

ಞ್ಜ (ಪು.) ಧ್ವಜ, ನಿಶಾನೆ, ಪತಾಕೆ

ಞರ (ಧಾ.) ಒಸರು, ಸೋರು, ಹರಿ

ಞಣ (ನ.) ಧ್ಯಾನ

ಞ್ಜಿಯಾ (ಧಾ.) ಧ್ಯಾನಮಾಡು

ಠವ (ಧಾ.) ಸ್ಥಾಪಿಸು, ಇಡು	ತಂದೂಲ (ಪು.) ಅಕ್ಕಿ
ಠಾ (ಧಾ.) ನಿಲ್ಲು, ಇರು	ತಮ (ಪು.) ಕತ್ತಲೆ
ಠಾಙ್ಕುಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಇದ್ದು, ನಿಂತು	ತಯಾ (ಅ.) ಆಗ
ಠಾಣ (ನ.) ಸ್ಥಾನ	ತರ (ಧಾ.) ದಾಟು, ಶಕ್ಯವಾಗು
ಠಾವೇ (ಧಾ.) ಇರಿಸು, ಕೂಡಿಸು	ತರು (ಪು.) ಗಿಡ
ಠಿಚ್ಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಇಟ್ಟು, ಇದ್ದು	ತಲಾಯ (ನ.) ಕೆರೆ
ಠಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಇಟ್ಟು, ಇದ್ದು	ತವ (ನ.) ತಪಶ್ಚರ್ಯೆ
	ತವ (ಧಾ.) ತಪಸ್ಸುಮಾಡು
ಠ	ತವಸ್ಸಿ (ಪು.) ತಪಸ್ಸಿ
ಠಜ್ಜ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಸುಡ	ತೆಹಾ } (ಅ.) ಆ ಪ್ರಕಾರ, ಹಾಗೆ
ಠ್ಪಿಡು	ತೆಹೇವ }
ಠಸ (ಧಾ.) ಕಚ್ಚು, ಕಡಿ	ತಹಾ ವಿ (ಅ.) ಆದಾಗ್ಯೂ
ಠಹ (ಧಾ.) ಸುಡು	ತಾ (ಅ.) ಆಗ, ಆಮೇಲೆ
ಠಾಙ್ಕಿ (ಪ್ರೀ.) ಡಾಕಿನೀ	ತಾಡೆ (ಧಾ.) ಹೊಡೆ
ಠ	ತಾಣ (ನ.) ರಕ್ಷಣೆ
ಠಂ (ಅ.) ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅವ್ಯಯ, ನಿಜವಾಗಿ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ	ತಾಯ (ಪು.) ತಂದೆ
ಠಾಣ (ನ.) ಸ್ಥಾನ	ತಾರ (ಧಾ.) ದಾಟು
ಠೆ	ತಾರಿಸ (ವಿ.) ಆ ಪ್ರಕಾರದ
ತಾಂ (ಅ.) ಆಮೇಲೆ, ನಂತರ, ಆಗ	ತಾಣ್ಣ (ನ.) ತಾರುಣ್ಯ, ಯೌವನ
ತಕ್ಕರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ	ತಾವ (ಅ.) ಆಗ, ಆವರೆಗೆ
ತಣಯ (ಪು.) ಮಗ	ತಾವ ಯ (ಅ.) ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ
ತಣ್ಣ (ಪ್ರೀ.) ಶರೀರ	ತಾವಸಕ್ತುಮಾರ (ಪು.) ತಾಪಸಕುಮಾರ, ತಪಸ್ವಿ
ತಂತ (ನ.) ತಂತ್ರ	ತಾಹೆ (ಅ.) ಆಗ, ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ
ತತ್ತ (ನ.) ತತ್ತ್ವ	ತಿ, ತ್ತಿ (ಅ.) ಎಂದು, ಈ ಪ್ರಕಾರ
ತತ್ಥ (ಅ.) ಅಲ್ಲಿ	ತಿ (ವಿ.) ಮೂರು
	ತಿಗಿಚ್ಚ (ಧಾ.) ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡು
	ತಿಣ್ಣ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ದಾಟಿದ

ತಿತ್ಥಯರ (ಪು.) ತೀರ್ಥಂಕರ
ತಿರಿಕ್ಕ (ಪು.) ಪ್ರಾಣಿ, ಪಶು ಪಕ್ಷಿ,
ತೀರ್ಯಕ್

ತಿವಿಹ (ವಿ.) ತ್ರಿವಿಧ, ಮೂರು
ಬಗೆಯ

ತಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ನೀರಡಿಕೆ

ತೀರ (ಪು.) ದಂಡೆ

ತೀರ (ಧಾ.) ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ದಾಟು

ತೀಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತು

ತುಣಿಹ (ವಿ.) ಶಾಂತ, ಸುಸ್ಥನಿರುವ

ತುರಯ } (ಪು.) ಕುದುರೆ
ತುರಗ }

ತುರಿಯ (ಧಾ.) ಓಡು

ತುರಿಯ (ಅ.) ತ್ವರಿತ, ವೇಗವಾಗಿ

ತೇಗಿಚ್ಚಿ (ಪು.) ವೈದ್ಯ, ಡಾಕ್ಟರ

ತೇಗಡ (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತೂರು

ತೇತ್ತೀಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೂರು

ತೇಯ (ನ.) ತೇಜ

ತೇಯಾಲೀಸ (ವಿ.) ನಾಲ್ಕತ್ತೂರು

ತೇರಿಚ್ಚಿ } (ವಿ.) ಪಶುಪಕ್ಷಿ,
ತಿರಿಚ್ಚಿ } ತೀರ್ಯಕ್

ತೇಲ (ನ.) ತೈಲ, ಎಣ್ಣೆ

ತೇಲೊಕ್ಕ (ನ.) ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ, ಮೂರು
ಲೋಕ

ತೇರಸ (ವಿ.) ಹದಿಮೂರು

ತೇವತ್ತರೀ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೂರು

ತೇವಣ (ವಿ.) ಐವತ್ತೂರು

ತೇವೀಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೂರು

ತೇಸಡ್ಡಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೂರು
ತೇವಡ್ಡಿ }

ತೇಸಿಡ್ಡಿ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೂರು
ತೇಯಾಸಿ }

ತೊಡ (ಧಾ.) ಮುರಿ, ಒಡೆ

ತೋಯ (ನ.) ನೀರು

ಥ

ಥಲ (ನ.) ಸ್ಥಲ, ಭೂಮಿ, ನೆಲ

ಥುಡ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ತುತಿ

ಥುಣ (ಧಾ.) ಸ್ತುತಿಸು

ಥವ }
ಥೊಕ } (ವಿ.) ಸ್ವಲ್ಪ
ಥೋವ }

ದ

ದಕಲ (ವಿ.) ದಕ್ಷ, ಜಾಗರೂಕ

ದಕಲ (ಧಾ; ಭವಿಷ್ಯತ್) ನೋಡು

ದಕ್ಕ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ

ದಕ್ಕವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನೋಡಲ್ಪಡತಕ್ಕ,
ನೋಡಬೇಕಾದ

ದಕ್ಕಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ನೋಡೆ

ದಂಡ (ಪು.) ಬಡಿಗೆ, ಕೋಲು

ದಂಡಾವೆ (ಧಾ.) ದಂಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು,
ಶಿಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು

ದಡೆ (ಧಾ.) ದಂಡಿಸು

ದಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ದಗ್ಧ, ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ

ದತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ

ದಂತಿ (ಪು.) ಅನೆ

ದಮ (ಧಾ.) ನಿಯಂತ್ರಿಸು,
ನಿಗ್ರಹಿಸು.

ದಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದಯೆ

ದರಿದ್ರ (ಪು.) ದರಿದ್ರ

ದರಿಸ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು

ದವ್ವ (ನ.) ದ್ರವ್ಯ, ದುಡ್ಡು

ದವಾಣಲ (ಪು.) ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು

ದಸ (ವಿ.) ಹತ್ತು

ದಸ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು

ದಸಣ (ನ.) ದರ್ಶನ

ದಾಡ್ಯ (ಪು.) ಆಪ್ತ, ಬಳಗದವ

ದಾತಂ (ಹೇ.ಅ.) ಕೊಡಲು, ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿ

ದಾಣವ (ಪು.) ದಾನವ, ರಾಕ್ಷಸ

ದಾಯವ್ವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಡ
ತಕ್ಕ, ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯ

ದಾಯಾರ (ವಿ.) ದಾನಿ, ಕೊಡುವವ

ದಾರಗ (ನ.) ಮಗು

ದಾರವಾಲ (ಪು.) ದ್ವಾರ ಪಾಲಕ,
ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವ

ದಾರಿದ್ರ (ನ.) ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಬಡತನ

ದಾವೆ (ಧಾ.) ತೋರಿಸು

ದಿಖ } (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದ್ವಿಜ, ಪಕ್ಷಿ
ದಿಯ }

ದಿಖ್ವಾ (ಪ್ರೀ.) ದೀಪ್ತೆ

ದಿಜ (ಧಾ; ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಕೊಡು

ದಿಣ (ಪು.) ದಿನಸ

ದಿನ್ಹ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ

ದಿಯಹ (ಪು.) ದಿನಸ

ದಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ದಿಶಾ, ದಿಕ್ಕು

ದಿವ್ವ (ನ.) ದಿವ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ

ದೀವ (ಪು.) ದೀಪ, ದ್ವೀಪ

ದೀಸ (ಧಾ.) ಕಾಣಿಸು

ದೀಹ (ವಿ.) ದೀರ್ಘ

ಡು [ಡುಸ್] (ಉಪಸರ್ಗಾವ್ಯಯ)

ಕೆಟ್ಟು, ಕಠಿಣ

ಡುಕಯ (ನ.) ದುಷ್ಟತ, ಪಾಪ

ಡುಕ್ಕರ (ವಿ.) ದುಷ್ಟರ, ಮಾಡಲು

ಕಠಿಣ

ಡುಕ್ಕಲ (ನ.) ದುಃಖ

ಡುಕ್ಕಿಲ (ವಿ.) ದುಃಖಿ, ಸಂಕಟದಲ್ಲಿರು
ವವ

ಡುಗಾಖ } (ವಿ.) ಹೋಗಲು ಕಠಿಣ
ಡುಗಾಮ }

ಡುಚ್ಚರ (ವಿ.) ಆಚರಿಸಲು ಕಠಿಣ

ಡುಕ್ಕ (ವಿ.) ದುಷ್ಟ

ಡುತ್ತರ (ವಿ.) ವಾಟಲು ಕಠಿಣ

ಡುಡ್ಡ (ನ.) ಹಾಲು

ಡುಮ (ಪು.) ಗಿಡ

ಡುಮ್ಮಣ (ವಿ.) ದುಃಖಿತ ಮನಸ್ಸಿನ

ಡುಮ್ಮುಹ (ವಿ.) ದುರ್ಮುಖ, ಕೆಟ್ಟ
ಮೊಗದ

ಡುಣ್ಣಹ (ವಿ.) ದೊರಕಲು ಕಠಿಣ,

ಸಿಗಲು ಅಸಾಧ್ಯ

ಡುವಾರ (ನ.) ಬಾಗಿಲು

ಡುವಾ (ಪ್ರೀ.) ದೂರ್ವಾ, ಕರಿಕೆ

ಡುಹ (ನ.) ದುಃಖ

ಡುಹ (ಧಾ.) ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳು, ಹಿಂಡು

(ವಿ.) ದುಃಖಿಯಾದ
 ದುಹಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಗಳು
 ದ್ವಯ (ಪು.) ದೂತ, ಚಾರ
 ದ್ವರಂ (ಅ.) ದೂರ
 ದ್ವರಾಂ (ಅ.) ದೂರದಿಂದ
 ದೇ (ಧಾ.) ಕೊಡು
 ದೇಶಲಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಚಿಕ್ಕದೇಗುಲ, ಗುಡಿ
 ದೇಜ (ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಕೊಡಲ್ಪಡತಕ್ಕ,
 ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯ
 ದೇವ (ಪು.) ದೇವ, ಮಹಾರಾಜ
 ದೇವತಲ (ನ.) ದೇವಾಲಯ, ದೇಗುಲ
 ದೇವಾಣುಪಿಯ (ವಿ.) ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯ
 ದೇವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ದೇವತೆ
 ದೇವಿ (ಪ್ರೀ.) ದೇವಿ, ರಾಣಿ
 ದೇಸ (ಪು.) ದೇಶ, ಭಾಗ
 ದೊ (ವಿ.) ಎರಡು
 ದೋಷ (ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಲು
 ಯೋಗ್ಯ
 ದೊಸ (ಪು.) ದೋಷ

ಧ

ಧನ (ನ.) ಧನ, ದುಡ್ಡು
 ಧನವಂತ (ವಿ.) ಧನವುಳ್ಳ, ಶ್ರೀಮಂತ
 ಧನ್ಯ (ನ.) ಬಿಲ್ಲು
 ಧನ್ಯ (ನ.) ಧಾನ್ಯ
 ಧರ್ಮ (ಪು.) ಧರ್ಮ
 ಧರ್ಮಲಾಹ (ಪು.) ಧರ್ಮಲಾಭ,
 ಅಶೀರ್ವಾದದ ಒಂದು ಬಗೆ

ಧರ್ಮಿಯ (ವಿ.) ಧಾರ್ಮಿಕ
 ಧರ (ಧಾ.) ಹಿಡಿ
 ಧರಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ಧರಣಿವೃತ್ತ (ಪು.) ನೆಲ
 ಧವಲ (ಧಾ.) ಬೆಳಗು, ಪ್ರಕಾಶಿಸು
 ಧಾಡೆ (ಪ್ರೀ.) ದಾಯಿ, ತೊತ್ತು
 ಧಾರ (ಧಾ.) ಧರಿಸು, ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು
 ಧಾರಿ (ವಿ.) ಧರಿಸುವವ-ಳು
 ಧಿಡ್ಡ (ಪ್ರೀ.) ಧೈರ್ಯ
 ಧೀರಾವೇ (ಧಾ.) ಧೈರ್ಯಕೊಡು
 ಧ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಗಳು
 ಧೂಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಧೂಳು, ಹುಡಿ

ನ

ನ (ಅ.) ನಿಷೇಧ ಅಸ್ಯಯ, ಇಲ್ಲ
 ವೆಂಬರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ
 ನಡೆ (ವಿ.) ತೊಂದತ್ತು
 ನಕ್ಷತ್ರ (ನ.) ನಕ್ಷತ್ರ
 ನಗರ (ನ.) ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ
 ನಚ (ಧಾ.) ಕುಣಿ
 ನಚ್ಚಾ (ಭೂ. ಕೃ. ಅ.) ತಿಳಿದು
 ನಜ್ಜ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ತಿಳಿ
 ನಡ (ಭೂ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಕಳೆದ, ನಾಶ
 ವಾದ
 ನಡ (ಧಾ.) ಕುಣಿ, ನಾಚುಮಾಡು
 ನಂತರ (ಅ.) ನಂತರ, ಅನೇಕ
 ನಂದ (ಧಾ.) ಆನಂದಬಡು
 ನಂದಣ (ಪು.) ಮಗ

ನಮ (ಧಾ.) ನಮಸ್ಕರಿಸು
 ನಯಣ (ನ.) ಕಣ್ಣು
 ನಯರ } (ನ.) ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ
 ನಯರೀ } (ಪ್ರೀ) ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ
 ನರ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ
 ನರಯ (ಪು.) ನರಕ
 ನರವಹ }
 ನರಿದ } (ಪು.) ರಾಜ, ಅರಸ
 ನರೇಸರ }
 ನವ (ವಿ.) ಹೊಸ
 ನವಕಾರ (ಪು.) ನಮಸ್ಕಾರ
 ನವಣತಹ (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತು ರೊಂಬತ್ತು
 ನವರ } (ಅ.) ಕೇವಲ
 ನವರಿ }
 ನಸ್ಸ } (ಧಾ.) ನಾಶವಾಗು
 ನಾಸ }
 ನಹ (ನ.) ಆಕಾಶ
 ನಾತಂ (ಹೇ.ಅ.) ತಿಳಿಯಲು,
 ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ
 ನಾಝಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ತಿಳಿದು
 ನಾಗ (ಪು.) ಸರ್ಪ, ಹಾವು
 ನಾಗಕನ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನಾಗಕನ್ಯೆ
 ನಾಗಸೆಡ್ಡ (ಪು.) ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠ,
 ನಾಗರಾಜ
 ನಾಣ (ನ.) ಜ್ಞಾನ
 ನಾಣಾ (ಅ.) ಅನೇಕ ಬಗೆಯ
 ನಾಮ (ಅ.) ಹೆಸರಿನ
 ನಾಯ (ಪು.) ನಾದ, ಧ್ವನಿ
 ನಾಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಜ್ಞಾತ, ತಿಳಿದ

ನಾರಿ (ಪ್ರೀ.) ನಾರಿ, ಪ್ರೀ
 ನಾವಾ (ಪ್ರೀ.) ನೌಕೆ, ಹಡಗು
 ನಾಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನಾಸಿಕಾ, ಮೂಗು
 ನಾಸೆ (ಧಾ.) ನಾಶಹೊಂದು
 ನಾಹ (ಪು.) ನಾಥ, ಪತಿ
 ನಿ [ನಿಸ್] (ಉ.ಅ.) ಹೊರಗೆ, ಇಲ್ಲ
 ವೆಂಬರ್ಥದ ಉಪಸರ್ಗ
 ನಿತತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನಿಯುಕ್ತ,
 ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ನಿತಣ (ವಿ.) ನಿಪುಣ, ಕುಶಲ
 ನಿಕ್ಲಮ (ಧಾ.) ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸು,
 ಹೊರಡು, ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದು
 ನಿಗಾಂಥ (ಪು.) ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ,
 ಭಿಕ್ಷು
 ನಿಗೂಹ (ಧಾ.) ಅಡಗಿಸು
 ನಿಚ್ಚಂ (ಅ.) ನಿತ್ಯ, ಯಾವಾಗಲೂ
 ನಿಚ್ಚಲ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಲ
 ನಿಚ್ಚಿತ (ವಿ.) ನಿಶ್ಚಿತ
 ನಿಚ್ಚಯ (ಪು.) ನಿಶ್ಚಯ
 ನಿಜ (ಧಾ.ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಒಯ್ಯು
 ನಿಡ್ಡುರ (ವಿ.) ನಿಷ್ಕರ
 ನಿಡ್ಡ (ವಿ.) ಸ್ನಿಗ್ಧ, ಮಿರುಗುವ
 ನಿಂದ (ಧಾ.) ನಿಂದಿಸು
 ನಿಪಡ } (ಧಾ.) ಬೀಳು
 ನಿವಡ }
 ನಿಪಿವಾಸ (ವಿ.) ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದ
 ನಿಬ (ಪು.) ಬೇವು, ನಿಂಬಿ
 ನಿಬಿಡ (ವಿ.) ದಟ್ಟ

ನಿಃಸಂತ (ವಿ.) ಭ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ,
ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ

ನಿಮಜ್ಜ (ಧಾ.) ಮುಳುಗು

ನಿಮಿತ್ತ (ನ.) ನಿಮಿತ್ತ, ಕಾರಣ

ನಿಮಿತ್ತಮೇತ್ರ (ಅ.) ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ

ನಿಯ (ವಿ.) ನಿಜ, ಸ್ವಂತ
ನಿಯಯ

ನಿಯರ (ಪು.) ನಿಕರ, ಸಮೂಹ

ನಿರಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ನಿರತ, ಅಸಕ್ತ

ನಿರುಹ (ವಿ.) ನಿರುಪಮ
ಉಪಮಾರಹಿತ

ನಿರುಹ (ಧಾ.) ಶೋಧಿಸು, ಹುಡುಕು

ನಿವ (ಪು.) ರಾಜ

ನಿವಹ (ಪು.) ಸಮೂಹ

ನಿವ್ವಾಣ (ನ.) ನಿರ್ವಾಣ, ಮೋಕ್ಷ

ನಿವಾರ (ಧಾ.) ನಿವಾರಿಸು

ನಿವ್ವಿಣ್ಣ (ವಿ.) ನಿರ್ವಿಣ್ಣ, ಬಳಲಿದ

ನಿಸಮ್ಮ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಕೇಳಿ

ನಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ

ನಿಸುಣ (ಧಾ.) ಕೇಳು

ನಿಹಿ (ಪು.) ನಿಧಿ, ಸಂಗ್ರಹ

ನಿ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯು

ನೀಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ

ನಿಹರ (ಧಾ.) ಹೊರ ಹೊರಡು,
ಆಕ್ರಂದಿಸು

ನು (ಅ.) ನಿಜವಾಗಿ

ನೆತ (ಹೇ.ಅ.) ಒಯ್ಯಲು, ಒಯ್ಯಲಿಕೆ

ನೆಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಯ್ಯಲ್ಪಡತಕ್ಕ
ಒಯ್ಯಬೇಕಾದ

ನೆಡು (ನ.) ಗೂಡು

ನೇಯ (ವಿ..ಕೃ.ವಿ.) ಕಷ್ಟೇಯ, ತಿಳಿಯಲು
ಯೋಗ್ಯ

ನೇಯಾ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯುವಂತೆ
ಮಾಡು

ನೇಹಾಲು (ವಿ.) ಸ್ನೇಹಾಲು, ಪ್ರೀತಿಯ

ನೋ (ಅ.) ಇಲ್ಲವೆಂಬರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ

ಪ

ಪಡ (ಪು.) ಪತಿ, ಗಂಡ

ಪಡ (ಅ.) ಪ್ರತ್ಯೇಕ

ಪಡ (ಅ.) ಕಡೆಗೆ

ಪಡ್ಡಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಮುಕ್ತಿ
ಯಿಂದೊಡಗೂಡುವ ಸ್ಥಿತಿ

ಪಡ್ಡಿಗ (ಅ) ಪ್ರತಿದಿನ

ಪಡ್ವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಪ್ರತೆ

ಪತಮ } (ನ.ಪು.) ಕಮಲ, ಪದ್ಮ
ಪೊಮ }

ಪತರ (ಪು.) ಪೌರ, ನಾಗರಿಕ

ಪತಾಯಣ (ನ.) ಪ್ರಯೋಜನ,
ಉಪಯೋಗ

ಪಂಕ (ಪು.ನ.) ಕೆಸರು

ಪಂಕಯ (ನ.) ಪಂಕಜ, ಕಮಲ

ಪಂಕ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪಪ್ಪ, ಬೇಯಿ
ಸಿದ

ಪಂಖ (ಪು.) ಪಕ್ಷ, ಹದಿನೈದು
ದಿನಗಳ ಗುಂಪು

ಪಂಖಾಲ (ಧಾ.) ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳು

ಪಂಖಿ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ,

ಪಕ್ಖಾಲ (ಧಾ.) ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳು
 ಪಕ್ಖಿ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ
 ಪೆಚ (ವಿ.) ಐದು
 ಪೆಚಣತಡ್ಡ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತೈದು
 ಪೆಚಾಣತಡ್ಡ }
 ಪೆಚಹತ್ತರಿ } (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೈದು
 ಪೆಚತ್ತರಿ }
 ಪಚ್ಚಕಖ (ಧಾ.) ಬಿಡು
 ಪಚ್ಚಕಖಂ (ಅ.) ಪ್ರಕೃತ್
 ಪೆಚಾಸಿಡ್ಡ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೈದು
 ಪಚ್ಚಾಗಣ್ಣ (ಧಾ.) ತಿರುಗಿಬರು
 ಪಚ್ಚುಸ (ಪು.) ಬೆಳಗು
 ಪಣ್ಣ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅಡಗಿದ
 ಪಣ್ಣಾ (ಅ.) ನಂತರ
 ಪಣ್ಣಾತ್ತಾವ (ಪು.) ನಶ್ವಾತ್ತಾಸ
 ಪಜರ (ನ.) ಪಂಜರ
 ಪೆಂಜಲಿ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಬೊಗಸೆ
 ಪಜ್ಜಾತಲ (ವಿ.) ಪರ್ಯಾಕುಲ,
 ಚಿಂತಿ
 ಪಜ್ಜುವಾಸ (ಧಾ.) ಶೇವಿಸು, ಪೂಜಿಸು
 ಪಡ (ಧಾ.) ಬೀಳು
 ಪಡ (ನ.) ವಸ್ತ್ರ, ಚಿಂದಿ
 ಪೆಡವ (ಪು.) ಪಾಂಡವ
 ಪಡಿ (ಉ.ಅ.) ಪ್ರತಿ, ಕಡೆಗೆ
 ಪಡಿಕ್ಕಮ (ಧಾ.) ತಿರುಗು
 ಪಡಿಣ್ಣ (ಧಾ.) ಸ್ವೀಕರಿಸು
 ಪಡಿಣ್ಣಾಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತಿಳಿದ
 ಪಡಿಣಿಕ್ಕವಮ (ಧಾ.) ದೀಕ್ಷೆ, ಹೊಂದು
 ಪಡಿಣಿಯತ್ತ (ವಿ.) ತಿರುಗಿಬಂದ

ಪಡಿಭಾಸ (ಧಾ.) ಉತ್ತರಕೊಡು,
 ಹೇಳು
 ಪಡಿಯಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ
 ಪೆಡಿಯ (ಪು.) ಪಂಡಿತ
 ಪಡಿಯಾಗಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ತಿರುಗಿ
 ಬಂದ
 ಪಡಿವಣ್ಣ (ಧಾ.) ಸ್ವೀಕರಿಸು
 ಪಡಿವೆಸ (ಪು.) ನೆರೆಹೊರೆಯ
 ಪಡ (ಧಾ.) ಓದು
 ಪಗತಿಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೈದು
 ಪಣಯಾಲ } (ವಿ.) ನಲವತ್ತೈದು
 ಪಣಯಾಲಿಸ }
 ಪಣವಣ್ಣ (ವಿ.) ಐವತ್ತೈದು
 ಪಣವಿಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೈದು
 ಪಣಸಡ್ಡೆ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೈದು
 ಪಣ್ಣಡ್ಡೆ }
 ಪಣ್ಣಾ (ಸ್ತ್ರೀ.) ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಬುದ್ಧಿ
 ಪತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಾಪ್ತ, ಬಂದ
 ಪತ್ತಿಯಾವೆ (ಧಾ.) ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗು
 ಪತ್ಯ (ಧಾ.) ಬೇಡು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು
 ಪತ್ಯಾವ (ಪು.) ಪ್ರಸ್ತಾನ, ಪ್ರಸಂಗ
 ಪತ್ಯಿವ (ಪು.) ರಾಜ
 ಪೆಂಧರಹ } (ವಿ.) ಹದಿನೈದು
 ಪನ್ನರಸ }
 ಪನ್ನಾಸ (ವಿ.) ಐವತ್ತು
 ಪಭಾಯ (ಪು.ನ.) ಪ್ರಭಾತ, ಬೆಳಗು
 ಪಮಾಣ (ನ.) ಪ್ರಮಾಣ
 ಪಮಾಯ (ಪು.) ಪ್ರಮಾದ, ತಪ್ಪು
 ಪಮಾಯ (ಧಾ.) ತಪ್ಪುಮಾಡು

ಪಮುಹ (ವಿ.) ಮುಖ್ಯ, ಪ್ರಮುಖ	(ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪರಿವೃತ,
ಪಮೋಯ (ಪು.) ಪ್ರಮೋದ, ಆನಂದ	ಸುತ್ತುವರಿದ
ಪಯ (ನ.) ಪದ, ಸ್ಥಾನ	ಪರಿಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಪರಿಸೆ, ಜನಸಮುದಾಯ
ಪಯದ್ವ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಹೊರಟ, ನಡೆದ	ಪರಿಹಾ (ಧಾ.) ವಸ್ತು ಧರಿಸು
ಪಯಡ (ಧಾ.) ಪ್ರಕಟವಾಗು	ಪರಿಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಕಂದಕ, ಅಗಲೆ
ಪಯತ್ತ (ಪು.) ಪ್ರಯತ್ನ	ಪಲವ (ಧಾ.) ಅಳು
ಪಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರಜೆ	ಪಲಾಣ (ನ.) ಪಲಾಯನ
ಪರ (ವಿ.) ಎರಡನೆಯ	ಪಲಾಯಣ (ನ.) ಪಲಾಯನ, ಓಡಿ ಹೋಗುವದು
ಪರಂ (ಅ.) ಆದರೆ	ಪಲಾವ (ಪು.) ಪ್ರಲಾಪ, ಅಳುವದು
ಪರೀಕ್ಷಿ (ಪ್ರೀ.) ಪರೀಕ್ಷೆ	ಪಲಿಖೋವಮ (ವಿ.) ಪರ್ಲೋಪಮ, ಅಸಂಖ್ಯ
ಪರಧನ (ನ.) ಪರಧನ	ಪಲೋಯ (ಧಾ.) ನೋಡು
ಪರಮ (ವಿ.) ಬಹಳ, ಅತಿಶಯ	ಪವಂಜ (ಧಾ.) ಹೋಗು
ಪರವಸ (ವಿ.) ಪರವಶ, ಪರಾಧೀನ	ಪವತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ತೊಡಗಿದ
ಪರಾಙ್ಮಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸೋಲಿ ಸಲ್ಲುಟ್ಟು	ಪವರ (ವಿ.) ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಪರಿ (ಉ.ಅ.) ಕಡೆಗೆ	ಪವ (ನ.) ಪರ್ವ, ಗಂಟು
ಪರಿಗ್ರಹ (ಪು.) ಪರಿಗ್ರಹ, ಸಂಚಯ	ಪವಯ (ಪು.) ಪರ್ವತ
ಪರಿಚ್ಛಯ (ಧಾ.) ತ್ಯಾಗಮಾಡು, ಬಿಡು	ಪವಯ (ಧಾ.) ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದು
ಪರಿಣಾಮ (ಪು.) ಪರಿಣಾಮ	ಪವಿಡ್ವ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ
ಪರಿಣಿ (ಧಾ.) ಮದುವೆಯಾಗು	ಪವಿಸ (ಧಾ.) ಪ್ರವೇಶಿಸು
ಪರಿಮಂಡಣ (ನ.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ	ಪವೇಸ (ಪು.) ಪ್ರವೇಶ
ಪರಿಮಾಣ (ನ.) ಅಳತೆ	ಪಸಂಜ (ಧಾ.) ತೊಡಗು, ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದು
ಪರಿರಕ್ಷ (ಧಾ.) ರಕ್ಷಿಸು	ಪಸತ್ಯ (ವಿ.) ಪ್ರಶಸ್ತ
ಪರಿವಜ್ಜ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ತ್ಯಾಗಮಾಡು	ಪಸವ (ಧಾ.) ಹಡೆ
ಪರಿವಿಡ್ವ (ಧಾ.) ಬೆಳೆ	ಪಸವಸಮಯ (ಪು.) ಪ್ರಸವಕಾಲ, ಹಡೆಯುವವೇಳೆ, ಬಾಣಂತಿತನ
ಪರಿವಸ (ಧಾ.) ಇರು	
ಪರಿವಾರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪರಿವಾರಿತ, ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು	

ಪಸಾಯ (ಫು.) ಪ್ರಸಾದ, ಕೃಪೆ
 ಪಸಾಯ (ಧಾ.) ಕೃಪೆದೋರು
 ಪಸಿಣ (ಫು.) ಪ್ರಜ್ಞೆ
 ಪಸುಬಂಧ (ಫು.) ಪಶುಹತ್ಯೆ
 ಪಸುಖ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪ್ರಸೂತ, ಹಡೆದ
 ಪಹ (ಫು.) ಪಥ, ಮಾರ್ಗ
 ಪಹವ (ಧಾ.) ಸಮರ್ಥನಾಗು, ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸು
 ಪಹಾ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ತ್ಯಾಗಮಾಡು
 ಪಹಾಣ (ವಿ.) ಪ್ರಧಾನ, ಮುಖ್ಯ
 ಪಹಾಣ (ಫು.) ಪಾಷಾಣ, ಕಲ್ಲು
 ಪಹಾಯ (ಫು.ನ.) ಪ್ರಭಾತ, ಬೆಳಗು
 ಪಹಾರ (ಫು.) ಪ್ರಹಾರ, ಆಘಾತ
 ಪಹಾವ (ಫು.) ಪ್ರಭಾವ
 ಪಹಿಯ (ಫು.) ಪಥಿಕ, ಪ್ರವಾಸಿ
 ಪಹೀಣ (ವಿ.) ಕಳೆದುಕೊಂಡ
 ಪಾ (ಧಾ.) ಕುಡಿ
 ಪಾಙ್ಕ್ (ಫು.) ಪದಾತಿ, ಕಾಲಾಳು
 ಪಾತ (ಉ.ಅ.) ಪ್ರಕಟವಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟ
 ಪಾತಂ (ಹೇ.ಅ.) ಕುಡಿಯಲು,
 ಪಾಯ್ (ಫು.) ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ
 ಪಿಬಿತ್ತಿ (ಫು.) ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ
 ಪಾತಂಭವ (ಧಾ.) ಮೂಡು, ಹುಟ್ಟು
 ಪಾಡೆ (ಧಾ.) ಬೀಳಿಸು
 ಪಾಣಾಗಾರ (ನ.) ಮದ್ಯದ ಅಂಗಡಿ
 ಪಾಣ (ನ.) ಪಾನ, ಕುಡಿಯುವದು
 ಪಾಣನಾಹ (ಫು.) ಪ್ರಾಣನಾಥ, ಪತಿ
 ಪಾಣಿ } (ಫು.) ಪ್ರಾಣಿ
 ಪಾಣ }

ಪಾಣಿವಹ (ಫು.) ಪ್ರಾಣಿವಧ
 ಪಾಯ (ಫು.) ಪಾದ
 ಪಾಯಪಹಾರ (ಫು.) ಪಾದಪ್ರಹಾರ, ಒದೆತ
 ಪಾಯವ (ಫು.) ಗಿಡ
 ಪಾಲೆ (ಧಾ.) ಪಾಲಿಸು
 ಪಾವ (ಧಾ.) ಹೊಂದು
 ಪಾವ (ನ.) ಪಾಪ
 ಪಾವಯಣ (ನ.) ಪ್ರವಚನ
 ಪಾವಿ (ಫು.) ಪಾಪಿ
 ಪಾವಿತ್ತಿ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪವಿತ್ರ, ಗೋಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಪಾಸ (ಧಾ.) ನೋಡು
 ಪಾಸಾಯ (ಫು.) ಅರಮನೆ
 ಪಾಹೇಯ (ನ.) ಬುತ್ತಿ, ಪ್ರವಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ
 ಪಿ (ಅ.) ಸಹ, ಕೂಡ
 ಪಿಂಗಲ (ವಿ.) ಪಿಂಗಲ ವರ್ಣದ
 ಪಿಂಜ (ಕರ್ಮಣಿರೂಪ ಪಾ ಧಾ.) ಕುಡಿ
 ಪಿಂಚ (ನ.) ಗರಿ
 ಪಿಂಡ (ಫು.) ಪಿಂಡ, ಉಂಡೆ
 ಪಿಂಡ (ಫು.) ಪೀಠ
 ಪಿಯಯಮ (ವಿ.) ಪ್ರಿಯತಮ
 ಪಿಯಸಂಯೋಗ (ಫು.) ಪ್ರಿಯಜನರ ಕೂಡುವಿಕೆ
 ಪಿಙ್ಗ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರೀತಿ
 ಪಿಡಿಖ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪೀಡಿತ
 ಪಿಡಿಯ }
 ಪಿಲ (ಧಾ.) ಪೀಡಿಸು

ಪುಷ್ಕ (ಧಾ.) ಕೇಳು, ವಿಚಾರಿಸು

ಪುಷ್ಪ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಪೂಜ್ಯ, ಪೂಜೆಗೆ
ಯೋಗ್ಯ

ಪುಣ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ

ಪುಣ್ಯ (ನ.) ಪುಣ್ಯ

ಪುಣಿಮಾ (ಪ್ರೀ.) ಹುಣ್ಣಿಮೆ

ಪುನಃ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ

ಪುತ್ರ (ಪು.) ಮಗ

ಪುಷ್ಪ (ನ.) ಪುಷ್ಪ, ಹೂವು

ಪುರಾ (ಅ.) ಮುಂದೆ, ಎದುರಿಗೆ

ಪುರಾ (ಅ.) ಹಿಂದಕ್ಕೆ

ಪುರಿಸ (ಪು.) ಪುರುಷ, ಮನುಷ್ಯ

ಪುರಿಸಾಯಾರ (ಪು.) ಪುರುಷ ಪ್ರಯತ್ನ,
ಪುರುಷಾರ್ಥ

ಪುರೋಹಿತ (ಪು.) ಪುರೋಹಿತ

ಪುಷ್ಕಡಿ (ಪ್ರೀ.) ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿ

ಪುಷ್ಕ (ವಿ.) ಪೂರ್ವ

ಪುಷ್ಕಿ (ಅ.) ಮೊದಲು

ಪುಹವಿ (ಪ್ರೀ.) ಪೃಥ್ವಿ, ಭೂಮಿ

ಪುಯ (ಧಾ.) ಪೂಜಿಸು

ಪುರೇ (ಧಾ.) ಪೂರ್ಣಮಾಡು, ತುಂಬು

ಪೇಕ್ಷ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಪೇಕ್ಷ (ಧಾ.) ನೋಡು

ಪೇಕ್ಷಿ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ನೋಡಿ

ಪೇಜ್ಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕುಡಿಯಲು
ಯೋಗ್ಯ, ಪೇಯ

ಪೇರ (ಧಾ.) ಪ್ರೇರಿಸು, ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗು

ಪೇಸ (ಧಾ.) ಕಳಿಸು

ಪೋತ್ತ (ನ.) ವಸ್ತ್ರ, ಅರಿವೆ

ಪೋತ್ಯಗ (ನ.) ಪುಸ್ತಕ

ಪೋಷ್ಯ (ವಿ.) ಪೋಷ್ಯ

ಫ

ಫಲ (ನ.) ಫಲ

ಫುಡೆ (ಅ.) ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ

ಫುಸ (ಧಾ.) ಸ್ಪರ್ಶಿಸು

ಬ

ಬಜ್ಜ (ಬಂಧ ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿ ರೂಪ)
ಕಟ್ಟು

ಬತ್ತಿಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತಿರಡು

ಬಂಧ (ಧಾ.) ಕಟ್ಟು

ಬಡ್ಡ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ

ಬಂಧು (ಪು.) ಬಂಧು, ಸಹೋದರ

ಬಂಭ (ಪು.) ಬ್ರಹ್ಮ

ಬಂಭೇರ (ನ.) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ

ಬಂಭೇರಚಾರಿ (ಪು.) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ

ಧರಿಸಿದ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ

ಬಂಭಣ (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ಬಲ (ನ.) ಬಲ, ಸೈನ್ಯ

ಬಹಿ } (ಅ.) ಹೊರಗೆ

ಬಹಿಯಾ }

ಬಹು (ವಿ.) ಬಹಳ

ಬಾಡೆ (ಅ.) ಬಹಳವಾಗಿ

ಬಾಣ (ಪು.) ಬಾಣ

ಬಾಣತಡೆ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತಿರಡು

ಬಾಣತಡೆ }

ಬಾಯಾಲಿಸ (ವಿ.) ನಾಲ್ಕತ್ತಿರಡು

ಬಾರಸ, ದುಬಾಲಸ (ವಿ.) ಹನ್ನೆರಡು

ಬಾಲಗ (ಪು.) ಬಾಲಕ, ಹುಡುಗ
 ಬಾಲತ್ತಣ (ನ.) ಬಾಲ್ಯ
 ಬಾಲ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಬಾಲಿಕೆ, ಹುಡುಗೆ
 ಬಾವತ್ತರೀ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು
 ಬಾವತ್ತ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು
 ಬಾವಿಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು
 ಬಾಸತ್ತಿ } (ವಿ.) ಅರವತ್ತೆರಡು
 ಬಾಸತ್ತಿ }
 ಬಾಝೆಸಿ } (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೆರಡು
 ಬಾಝೆ }
 ಬಾಝಿ (ಅ.) ಹೊರಗೆ
 ಬಾಡು (ಪು.) ಬಾಹು, ಭುಜ
 ಬಿಡಾಲ (ಪು.) ಬೆಕ್ಕು
 ಬಿಹ (ಧಾ.) ಅಂಜು
 ಬುಡ್ಡಿ (ಪ್ರೀ.) ಬುದ್ಧಿ
 ಬುದ್ಧಿಮಂತ (ವಿ.) ಬುದ್ಧಿವಂತ
 ಬು, ಬೇ (ಧಾ.) ಅನ್ನು
 ಬೊಕ್ಕಡ (ಪು.) ಹೋತು
 ಬೊಟ್ಟಿ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು, ಹೇಳು

ಭ

ಭಕ್ವ } (ಧಾ.) ತಿನ್ನು
 ಭಕ್ವೇ }
 ಭಂಗ (ಪು.) ಭಂಗ, ನಾಶ
 ಭಗವತ್ (ಪ್ರೀ.) ಭಗವತಿ
 ಭಯವತ್ (ಪ್ರೀ.) ಭಯವತಿ
 ಭಗವಂತ (ಪು.) ಭಗವಂತ
 ಭಗಾ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಭಗ್ನ, ಮುರಿದ

ಭಂಗು (ವಿ.) ನಾಶವಾಗುವ
 ಭಜಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಾರ್ಯೆ, ಹೆಂಡತಿ
 ಭಕ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಭಕ್ತ, ನಾಶ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಭಡ (ಪು.) ಸೈನಿಕ
 ಭಣ (ಧಾ.) ಅನ್ನು
 ಭತ್ತ (ನ.) ಅನ್ನು
 ಭತ್ತ (ಪು.) ಭಕ್ತ
 ಭದ (ವಿ.) ಭದ್ರ, ಒಳ್ಳೆಯ
 ಭಮ (ಧಾ.) ತಿರುಗು
 ಭಮಣ (ನ.) ಭ್ರಮಣ, ತಿರುಗುವಿಕೆ
 ಭಯ (ನ.) ಅಂಜಿಕೆ
 ಭರ (ಧಾ.) ತುಂಬು
 ಭವ, ಭೂ (ಧಾ.) ಅಗು
 ಭವ (ಪು.) ಜನ್ಮ
 ಭವಣ (ನ.) ಜಗತ್ತು
 ಭವ್ಯ (ವಿ.) ಭವ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಭಾ (ಧಾ.) ಪ್ರಕಾಶಿಸು, ಹೊಳೆ
 ಭಾತ (ಪು.) ಬಂಧು, ಸಹೋದರ
 ಭಾಗ (ಪು.) ಭಾಗ, ಪಾಲು
 ಭಾರ, ಭರ (ಪು.) ಭಾರ ಒಡ್ಡಿ
 ಭಾರಕರೀ (ವಿ.) ಭಾರವಾಗುವ
 ಭಾರಹ (ಪು.) ಭಾರತದೇಶ
 ಭಾರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಾರ್ಯೆ, ಹೆಂಡತಿ
 ಭಾರುಂಡ (ಪು.) ಭಾರುಂಡಪಕ್ಷಿ
 ಭಾವ (ಪು.) ಭಾವನೆ, ಇಚ್ಛೆ
 ಭಾಸ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು
 ಭಾಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಾಷೆ

ಮಿಖ್ಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಿಷ್ಠೆ
 ಮಿಖ್ಲಾವಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಭಿಷ್ಠೆ
 ಮಿಖ್ಲ (ಪು.) ಭಿಷ್ಠು
 ಮಿಜ (ಧಾ.) ಕರ್ಮರೂಪ) ಒಡೆ
 ಮಿದ (ಧಾ.) ಒಡೆ
 ಮಿಜಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಭಿಷ್ಠೆ, ಭೇದ
 ಮೀಯ (ವಿ.) ಭೇತ, ಅಂಜಿದ
 ಮೀಸಣ (ವಿ.) ಭೇಷಣ, ಭಯಂಕರ
 ಮುಂಜ (ಧಾ.) ತಿನ್ನು, ಸೇವಿಸು
 ಮುಜ್ಜ (ಧಾ.) ಕರ್ಮರೂಪ) ಸೇವಿಸು
 ಮುಜ್ಜೊ (ಅ.) ಪುನಃ, ಮತ್ತೆ
 ಮುಯಗ (ಪು.) ಹಾವು, ಭುಜಂಗ
 ಮುವಣ (ನ.) ಜಗತ್ತು
 ಮೂಮಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ಮೂಮಿಪಡ (ಪು.) ಅರಸು, ರಾಜ
 ಮೂಯ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಆದ, ಜರುಗಿದ
 ಮೂಯ }
 ಮೂಸಣ (ನ.) ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ
 ಮೂಜ್ಜ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಡೆಯಲ್ಪಡಲು
 ಮೂಜ್ಜೊ (ಹೇ.ಅ.) ಒಡೆಯಲು
 ಮೂ (ಅ.) ಎಲೆ
 ಮೂಗಿ (ಪು.) ಸರ್ಪ, ಹಾವು
 ಮೂಚ್ಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಭೋಗಿಸಿ
 ಮೂಜಣ } (ನ.) ಭೋಜನ, ಊಟ
 ಮೂಯಣ }
 ಮೂತ್ತವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಭೋಕ್ತೃವ್ಯ,
 ಊಟಮಾಡತಕ್ಕ

ಮೂತು } (ಹೇ.ಅ.) ಊಟಮಾಡಲು
 ಮೂತ್ತವ }

ಮ

ಮಂಡ (ಪು.ನ.) ಮುಕುಟ
 ಮಂಜರ (ಪು.) ನವಿಲು
 ಮಂಗಲ (ವಿ.) ಮಂಗಲ
 ಮಗ (ಪು.) ಮಾರ್ಗ
 ಮಗ (ಧಾ.) ಹುಡುಕು
 ಮಕ್ಕು (ಪು.) ಮೃತ್ಯು
 ಮಕ್ಕರ (ಪು.ನ.) ಮುಕ್ತರ, ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು
 ಮಜ್ಜ (ಪು.) ಮಧ್ಯ
 ಮಜ್ಜಣಹ (ಪು.) ಮಧ್ಯಾಹ್ನ
 ಮದ್ವಿ (ಪ್ರೀ.) ಮಣ್ಣು
 ಮಂಡ (ನ.) ಮಂಡನ, ಅಲಂಕಾರ
 ಮಂಡ (ಪು.) ಮಂಟಪ
 ಮಂಡಲಿಯ (ಪು.) ಮಾಂಡಲಿಕ
 ಮಂಡಲಿಯ (ನ.) ಮಾಂಡಲಿಕತ್ವ
 ಮಂಡಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಮಂಡಿತ,
 ಶೋಭಿತ
 ಮಂಡ (ಪು.) ಕಪ್ಪೆ
 ಮಣ (ನ.) ಮನಸ್ಸು
 ಮಣಹಾರಿ (ವಿ.) ಮನಸೆಳೆಯುವ
 ಮಣಿಪತ್ರ (ನ.) ರತ್ನದ ಡಾಬು
 ಮಣಿರಮ (ವಿ.) ಸುಂದರ
 ಮಣಿರಹ (ಪು.) ಮನೋರಥ, ಇಚ್ಛೆ
 ಮಣಿಹರ (ವಿ.) ಮನೋಹರ, ಸುಂದರ
 ಮಂತ (ಪು.ನ.) ಮಂತ್ರ
 ಮಂತ (ಧಾ.) ಅಲೋಚಿಸು

ಮಂತಿ (ಪು.) ಮಂತ್ರಿ	ಮಹ್ತು (ನ.) ಜೇನುತುಪ್ಪ
ಮತ್ಥಕ (ನ.) ಮತ್ಥಕ, ತಲೆ	ಮಹ್ತುರ (ಪು.) ಜೇನನ್ನಿಣ
ಮಂದಿರ (ನ.) ಮಂದಿರ, ಗುಡಿ	ಮಹ್ತುಸವ (ಪು.) ಮಹೋತ್ಸವ
ಮಜ್ಜ (ಧಾ.) ತಿಳಿ, ಮನ್ನಿಸು	ಮಾ (ಅ.) ನಿಷೇಧಾರ್ಥ ಅವ್ಯಯ
ಮಯ (ವಿ.) ಮಾಡಿದ, ಯುಕ್ತ	ಮಾತಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಬಚಿ
ಮಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಮೃತ, ಸತ್ತ	ಮಾಣ (ಪು.ನ.) ಗರ್ವ, ಅಭಿಮಾನ
ಮಯಣ (ಪು.) ಮದನ	ಮಾಣುಸ (ಪು.) ಮನುಷ್ಯ
ಮಯಹರ (ಪು.) ಊರ ಪ್ರಮುಖ, ಗೌಡ	ಮಾಣುಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ
ಮಯಹರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುಖ್ಯಳು, ಗೌಡತಿ	ಯಾದ
ಮರ (ಧಾ.) ಸಾಯು	ಮಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾಯೆ, ಮಾತೆ,
ಮರಣ (ನ.) ಮೃತ್ಯು, ಸಾವು	ತಾಯಿ
ಮರುಖ (ಪು.) ಗಾಳಿ	ಮಾಯಾವಿತ್ತ (ವಿ.) ಮಾಯೆಯಿಂದ
ಮಹಕಂದ (ಪು.) ದೊಡ್ಡ ಅಳುವದನಿ	ಕೂಡಿದ, ಪಾಸಯುಕ್ತ
ಮಹಂತ (ಪು.) ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ	ಮಾರಿ (ಪು.) ಕಾಲರಾ, ಮೃತ್ಯು
ಮಹಯಾ } (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ, ವಿಶಾಲ	ಮಾರೆ (ಧಾ.) ಕೊಲ್ಲು
ಮಹಾ }	ಮಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾಲೆ, ಹಾರ
ಮಹವ್ಯಯ (ನ.) ಮಹಾವ್ರತ	ಮಾಲಾಗಾರ (ಪು.) ತೋಟಗ
ಮಹಾಜಸ (ವಿ.) ಮಹಾಯಶ	ಮಾವ (ಧಾ.) ಅಳೆ, ಸರಿಯಾಗು
ಮಹಾಣುಭಾಗ (ಪು.) ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯ	ಮಾಸ (ಪು.) ತಿಂಗಳು
ಮಹಾಪಹ (ಪು.) ಮಹಾಪಥ, ರಾಜ	ಮಾಹಣ (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಮಾರ್ಗ	ಮಾಹಿಸಿ (ಪ್ರೀ.) ರಾಣಿ
ಮಹಾರಾಯ (ಪು.) ಮಹಾರಾಜ	ಮಿಗವ್ವ (ನ.) ಬೇಟೆ
ಮಹಾಲಯ (ವಿ.) ದೊಡ್ಡ	ಮಿತ್ತ (ಪು.ನ.) ಸೂರ್ಯ, ಮಿತ್ರ
ಮಾಹಾವೀರ (ಪು.) ಭಗವಾನ್	ಮಿತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಗೆಳೆತನ
ಮಹಾವೀರ	ಮಿಯ } (ಪು.) ಜಿಗರೆ
ಮಹಿಕ್ಷಿಯ (ವಿ.) ಮಹಾವಿಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ,	ಮಿಗ }
ಧನಾಡ್ಯ	ಮಿಲ (ಧಾ.) ಕೂಡು, ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗು
ಮಹಿಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ತ್ರೀ, ಹೆಂಗಸು	ಮುಕ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡವುಟ್ಟು,
ಮಹಿ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ	ಮುಕ್ತ

(ಧಾ.) ಮೂರ್ಖನಂತೆ
ಆಚರಿಸು

ಮೋಕ್ಷಗಾಮಿ (ವಿ.) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವವ

ಮುಂಚ (ಧಾ.) ಬಿಡು
ಮುಖ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಬಿಡು
ಮುಚ್ಚಾ (ಪ್ರೀ.) ಮೂರ್ಛೆ
ಮುಡಿ (ಪ್ರೀ.) ಮುಷ್ಟಿ
ಮುಡಿಪಹಾರ (ಪು.) ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಹೊಡೆಯುವುದು

ಮೋಕ್ಷ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಡತಕ್ಕ
ಮೋಕ್ಷ (ಹೇ.ಅ.) ಬಿಡಲು, ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ
ಮೋಕ್ಷಣ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು
ಮೋಕ್ಷ (ನ.) ಬೆಲೆ
ಮೋಹ (ಪು.) ಮೋಹ

ಯ

ಮುಂಡಣ (ನ.) ಮುಂಡನ
ಮುಣಮುಣ (ಧಾ.) ಒಟಗುಟ್ಟು
ಮುಣಿ (ಪು.) ಮುನಿ, ಸಾಧು
ಮುಢಾ (ಪ್ರೀ.) ಮುದ್ರೆ, ಅಂಕಿತ
ಮುಖ (ಧಾ.) ಬಿಡು

ಯ (ಅ.) ಮತ್ತು
ಯತ್ತ (ಪು.) ಪ್ರಯತ್ನ
ಯಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ

ರ

ಮುಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಸುಳ್ಳು
ಮುಹ (ನ.) ಮುಖ
ಮುಹ (ಧಾ.) ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದು,
ಮೋಹಿಸು
ಮುಹಾಜಿವಿ (ವಿ.) ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ
ಜೀವಿಸುವ

ರಹ (ಪ್ರೀ.) ಪ್ರೇಮ, ಆಸಕ್ತಿ
ರಖಖ (ಧಾ.) ರಕ್ಷಿಸು
ರಖಖಸ (ಪು.) ರಾಕ್ಷಸ
ರಚ್ಚಾ (ಪ್ರೀ.) ರಸ್ತೆ
ರಜ (ನ.) ರಾಜ್ಯ
ರಜತ (ಪ್ರೀ.) ಹಗ್ಗ

ಮುಹುತ (ನ.) ಮುಹೂರ್ತ, ಕ್ಷಣ
ಮೂಡ (ವಿ.) ಮೂರ್ಖ
ಮೂಲ (ನ.) ಮೂಲ, ಸಾರ, ಬೇರು
ಮೂಲ (ಅ.) ಹತ್ತಿರ, ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ಮೋತ್ತ (ಅ.) ಮೂತ್ರ
ಮೋಹ (ಪು.) ಮೋಹ
ಮೋಹುಣ (ನ.) ಮೋಹಿ, ಮೈಥುನ,
ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖ

ರಣ (ನ.) ಅರಣ್ಯ, ಅಡವಿ
ರತ್ತ (ವಿ.) ರಕ್ತ, ಕೆಂಪಾದ
ರಮ (ಧಾ.) ಆಡು, ಕ್ರೀಡಿಸು
ರಮ (ವಿ.) ರಮ್ಯ, ಮನೋಹರ
ರಯಣ (ನ.) ರತ್ನ
ರಯಣಜುಯ (ವಿ.) ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ರಯಣಾಗರ (ಪು.) ರತ್ನಾಕರ, ಸಮುದ್ರ
ರಯಣಿ (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
ರಸ (ಪು.ನ.) ರಸ

ಮೋಕ್ಷ (ಪು.) ಮೋಕ್ಷ

ರಹ (ಪು.) ರಥ
 ರಾई (ಪ್ರೀ.) ರಾತ್ರಿ
 ರಾಗ (ಪು.) ಪ್ರೇಮ, ಬಣ್ಣ
 ರಾಯಕನ್ಯಾ (ಪ್ರೀ.) ರಾಜಕನ್ಯೆ
 ರಾಯನಗರೀ (ಪ್ರೀ.) ರಾಜಧಾನಿ
 ರಾಯಪುತ್ರ (ಪು.) ರಾಜಪುತ್ರ
 ರಾಯಮಗ (ಪು.) ರಾಜಮಾರ್ಗ
 ರಾಯಹಂಸ (ಪು.) ರಾಜಹಂಸ
 ರಾಸಹ (ಪು.) ಕತ್ತೆ
 ರಿಠ (ಪು.) ವೈರಿ, ಶತ್ರು
 ರೀ (ಧಾ.) ಹೋಗು, ಸಂಚರಿಸು
 ರೂ (ಪ್ರೀ.) ರುಚಿ
 ರುಖ (ಪು.) ಗಿಡ
 ರುಚ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಸೇರು, ರುಚಿಸು
 ರುಕ್ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ
 ರೂಢ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡು
 ರೂಢ (ಧಾ.) ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡು
 ರು } (ಧಾ.) ಅಳು
 ರು }
 ರುಯಾವೆ (ಧಾ.) ಅಳಿಸು
 ರು (ನ.) ರೂಪ
 ರೇರೆ (ಅ.) ಎಲೊ, ಎಲೊ
 ರೇಹಾ (ಪ್ರೀ.) ರೇಖೆ, ಗೆರೆ
 ರೋಗ } (ಪು.) ರೋಗ, ಬೇನೆ
 ರೋಯ }
 ರೋತ್ತವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಅಳಲುಯೋಗ್ಯ
 ಅಳತಕ್ಕ

ರೋತ್ತ (ಹೇ.ಅ.) ಅಳಲು, ಅಳಲಿಕ್ಕೆ
 ರೋಯ (ಧಾ.) ಸೇರು, ರುಚಿಸು
 ರೋವ (ಧಾ.) ಅಳು
 ರೋಹ (ಧಾ.) ಏರು, ಹತ್ತು

ಲ

ಲಕ್ಷಣಜ್ಞ (ವಿ.) ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತ
 ಲಕ್ಷಿ (ಪ್ರೀ.) ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಲಜ (ಧಾ.) ನಾಚು, ನಾಚಿಗೆಯೆನಿಸು
 ಲಠಿ (ಪ್ರೀ.) ಒಡಿಗೆ
 ಲತಾ (ಪ್ರೀ.) ಒದೆತ
 ಲಙ್ಕ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ದೊರಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಲಙ್ಕ (ಹೇ.ಅ.) ದೊರಕಿಸಲು
 ಲಂಘ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಸಿಗು
 ಲಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಬಳ್ಳಿ, ಲತೆ
 ಲಲಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಹೆಂಗಸು, ಸ್ತ್ರೀ
 ಲಹ (ಧಾ.) ಹೊಂದು, ದೊರಕು
 ಲಙ್ಕ (ಅ.) ತೀವ್ರ
 ಲಙ್ಕ (ವಿ.) ಲಘುಕ, ಕೇಳ, ಹಗುರಾದ

ಲಙ್ಕಭೂಯ (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ಲಾಢ } (ಪು) ಲಾಭ
 ಲಾಹ }

ಲಾಯಣ (ನ.) ಲಾವಣ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ
 ಲಾಯಣವಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಲಾವಣ್ಯವತಿ, ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀ

ಲಾಲಪ (ಧಾ.) ಒದರು, ಅಳು
 ಲಾಲಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಆಶೆ, ಇಚ್ಛೆ
 ಲಾಹಿ (ಧಾ.) ದೊರಕಿಸು, ಹೊಂದು
 ವಂತೆ ಮಾಡು

ಲಿಪಿ (ಧಾ.) ಹತ್ತು, ಲೇಪಿಸು

ಲೂ (ಧಾ.) ಕತ್ತರಿಸು, ಹರಿ

ಲೂ (ವಿ.) ಲುಬ್ಧ

ಲೇಹಾ (ಪ್ರೀ.) ರೇಖೆ

ಲೋಗ (ಪು.) ಲೋಕ, ಜನ, ಸಂಸಾರ

ಲೋತ್ರ (ವಿ.) ಲೋಲುಪ, ಆಸಕ್ತ

ಲೋಲ (ಧಾ.) ಹೊರಳಾಡು

ಲೋವ (ಧಾ.) ಲೋಪವಾಗು, ಲೋಪ

ಹೊಂದು

ಲೋಹ (ಪು.) ಲೋಭ

ವ

ವ, ಖ (ಅ.) ಅಂತೆ, ಹಾಗೆ

ವಙ್ಕರ (ಪು.) ಸುದ್ದಿ, ಸಂಗತಿ

ವಕ (ವಿ.) ವಕ್ರ, ಡೊಂಕಾದ

ವಕ್ರ (ನ.) ವಾಕ್ಯ

ವರ್ಗ (ಪು.) ವರ್ಗ, ಸಮಾಜ

ವರ್ಗ (ಪು.) ಹುಲಿ

ವಚ್ಚ (ಧಾ.) ಹೋಗು

ವಚ್ಚ (ಪು.ನ.) ವತ್ಸ, ಮಗ

ವಜ್ರ (ಧಾ.) ಬಿಡು

ವಜ್ರ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲು

ಯೋಗ್ಯ

ವಹ (ಧಾ.) ಇರು, ವರ್ತಿಸು

ವಹ (ಪು.) ಅಲದಮರ

ವಹ (ಧಾ.) ಬೆಳೆ

ವಣ (ನ.) ಅರಣ್ಯ, ವನ

ವಣಕರ್ಮ (ನ.) ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಚಾರ

ವಣದೇವಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವನದೇವತೆ

ವಣಯರ (ಪು.) ವನಚರ, ಬೇಡ

ವಣ (ಪು.) ವರ್ಣ, ಬಣ್ಣ

ವಣ (ಧಾ.) ವರ್ಣಿಸು

ವಂತರ (ಪು.) ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು

ಪ್ರಕಾರ, ವ್ಯಂತರದೇವ

ವತ್ಸವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಇರಲುಯೋಗ್ಯ

ವಾಸ್ತವ್ಯ

ವತ್ಸ (ಹೇ.ಅ.) ಇರಲು, ಇರಲಿಕ್ಕೆ

ವತ್ಸವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಇರತಕ್ಕ,

ಇರಲು ಯೋಗ್ಯ

ವತ್ಸ (ನ.) ವಸ್ತು, ಪದಾರ್ಥ

ವಹ್ಮಣ (ಪು.) ವರ್ಧಮಾನ

ತೀರ್ಥಂಕರ

ವಹ್ಮಣ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬೆಳೆಯುತ್ತಿ

ರುವ

ವಂದ (ಧಾ.) ವಂದಿಸು, ನಮಸ್ಕರಿಸು

ವಯ (ಧಾ.) ಅನ್ನು, ಮಾಡಾಡು

ವಮ (ಧಾ.) ಓಕರಿಸು, ಕಾರು

ವಯ (ಪು.) ಮುಖ, ವದನ

ವರ (ಪು.) ಪತಿ, ಗಂಡ

ವರ (ವಿ.) ಶ್ರೇಷ್ಠ

ವರ (ಧಾ.) ಆರಿಸು, ಒಪ್ಪು

ವರ (ಅ.) ಸುಂದರ, ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಲೇಸು

ವರಾಹ } (ಪು.) ಕೆಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯ
ವರಾಗ }
ವರಾಳ }

ವರಾಹ (ಪು.) ಹಂದಿ

ವರಿಸ (ಧಾ.) ಮಳೆಯಾಗು

ವಸ (ಧಾ.) ವಾಸಿಸು
 ವಸ (ಪು.) ವಂಶ, ಬಿದರು
 ವಸಕುಡಗ (ನ.) ಬಿದಿರು ಮೆಳೆ
 ವಸಗ (ವಿ.) ವಶವಾದ
 ವಸಂತ (ಪು.) ವಸಂತಋತು
 ವಸಂತ } (ವ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಾಸ
 ವಸಮಾಣ } ಸುತ್ತಿರುವ
 ವಸುಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಭೂಮಿ
 ವಹ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯು, ಹೊರು
 ವಹ್ನಿ (ಪ್ರೀ.) ವಧು, ಕನ್ಯೆ
 ವಾ (ಧಾ.) ಬಾರಿಸು, [ಗಾಳಿ] ಬೀಸು
 ವಾಡ (ಪು.) ಪಂಜರ, ಬಲೆ
 ವಾಣರ (ಪು.) ಮಂಗ
 ವಾಣಿಯ } (ಪು.) ವ್ಯಾಪಾರಿ
 ವಣಿಯ }
 ವಾದಗ } (ನ.) ವಾದನ, ಬಾರಿ
 ವಾಯಗ } ಸುವದು
 ವಾಮ (ವಿ.) ಎಡ
 ವಾಯ (ಪು.) ಗಾಳಿ
 ವಾಯಗ (ವಿ.) ವಾದಕ
 ವಾಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಮಾತು
 ವಾ (ಅ.) ಅಥವಾ
 ವಾರ (ಪು.) ಸರತಿ, ಸಮಯ
 ವಾರಿ (ನ.) ನೀರು
 ವಾಲ್ತುಗಾ } (ಪ್ರೀ.) ಉಸುಕು
 ವಾಲ್ತುಯಾ }
 ವಾವಾಯ (ಧಾ.) ಕೊಲ್ಲು
 ವಾಸ (ನ.) ವರ್ಷ
 ವಾಸ (ಪು.) ವಸತಿ, ವಾಸಸ್ಥಳ

ವಾಹಣ (ನ.) ವಾಹನ
 ವಾಹಿಯಾಲಿ (ಪ್ರೀ.) ಕುದುರೆ ಏರಾಟದ
 ಬೈಲು
 ವಾಹಿ (ಪು.ಪ್ರೀ.) ರೋಗ
 ವಿ } (ಅ.) ಸಹ, ಕೂಡ
 ಪಿ }
 ವಿ (ಉ ಅ.) ದೂರ, ವಿಶೇಷ
 ವಿಠಲ (ವಿ.) ವಿಫಲ, ಬಹಳ
 ವಿಶೋಗ (ಪು.) ವಿಯೋಗ
 ವಿಕ್ರಮ (ಪು.) ವಿಕ್ರಮ, ಪರಾಕ್ರಮ
 ವಿಕಲ್ಪಾಯ (ವಿ.) ವಿಖ್ಯಾತ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ವಿಕೀರ್ಣ (ಧಾ.) ಮೂರು
 ವಿಚಾರ } (ಧಾ.) ವಿಚಾರಮಾಡು
 ವಿಯಾರ }
 ವಿಚ್ಛುರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ರತ್ನ
 ಮುಂತಾದ್ದು ಕೂಡಿಸಿದ, ಕೆಚ್ಚಿದ
 ವಿಜಯ (ಪು.) ವಿಜಯ
 ವಿಜ್ಞಾಪಿ (ಪು.) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
 ವಿಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿದ್ಯೆ
 ವಿಜ್ಞಾಹರ (ಪು.) ವಿದ್ಯಾಧರ
 ವಿಜ್ಞುಲಯಾ (ಪ್ರೀ.) ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾ,
 ಮಿಂಚು
 ವಿಘ್ನಾಲ (ಧಾ.) ದೂಷಿತವಾಗು
 ವಿಘ್ನ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ)ಗಳಿಸು
 ವಿಘ್ನ (ಧಾ.) ಗಳಿಸು
 ವಿಣಯ (ಪು.) ವಿನಯ
 ವಿಣಯ (ಧಾ.) ವಿನಯಂತ್ರಿತನು, ಕಲಿಸು
 ವಿಣಸ್ಸ (ಧಾ.) ನಾಶವಾಗು
 ವಿಣಾ (ಅ.) ಇಲ್ಲದೆ, ಹೊರತು

ವಿಣಿಯ (ಪು.) ವಿನೋದ	ವಿವರೀಯ (ವಿ.) ವಿಪರೀತ, ಅಯೋಗ್ಯ
ವಿತ್ತ (ನ.) ದುಡ್ಡು	ವಿವಾಹ (ಪು.) ಮದುವೆ
ವಿತ್ಥರ (ಧಾ.) ಹಬ್ಬು, ವಿಸ್ತಾರವಾಗು	ವಿವಿಹ (ವಿ.) ವಿವಿಧ, ಬೇರೆಬೇರೆ
ವಿತ್ಥರಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹಬ್ಬಿದ	ಪ್ರಕಾರದ
ವಿಧೇಹ } (ಪು.) ವಿದರ್ಭದೇಶ	ವಿಸ (ನ.) ವಿಷ
ವಿಧೂಮ }	ವಿಸಯಸುಹ (ನ.) ವಿಷಯಸುಖ
ವಿಧೇಸ (ಪು.) ವಿದ್ವೇಷ, ವೈರ	ವಿಸಾಣ (ನ.) ಕೋಡು
ವಿಜ್ಞಾನ (ನ.) ವಿಜ್ಞಾನ	ವಿಸಾಯ (ಪು.) ವಿಷಾದ, ದುಃಖ
... (ಪು.) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ	ವಿಸಾಲ (ವಿ.) ವಿಶಾಲ, ದೊಡ್ಡ
ವಿಭೂಸ (ಧಾ.) ಸುಶೋಭಿತಗೊಳಿಸು	ವಿಸೇಸ (ಧಾ.) ವಿಶೇಷವಾಗು,
ವಿಭೂಸಾ (ಪ್ರೀ.) ಅಲಂಕಾರ	ಶೋಭಿತವಾಗು
ವಿಮಾಣ (ನ.) ಭವ್ಯಮಂದಿರ, ವಿಮಾನ	ವಿಹಗ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ
ವಿಮುಕ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ	ವಿಹರ (ಧಾ.) ತಿರುಗು, ವಿವರಿಸು
ವಿಮೋಹ (ಧಾ.) ಮೋಹನವನ್ನುಂಟು	ವಿಹಲ (ವಿ.) ವಿಫಲ, ವಿಹ್ವಲ,
ಮಾಡು	ಚಿಂತಿತ
ವಿಯುಷ (ಪು.) ವಿಕಲ್ಪ, ಶಂಕೆ	ವಿಹವ } (ಪು.) ಸಂದತ್ತು, ವೈಭವ
ವಿಯಾಣ (ಧಾ.) ತಿಳಿ	ವಿಭವ }
ವಿರಜ (ಧಾ.) ವಿರಕ್ತನಾಗು	ವಿಹಾರಿ (ವಿ.) ವಿಹರಿಸುವವನು-ಳು
ವಿರತ್ತ (ವಿ.) ವಿರಕ್ತ	ಹೃ (ಪು.) ಚಂದ್ರ
ವಿರಹ (ಪು.) ವಿರಹ	ವಿಣಾ (ಪ್ರೀ.) ವೀಣೆ
ವಿಲವ (ಧಾ.) ಅಳು, ಪ್ರಲಾಪಮಾಡು	ವೀರ (ಪು.) ವೀರ, ಸೈನಿಕ
ವಿಲಸ (ಧಾ.) ಹೊಳೆ, ಉಪ	ವೀಸ (ವಿ.) ಇಷ್ಟತ್ತು
ಭೋಗಿಸು	ವೀಸಹ (ಧಾ.) ನಂಬು, ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು
ವಿಲಾವ (ಧಾ.) ವಿಲಾಸ, ಅಳುವದು	ವಿವಾ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಅನ್ನು,
ವಿಲಾಸಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ	ಹೇಳು
ವಿಲಂಪ (ಧಾ.) ಕಳವುಮಾಡು, ಅಡಗು	ವಿವಾ (ವಿ.) ವೃದ್ಧ, ಮುದುಕ
ವಿವಜ (ಧಾ.) ಸಾಯು	ವಿವಾ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ
ವಿವಜ್ಜಿಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ವಿವರ್ಜಿತ,	
ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ	

ವುಕ್ತತ (ಪು.) ವೃತ್ತಾಂತ, ಸುದ್ದಿ
ವೇದ್ಯವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಶಿಷ್ಯರು
ಯೋಗ್ಯ

ವೇಯಲ (ಪು.) ವೇತಾಳ

ವೇರ (ನ.) ವೈರ

ವೇರಗ (ನ.) ವೈರಾಗ್ಯ

ವೇರಮಣ (ನ.) ನಿವೃತ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ

ವೇಸಾ (ಪ್ರೀ.) ವೇಶ್ಯ

ವೋಜ್ಞ } (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಒಯ್ಯಲು

ವಜ್ಞ } ಯೋಗ್ಯ

ವೊಡ್ಡ (ಹೇ.ಅ.) ಒಯ್ಯಲು, ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ

ವೊತ್ತವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹೇಳಲು

ಯೋಗ್ಯ, ಹೇಳಲ್ಪಡತಕ್ಕ

ವೊತ್ತ (ಹೇ.ಅ.) ಹೇಳಲು, ಅನ್ನಲು

ವೊಲ (ಧಾ.) ಹೋಗು, ತಿರುಗು

ಸ

ಸ (ವಿ.) ಸ್ವಂತ, ತನ್ನ

ಸಂ (ಉ.ಅ.) ಕೂಡಿ ಒಂದೆಡೆಗೆ

ಸಹ } (ಅ.) ಒಮ್ಮೆ

ಸಹವರ (ಪು.) ಸ್ವಯಂವರ

ಸತಣ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ

ಸತಣಿ (ಪು.) ಪಕ್ಷಿ

ಸಕ್ರ (ಪು.) ಇಂದ್ರ

ಸಕ್ರಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಕ್ಕರೆ

ಸಕ್ರ (ನ.) ಸಖ್ಯ, ಗೆಳೆತನ

ಸಕ್ರ (ಅ.) ಸಾಕ್ಷಾತ್

ಸಂಕುಡ (ವಿ.) ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ

ಸಂಕುಲ (ವಿ.) ಸಮೂಹ

ಸಗ (ಪು.) ಸ್ವರ್ಗ

ಸಗಾಸಂ (ಅ.) ಸಮೀಪ

ಸಂಘ (ಪು.) ಸಂಘ, ಸಮೂಹ

ಸಚ್ಚ (ನ.) ಸತ್ಯ

ಸಂಜಮ (ಪು.) ಸಂಯಮ

ಸಂಜಯ (ಪು.) ಸಾಧು

ಸಜ್ಜ (ಧಾ.) ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು

ಸಂಜ್ರಯ } (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಯುಕ್ತ,

ಸಂಜ್ರಯ } ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಸಂಜೋಗ } (ಪು.) ಸಂಯೋಗ

ಸಂಜೋಯ }

ಸಂಜ್ಞಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಂಜೆ

ಸಂಜ್ಞಾಯ (ಪು.) ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ

ಸಡ್ಡಿ (ವಿ.) ಅರವತ್ತು

ಸಣಿಯ (ಅ.) ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ

ಸತ್ತ (ಪು.) ಜೀವ

ಸತ್ತ (ವಿ.) ಏಳು

ಸತ್ತತಿಸ (ವಿ.) ಮೂವತ್ತೇಳು

ಸತ್ತರಸ (ವಿ.) ಹದಿನೇಳು

ಸತ್ತರಿ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತು

ಸತ್ತಸಡ್ಡಿ (ವಿ.) ಅರವತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಹತ್ತರಿ (ವಿ.) ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಾಣತಡ್ಡಿ } (ವಿ.) ತೊಂಬತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಾಣತಡ್ಡಿ }

ಸತ್ತಾವಳ (ವಿ.) ಐವತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಾವಿಸ (ವಿ.) ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು

ಸತ್ತಾಸಿಡ್ಡಿ (ವಿ.) ಎಂಬತ್ತೇಳು

ಸಂತಿ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಂತಿ

ಸತ್ಯ (ನ.) ಶಾಸ್ತ್ರ	ಸಮಯ (ಪು.) ವೇಳೆ
ಸತ್ಯವಾಹ (ಪು.) ವ್ಯಾಪಾರಿ	ಸಮರ (ಪು.ನ.) ಯುದ್ಧ
ಸದ್ (ಪು.) ಧ್ವನಿ, ಶಬ್ದ	ಸಮರಭೂಮಿ (ಪ್ರೀ.) ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿ, ರಣಾಂಗಣ
ಸದ್ವಹ (ಧಾ.) ನಂಬು	ಸಮಸರಿಸ (ವಿ.) ಸಮಾನ, ಸದೃಶ
ಸದ್ವಾಚೆ (ಧಾ.) ಕರೆ	ಸಮಾಗಮನ (ನ.) ಭೆಟ್ಟಿ
ಸಂದೇಹ (ಪು.) ಸಂದೇಹ, ಸಂಶಯ	ಸಮಾಣ } (ವ.ಕರ್ತ.ಕೃ.ವಿ.) ಇರುವ ಸಂತ
ಸಂದ್ವಿ (ಅ.) ಸಂಗಡ	ಸಮಾಣ (ವಿ.) ಸಮಾನ
ಸಂಖ್ಯಾರ (ವಿ.) ಅಂಧಕಾರವುಳ್ಳ	ಸಮಾಣ (ಪು.) ಸನ್ಮಾನ
ಸಂಧಿ (ಪು.ಪ್ರೀ.) ಸಂಧಿ, ವಿವರ	ಸಮಾಯರ (ಧಾ.) ಆಚರಿಸು
ಸನ್ಮಾ (ಪ್ರೀ.) ಸಂಜ್ಞೆ, ಗುರುತು	ಸಮಾಸನ್ನ (ವಿ.) ಸಮೀಪ
ಸನ್ನಿಹ (ಧಾ.) ತೊಡಗಿಸು, ಹಿಡಿ	ಸಮುದ್ರ (ಪು.) ಸಮುದ್ರ
ಸನ್ನಿಹದ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹಿಡಿ ಯಲ್ಲಟ್ಟು, ತಡೆಯಲ್ಲಟ್ಟು	ಸಮುದ್ರ (ಧಾ.) ಎತ್ತಿಹಿಡಿ
ಸಂಪತ್ತ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಬಂದ, ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ	ಸಮುಪ್ಪನ್ನ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹುಟ್ಟಿದ, ಉತ್ಪನ್ನವಾದ
ಸಂಪಯ (ಅ.) ಈಗ	ಸಂಸುಹ (ಅ.) ಎದುರಿಗೆ
ಸಂಪ (ಪು.) ಸರ್ಪ	ಸಯ (ವಿ.) ನೂರು
ಸಂಪುರಿಸ (ಪು.) ಸತ್ಪುರುಷ	ಸಯ (ಅ.) ಸ್ವತಃ, ಸ್ವಂತವಾಗಿ
ಸಂಭಾವ (ಪು.) ಸದ್ಭಾವ, ನಿಜಸ್ಥಿತಿ	ಸಯಲ (ವಿ.) ಸಕಲ, ಎಲ್ಲ
ಸಂಭವ (ಧಾ.) ಹುಟ್ಟು, ಉಂಟಾಗು	ಸಯವರ (ಪು.) ಸ್ವಯಂವರ
ಸಮ (ವಿ.) ಸಮಾನವಾದ	ಸಯಸಹಸ್ಸ
ಸಮ್ಮ } (ಅ.) ಸಂಗಡ, ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಕೂಡಿ	ಸಯಸಹಸ್ಸಿ (ವಿ.) ಲಕ್ಷ
ಸಮ } (ಅ.) ಸಂಗಡ, ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಕೂಡಿ	ಲಕ್ಷ
ಸಮಜ್ಞಿ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ದೊರಕಿ ಸಲ್ಲಟ್ಟು	ಸಯಾ (ಅ.) ಸದಾ, ಯಾವಾಗಲೂ
ಸಮ್ಮತ್ತ (ನ.) ಸಮ್ಮುಕ್ತ	ಸರ (ಪು.) ಸ್ವರ, ಧ್ವನಿ
ಸಮತ್ಯ (ವಿ.) ಸಮರ್ಥ	ಸರಣ (ನ.) ಶರಣ, ಆಶ್ರಯ
ಸಮಣ (ಪು.) ಶ್ರಮಣ, ಸಾಧು	ಸರಂಭ (ಪು.) ಸಿಟ್ಟು, ಕ್ರೋಧ
ಸಮಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಶ್ರಮಣಿ, ಜೈನ ಸಾಧು ಪ್ರೀ	ಸರಸ್ಸಿ (ಪ್ರೀ.) ಸರಸ್ವತಿ
	ಸರಿಚ್ಚ (ವಿ.) ಸದೃಶ, ಸಮಾನ

ಸರಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ನದಿ
 ಸರಿಸ (ವಿ.) ಸದೃಶ, ಸಮಾನ
 ಸರೀರ (ನ.) ಶರೀರ
 ಸಂಲವ (ಧಾ.) ಮಾತಾಡು, ಹೇಳು,
 ಚರ್ಚಿಸು
 ಸಲಿಲ (ನ.) ನೀರು
 ಸವ್ವ (ವಿ.) ಎಲ್ಲ
 ಸವ್ವಾ (ಅ.) ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ
 ಸವತ್ತಿ (ಪ್ರೀ.) ಸವತಿ
 ಸವ್ವತ್ಥ (ಅ.) ಎಲ್ಲಕಡೆಗೆ
 ಸವರ (ಪು.) ಶಬರ, ಬೇಡ
 ಸಂವಿಹಾಣ (ನ.) ಸಂವಿಧಾನ, ಘಟನೆ
 ಸಂವೇಗ (ಪು.) ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಸರ,
 ಮೋಕ್ಷದ ಇಚ್ಛೆ
 ಸಂಸಯ (ಪು.) ಸಂಶಯ
 ಸಂಸಾರ (ಪು.) ಸಂಸಾರ
 ಸಂಸಾರಸುಹ (ನ.) ಸಂಸಾರಸುಖ
 ಸಸಿ (ಪು.) ಚಂದ್ರ
 ಸಸ್ಸು (ಪ್ರೀ.) ಅತ್ತೆ
 ಸಹ (ಅ.) ಸಂಗಡ
 ಸಹಸ್ಸ } (ವಿ.) ಒಂದು ಸಾವಿರ
 ಸಹಸ್ಸೀ }
 ಸಹಸಾ (ಅ.) ಒಮ್ಮೆಲೆ
 ಸಹಾಯ (ಪು.) ಮಿತ್ರ, ಗೆಳೆಯ
 ಸಹೋಯರ (ಪು.) ಸಹೋದರ, ಬಂಧು
 ಸಾಗರ } (ಪು.) ಸಮುದ್ರ
 ಸಾಯರ }
 ಸಾಗರೋವಮ (ವಿ.) ಹತ್ತುಕೋಟಿ,
 ಪಲ್ಲೋಪಮ

ಸಾಣು (ಪು.ನ.) ಶಿಖರ
 ಸಾಣುರಾಗ } (ವಿ.) ಅನುರಾಗದಿಂದ
 ಸಾಣುರಾಯ } ಕೂಡಿದ
 ಸಾಮಣ (ನ.) ಶ್ರಮಣ್ಯ, ಸಾಧುತ್ವ
 ಸಾಮಿಣಿ (ಪ್ರೀ.) ಸ್ವಾಮಿನಿ
 ಸಾಮಿತ್ತ (ನ.) ಸ್ವಾಮಿತ್ವ
 ಸಾರ (ಪು.) ಸಾರ, ಬಲ
 ಸಾರಹಿ (ಪು.) ಸಾರಧಿ
 ಸಾಲಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಲೆ
 ಸಾಲಿ (ಪು.ನ.) ಭತ್ತ
 ಸಾವಯ (ಪು.) ಶ್ರಾವಕ, ಗೃಹಸ್ಥ
 ಸಾಹ (ಧಾ.) ಹೇಳು
 ಸಾಹರ (ಧಾ.) ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು,
 ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳು
 ಸಾಹಸ್ಸೀ (ಪ್ರೀ.) ಸಾವಿರ
 ಸಾಹಾ (ಪ್ರೀ.) ಶಾಖಾ, ಟೊಂಗಿ
 ಸಾಹು (ಪು.) ಸಾಧು
 ಸಾಹುಣಿ (ಪ್ರೀ.) ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ
 ಸಾಧ್ವಿ ಸಾಧ್ವಿ
 ಸಿಕ್ಕಲ (ಧಾ.) ಕಲಿ, ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು
 ಸಿಕ್ಕಣ (ನ.) ಶಿಕ್ಷಣ, ಅಭ್ಯಾಸ
 ಸಿಕ್ಕಣಾವಯ (ನ.) ಶಿಕ್ಷಣಪದ
 ಸಿಕ್ಕಣಾವೇ (ಧಾ.) ಕಲಿಸು
 ಸಿಕ್ಕಿಖಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ) ಶಿಕ್ಷಿತ,
 ಕಲಿತ
 ಸಿಂಗಾರ (ಪು.) ಶೃಂಗಾರ, ಅಲಂಕಾರ
 ಸಿಗ್ಗ (ಅ.) ತೀವ್ರ, ಬೇಗ
 ಸಿಗಿಣಹ (ಪು.) ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿ
 ಸಿಕ್ಕ (ಧಾ.) ಸಿಂಪಡಿಸು

ಸಿಪ್ಪಿ (ಪು.) ಶಿಲ್ಪಿ
 ಸಿಯಾ (ಪ್ರೀ.) ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ
 ಸಿಯಾಲ (ಪು.) ನರಿ
 ಸಿರ (ನ.) ತಲೆ
 ಸಿರಿ (ನ.) ವೈಭವ, ಸಂಪತ್ತು
 ಸಿವಿರ (ನ.) ಶಿಬಿರ
 ಸಿಹರ (ನ.) ಶಿಖರ
 ಸಿಂಹಾಯ (ಧಾ.) ಸಿಂಹದಂತೆ ಆಚರಿಸು
 ಸಿಂಹಾಸನ (ನ.) ಸಿಂಹಾಸನ
 ಸೀಯಲ (ವಿ.) ತಂಪಾದ
 ಸೀಯಾಲಿಸ } (ವಿ.) ನಲವತ್ತೇಳು
 ಸತ್ತಚ್ಚಾಲಿಸ }
 ಸತ್ತಯಾಲಿಸ }
 ಸೀಲ (ನ.) ಶೀಲ
 ಸೀಲವಂತ (ವಿ.) ಶೀಲವುಳ್ಳ
 ಸೀಹ (ಪು.) ಸಿಂಹ
 ಸು (ವಿ.) ಒಳ್ಳೆಯ
 ಸುಖ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೇಳಿದ
 ಸುಫ, ಸುವೆ (ಅ.) ನಾಳೆ
 ಸುಕಯ. (ನ.) ಸುಕೃತ, ಪುಣ್ಯ
 ಸುಗಡ (ಪ್ರೀ.) ಒಳ್ಳೆಗತಿ
 ಸುಡ್ಡ (ಅ.) ಒಳ್ಳೆ
 ಸುಣ (ಧಾ.) ಕೇಳು
 ಸುಣ್ಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೊಸೆ
 ಸುಂದರ (ವಿ.) ಸುಂದರ
 ಸುಡ್ಡ (ವಿ.) ಶುದ್ಧ
 ಸುಡ್ಡಿ (ಪ್ರೀ.) ಶುದ್ಧಿ
 ಸುಮಿಣ } (ಪು.ನ.) ಸ್ವಪ್ನ, ಕನಸು
 ಸುವಿಣ }

ಸುಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಶ್ರುತ, ಕೇಳಿದ
 ಸುಯಣ (ಪು.) ಸುಜನ, ಸಜ್ಜನ
 ಸುರ (ಪು.) ದೇವ
 ಸುರಸ (ವಿ.) ಸುರಸ, ಒಳ್ಳೆಯ,
 ರಸಭರಿತ
 ಸುರಸುಂದರಿ (ಪ್ರೀ.) ದೇವಸ್ತ್ರೀ
 ಸುವಣ (ನ.) ಬಂಗಾರ
 ಸುವಣಾರ (ಪು.) ಪತ್ತಾರ
 ಸುವೆ (ಅ.) ನಾಳೆ
 ಸುಸಾಣ (ನ.) ಸ್ಮಶಾನ
 ಸುಸೀಲ (ವಿ.) ಒಳ್ಳೆ ಶೀಲವುಳ್ಳ
 ಸುಹ (ನ.) ಸುಖ
 ಸುಹ (ವಿ.) ಶುಭ
 ಸುಹದಾಯಕ (ವಿ.) ಸುಖದಾಯಕ
 ಸುಹಿ (ವಿ.) ಸುಖ, ಸುಖವುಳ್ಳವ
 ಸುಹಿಸಿ (ವಿ.) ಸುಖದ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವ
 ಸುರ (ವಿ.) ಶೂರ
 ಸುಖಗಮ (ಪು.) ಸೂರ್ಯೋದಯ
 ಸೇತ (ಪು.ನ.) ಸೇತು, ಪೂಲು
 ಸೇಡ್ಡಿ (ಪು.) ಶ್ರೇಷ್ಠಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿ
 ಸೇಣಾ (ಪ್ರೀ.) ಸೈನ್ಯ
 ಸೇಣಾವಡ (ಪು.) ಸೇನಾಪತಿ
 ಸೇಣಿಗ } (ಪು.) ಸೈನಿಕ
 ಸೇಣಿಗ }
 ಸೇಯ (ವಿ.) ಶ್ವೇತ, ಬಿಳಿಯ
 ಸೇಯ (ಅ.) ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ, ಲೇಸು
 ಸೇಲ (ಪು.) ಶೈಲ, ಪರ್ವತ
 ಸೇವ (ಧಾ.) ಸೇವೆಮಾಡು, ಅಶ್ರಯಿಸು

ಸೇವಯ (ಪು.) ಸೇವಕ
 ಸೇವಿಯಾ (ಪ್ರಿ.) ಸೇವಿಕೆ, ದಾಸಿ
 ಸೊಂ (ಹೇ.ಅ.) ಕೇಳಲು, ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ
 ಸೊಂಜ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಕೇಳಿ
 ಸೋಗಾರಿಯ (ವಿ.) ಶೋಕಾಕುಲ,
 ದುಃಖದಿಂದ ತುಂಬಿದ
 ಸೊಂಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಕೇಳಿ
 ಸೊಂಚು (ಹೇ.ಅ.) ಕೇಳಲು, ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ
 ಸೋಯವ (ವಿ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೇಳಲು
 ಯೋಗ್ಯ, ಕೇಳತಕ್ಕ
 ಸೊಲಸ (ವಿ.) ಹದಿನಾರು
 ಸೊಹ (ಧಾ.) ಶೋಭಿಸು
 ಸೊಹಗ (ನ.) ಸೌಭಾಗ್ಯ

ಹಡ (ಪು.) ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ
 ಹಡು (ಹೇ.ಅ.) ಕೊಲ್ಲಲು, ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ
 ಹಡ್ತ (ಪು.) ಕೈ, ಹಸ್ತ
 ಹಡ್ತಿ (ಪು.) ಆನೆ
 ಹಣ (ಧಾ.) ಕೊಲ್ಲು
 ಹಮ್ಮ (ಧಾ. ಕರ್ಮಣಿರೂಪ) ಕೊಲ್ಲು
 ಹಮ್ಮಮಾಣ (ವ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವ
 ಹಯ (ಭೂ.ಕ.ಕೃ.ವಿ.) ಹತ, ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ
 ಹರ (ಧಾ.) ಒಯ್ಯು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಹೋಗು

ಹರ (ಪು.) ಕಳ್ಳ, ಶುಡುಗ
 ಹರಣ (ನ.) ಹರಣ, ನಾಶ

ಹರಿ (ಪು.) ವಿಷ್ಣು
 ಹರಿಣಿ (ಪ್ರಿ.) ಹೆಣ್ಣು ಜಿಗರೆ
 ಹರಿಹಾ (ಪ್ರಿ.) ಅರಿಷಣ, ಹಳದಿ
 ಹರಿಸ (ಪು.) ಆನಂದ
 ಹರಿಸಮರ (ವಿ.) ಹರ್ಷದಿಂದ ತುಂಬಿದ
 ಹವ, ಹ್ವ, ಹೊ (ಧಾ.) ಆನು
 ಹವ್ವ (ಅ.) ತೀವ್ರ
 ಹಾ (ಅ.) ಅಯ್ಯೋ
 ಹಾಯ (ಧಾ.) ಬಿಡು, ತ್ಯಾಗಮಾಡು
 ಹಾರ (ಪು.) ಹಾರ, ಮೂಲೆ
 ಹಾಸ (ಪು.) ಹಾಸ್ಯ, ವಿನೋದ
 ಹಾಹಾರವ (ಪು.) ಹಾಹಾಕಾರ, ಆಕ್ರೋಶ
 ಹಿಚ್ಚಾ (ಭೂ.ಕೃ.ಅ.) ಬಿಟ್ಟು
 ಹಿಡ (ಧಾ.) ತಿರುಗು, ಸಂಚರಿಸು
 ಹಿಮ (ನ.) ಬರ್ಫ
 ಹಿಮವಯ (ಪು.) ಹಿಮಾಲಯ
 ಹಿಯಯ (ನ.) ಕೃದಯ
 ಹಿರಣ್ಣ (ನ.) ಬಂಗಾರ
 ಹಿಸ (ಧಾ.) ಹಿಂಸಿಸು
 ಹಿಸಾ (ಪ್ರಿ.) ಹಿಂಸೆ
 ಹು (ಅ.) ನಿಜವಾಗಿ
 ಹುಡ (ನ.) ವಿರೂಪತಿ, ಕುರುಪಿ
 ಯಾಗಿರುವುದು

ಹುಯಾಸಣ (ಪು.) ಅಗ್ನಿ
 ಹೆಡ್ಡಾ (ಅ.) ಕೆಳಗೆ

ಒಪ್ಪೇಲೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
ನಿವೇದನ	೬	ಮಾತ್ರಭಾಷೆ	ಮಾತೃಭಾಷೆ
೪	೨೭	ಒಂದೂ	ಒಂದು
೬	೨೭	ಹತ್ತು ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ	ಹತ್ತದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
೮	೭	ಸ್ವಂತ್ರ	ಸ್ವತಂತ್ರ
೧೨	೬	ಗರುಕ>ಗರುಖ	ಗುರುಕ>ಗುರುಖ
೧೪	೧೪	ಕ್ ಖ್ ಗ್ ಘ	ಕ್ ಖ್ ಗ್ ಘ ಙ್
೧೪	೨೬	ವ್ಯಂಜನಗಳಾದ ಮತ್ತು	ವ್ಯಂಜನಗಳಾದ ಷ್ ಮತ್ತು
೧೬	೧೧	ಶಾಸ್ತ್ರ>ಸಾತ್ಯ	ಶಾಸ್ತ್ರ> ಸತ್ಯ
೧೭	೨	ಪೂರ್ವಪರವಾಗಿ	ಪೂರ್ವಪದವಾಗಿ
೧೮	೧೮	ಯಶ್ರತಿ	ಯಶ್ರುತಿ
೨೦	೨೬	ಭೂತಕೃದಂತ	ಭೂತಕೃದಂತ
೨೧	೨	ಕನಕ>ಕನಯ	ಕನಕ>ಕಣಯ
೨೧	೨೮	ಶಾಲ್ಮಲಿ>ಶಾವರೀ	ಶಾಲ್ಮಲಿ>ಸಾವರೀ
೨೨	೬	ದಶಸುಖ>ದಹಮುಹ	ದಶಸುಖ>ದಹಮುಹ
೨೩	೧೧	ದಿಕ್>ದಿಸಾ	ದಿಶ್>ದಿಸಾ
೨೭	೧೯	ಅಳವಾ	ಅಥವಾ
೩೧	೧೬	ಉತ್ಸುಕ>ಉಜ್ಜುಯ	ಉತ್ಸುಕ>ಉಸ್ಸುಯ
೩೧	೨೧	ನಿಶ್ವಯ>ತಿಚ್ಚಯ	ನಿಶ್ವಯ>ನಿಚ್ಚಯ
೩೨	೨೭	ಅನ್ಯ>ಅನ್ಯ	ಅನ್ಯ>ಅನ್ಯ
೩೩	೨೪	ಅಶ್ರ>ಅಂಸು	ಅಶ್ರು>ಅಂಸು
೩೫	೧೧	ಒತ್ತಕ್ಷರ	ಒತ್ತಕ್ಷರ
೪೧	೨೦	ಧಮಾಧಮ್ಮ	ಧಮ್ಮಾಧಮ್ಮ
೪೨	೧೪	ಮಹಾಣ್ಣವ	ಮಹಣ್ಣವ
೪೬	೧೮	ಸ್ವಲ್ಪ	ಸ್ವಲ್ಪ
೪೯	೨೨	ಚಿಡ್ಢಂತೆ	ಚಿಡ್ಢಂತೆ
೫೬	೨೧	(ಷ. ಏ.)	(ತ್ಯ.ಏ.)
೫೭	೩೧	ಲೋಯಮಿ	ಲೋಯಮಿ
”	”	ಲೋಽಸು	ಲೋಽಸು

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೫೮	೮	ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ	ತರುತ್ತಾನೆ
,,	,,	ಆಣಾಙ್	ಆಣಙ್
೬೩	೧೦	ಗಗಾಙ್	ಗಂಗಾಙ್
೬೫	೧೬	ವಾರಿ	ವಾರಿ
೬೯	೫	ಜ್ಯುಠಾಣೆಸು	ಜ್ಯುಠಾಣೆಸು
೭೧	೫	ರಜುಒ	ರಜ್ಜುಒ
,,	೯	ರಜ್ಜುಸಿ	ರಜ್ಜುಸಿ
೭೨	೧೪	ಕೊಸಬಿ	ಕೊಸಂಬಿ
೭೩	೧೬	ಉಜ್ಜಣೆಸು	ಉಜ್ಜಾಣೆಸು
೮೧	೧೫	ಸುಕ್ಕಯಮ	ಸುಕ್ಕಯಮ
೮೨	೨	ಗುಣವಾಚಕಗಳು	ಗುಣವಾಚಕಗಳು
೮೪	೩	ಪಂಚಣ	ಪಂಚಾಣ
,,	೧೩	ಏಕ್ಕಚತ್ತಾಲಿಯ	ಏಕ್ಕಚತ್ತಾಲಿಸ
೮೯	೩	ದೇವದತ್ತ	ದೇವದತ್ತಾ
,,	೨೨	ಪಹಾಣ	ಪಾಹಾಣ
೯೧	೯	ವೆಂಕುಸಡೆಗೊ	ವೆಂಕುಡೆಗೊ
,,	೨೪	ಸಮಾಣ್ಣ	ಸಾಮಾಣ್ಣ
,,	೨೬	ಪುಫದತ್ತಿ	ಪುಫದತ್ತಿ
೯೪	೪	ಕಹಿಸ್ಸಮೊ	ಕಹಿಸ್ಸಾಮೊ
೯೫	೩	ಕಹೆ	ಕಾಹೆ
೯೭	೨೫	ಅದಾಗೂ	ಅದಾಗೂ
೯೮	೧೦	ತರಿಸ್ಸನ್ನಿ	ತರಿಸ್ಸನ್ನಿ
೧೦೨	೫	ಱ್ಣಾಮೊ	ಱ್ಣಾಮೊ
,,	೬	ಱ್ಣಮೆ	ಱ್ಣಮೆ
,,	೭	ಱ್ಣ ಹಿಂತೊ	ಱ್ಣ ಹಿಂತೊ
೧೧೦	೨೬	ಬ್ಬಯ್ಯಾ > ಬ್ಬಯ್ಯಾತ್	ಬ್ಬಯ್ಯಾ > ಬ್ಬಯ್ಯಾತ್
೧೧೩	೩	ಸಂಧಿ	ಸಂಧಿ
,,	೨೩	ಱ್ಣದಿಯಾಱ್ಣ	ಱ್ಣದಿಯಾಱ್ಣ
೧೧೪	೭	ಪಮ್ಮಾಣ	ಧಮ್ಮಾಣ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೧೧೪	೨೬	ಧುಯರ	ಧುಯರಂ
೧೩೨	೨೫	ನ್ಯತ	ಯಂತ
೧೩೫	೨೧	ಕುಭ	ಕುಂಭ
೧೪೨	೪	ಗುಣಹೃ	ಗೋಣಹೃ
೧೪೬	೧೦	ಭಾರಾವಿಯ	ಭರಾವಿಯ
”	೧೩	ಜುಗಬಾಡ್	ಜುಗಬಾಡ್
೧೬೫	೪	ಹೆರಗೆ	ಹೊರಗೆ
”	೫	ಬದಿಗೆ	ಬದಿಗೆ
೧೬೭	೨೧	’ ಚಿ	’ ತ್ತಿ
೧೭೨	೧೭	ಗಚ್ಛನ್ಹಿ	ಗಚ್ಛಂತಿ
೧೭೬	೯	ವಾಸಕದತ್ತಾ	ವಾಸವದತ್ತಾ
”	೧೨	ತಯೋ	ತಯೋ
೧೭೭	೮	ಸವಕ್ಷರಾ	ಸಕ್ಷರಾ
೧೭೭	೧೨	ತಣುಜಘ್ನಿಯಾ	ತಣುಜಘ್ನಿಯಾ
೧೯೭	೧೮	ವೀಣಾಣ	ವಿಣಾಣ
೨೦೩	೨೯	ತರಾ	ಅಂತರಾ
೨೦೮	೨೦	ಅಜ್ಞಾ	ಅಜ್ಞಾ
೨೧೧	೧೯	ಗೋಯ	ಗೋವ
೨೧೨	೧೪	ಚಿರ	ಚಿರಂ
೨೧೫	೭	ಇಟ್ಟು	ಇಟ್ಟು
”	೧೬	ದಾಟು	ದಾಟಿಸು
೨೧೬	೧೨	ಥವ	ಥವ
೨೨೦	೨	(ವಿ. ಕೃ. ವಿ.) ಕಜ್ಜೇಯ,	(ವಿ. ಕ. ಕೃ. ವಿ.) ಜ್ಜೇಯ,
೨೨೧	೨	ಪಡಿಯಾ	ಪಡಿಯಾ
೨೩೨	೧೩	ವಿವರಿಸು	ವಿವರಿಸು.

ಸೂಚನೆ:— ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅನುಸ್ವಾರ [ಂ] ವಿರಾಮಚಿಹ್ನ, ಅಕ್ಷರದೋಷ, ಮೊದಲಾದ ತಪ್ಪುಗಳು ಇರುವವು. ಅವು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ.

